

Startside>Pengekrav>Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land

Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land

Undertiden kan man få brug for, at der træffes en hurtig foranstaltning i en anden medlemsstat end den, hvor hovedsagen skal afgøres, uden at man behøver vente på den endelige afgørelse.

Du har måske anlagt en sag, men synes, at det går for langsomt. Du frygter, at din skyldner vil benytte sig af, at retssagen går langsomt, og at der er adskillige appelmuligheder, til at undslippe sine kreditorer, inden der afsiges endelig dom. Skyldneren forsøger måske at erklære sig insolvent eller flytte sin formue. I den situation er det en god idé at anmode retten om at træffe foreløbige foranstaltninger.

Den **Europæiske kendelse til sikring af bankindeståender** (kontosikringskendelse) gør det muligt for en ret i ét EU-land at indefryse midler på en debtors bankkonto i et andet EU-land. Proceduren kan kun anvendes i sager, der går på tværs af grænserne, idet den ret, der gennemfører proceduren, eller kreditors bopæl skal være i en anden medlemsstat end den, hvor debitor har sin bankkonto.

Retten træffer måske afgørelse om foreløbige eller sikrende retsmidler, for så vidt angår skyldners aktiver. Disse retsmidler har alle til formål at foregribe den endelige dom om sagens realitet for et begrænset tidsrum, så det sikres, at det bliver muligt at fuldbyrde dommen.

Der er dog betydelige forskelle mellem, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at der kan træffes sådanne foranstaltninger i de forskellige medlemsstater.

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Sidste opdatering: 12/08/2022

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land - Belgien

1 De forskellige typer retsmidler

Formålet med sikrende retsmidler er at sikre bevarelsen af rettigheder. I praksis kan kreditorerne anvende disse retsmidler til at beskytte sig mod risikoen for, at de ikke modtager betaling fra deres skyldnere.

I tilfælde af at rent sikrende retsmidler er utilstrækkelige, kan retten iværksætte foreløbige retsmidler, og følgerne heraf kan sammenlignes med den afgørelse, som forventes i forbindelse med realitetsprøvelse. Den endelige dom kan stadfæste disse foreløbige retsmidler eller ophæve dem.

Dommeren kan pålægge foreløbige eller sikrende retsmidler vedrørende skyldnerens materielle ejendele. I forbindelse med inddrivelsen af gæld gælder princippet om, at en skyldner er pligtig til at indfri sin gæld med alt sit løsøre (penge, møbler, smykker, aktier) og alle former for fast ejendom (jord, bygninger, boliger). Kreditorer kan ligeledes fremsætte regreskrav med hensyn til skyldnerens rettigheder (bankindestående, løn o.l.).

1.1. Sikrende retsmidler

A. Arrest

I hastesager kan en kreditor anmode retten om tilladelse til at foretage arrest i aktiver, der tilhører skyldneren, og som er egnede til arrest (artikel 1413 i den belgiske retsplejelov). Skyldneren har ikke længere fri råderet over genstande, hvori der er foretaget arrest. Dette betyder, at skyldneren ikke længere kan sælge, bortgive eller belåne den pågældende genstand. Virkningen af denne manglende rådighedsbeføjelse er kun relativ, idet den kun begunstiger den kreditor, der anmodede om tilladelse til at foretage arrest. Skyldneren ejer fortsat den pågældende genstand og bevarer nydelsesretten hertil.

B. Beslaglæggelse

Beslaglæggelse består i, at der stilles sikkerhed i form af aktiver, som er tvistens genstand, og som skal opbevares, indtil den endelige dom er afsagt (den civile lovbogs artikel 1955 ff.). Parterne kan enes om beslaglæggelse (beslaglæggelse efter aftale), eller retten kan træffe afgørelse om beslaglæggelse (retslig beslaglæggelse). I modsætning til den almindelige sikkerhedsstillelse kan beslaglæggelse ligeledes omhandle fast ejendom (artikel 1959 i den civile lovbog).

C. Opgørelse

Formålet med at udarbejde en opgørelse er at fastsætte værdien af en arv, et ægtepars fællesje eller af formuegenstande, der ejes af flere parter i sameje (retsplejelovens artikel 1175), på begæring af en kreditor, en ægtefælle eller en arving. De personer, der kræver udarbejdelse af en opgørelse, har ret til at vælge en notar, som herefter udarbejder et bekræftet dokument med en angivelse af aktiverne. Såfremt de ikke kan nå til enighed, udpeger civilrettens dommer notaren (retsplejelovens artikel 1178). I tilfælde af en eventuel tvist har civilretten kompetence til at bilægge tvisten.

D. Forsegling

Hvis aktiver forsegles, indebærer det, at man ikke længere har rådighedsretten over dem. I tilfælde, hvor en væsentlig interesse skal beskyttes, kan en kreditor, ægtefælle eller arving begære forsegling af aktiver, der udgør en del af et ægtepars fællesje, en arv eller formuegenstande, der ejes som sameje (retsplejelovens artikel 1148). Civilretten træffer afgørelse om forsegling af aktiver. Civilretten kan på begæring af den person, der forseglede genstanden(e), dvs. kreditorerne, ægtefællen eller arvingerne, træffe afgørelse om ophævelse af forseglingen. I tilfælde af at ophævelsen af forseglingen anfægtes, træffer civilretten afgørelse i sagen.

1.2. Foreløbige retsmidler

Foreløbige retsmidler er foranstaltninger, der kan tilbagekaldes og ikke er uigenkaldelige. De kan iværksættes i sager, hvor der specifikt fremsættes begæring herom, eller i forbindelse med en realitetsprøvelse.

1.3. Foreløbig fuldbyrdelse

Foreløbig fuldbyrdelse er mulig, hvis strenge, helt klare betingelser er opfyldt, efter en dom, der endnu ikke er endelig.

Bortset fra de undtagelser, der er fastsat ved lov, eller hvis dommeren træffer anden, særligt begrundet afgørelse, og med forbehold af artikel 1414, har indsigelse mod endelige afgørelser opsættende virkning med hensyn til deres fuldbyrdelse.

Bortset fra de undtagelser, der er fastsat ved lov, eller hvis dommeren træffer anden, særligt begrundet afgørelse, og med forbehold af artikel 1414, er endelige domme foreløbigt eksekutable uanset en eventuel appel og uden sikkerhedsstillelse, hvis dommeren ikke har bestemt, at der skal stilles en sådan (artikel 1397 i retsplejeloven).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

A. Arrest

En person, der er i besiddelse af en dom, herunder også domme afsagt i udlandet, er berettiget til at anmode en af rettens embedsmænd om at foretage arrest i den i dommen omhandlede skyldners aktiver. Hvis en person ikke er i besiddelse af en dom, er en kendelse nødvendig for at kunne foretage arrest. Påstande forelægges retten i arrestsager og behandles på samme måde som i sager om foreløbige retsmidler (retsplejelovens artikel 1395). Perioden mellem indkaldelsen til retten og retsmødet skal være mindst to dage, men i hastesager kan denne periode afkortes.

Advokaten forelægger en ex parte-begæring om arrest for retten i arrestsager, og dommeren kan herefter give tilladelse til at foretage arrest. Dommeren i arrestsager træffer en afgørelse inden for otte dage. Sammen med kendelsen om foretagelse af arrest i gods forkyndes afgørelsen herefter af en af rettens embedsmænd for skyldneren for således at sikre, at skyldneren er blevet gjort bekendt med arresten.

Afgørelsen kan fuldbyrdes foreløbigt efter loven, og afgørelsens endelige karakter og den manglende mulighed for at appellere afgørelsen er kun relativ. I sager om arrest kan dommeren til enhver tid ændre afgørelsen eller trække den tilbage som følge af ændrede omstændigheder. De af rettens embedsmand opkrævede gebyrer er fastsat i kongeligt dekret af 30. november 1976 (Moniteur belge/Belgisch Staatsblad, den 8. februar 1977).

B. Beslaglæggelse

Ved beslaglæggelse efter samtykke er en gyldig aftale mellem parterne tilstrækkelig, og der kræves ingen kendelse, mens det er retten, der skal afsige kendelse om retslig beslaglæggelse.

I begge tilfælde vil der blive udpeget en bestyrer enten ved samtykke eller af retten. Bestyreren skal udvise den fornødne omhu med henblik på at sikre bevarelsen af de til ham eller hende betroede aktiver. Samtidig er bestyreren forpligtet til at tilbagelevere aktiverne, hvis beslaglæggelsen ophæves. Bestyreren er berettiget til at oppebære et vederlag som fastsat i loven (artikel 1962, stk. 3, i den civile lovbog).

C. Foreløbige retsmidler

Der skal til enhver tid indgives begæring til retten om foreløbige retsmidler, enten i form af foreløbige forholdsregler eller realitetsprøvelse. En voldgiftsmand kan ligeledes iværksætte foreløbige retsmidler (retsplejelovens artikel 1696).

I hastesager vil dommeren ved domstolen i første instans afsige en foreløbig retskraftig dom i alle sager, der efter loven ligger inden for rettens kompetence (retsplejelovens artikel 584, stk. 1). "Foreløbig retskraftig" betyder, at dommen kun er foreløbig og ikke medfører endelige eller uigenkaldelige virkninger. Retsformanden ved handelsdomstolen og retsformanden ved arbejdsdomstolen har ligeledes bemyndigelse til at afsige foreløbig retskraftige domme i hastesager, såfremt disse henhører under deres respektive ansvarsområder.

En dom i sager om foreløbige retsmidler skader ikke nødvendigvis selve sagen (hovedsagen), hvilket betyder, at dommens endelige karakter og den manglende mulighed for appel er relativ. Dommeren i hovedsagen er ikke på nogen måde bundet af dommen, hvilket betyder, at dommeren i sager om foreløbige retsmidler kun må iværksætte foreløbige retsmidler.

I skilsmisssager har retsformanden ved familiedomstolen eksempelvis bemyndigelse til at pålægge foreløbige retsmidler vedrørende den pågældende person, aktiverne og ægtefællens samt fællesbørnenes underhold (retsplejelovens artikel 1280, stk. 1).

En af rettens embedsmænd forestår underretningen af modparten om de retsmidler, der er blevet iværksat, og opfordrer modparten til at acceptere disse, om nødvendigt med trusler om politisag og/eller om ophævelse af en af retten pålagt sanktion. De af rettens embedsmand opkrævede gebyrer er fastsat i kongeligt dekret af 30. november 1976 (Moniteur belge/Belgisch Staatsblad, den 8. februar 1977).

Domstolen i første instans har beføjelse til at pålægge foreløbige retsmidler, som skal være gældende i det tidsrum, hvor ægtefællerne eller de retligt anerkendte samlevende fortsat er samboende. Disse retsmidler kan f.eks. vedrøre familiens hjem, børnene eller børnenes ejendom. Retsmidlerne er foreløbige og vil ikke længere være gældende, når det faktiske samliv ophører. Ægtepar kan imidlertid ikke gennemføre en fuldstændig behandling af en skilsmisssag på denne måde. Enhver endelig bodelingsoverenskomst skal behandles ved domstolen i første instans.

D. Foreløbig fuldbyrdelse

En dom udgør et fuldbyrdesgrundlag. Kun domme, der er endelige, kan fuldbyrdes. Bortset fra de undtagelser, der er fastlagt ved lov, eller hvis dommeren træffer anden, særligt begrundet afgørelse, udsættes fuldbyrdelsen som følge af, at der kan gøres indsigelse, men den udsættes ikke, hvis der indgives en appel, eller som følge af at det er muligt at henvise et retligt spørgsmål til kassationsdomstolen (retsplejelovens artikel 1397).

Den dommer, der har afsagt den endelige dom, kan give tilladelse til foreløbig fuldbyrdelse heraf, undtagen i tilfælde, hvor dette er forbudt ved lov (retsplejelovens artikel 1399). Dette gælder navnlig endelige domme vedrørende personers retlige status.

Såfremt foreløbig fuldbyrdelse faktisk kan gøres gældende, iværksættes retsmidlet for sagsøgers risiko. Retten kan vælge at stille en betingelse med hensyn til en afgørelses fuldbyrdelse, herunder krav om, at sagsøger skal stille sikkerhed (retsplejelovens artikel 1400). Sagsøger kan påbegynde fuldbyrdelsen, men er forpligtet til at erlægge et beløb eller en bankgaranti til Caisse des Dépôts et Consignations/Deposito- en Consignatiekas. Det er naturligvis muligt, at dommen ændres efter at være blevet appelleret, og at sagsøgte kan være berettiget til erstatning.

2.2 De vigtigste betingelser

A. Arrest

Der kan kun foretages arrest i hastesager og i tilfælde af, at det tilgodehavende, der søges fyldestgjort, er sikkert, fast og kan søges fyldestgjort.

Ved hastesag forstås en situation, hvor skyldnerens solvens er i fare, hvilket skader kreditorens mulighed for at gøre et krav gældende mod skyldnerens aktiver. Arrest kan ikke kun anvendes som en metode til at lægge pres på personer, men er ligeledes tilladt, hvis skyldneres finansielle situation objektivt set er truet. Forudsætningerne for en hastesag skal både foreligge på det tidspunkt, hvor arresten pålægges, og på det tidspunkt, hvor dommeren træffer afgørelse om fuldbyrdelsen af arresten.

Sagsøgers krav skal være sikkert, hvilket betyder, at kravet skal fremstå som tilstrækkeligt begrundet, og der må ikke foreligge rimelige grunde til at anfægte det. Kravet vedrørende fordringen skal ligeledes være fast. Fordringens størrelse skal være fastsat eller skal i det mindste kunne fastsættes på grundlag af et foreløbigt skøn. Hvis fordringens nøjagtige størrelse ikke er blevet fastsat endnu, foretager dommeren i sager om arrest et skøn. Endelig skal fordringen være forfalden til betaling, dvs. at kreditorens krav om fyldestgørelse af fordringen skal være begrundet. I retsplejelovens artikel 1415 er dette krav defineret mere præcist, således at krav, der vedrører fremtidige periodiske indtægter (underholdsbidrag, husleje eller renter), og ligeledes foreløbige eller mulige krav kan gøres til genstand for arrest.

B. Beslaglæggelse

Retten kan afsige kendelse om retslig beslaglæggelse, når det drejer sig om løsøre, hvori der er foretaget arrest, når det drejer sig om løsøre eller fast ejendom, hvor ejerforholdet er genstand for en tvist mellem to eller flere personer, eller genstande, som en skyldner har tilbudt for at indfri gælden (den civile lovbogs artikel 1961). Generelt henvises der til en situation, hvor sagens omstændigheder begrunder anvendelsen af beslaglæggelse som en form for sikrende retsmiddel for at sikre, at genstande forbliver uændrede, uanset den endelige løsning, der måtte blive fundet. Det er lige meget, om der er tale om en hastesag. Dommeren vil imidlertid udvise en vis grad af forsigtighed med hensyn til anvendelsen af beslaglæggelse, da det er en alvorlig og usædvanlig foranstaltning, som kun er tilladt, hvis der foreligger tilstrækkelig væsentlige begrundelser herfor.

C. Foreløbige retsmidler

En sag kan alene gøres til genstand for procedurer om foreløbige retsmidler, hvis det drejer sig om en sag af så uopsættelig karakter, at sagsøger, såfremt der ikke omgående indgås en aftale, risikerer at lide tab i en vis størrelsesorden eller vil komme i økonomiske vanskeligheder. Uopsættelighed er derfor et krav af afgørende betydning, når det drejer sig om at indlede sager om foreløbige retsmidler.

De foreløbige retsmidler i forbindelse med realitetsprøvelse skal også være af hastende karakter. Derfor betegnes disse foranstaltninger, hvorom der kan indgives begæring ved retten i civile sager, som "uopsættelige foreløbige retsmidler".

D. Foreløbig fuldbyrdelse

Det kriterium, som retten lægger til grund ved beslutningen om, hvorvidt foreløbig fuldbyrdelse skal tillades, vedrører den risiko, som påhviler sagsøger, for at fuldbyrdelsen af dommen bliver unødigt forsinket eller hindret af modparten. Såfremt modparten gør indsigelse eller indgiver appel med det ene formål at hindre fuldbyrdelsen af dommen, vil dette tilskynde den ret, der afsagde dommen, til at træffe afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse af dommen. I visse typer sager er foreløbig fuldbyrdelse imidlertid ikke tilladt (se ovenfor).

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

A. Arrest

Der kan foretages arrest i alle former for aktiver (løsøre, fast ejendom og immaterielle aktiver). Visse typer aktiver må imidlertid ikke gøres til genstand for arrest (eller må kun delvist gøres til genstand for arrest). Den manglende mulighed for at foretage arrest vil enten være fastsat i lovgivningen eller følge af aktivernes art eller af den indbyrdes forbindelse mellem aktiverne og skyldneren.

En fortegnelse over de aktiver, der ikke må gøres til genstand for arrest, er anført i retsplejelovens artikel 1408. Disse aktiver omfatter kort sagt skyldnerens grundlæggende behov, genstande, som skyldneren behøver for at fortsætte sin uddannelse eller sin egen eller sine børns erhvervsuddannelse, skyldnerens erhvervsmæssige udstyr, genstande, der er nødvendige for at udøve skyldnerens religionsfrihed, samt madvarer og brændstof. Retsplejelovens artikel 1410, stk. 2, indeholder en oversigt over de beløb, hvori der ikke kan foretages arrest. Disse beløb omfatter familieydelse og indtægter til opretholdelse af eksistensminimum.

Der kan kun delvist foretages arrest i skyldnerens løn og tilsvarende indtægter. De pågældende beløb er fastsat i retsplejelovens artikel 1409, stk. 1, og justeres hvert år i et kongeligt dekret under hensyntagen til forbrugerprisindekset. I retsplejelovens artikel 1410, stk. 1, udvides anvendelsesområdet for de beløb, hvori der delvist kan foretages arrest, til ligeledes at omfatte indtægtskilder som f.eks. underholdsbidrag, pension, arbejdsløshedsydelse, ydelse i forbindelse med arbejdsulykker eller invaliditet.

Aktiver, hvori der kan foretages arrest, udpeges af en af rettens embedsmænd, der opfører aktiverne i et officielt dokument med henblik på eventuelt senere salg, medmindre det lykkes en af rettens embedsmænd at indgå en aftale med kreditoren. Det er strafbart og strengt forbudt at bortskaffe eller skjule genstande, der er opført på en af rettens embedsmænds liste.

B. Beslaglæggelse

Retten kan afsige kendelse om retslig beslaglæggelse, når det drejer sig om løsøre, hvori der er foretaget arrest, når det drejer sig om løsøre eller fast ejendom, hvor ejerforholdet er genstand for en tvist mellem to eller flere personer, eller genstande, som en skyldner har tilbudt for at indfri gælden (den civile lovbogs artikel 1961).

C. Foreløbige retsmidler

Procedurer om foreløbige retsmidler kan anvendes til afgørelse af alle sagstyper. Dommeren ved domstolen i første instans har beføjelse til at behandle enhver form for private tvister inden for det civilretlige område. Arbejdsretlige og erhvervsretlige tvister skal behandles af dommeren ved henholdsvis arbejdsdomstolen og handelsdomstolen.

Familiedomstolen kan træffe afgørelse om presserende, foreløbige retsmidler for samlivsperiodens varighed, f.eks. vedrørende familiens hjem, børnene eller børnenes ejendom. Denne bestemmelse finder alene anvendelse på ægtefæller (den civile lovbogs artikel 223, stk. 1) og på retligt anerkendte samlevende (den civile lovbogs artikel 1479, stk. 1), men ikke på faktiske samlevende.

D. Foreløbig fuldbyrdelse

I princippet kan alle domme gøres til genstand for foreløbig fuldbyrdelse, hvis en dommer afsiger kendelse herom, undtagen i sager, hvor den foreløbige fuldbyrdelse er forbudt ved lov (retsplejelovens artikel 1399).

3.2 Retsmidlenes virkning

A. Arrest

Ejeren af de pågældende aktiver mister ikke ejendomsretten eller nydelsesretten (brugsret, leasing, afkast eller ususfructus) til de genstande, hvori der er foretaget arrest. Den eneste begrænsning er, at ejeren hverken må sælge eller belåne de pågældende genstande. Det forhold, at skyldneren ikke har råderet over de pågældende genstande, indebærer, at enhver handling, som skyldneren udfører, og som ikke er i overensstemmelse med det forhold, at vedkommende ikke har råderet, fortsat vil være gyldig, men ikke kan gøres gældende over for kreditoren ifølge dommen. Kreditoren kan derfor se bort fra enhver handling af denne art og kan fortsætte, som om ingen af disse handlinger havde fundet sted.

B. Beslaglæggelse

Som det er tilfældet med hensyn til enhver anden form for sikkerhed i retsligt øjemed, indebærer beslaglæggelse, at genstanden overgives i en forvalters faktiske varetægt. Forvalteren må udelukkende udføre handlinger med det formål at bevare de pågældende genstande.

C. Foreløbige retsmidler

Ikke relevant

D. Foreløbig fuldbyrdelse

Foreløbig fuldbyrdelse betyder, at dommen vil blive fuldbyrdet på trods af, at det er muligt, at den bliver ændret, efter der er indgivet en appel eller gjort indsigelse. Sagsøgeren bærer den risiko, der er forbundet med fuldbyrdelsen (se ovenfor).

3.3 Retsmidlenes gyldighed

A. Arrest

Der er fastlagt begrænsninger for foretagelse af arrest, og arrest vil i princippet have en gyldighedsperiode på tre år. Dommeren i sager om arrest kan fastsætte en kortere gyldighedsperiode. Arresten kan forlænges, forudsat at den oprindelige frist ikke er udløbet. Denne forlængelse af fristen, der faktisk er en udsættelse af den oprindelige frist, er tilladt, såfremt der foreligger gyldige begrundelser herfor, og situationens uopsættelighed er uændret.

B. Beslaglæggelse

Loven indeholder ingen frister for beslaglæggelse. Såfremt der ikke længere er risiko for, at genstandene ikke kan bevares i deres oprindelige tilstand, og der ikke foreligger risiko for, at der ikke bliver fundet en endelig løsning, ophører beslaglæggelsen.

C. Foreløbige retsmidler

Loven indeholder ingen bestemmelser om en fast gyldighedsperiode for foreløbige retsmidler. I den endelige afgørelse af tvisten kan eventuelle foreløbige retsmidler, der er iværksat, blive stadfæstet eller ophævet.

D. Foreløbig fuldbyrdelse

Ikke relevant.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

A. Arrest

Såfremt dommeren i sager om arrest afviser at give tilladelse til at foretage arrest, er den part, der har fremsat begæring om foretagelse af arrest, berettiget til at appellere denne afgørelse, hvilket skal gøres senest en måned efter den dato, hvor vedkommende bliver gjort bekendt med afgørelsen (retsplejelovens artikel 1419, stk. 1, og artikel 1031). Sagen vil blive behandlet på samme måde som ved den oprindelige ret, og dommen vil blive afsagt på et lukket retsmøde. Såfremt arresten stadfæstes ved appel, skal en skyldner, der ønsker at gøre indsigelse mod en kendelse om arrest, appellere sagen til appeldomstolen ved at indgive tredjepartsindsigelse.

Hvis dommeren i sager om arrest giver tilladelse til at foretage arrest, er skyldneren eller enhver interesseret part berettiget til at indgive tredjepartsindsigelse mod denne afgørelse (retsplejelovens artikel 1419). Tredjepartsindsigelser skal indgives senest en måned efter datoen for forkyndelsen af afgørelsen om tilladelse til at foretage arrest og behandles af den dommer, som traf den omtvistede afgørelse (retsplejelovens artikel 1125). Medmindre dommeren i sager om arrest tillader, at fuldbyrdelsen af dommen udsættes, har tredjepartsindsigelser ikke opsættende virkning.

B. Beslaglæggelse

Bestemmelserne om beslaglæggelse finder ikke anvendelse på de tilfælde, hvor parterne indbyrdes har indgået aftale om beslaglæggelse.

Retslig beslaglæggelse udmønter sig i form af en afgørelse, der træffes af en dommer, og over for hvilken der kan iværksættes retsmidler i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser.

C. Foreløbige retsmidler

Enhver part, der er blevet negativt berørt af en afgørelse truffet i sager om foreløbige retsmidler, er berettiget til at gøre indsigelse eller indgive en appel.

Appeller af afgørelser truffet af dommeren ved domstolen i første instans eller en handelsdomstol behandles ved appeldomstolen. Appeller af afgørelser truffet af en dommer ved arbejdsdomstolen forelægges arbejdsdomstolen.

Såfremt en retssag er blevet indledt ved en stævning eller frivilligt fremmøde, skal der være gjort indsigelse eller indgivet appel senest en måned efter datoen for forkyndelsen af afgørelsen. Såfremt underretningen om afgørelsen blev givet i form af en skrivelse fra retten, skal en eventuel indsigelse eller appel være indgivet senest en måned efter underretningsdatoen.

D. Foreløbig fuldbyrdelse

Det er ikke muligt at appellere afgørelser om foreløbig fuldbyrdelse. Dommeren ved appeldomstolen må under ingen omstændigheder nedlægge forbud mod eller udsætte fuldbyrdelsen af en dom (retsplejelovens artikel 1402).

Sidste opdatering: 24/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Bulgarien

1 De forskellige typer retsmidler

Retssagen er generelt karakteriseret af en længere eller kortere varighed. Denne forsinkelse, der skyldes de forskellige faser og de forskellige instanser, retssagen gennemgår, kan til tider medføre, at den søgte retsbeskyttelse er ineffektiv på grund af den forsinkede kendelse og den dermed forsinkede ikrafttræden. I denne forbindelse har lovgiver fastsat en række foranstaltninger, der har til formål at sikre den påkrævede effektive retsbeskyttelse, og som skal begrænse sagsøgtes mulighed for at foretage dispositioner vedrørende specifikke ejendomsrettigheder.

Sagens genstand vedrørende sikring af kravet er reguleret af bestemmelserne i artikel 389-404 i den civile retsplejelov.

I overensstemmelse med artikel 391 i den civile retsplejelov er det tilladt at sikre et krav, hvor det, uden sådanne foreløbige forholdsregler, ville være umuligt eller temmelig vanskeligt for klageren at gennemføre rettighederne foranlediget af kendelsen, og når: a) kravet underbygges af gode dokumentbeviser, eller b) der skal stilles kaution på et beløb, der fastsættes af domstolen, i overensstemmelse med artikel 180 og 181 i loven om forpligtelser og kontrakter. Det forhold, at der foreligger overbevisende skriftlige beviser, er ikke til hinder for, at retten kan vurdere, at der skal stilles kaution.

En afgørende forudsætning og en obligatorisk betingelse for bevilling af foreløbige foranstaltninger er derfor risikoen for, at klageren ikke vil kunne opnå de rettigheder, som udgår fra en eventuel dom til fordel for sagsøger vedrørende en potentielt underbygget påstand.

For at tillade kravet at blive sikret skal dommeren vurdere, om følgende forudsætninger eksisterer: behovet for at sikre kravet, en sandsynlig begrundelse for kravet og en foreløbig foranstaltning, som specificeret af klageren, der er relevant og tilstrækkelig med hensyn til behovene for den bestemte sag og den eksplicit søgte retsbeskyttelse.

I overensstemmelse med artikel 397, stk. 1 i den civile retsplejelov foreskriver loven følgende foreløbige forholdsregler:

beslaglæggelse af fast ejendom

arrest i løsøre og tilgodehavender, herunder arrest i aktier i en erhvervsvirksomhed

andre tilstrækkelige forholdsregler fastsat af domstolen, herunder beslaglæggelse af et motorkøretøj og udsættelse af retssag.

Retten kan også træffe afgørelse om flere foreløbige forholdsregler op til tvistens værdi (ud over denne værdi er der ikke behov for en foreløbig forholdsregel).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

I henhold til bestemmelserne i kapitel 34 i den civile retsplejelov er det tilladt at sikre krav:

I henhold til artikel 389 i den civile retsplejelov – for alle typer krav – med hensyn til at alle sagens tilstande, inden afslutningen af dommerundersøgelsen i løbet af appelsagen

i henhold til artikel 390 i den civile retsplejelov kan alle krav sikres, selv inden søgsmålet indbringes. Ansøgning om foreløbige forholdsregler vedrørende en verserende sag (forholdsregler vedrørende et fremtidigt krav).

Begæring om foreløbige forholdsregler i en verserende sag:

indgives af klageren til domstolen, der har jurisdiktion til at behandle retstvisten. Foreløbige forholdsregler er kun tilladt, såfremt betingelserne i artikel 391 i den civile retsplejelov er opfyldt, nemlig at kravet er gyldigt, og at der er behov for foreløbige forholdsregler, dvs. at hvis kravet tages til følge, foreligger der en risiko for, at dommen ikke kan fuldbyrdes på grund af sagsøgtes formueretlige dispositioner, og samtidig skal den pågældende forholdsregel stå i et rimeligt forhold til målet. I overensstemmelse med artikel 391, stk. 2 og 3, i den civile retsplejelov kan domstolen, hvor der er utilstrækkelige beviser for, at kravet er sandsynligt begrundet, efter eget skøn også anmode om betaling af en monetær garanti, som den har fastsat.

Sikring af et krav er tilladt, selv mens sagen er suspenderet.

Ansøgning om sikring af et fremtidigt krav:

indgives der, hvor klageren har sin permanente adresse, eller hvor ejendommen, der skal fungere som sikkerhed for kravet, befinder sig. Når der foreligger en anmodning om tilladelse til en foreløbig foranstaltning til "udsættelsen af retssagen", skal ansøgningen indgives til domstolen i den kompetente jurisdiktion i henhold til fuldbyrdesstedet.

Når foreløbige forholdsregler beviliges vedrørende et fremtidigt krav, fremsætter domstolen en tidsfrist for indgivelse af kravet, som ikke kan være mere end én måned. De væsentlige forudsætninger for bevilling af sådanne foreløbige forholdsregler er de samme som dem, der vedrører bevillingen af foreløbige forholdsregler i forbindelse med en verserende sag.

Ansøgningen skal angive den ønskede foreløbige forholdsregel og værdien af kravet. Den skal indgives til den relevante regionalret eller til den relevante distriktsdomstol, afhængigt af domstolens jurisdiktion og kompetence i overensstemmelse med artikel 104 i den civile retsplejelov.

Ansøgningen kan indsendes af den pågældende person eller af hans processuelle repræsentant (advokat). En kopi heraf er ikke påkrævet, da en sådan kopi ikke fremsendes til den anden part. Dette skyldes, at sagen om sikkerhedsstillelse er ensidig – den gennemføres uden deltagelse af den anden part (hvis retlige sfære vil påvirke den godkendte foranstaltning).

De foreløbige forholdsregler bevilleges af domstolen pålægges ved hjælp af:

beslaglæggelse af fast ejendom – af matrikeldirektoratet

arrest i løsøre og låntagerens tilgodehavender – fra en stats- eller privat foged, herunder efter meddelelse, fra dennes side, til tredjeparter såsom banker og andre kreditinstitutter

for foreløbige foranstaltninger vedrørende biler – af de relevante færdselspolititjenester

for den foreløbige forholdsregel "udsættelse af retssagen" – en kopi af domstolens kendelse om den bevillegede tilladelse skal indgives til den relevante foged, som påbegynder tvangsfuldbyrdelsen

andre forholdsregler planlagt ved lov – af den relevante stats- eller private foged, valgt af personen.

Særloven – loven om bankers insolvens – indeholder imidlertid en udtrykkelig bestemmelse om foreløbige forholdsregler vedrørende rekonstruktion af en banks insolvensbo. I henhold til artikel 53, stk. 2, i loven om bankers insolvens er det kun muligt at træffe foreløbige forholdsregler, når kravet underbygges af tilstrækkelige beviser, på grundlag af hvilke det med rimelighed kan antages, at søgsmålet er velbegrundet. Når der ikke foreligger en begrundelse for anmodningen, tillader den almindelige lov, at der indføres foreløbige forholdsregler med betaling af sikkerhedsstillelse, mens særloven betragter begrundelsen som sådan som en forudsætning for, at bestemmelsen kan godkendes. Det kan derfor ikke tillades, at der træffes foreløbige forholdsregler, når det på grundlag af de fremførte argumenter og beviser er nødvendigt at konkludere, at der ikke foreligger en begrundelse for anmodningen. Dette skyldes, at den part, der har fremsat begæringen om foreløbige forholdsregler, i henhold til den civile retsplejelovs artikel 403 er ansvarlig for den skade, der påføres den anden part. Under hensyntagen til den omstændighed, at den insolvente banks retlige område ikke må medføre forpligtelser til erstatning for sådanne skader (hvorved insolvensboet reduceres, og kreditorerne straffes), fastsætter lovgiver et krav om foreløbige forholdsregler inden for rammerne af et søgsmål, der kan anlægges, når der foreligger tilstrækkelige beviser for, at det er begrundet.

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 629a, stk. 1, nr. 2, i handelsloven – hvis det er nødvendigt for at bevare skyldnerens aktiver – kan de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 630, stk. 1, nr. 4, i samme lov vedrørende beslaglæggelse eller sikkerhedsstillelse, udpegelse af en midlertidig administrator, suspension af de iværksatte fuldbyrdesprocedurer, lukning af lokaler, udstyr og andre foranstaltninger godkendes som indledende skridt i forbindelse med insolvensbehandling. Den nævnte bestemmelse forudsætter, at kravet, der er fastsat i artikel 625 i handelsloven, kan antages til realitetsbehandling, at det er underbygget af skriftlige beviser, der godtgør, at de forhold, der ligger til grund for kravet, sandsynligvis vil indtræffe, og såfremt det ikke er godtgjort, skal sagsøger stille sikkerhed, hvis størrelse fastsættes af retten, for den skade, der er påført skyldneren, såfremt han ikke er erklæret konkurs eller forgældet (artikel 629a, stk. 2, i lov om handel), og at der foreligger en interesse i de foreløbige forholdsregler, når skyldneren ved sin adfærd forspilder, ødelægger og/eller skjuler sine aktiver, truer interesserne for kreditorer, som, hvis de begærede forholdsregler ikke indføres, ville kunne lide skade, fordi det var umuligt for dem at fyldestgøre deres krav, når skyldnerens aktiver realiseres. Loven kræver også, at den foreløbige forholdsregel, der anmodes om, er passende og står i et rimeligt forhold til en retsbevarende foranstaltning.

På grundlag af fortolkningen af bestemmelsen i artikel 629a, stk. 1, i handelsloven må det fastslås, at en foreløbig forholdsregel kun er tilladt inden for rammerne af en retslig procedure med henblik på indledning af insolvensbehandling, såfremt der er en reel risiko for, at skyldneren afhænder sine aktiver med henblik på at straffe kreditorerne. Det er kun under forudsætning af, at denne betingelse er opfyldt, at retten skal undersøge de øvrige betingelser i handelslovens artikel 629a, stk. 2.

2.2 De vigtigste betingelser

De væsentlige forudsætninger for tilladelse af foreløbige forholdsregler (som beskrevet ovenfor) er fremsat i artikel 391 i den civile retsplejelov.

Sikring af et underholdbidrag er tilladt selv uden at opfylde kravene i artikel 391 i den civile retsplejelov, og i dette tilfælde kan domstolen gennemføre foreløbige foranstaltninger på eget initiativ.

Delvis sikring af kravet kan også bevilges, men kun i forbindelse med de dele, der underbygges af tilstrækkeligt bevismateriale.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Generelt set kan al ejendom tilhørende en skyldner gøres til gestand for foreløbige foranstaltninger. Sikring af et pekuniært krav ved hjælp af arrest i løsøre, som ikke er underlagt tvangsfuldbyrdelse, er ikke tilladt.

I overensstemmelse med artikel 393, stk. 1, i den civile retsplejelov er sikring af et pekuniært krav mod staten, statsinstitutioner og sundhedscentre i henhold til artikel 5, stk. 1, i sundhedscenterloven ikke tilladt.

Følgende typer ejendom kan underlægges foreløbige forholdsregler:

skyldneres gæld til kreditinstitutter i forbindelse med bankkonti hos disse

løsøre

fast ejendom

biler, hvad angår deres beslaglæggelse

tvangsaktiviteter

den fremtidige låntagers særlige aktiver som gennemgået i andre sager, der er eksplicit fastsat i loven.

3.2 Retsmidlenes virkning

Skyldnernes dispositioner vedrørende de goder, der er genstand for de foreløbige forholdsregler, kan ikke gøres gældende over for den person, på hvis anmodning de foreløbige forholdsregler er indført. Hvad angår fast ejendom har ugyldigheden udelukkende effekt vedrørende afhændelserne foretaget, efter udpantningen er bogført i registeret – i henhold til artikel 452 i den civile retsplejelov. Bortset fra denne relative ugyldighed (manglende eksigibilitet) er de retsakter, der er udstedt, fuldt ud gyldige og har retsvirkning.

Artikel 453 i den civile retsplejelov regulerer, på kreditgiverens og de affilerede kreditgiveres vegne, hypoteserne for manglende eksigibilitet af rettighederne, der er opnået, efter udpantningen er bogført i registeret, og meddelelsen om arresten er blevet modtaget.

I overensstemmelse med artikel 401 i den civile retsplejelov kan den sikrede kreditgiver indbringe et søgsmål mod en ansvarlig tredjepart for de beløb eller de aktiver, som sidstnævnte nægter at indgive frivilligt.

Udgifterne i forbindelse med sagen om sikringsstillelse afholdes af den person, på hvis anmodning de foreløbige forholdsregler blev bevilliget, som fremsat i artikel 514 i den civile retsplejelov, der finder anvendelse med reference til artikel 401 i den civile retsplejelov, som regulerer foreløbige forholdsregler.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Tilladelse til sikring af et krav bevilliges baseret på det princip, at i forbindelse med en verserende sag pålægges den relevante foreløbige forholdsregel inden sagens afslutning ved hjælp af den tilsvarende endelige dom.

Når foreløbige forholdsregler bevilliges vedrørende et fremtidigt krav, fremsætter domstolen en tidsfrist for indgivelse af kravet, som ikke kan være mere end én måned. Hvis der ikke er fremlagt bevis på indgivelse af kravet inden for den fastsatte tidsgrænse, annullerer domstolen de foreløbige forholdsregler på eget initiativ – i henhold til artikel 390, stk. 3 i den civile retsplejelov.

Ved indgivelse af et krav vedrørende hvilke foreløbige forholdsregler der er blevet bevilliget, som det normalt er tilfældet, forbliver de foreløbige forholdsregler i kraft og er gældende til sagens konklusion.

Artikel 402 i den civile retsplejelov regulerer annulleringsproceduren for de bevilligede foreløbige forholdsregler. Den foreskriver, at den interesserede part skal indgive en ansøgning, hvor en kopi skal videregives til den person, som har anmodet om bevillingen af foreløbige forholdsregler. Sidstnævnte kan indgive en indsigelse inden for tre dage. På et lukket retsmøde annullerer domstolen de foreløbige forholdsregler, hvor den finder det begrundet, at årsagen, ud fra hvilken de blev bevilliget, ikke længere eksisterer, eller at sagsøgte har stillet sikkerhed inden for den foreskrevne tidsgrænse, ved at deponere hele beløbet, som sagsøger gør krav på (artikel 398, stk. 2, i den civile retsplejelov). Domstolens kendelse om annullering af foreløbige forholdsregler kan appelleres via et privatsøgsmål inden for én uge.

Erstatningen af de bevilligede foreløbige forholdsregler som fremsat i artikel 398 i den civile retsplejelov kan bevilliges i følgende to situationer:

ifølge stk. 1 – domstolen, der handler efter anmodning fra én parterne, kan efter at have notificeret den anden part og taget dennes indsigelser i betragtning, fremlagt inden for tidsfristen på tre dage, bevillige, at en foreløbig foranstaltning anvendes i stedet for den først bevilligede

ifølge stk. 2 – ved sikring af et krav, hvis pengeværdi kan anslås, kan sagsøgte til enhver tid erstatte den tilladte sikkerhed, uden den anden parts samtykke, med en forpligtelse om penge eller andre sikkerheder som fremsat i artikel 180 og 181 i loven om forpligtelser og kontrakter.

I de sager, som er omfattet af stk. 1 og 2 i artikel 398 i den civile retsplejelov, ophæves arresten eller beslaglæggelsen.

Loven forhindrer ikke sagsøgte i at rejse et erstatningskrav mod klageren om kompensation for skader, som de foreløbige forholdsregler har forvoldt førstnævnte, hvis kravet, der er underlagt de bevilligede foreløbige forholdsregler, ophæves eller ikke fremsættes inden for den foreskrevne tidsgrænse, samt hvis sagen afsluttes (artikel 403 i den civile retsplejelov).

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

I overensstemmelse med artikel 396 i den civile retsplejelov kan domstolens kendelse vedrørende sikringen af et krav appelleres med et privat klagemål inden for én uge. For sagsøger starter denne periode på en uge, når kendelsen afsiges, mens den for sagsøgte (personen, mod hvem de foreløbige forholdsregler er blevet bevilliget) starter fra den dag, hvor fogeden, registreringskontoret eller domstolen notificerer om de bevilligede foreløbige forholdsregler. En kopi af det private klagemål skal indgives til den anden part, som skal svare inden for én uge.

Tredjemand har også en anerkendt interesse i at anfægte dommen, hvis dennes rettigheder er blevet krænket af de foreløbige forholdsregler. Ved vurderingen af, om den kan antage begæringen om foreløbige forholdsregler, tager retten ikke stilling til, om sagsøgte er indehaver af de rettigheder, som anmodningen om begrænsning af dennes dispositionsret gælder. Det er derfor muligt at foretage arrest i fast ejendom, som ikke tilhører skyldneren. I dette tilfælde har den retmæssige ejer søgsmålskompetence til at anfægte den afgørelse, der ligger til grund for arresten, selv om han er tredjemand i forbindelse med sagen.

Ved appel af en kendelse, hvorved der gives afslag på de begærede forholdsregler, forkynnes sagsøgers kontrasøgsmål ikke for sagsøgte, for også i denne fase er proceduren fortsat ensidig.

Hvis appeldomstolen har stadfæstet en kendelse om at bevillige eller afvise foreløbige forholdsregler, kan der ikke iværksættes kassationsappel for kendelsen. Hvis appeldomstolen har bevilliget foreløbige forholdsregler, som blev afvist af domstolen, der træffer afgørelse i første instans, kan førstnævntes kendelse appelleres til den øverste kassationsret med et privat klagemål, hvis forhåndsbetingelserne i artikel 280 i den civile retsplejelov, der tillader en sådan appel, er opfyldt.

I overensstemmelse med den civile retsplejelov, som aktuelt er i kraft, kan både de bevilligede foreløbige forholdsregler og kautionsbeløbet, fastsat af domstolen som en betingelse for at bevillige foreløbige forholdsregler, appelleres. Indbringelse af kendelsen for appeldomstolen suspenderer ikke de foreløbige forholdsregler, før en højere retsinstans har afsagt kendelse i appelsagen, og der er afsagt kendelse om en ophævelse.

Sidste opdatering: 22/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Tjekkiet

1 De forskellige typer retsmidler

Foreløbige forholdsregler:

Foreløbige forholdsregler anvendes til at regulere parternes forbindelser foreløbigt, dvs. midlertidigt, eller i en situation, hvor der er frygt for, at fuldbyrdelse af en retslig afgørelse kan blive undermineret.

Generelt er foreløbige forholdsregler, der før indledningen af en sag træffes vedrørende sagens realitet, reguleret af § 74 ff. i civilprocesloven (lov nr. 99 /1963, som ændret), mens foreløbige forholdsregler, der træffes efter indledningen af sagen, er reguleret af lovens § 102. Særlige foreløbige forholdsregler for visse særlige situationer er reguleret af loven om særlige retsprocedurer (lov nr. 292/2013), nemlig foreløbige forholdsregler vedrørende en mindreårig, der ikke på behørig måde bliver draget omsorg for (§ 452 ff.), og foreløbige forholdsregler til beskyttelse mod vold i hjemmet (§ 400 ff.). I § 12 i lov nr. 292 /2013 er der ligeledes fastsat visse særlige bestemmelser som supplement til den generelle ordning vedrørende foreløbige forholdsregler, der dækker de typer af sager, som er omfattet af denne lov.

Bevissikring:

Bevissikring gennemføres, hvis der er frygt for, at bevisoptagelse i fremtiden bliver umulig eller i alvorlig grad vanskeliggjort (f.eks. mangelfuld opfyldelse af en købsaftale, der angår fordærlige varer, eller afhøringen af et vidne, som er alvorligt syg og i en livstruende tilstand).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Foreløbige forholdsregler:

Civilproceslovens § 74, stk. 3, (lov nr. 99/1963) bestemmer, at sager om gennemførelse af en foreløbig forholdsregel indledes efter begæring..

I § 12 i lov nr. 292/2013 bestemmes det dog, at en foreløbig forholdsregel kan fastsættes af retten af egen drift, hvis den kan indlede de pågældende sager af egen drift (f.eks. sager om omsorg for en mindreårig, sager om umyndighed, værgemålssager samt sager om en bortbleven eller død person). I disse tilfælde træffer retten bestemmelse om, der skal anordnes en foreløbig forholdsregel af egen drift.

Den ret, der har kompetence til at træffe bestemmelse om en foreløbige forholdsregel, er den ret, der har kompetence til at påkende hovedsagen; undtagelser til denne regel findes i §§ 400 og 453 i lov nr. 292/2013.

Bevissikring kan finde sted:

Forud for påbegyndelsen af en sag vedrørende sagens realitet, efter ansøgning. Den kompetente ret er den ret, der ville have kompetence med hensyn til hovedsagen, eller den ret, i hvis kreds de beviser, der er udsat for risiko, befinder sig.

Beviser kan sikres under sagen også uden en anmodning.

Sagens parter skal være til stede, når beviset sikres, medmindre en forsinkelse i den henseende kan udgøre en risiko.

Bevis kan også sikres gennem en notarialforretning (*notářský zápis*) eller en fogeds protokol (*exekutorský zápis*), hvis denne procedure finder sted i overværelse af en notar eller foged, eller hvis en notar eller foged har afgivet forklaring om forholdet.

2.2 De vigtigste betingelser

Der kan træffes bestemmelse om en foreløbig forholdsregel:

hvis foreløbige forholdsregler er nødvendige for at regulere forbindelserne mellem parterne

hvis der er frygt for, at fuldbyrdelsen af en retsafgørelse ellers vil blive bragt i fare

for at regulere forholdene på et midlertidigt grundlag.

Vurderingen af, om der er behov for en midlertidig ordning vedrørende parternes forbindelser, afhænger af omstændighederne i det enkelte tilfælde. Der vil kun blive truffet bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, hvis der er et påviseligt behov for midlertidige ordninger, der regulerer parternes retlige forbindelser. Med hensyn til andre forhold af relevans for fastsættelsen af en foreløbige forholdsregel er det tilstrækkeligt, at i hvert fald omstændigheder, der er væsentlige med hensyn til pålæggelsen af forpligtelsen i henhold til den foreløbige forholdsregel, skal bevises.

Vanskeliggørelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse

Hvis der skal træffes bestemmelse om en foreløbig forholdsregel som svar på frygt for, at fuldbyrdelsen af en afgørelse kan blive vanskeliggjort, skal den berettigede part være i besiddelse af en afgørelse eller et andet grundlag for tvangsfuldbyrdelsen af afgørelsen. Der kan kun træffes bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes, eller, hvis der er tungtvejende grunde til, at den berettigede part er (midlertidigt) ude af stand til at iværksætte den forpligtelse, der er pålagt, ved at fuldbyrde afgørelsen. Samtidig skal oplysninger, der kan begrunde, at fuldbyrdelsen af afgørelsen ville blive bragt i fare (hovedsagelig på grund af skyldneres adfærd) underbygges.

En anmodning om en foreløbig forholdsregel skal indeholde de oplysninger, der er fastsat i § 42, stk. 4, og §75 i civilprocesloven (lov nr. 99/1963), herunder: oplysninger, der angiver, til hvilken ret anmodningen er rettet

hvem der indgiver anmodningen, og hvilken sag det drejer sig om, dvs. en redegørelse for de forhold, der begrunder den foreløbige forholdsregel, der anmodes om

formålet med anmodningen, dvs. hvilken foreløbig forholdsregler rekvirenten anmoder om

den dato, på hvilken den blev udarbejdet og underskrevet af rekvirenten eller rekvirentens repræsentant

en beskrivelse af det forhold, at en midlertidig ordning vedrørende parternes forbindelser er nødvendig, eller at der er frygt for, at fuldbyrdelsen af retsafgørelsen vil blive bragt i fare.

Alle dokumenter, som rekvirenten påberåber sig, skal vedlægges anmodningen.

Ved anmodningens indgivelse skal rekvirenten indbetale et depositum på 10.000 CZK på eget initiativ, dvs. uden opfordring fra rettens side; i sager, der vedrører forretningsmæssige forhold hidrørende fra forretningsaktiviteter, er depositummet 50.000 CZK. Anmodninger er fritaget fra kravet om indbetaling af et depositum, hvis de vedrører velfærdsspørgsmål (f.eks. underhold, arbejdsforhold eller erstatning for personskaade). Anmodningen afvises, hvis deponeringskravet ikke opfyldes.

Depositummet tjener til sikkerhed for krav på erstatning for skader eller andre tab, som parterne eller tredjeparter (dvs. personer, der ikke er part i sagen om de foreløbige forholdsregler) kan lide, hvis der træffes bestemmelse om en foreløbige forholdsregel.

§ 12, stk. 3, i lov nr. 292/2013 omhandler fritagelse fra det krav om indbetaling af depositum, der er foreskrevet i denne lov.

Bevissikring:

Før indledningen af en sag vedrørende realiteten kan beviser sikres (hvis der fremsættes anmodning herom), hvis der opstår frygt for, at bevisoptagelse i fremtiden bliver umulig eller i væsentlig grad vanskeliggjort. Bevis sikres ikke, hvis det åbenlyst ikke har nogen vægt i sagen. Retten nægter at godkende en anmodning om bevissikring, hvis den har mistanke om, at rekvirenten i stedet for at søge at beskytte beviser rent faktisk har indgivet anmodningen i et forsøg på at nå et andet mål (f.eks. at skaffe sig ellers ikke tilgængelige oplysninger om en anden persons aktiviteter).

Ud over generelle oplysninger skal en anmodning om bevissikring indeholde en beskrivelse af de forhold, der er genstanden for bevisoptagelsen. Det bevis, der skal sikres, skal også konkret identificeres.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Foreløbige forholdsregler:

§ 76 i civilprocesloven bestemmer, at det ved en foreløbig forholdsregel kan pålægges en part at betale underholdsbidrag, at indbetale en sum penge til retten, at overlade en genstand i rettens varetægt, ikke at skille sig af med bestemte genstande eller rettigheder, at gøre noget, at afstå fra at gøre noget, eller at lade noget blive gjort. Forholdsreglen kan vedrøre en hvilket som helst genstand, der ejes af den pågældende part.

I forbindelse med en foreløbig forholdsregel kan en ret pålægge andre end en part i sagen en forpligtelse, hvor dette med rimelighed kan kræves (f.eks. hvis nogen køber en ejendom med viden om, at han køber den af en ejer, der ikke behørigt har opfyldt sine betalingsforpligtelser over for kreditorerne).

Særlige foreløbige forholdsregler i medfør af lov nr. 292/2013:

De særlige foranstaltninger vedrørende et barn, jf. § 452 ff., finder anvendelse, hvis der ikke drages behørig omsorg for en mindreårig, uanset om nogen har ret til at drage omsorg for barnet, eller hvis barnets liv, normale udvikling eller andre vigtige interesser er alvorligt truet eller er blevet undermineret. Rettens foreløbige forholdsregel regulerer barnets situation i det tidsrum, der er strengt nødvendigt, ved at placere barnet i passende omgivelser som angivet i retsafgørelsen.

Ved en særlig foreløbig forholdsregel efter §§ 400 ff. kan det pålægges en person at forlade en fælles bopæl og de nærmeste omgivelser i forhold til denne, at holde sig væk fra og ikke at begive sig ind på den fælles bopæl, at undlade at komme i kontakt med rekvirenten og at afstå fra at forfølge og chikanere

rekvirenten på nogen som helst måde. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af omstændigheder, der viser, at sameksistensen mellem rekvirenten og rekviritus i det hus eller den lejlighed, hvor de deler en bopæl, er uudholdelig for rekvirenten på grund af fysisk eller psykisk vold mod rekvirenten eller en anden person, der bor på den fælles bopæl, eller en beskrivelse af omstændigheder, der viser forfølgelse eller chikane af rekvirenten.

Bevissikring:

Anmodningen skal også forklare, hvorfor rekvirenten anmoder om bevissikring. Alle måder, hvorpå en sags stade kan konstateres, særligt afhøring af vidner, en ekspertudtalelse, rapporter og observationer fra myndigheder og juridiske personer mv. kan anvendes som bevis.

Et tilfælde af bevissikring er sikring af en genstand som bevis i en sag vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder (§ 78b i civilprocesloven (lov nr. 99 /1963)). En person, der har været udsat for en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, har søgsmålskompetence. Den kompetente domstol er den byret, i hvis retskreds genstanden er blevet sikret. Følgende vil kunne sikres: de pågældende genstande, materialer og værktøjer, dokumenter vedrørende de pågældende genstande.

3.2 Retsmidlernes virkning

Foreløbige forholdsregler:

En foreløbige forholdsregel er en midlertidig afgørelse, der skal beskytte rekvirenten. Den træffes for at beskytte en rekvirent, som er blevet krænkelse eller risikerer at blive det. Det forhold, at der træffes bestemmelse om en foreløbige forholdsregel, tillægger ikke rekvirenten rettigheder, om hvilke der endnu ikke er truffet afgørelse. Det er heller ikke et middel til at behandle et spørgsmål præjudicielt. Ligeledes må alene det forhold, at der er truffet bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, ikke påvirke rettens afgørelse af sagens realitet. Selv efter at der er truffet bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, kan låntagere fortsat disponere over deres ejendom, men skal handle i overensstemmelse med den fastsatte forholdsregel.

Enhver, der groft lægger hindringer i vejen for sagens behandling, navnlig ved – uden gyldig grund – at undlade at give møde i retten eller ved ikke at rette sig efter en retskendelse, kan blive dømt til at betale en bøde på op til 50.000 CZK. En ret kan gennemtvinge en afgørelse om en foreløbig forholdsregel, hvis den forpligtede part undlader at efterkomme den pågældende afgørelse frivilligt. Straf for at lægge hindringer i vejen for fuldbyrdelse af en afgørelse eller en udvisning (fra en fælles bopæl) er også hjemlet i § 337, stk. 2, i straffeloven, lov nr. 40/2009, der fastslår, at det er strafbart at lægge hindringer i vejen for fuldbyrdelse af en afgørelse eller en udvisning.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Foreløbige forholdsregler:

Tidsbegrænset foreløbige forholdsregel

I en afgørelse om en foreløbig forholdsregel kan en ret bestemme, at forholdsreglen skal begrænses i tid, selvom rekvirenten ikke har anmodet herom.

Pålægelse af en pligt til at anlægge sag eller at indgive endnu en anmodning for at indlede sagen

En ret, der træffer bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, fastsætter også, at rekvirenten skal indgive en stævning til retten med henblik på at indlede en sag om realiteten inden en frist, der fastsættes samtidig med, at forholdsreglen fastsættes.

En foreløbig forholdsregel forbliver i kraft, indtil den udløber eller ophæves af retten.

En foreløbig forholdsregel ophører, hvis rekvirenten ikke anlægger sag inden for den frist, der er fastsat af retten, hvis der ikke gives sagsøgeren medhold med hensyn til sagens realitet, hvis der gives medhold med hensyn til realiteten, og der er forløbet mere end 15 dage, efter at afgørelsen i sagen blev eksigibel, eller hvis fristen for den foreløbige forholdsregel er udløbet.

Retten ophæver en foreløbig forholdsregel, hvis årsagerne til, at den blev fastsat, ikke længere er til stede.

§§ 400 ff. i lov nr. 292/2013 bestemmer, at en foreløbig forholdsregel skal vare en måned fra den dato, hvor den blev eksigibel (§ 408), og at denne frist kan forlænges, afhængigt af indledningen af sagen om sagens realitet.

§§ 452 ff. i lov nr. 292/2013 bestemmer, at en foreløbig forholdsregel skal vare en måned fra den dato, hvor den blev eksigibel (§ 459), og at denne frist kan forlænges.

Bevissikring:

Bevis sikres inden for den frist, som retten har fastsat, eller snarest muligt. Parterne kan være til stede, når bevis sikres, men det er ikke deres ret at være til stede, hvis en forsinkelse vil udgøre en risiko. Efter indledningen af sagen om sagens realitet har parterne ret til at svare på de tilbudte beviser og alle optagne beviser. Herudover kan parterne afhøres.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlene

Foreløbige forholdsregler:

Afgørelse om foreløbige forholdsregler træffes i form af retskendelser. En kendelse om foreløbige forholdsregler kan fuldbyrdes fra offentliggørelsen. Hvis den ikke offentliggøres, kan den fuldbyrdes, når den er blevet forkyndt for den forpligtede part ifølge kendelsen. En skriftlig kopi af en foreløbig forholdsregel forkyndes for sagens parter og for en tredjepart (hvor der er tale om en forpligtelse, der påhviler den pågældende tredjepart), og hvis der er tale om en forpligtelse til ikke at afhænde fast ejendom, sendes der også en kopi til det kompetente tinglysningskontor. En kendelse, hvorved der træffes bestemmelse om en foreløbig foranstaltning, kan fuldbyrdes efter offentliggørelse eller forkyndelse (§ 76d i civilprocesloven) og danner grundlag for fuldbyrdelsen af en afgørelse.

Kendelser om foreløbige forholdsregler kan appelleres. Appel indgives til den ret, der har truffet den anfægtede afgørelse, men behandles af andeninstansdomstole, dvs. af regionale retter eller appeldomstole. Appel skal indgives inden 15 dage efter modtagelsen af en skriftlig kopi af afgørelsen. Hvis en appel, der kan antages til realitetsbehandling, indgives rettidigt af en berettiget part, bliver afgørelsen først endelig, når appelretten har truffet en endelig afgørelse vedrørende appellen. En kendelse, hvorved der træffes bestemmelse om en foreløbig forholdsregel bliver eksigibel (dvs. proceduren ifølge den pågældende kendelse følges) ved udløbet af tidsfristen for opfyldelse, som begynder på datoen for forkyndelse, eller også bliver den eksigibel efter forkyndelsen, hvis den ikke pålægger nogen handleforpligtelse. En ret kan beslutte, at en kendelse, hvorved der træffes bestemmelse om en foreløbig forholdsregel, først kan fuldbyrdes, når rettes afgørelse er blevet endelig, medmindre dette er udelukket som følge af arten af den foreløbige forholdsregel, eller det ville stride mod dens formål.

§§ 409 og 463 i lov nr. 292/20013 indeholder bestemmelser om appel af særlige midlertidige foranstaltninger i henhold til denne lov.

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [en](#) er allerede oversat.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Tyskland

1 De forskellige typer retsmidler

Det drejer sig om retsmidler, der tjener til sikring af tvangsfuldbyrdelse gennem henholdsvis foreløbig beslaglæggelse af skyldners formue eller foreløbig regulering af en retlig situation. Ofte sikrer anordning af retsmidler ikke fordringshaver fyldestgørelse.

Følgende retsmidler er mulige:

1.1 Arrest og frihedsberøvelse (§ 916 ff. i den tyske civile retsplejelov (Zivilprozeßordnung, ZPO))

Arrest/frihedsberøvelse, som har til formål at sikre fuldbyrdelse af et pengekrav, sker ved tvangsfuldbyrdelse i skyldners løsøre og faste ejendom. Arrest/frihedsberøvelse anordnes af den kompetente ret, som begæringen er blevet indbragt for. Senere fuldbyrdelse sker efter bestemmelserne om tvangsfuldbyrdelse, dog med enkelte undtagelser. Arrest/frihedsberøvelse kan f.eks. fuldbyrdes ved udlæg (løsøre), pant (fast ejendom) eller hæfte (frihedsberøvelse).

1.2 Foreløbigt retsmiddel (ZPO § 935 ff.)

Et foreløbigt retsmiddel tjener til midlertidig sikring af et ikke-økonomisk krav. Det foreløbige retsmiddel, som tager form af et sikrende retsmiddel (ZPO § 935) eller et betalingspåkrev (ZPO § 940), anordnes af den kompetente ret, som begæringen er blevet indbragt for. Derudover findes ligeledes afgørelsen om ydelser, der skal erlægges, men dette er kun muligt i helt særlige tilfælde. Bestemmelserne om tvangsfuldbyrdelse finder i princippet ligeledes anvendelse ved senere fuldbyrdelse (ZPO § 936, sammenholdt med ZPO § 928).

1.3 Sikring af bankindeståender efter EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 59) er gennemført i ZPO § 946 ff. Sikring af bankindeståender er et specielt foreløbigt retsmiddel.

1.4 Forestående udlæg i fordringer (ZPO § 845)

Forestående udlæg i fordringer er et særligt retsmiddel til sikring af fordringshaver. Det drejer sig om en privat tvangsfuldbyrdesforanstaltning fra fordringshavers side i forholdet mellem skyldner og skyldners skyldner, der har virkning som arrest/frihedsberøvelse (ZPO § 845, stk. 2).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Arrest, frihedsberøvelse og foreløbige retsmidler (punkt 1.1 og 1.2) anordnes ved kendelse fra den kompetente ret, efter at sagsøger har indgivet begæring herom. Begæringen skal indeholde oplysninger om den fordring, der skal sikres, og om retsmidlets uopsættelighed eller risikoen for, at der vil opstå hindringer for fuldbyrdelsen. Begge dele skal begrundes på troværdig vis, f.eks. ved afgivelse af erklæring på tro og love.

Begæringen kan indgives skriftligt eller mundtligt, hvorefter den føres til protokols af justitskontoret. Den kompetente ret er den ret, der har kompetence til at realitetsbehandle en tilsvarende sag, eller den byret (*Amtsgericht*), i hvis retskreds det aktiv, der skal belægges med arrest, den omtvistede genstand eller den person, der skal begrænses i sin personlige frihed, befinder sig. Hvis der finder en mundtlig forhandling sted, tager retsafgørelsen form af en dom, og ellers afsiger retten en kendelse.

I sager om foreløbige retsmidler stilles der kun krav om, at parterne er repræsenteret ved en advokat i forbindelse med den mundtlige forhandling ved den regionale ret i første instans (*Landgericht*).

Sikring af bankindeståender (punkt 1.3) er reguleret ved forordning (EU) nr. 655/2014. ZPO § 946 ff. indeholder de nødvendige bestemmelser vedrørende indgivelse af begæringer samt om proceduren, afgørelsens fuldbyrdelse og eventuelle retsmidler.

Forestående udlæg i fordringer (punkt 1.4) sker (jf. ovenfor) uden indgivelse af en begæring til retten. Fordringshaver tager selv (normalt ved fogedens mellemkomst) initiativet til at gennemføre tvangsfuldbyrdelsen på grundlag af et eksigibelt dokument, idet han i forbindelse med udlæg i fordringer eller andre rettigheder fremsender (eller lader fremsende) en skriftlig erklæring til skyldners skyldner og skyldner selv, hvorefter det fremgår, at udlæg i rettigheder eller fordringer er nært forestående (ZPO § 845, stk. 1). Meddelelsen til skyldners skyldner har virkning som arrest i henhold til ZPO § 930, såfremt der foretages udlæg i fordringen inden for en måned (ZPO § 845, stk. 2).

For begæringer om foretagelse af arrest, frihedsberøvelse eller gennemførelse af et foreløbigt retsmiddel opkræves der i henhold til lov om retsafgifter (Gerichtskostengesetz, GKG) et retsgebyr på 1,5 gange det almindelige gebyr. Gebyrets størrelse afhænger af tvistens værdi og vurderes i hvert enkelt tilfælde af retten i lyset af den interesse, som fordringshaver har i beskyttelsen af aktiverne. Nedenfor findes en tabel over de gebyrer, der skal betales for værdier på op til 500 000,00 EUR:

Lov om retsafgifter (GKG), bilag 2 (vedrørende § 34, stk. 1, tredje punktum)

Tvistens værdi op til ... EUR	Gebyr ... EUR	Tvistens værdi op til ... EUR	Gebyr ... EUR
500	35,00	50 000	546,00
1 000	53,00	65 000	666,00
1 500	71,00	80 000	786,00
2 000	89,00	95 000	906,00
3 000	108,00	110 000	1 026,00
4 000	127,00	125 000	1 146,00
5 000	146,00	140 000	1 266,00
6 000	165,00	155 000	1 386,00
7 000	184,00	170 000	1 506,00
8 000	203,00	185 000	1 626,00
9 000	222,00	200 000	1 746,00
10 000	241,00	230 000	1 925,00
13 000	267,00	260 000	2 104,00
16 000	293,00	290 000	2 283,00
19 000	319,00	320 000	2 462,00

22 000	345,00	350 000	2 641,00
25 000	371,00	380 000	2 820,00
30 000	406,00	410 000	2 999,00
35 000	441,00	440 000	3 178,00
40 000	476,00	470 000	3 357,00
45 000	511,00	500 000	3 536,00

Hvis der finder en mundtlig forhandling sted om begæringen om arrest, og hvis sagen ikke afsluttes ved genkaldelse af begæringen inden afslutningen af den mundtlige forhandling eller ved anerkendelse af gælden, frafaldelse eller forlig (i disse tilfælde sænkes gebyret med 0,5), forhøjes gebyret til det tredobbelte. Omkostningerne bæres i første omgang af den part, som retten har pålagt at betale disse i sin afgørelse (domsskyldneren). Som initiativtager til sagen hæfter også fordringshaveren solidarisk herfor.

Fogeden opkræver et gebyr på 3,00 EUR for forkyndelse af hver meddelelse om forestående udlæg i fordringer til skyldner og til skyldners skyldner som anført i meddelelsen. Dertil kommer portoudgifter og udgifter til eventuelt nødvendige bekræftelser. Hvis forkyndelsen foretages personligt af fogeden, udgør gebyret 10,00 EUR. I dette tilfælde skal der desuden betales rejseudgifter til fogeden, som afhængigt af køreafstanden til adressaten beløber sig til mellem 3,25 EUR og 16,25 EUR. Hvis fogeden selv udfærdiger meddelelsen på vegne af fordringshaver (ZPO § 845, stk. 1, andet punktum), opkræves der et særligt gebyr på 16,00 EUR.

Gennemførelsen af de foreløbige sikrende retsmidler er overvejende forbeholdt fogeden og sker ved hjælp af statslige tvangsmidler (tvangsfuldbyrdelse).

Tvangsfuldbyrdelsen sker i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om tvangsfuldbyrdelse i henhold til domme.

Digression: Tvangsfuldbyrdelsen af en kendelse, der er erklæret eksigibel, og som modsætter sig et sikrende retsmiddel, adskiller sig i princippet ikke fra tvangsfuldbyrdelsen af en eksigibel endelig dom. Loven foreskriver forskellige former for tvangsfuldbyrdelse for forskellige former for fordringer.

En fordringshaver med et sikkert pengekrav vil normalt lade fogeden gennemtvinge retsafgørelsen. Fogedens udlæg i løsøre udløser et gebyr på 26,00 EUR. For fogedforretninger, der tager over tre timer, påløber der desuden et tillæg på 20,00 EUR for hver yderligere påbegyndt time. Dertil kommer dækning af fogedens udgifter. Har fordringshaver et tvangsfuldbyrdesgrundlag (f.eks. en dom), kan han desuden få foretaget udlæg i skyldnerens tilgodehavender (f.eks. udlæg i løn) (ZPO § 829). Begæringer herom udløser et gebyr på 20,00 EUR, som skal betales ud over de omkostninger, der påløber (f.eks. ved forkyndelse af kendelsen herom).

Er der tale om fast ejendom, kan tvangsfuldbyrdelse ske ved tinglysning af pant i ejendommen eller gennem tvangsauktion eller tvangsforvaltning. For tinglysning af pant i ejendommen skal man i henhold til lov om domstoles og notarers omkostninger ved frivillig retspleje (Gesetz über Kosten der freiwilligen Gerichtsbarkeit für Gerichte und Notare, GNotKG) betale det fulde gebyr, der beregnes på grundlag af værdien af den fordring, der dermed sikres. Nedenfor findes en tabel over de gebyrer, der skal betales for værdier på op til 3 mio. EUR:

Lov om domstoles og notarers omkostninger ved frivillig retspleje (Gerichts- und Notarkostengesetz (GNotKG))

Bilag 2 (vedrørende § 34, stk. 3)

Fordringens værdi op til ... EUR	Gebyr Tabel A ... EUR	Gebyr Tabel B ... EUR	Fordringens værdi op til ... EUR	Gebyr Tabel A ... EUR	Gebyr Tabel B ... EUR	Fordringens værdi op til ... EUR	Gebyr Tabel A ... EUR	Gebyr Tabel B ... EUR
500	35,00	15,00	200 000	1 746,00	435,00	1 550 000	7 316,00	2 615,00
1 000	53,00	19,00	230 000	1 925,00	485,00	1 600 000	7 496,00	2 695,00
1 500	71,00	23,00	260 000	2 104,00	535,00	1 650 000	7 676,00	2 775,00
2 000	89,00	27,00	290 000	2 283,00	585,00	1 700 000	7 856,00	2 855,00
3 000	108,00	33,00	320 000	2 462,00	635,00	1 750 000	8 036,00	2 935,00
4 000	127,00	39,00	350 000	2 641,00	685,00	1 800 000	8 216,00	3 015,00
5 000	146,00	45,00	380 000	2 820,00	735,00	1 850 000	8 396,00	3 095,00
6 000	165,00	51,00	410 000	2 999,00	785,00	1 900 000	8 576,00	3 175,00
7 000	184,00	57,00	440 000	3 178,00	835,00	1 950 000	8 756,00	3 255,00
8 000	203,00	63,00	470 000	3 357,00	885,00	2 000 000	8 936,00	3 335,00
9 000	222,00	69,00	500 000	3 536,00	935,00	2 050 000	9 116,00	3 415,00
10 000	241,00	75,00	550 000	3 716,00	1 015,00	2 100 000	9 296,00	3 495,00
13 000	267,00	83,00	600 000	3 896,00	1 095,00	2 150 000	9 476,00	3 575,00
16 000	293,00	91,00	650 000	4 076,00	1 175,00	2 200 000	9 656,00	3 655,00
19 000	319,00	99,00	700 000	4 256,00	1 255,00	2 250 000	9 836,00	3 735,00
22 000	345,00	107,00	750 000	4 436,00	1 335,00	2 300 000	10 016,00	3 815,00
25 000	371,00	115,00	800 000	4 616,00	1 415,00	2 350 000	10 196,00	3 895,00
30 000	406,00	125,00	850 000	4 796,00	1 495,00	2 400 000	10 376,00	3 975,00
35 000	441,00	135,00	900 000	4 976,00	1 575,00	2 450 000	10 556,00	4 055,00
40 000	476,00	145,00	950 000	5 156,00	1 655,00	2 500 000	10 736,00	4 135,00
45 000	511,00	155,00	1 000 000	5 336,00	1 735,00	2 550 000	10 916,00	4 215,00
50 000	546,00	165,00	1 050 000	5 516,00	1 815,00	2 600 000	11 096,00	4 295,00
65 000	666,00	192,00	1 100 000	5 696,00	1 895,00	2 650 000	11 276,00	4 375,00
80 000	786,00	219,00	1 150 000	5 876,00	1 975,00	2 700 000	11 456,00	4 455,00
95 000	906,00	246,00	1 200 000	6 056,00	2 055,00	2 750 000	11 636,00	4 535,00
110 000	1 026,00	273,00	1 250 000	6 236,00	2 135,00	2 800 000	11 816,00	4 615,00
125 000	1 146,00	300,00	1 300 000	6 416,00	2 215,00	2 850 000	11 996,00	4 695,00
140 000	1 266,00	327,00	1 350 000	6 596,00	2 295,00	2 900 000	12 176,00	4 775,00
155 000	1 386,00	354,00	1 400 000	6 776,00	2 375,00	2 950 000	12 356,00	4 855,00

170 000	1 506,00	381,00	1 450 000	6 956,00	2 455,00	3 000 000	12 536,00	4 935,00
185 000	1 626,00	408,00	1 500 000	7 136,00	2 535,00			

For kendelsen om tvangsauktion eller tvangsforvaltning af fast ejendom betales et gebyr på 100,00 EUR.

Er skyldner blevet dømt til at udlevere en bestemt genstand, kan fordringshaver anmode fogeden om at tvangsfuldbyrde dommen. Herfor opkræves et gebyr på 26,00 EUR. Hvis skyldner skal udsættes af fast ejendom eller et lejemål, skal der svares et gebyr på 98,00 EUR. Dertil kommer dækning af fogedens udgifter, navnlig til indkaldelse af tredjemand (f.eks. udgifter til kørsel eller låsesmed osv.). For fogedforretninger, der tager over tre timer, påløber desuden et tillæg på 20,00 EUR for hver yderligere påbegyndt time.

2.2 De vigtigste betingelser

Foretagelse af arrest/frihedsberøvelse forudsætter, at der foreligger et pengekrav (krav om arrest) og en arrestgrund. Ved arrest, hvor der kan ske beslaglæggelse af alle de af skyldners aktiver, der kan gøres udlæg i, foreligger der en arrestgrund, når det må frygtes, at skyldner gennem utilbørlig adfærd, f.eks. ved at fjerne eller skjule sine aktiver, vil hindre eller væsentligt besværliggøre senere tvangsfuldbyrdelse af en retsafgørelse. Frihedsberøvelse, som vedrører skyldnerens person, skal også — og på særdeles radikal vis — forhindre, at skyldneren skjuler eksisterende aktiver, der kan gøres til genstand for udlæg, inden tvangsfuldbyrdelsen finder sted. Frihedsberøvelse må imidlertid kun benyttes, hvis den nødvendige sikkerhed ikke kan opnås ved arrest. Formålet med det foreløbige retsmiddel (uanset dets form) er at forhindre, at en ændring af den aktuelle situation skal hindre eller væsentligt besværliggøre gennemførelsen af en parts rettigheder eller et retsforhold. Et foreløbigt retsmiddel kan have til formål at gøre rettigheder gældende til henholdsvis (midlertidig) udlevering eller til (midlertidigt) at tåle eller foretage en handling (ZPO §§ 935, 938 og 940). Reglerne om arrest/frihedsberøvelse finder i det væsentlige også anvendelse på de foreløbige retsmidler (ZPO § 936). I meget særlige tilfælde kan der ligeledes afsiges kendelse om midlertidige ydelser. Arrestgrund og -krav skal begrundes på troværdig vis, f.eks. ved afgivelse af erklæring på tro og love eller forelæggelse af dokumentation (ZPO § 920, stk. 2). I denne forbindelse skal retten kunne vurdere begrundelsen for kravet og dets uopsættelighed som værende "ret sandsynlige". Det samme gælder for gennemførelse af foreløbige retsmidler (ZPO § 936).

I sager, hvor der benyttes arrest/frihedsberøvelse, er en forudgående høring af parterne ganske vist mulig, men ikke obligatorisk (ZPO § 922). Hvis skyldneren, over for hvem arresten/frihedsberøvelsen skal forkyndes senest en uge efter fuldbyrdelsen, gør indsigelse mod afgørelsen om arrest /frihedsberøvelse, skal der finde en mundtlig forhandling sted (ZPO § 924). I en sag om anordning af et foreløbigt retsmiddel kræves der i princippet en mundtlig forhandling. Kun i tilfælde af henholdsvis uopsættelighed eller afvisning af begæringen kan den undlades (ZPO § 937, stk. 2). Der findes ingen frister for høring af parterne.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

De sikrende retsmidler omfatter alle aktiver, der kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

3.2 Retsmidlenes virkning

Arrest/frihedsberøvelse tager form af beslaglæggelse. Skyldner og skyldners skyldner kan ikke længere disponere over de beslaglagte aktiver.

Beslaglæggelsen er beskyttet ved § 136 i den tyske straffelov (Strafgesetzbuch (StGB)), som omhandler hindring af offentlig udpanthning. Derudover kan overtrædelser også give anledning til civilretlige krav om skadeserstatning.

For det foreløbige retsmiddel gælder følgende: Den anordnede fjernelse af en genstand fuldbyrdes af fogeden i henhold til ZPO § 883. Gennemtvindingen af pligten til handling eller undladelse kan ske i henhold til ZPO § 887 (retlig bemyndigelse til fordringshaver til at foretage en rimelig handling) eller ZPO §§ 888 og 890 (pålæggelse af tvangsbod/frihedsberøvelse eller bøder/hæfte for at gennemtvinge pligten til at undlade eller tåle visse handlinger).

I tilfælde af udlæg i banktilgodehavender gælder der det særlige forhold i henhold til ZPO § 835, stk. 3, at der af det udlagte tilgodehavende i forbindelse med en skyldner, som er en fysisk person, først fire uger efter forkyndelsen af overdragelseskendelsen til skyldners skyldner kan udbetales penge til fordringshaver. I kraft af denne bestemmelse kan skyldner indgive begæring om udlægsbeskyttelse, inden der sker udbetaling af tilgodehavendet til fordringshaver.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

Foretagelse af arrest/frihedsberøvelse eller gennemførelse af et foreløbigt retsmiddel er udelukket, når der er gået en måned fra den dag, hvor afgørelsen blev afsagt eller forkyndt.

Anordningen af retsmidlerne gælder, så længe som grunden til det sikrende eller foreløbige retsmiddel består, eller indtil der træffes afgørelse i hovedsagen.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Som nævnt ovenfor kan en retskendelse om arrest/frihedsberøvelse og det foreløbige retsmiddel afsiges ved endelig dom (efter mundtlig forhandling) eller kendelse (ZPO §§ 922 og 936).

Parterne kan appellere dommen, hvis tvistens værdi i appelsagen overstiger 600 EUR.

Hvis der afsiges en kendelse, gælder følgende:

Skyldner kan gøre indsigelse mod kendelsen om arrest/frihedsberøvelse eller det foreløbige retsmiddel (ZPO § 924). Der skal derefter træffes afgørelse ved endelig dom om retmæssigheden af retsmidlerne på grundlag af en mundtlig forhandling. Dommen kan igen appelleres under ovenstående omstændigheder. Hvis begæringen afvises i kendelsen, kan fordringshaver kære denne kendelse inden for to uger efter forkyndelsen heraf. Det samme gælder, hvis kendelsen ganske vist anordner foretagelse af arrest/frihedsberøvelse eller gennemførelse af det foreløbige retsmiddel, men samtidig anordner, at fordringshaver skal stille sikkerhed.

Derudover kan skyldner indgive begæring om ophævelse af henholdsvis arresten/frihedsberøvelsen eller det foreløbige retsmiddel på grund af fordringshavers overskridelse af den fastsatte søgsmålsfrist (ZPO § 926) eller på grund af ændrede forhold (ZPO § 927).

Angående forordning (EU) nr. 655/2014 indeholder ZPO § 953 retsmidler mod retsafgørelser vedrørende sikring af bankindeståender.

Endelig fastsættes det i ZPO § 945, at den part, som har udvirket anordningen, er erstatningspligtig, hvis anordningen af arrest/frihedsberøvelse eller gennemførelsen af et foreløbigt retsmiddel viser sig at være uberettiget fra starten, eller hvis den anordnede sanktion ophæves på grundlag af ZPO § 926, stk. 2, eller § 942, stk. 3.

Fordringshaver kan inden for en måned indgive begæring om foretagelse af arrest/frihedsberøvelse eller gennemførelse af et foreløbigt retsmiddel. Herfor gælder i princippet de almindelige bestemmelser om tvangsfuldbyrdelse (ZPO §§ 928 og 936). Ved arrest sker tvangsfuldbyrdelsen ved beslaglæggelse (ZPO § 930), ved frihedsberøvelse sker den normalt ved afsigelse af en fænglingskendelse (ZPO § 933).

Sidste opdatering: 02/11/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

1 De forskellige typer retsmidler

Der kan benyttes følgende sikrende retsmidler:

stiftelse af retsøkt i fast ejendom, skib eller luftfartøj, som tilhører sagsøgte

udlæg i aktiver, der tilhører sagsøgeren, og som befinder sig i dennes eller en andens besiddelse, og på dette grundlag registrering af en rådighedsbegrænsning i tingbogen eller i et andet ejendomsregister

nedlæggelse af forbud, som forhindrer sagsøgte i at gennemføre bestemte transaktioner eller dispositioner, herunder en beslutning om beskyttelse

nedlæggelse af forbud, som forhindrer, at andre personer overdrager aktiver til sagsøgte eller opfylder andre forpligtelser over for sagsøgte, herunder eventuelt også en forpligtelse til at overdrage aktiver til en foged eller indbetale et beløb på en dertil oprettet bankkonto

krav til sagsøgte om at deponere et aktiv hos fogeden

suspension af en fuldbyrdelsesprocedure, tilladelse til at fortsætte fuldbyrdelsen på betingelse af sikkerhedsstillelse eller tilbagekaldelse af en

fuldbyrdelsesforanstaltning, hvis eksekutionsfundamentet er blevet anfægtet ved et sagsanlæg, eller hvis tredjemand har anlagt sag med påstand om

ophævelse af udlægget eller om afvisning af tvangsfuldbyrdelsen af anden årsag

afsigelse af en kendelse om forbud mod, at sagsøgte forlader sin bopæl, eller anholdelse af sagsøgte

krav til sagsøgte og primært dennes forsikringsselskab om at foretage betalinger svarende til det beløb, der må forventes som minimum at skulle betales i sager vedrørende et tab, der er forvoldt uretmæssigt, eller en sag vedrørende en forsikringsaftale

krav til sagsøgte om, at vedkommende skal ophøre med at anvende et urimeligt standardvilkår, eller krav til den person, der anbefaler, at vilkåret anvendes,

om at ophøre med at anvende vilkåret eller at trække anbefalingen af vilkåret tilbage, i en sag vedrørende et krav om, at den person, der anbefaler, at

vilkåret anvendes, ophører med at anvende vilkåret eller trækker anbefalingen af vilkåret tilbage

andre foranstaltninger, som retten finder nødvendige.

Som et foreløbigt retsmiddel i sager vedrørende krænkelse af ophavsret, relaterede rettigheder eller industrielle ejendomsrettigheder kan retten bl.a.

beslaglægge varer, hvis der er mistanke om, at intellektuelle ejendomsrettigheder er blevet krænket, eller pålægge sagsøgte at udlevere sådanne varer, for

at forhindre at de sælges eller distribueres. Hvis der indgives begæring om indfrysning af sagsøgtes bankindestående eller andre aktiver som et sikrende

retsmiddel i en sag vedrørende krænkelse af ophavsret, relaterede rettigheder eller industrielle ejendomsrettigheder til erhvervsmæssige formål, kan retten

pålægge sagsøgte at udlevere eller stille bankdokumenter, finansielle dokumenter eller handelsdokumenter til rådighed med henblik på en gennemgang

heraf.

Som et foreløbigt retsmiddel i sager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af en forretningshemmelighed kan retten bl.a. beslaglægge de

varer, for hvilke der er tvivl om, hvorvidt deres konstruktion, egenskaber, funktion, fremstilling eller markedsføring i høj grad skyldes udnyttelse af en

forretningshemmelighed, der er ulovligt erhvervet, brugt eller videregivet eller anordne, at disse varer udleveres for at forhindre, at de bringes i omsætning

eller markedsføres.

I ægteskabssager, sager om underholdsbidrag eller andre familieretlige sager kan retten også træffe afgørelse om følgende, mens sagen behandles:

forældremyndigheden over et fælles barn

en forælders samkvemsret med et barn

overdragelse af et barn til den anden forælder

overholdelse af lovbestemte forpligtelser til at betale underholdsbidrag og eksempelvis krav til sagsøgte om at yde økonomisk støtte eller stille sikkerhed

under sagen

anvendelse af effekter fra den fælles husholdning og anvendelse af ægtefællernes fælles bolig

overdragelse eller anvendelse af effekter, der er beregnet til en ægtefælles eller et barns personlige brug

andre forhold vedrørende ægteskabet eller familie, der skal afgøres hurtigt på grund af omstændighederne.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Retten træffer en begrundet afgørelse om begæringer om sikrende retsmidler senest på arbejdsdagen efter dagen for indgivelsen af begæringen. Retten kan

træffe afgørelse om en begæring om sikrende retsmidler på en senere dato, hvis den forinden ønsker at høre sagsøgte.

Sagsøgte og andre parter i sagen underrettes ikke om behandlingen af en begæring om sikrende retsmidler. Hvis det tydeligvis er rimeligt, og hvis der i

begæringen anmodes om en foreløbig afgørelse vedrørende det omtvistede juridiske forhold, kan retten høre sagsøgte først.

Retten kan også anordne sikrende retsmidler på grundlag af en begæring, inden sagen anlægges. I begæringen anføres begrundelsen for, at sagen ikke

anlægges omgående. Begæringen skal indgives til den ifølge kompetencereglerne relevante domstol. Hvis retten træffer afgørelse om sikrende retsmidler,

inden sagen anlægges, fastsætter den en frist for sagsøgers indgivelse af stævningen. Fristen kan højst være en måned. Hvis stævningen ikke indgives

rettidigt, ophæver retten det sikrende retsmiddel.

Retten kan ligeledes om nødvendigt anordne sikrende retsmidler, hvis de omhandlede aktiver befinder sig inden for dens stedlige kompetence, selv om

sagen er blevet anlagt eller burde have været anlagt ved en anden estisk domstol, en udenlandsk domstol eller en voldgiftsret. Med hensyn til aktiver, der er

opført i et offentligt register, kan sikrende retsmidler også anordnes af retten i den retskreds, hvor registret har adresse, og af retten i den retskreds, hvor et

skibs hjemstedshavn er beliggende.

Retten kan gøre sikrende retsmidler eller opretholdelse af sikrende retsmidler betinget af en sikkerhedsstillelse for at kompensere for tab, som modparten

eventuelt kommer til at lide.

Retten anordner kun sikrende retsmidler i sager, der omfatter pengekrav, hvis der stilles en sikkerhed, der udgør mindst 5 % af kravet, dog mindst 32 EUR

og højst 32 000 EUR. Hvis der indgives begæring om anholdelse af en sagsøgt eller forbud mod, at vedkommende forlader sin bopæl, som sikrende

retsmiddel, skal sikkerhedsstillelsen beløbe sig til mindst 3 200 EUR og højst 32 000 EUR.

Når betingelserne for at kræve sikkerhedsstillelse er opfyldt, kan retten alligevel undlade at gøre det, helt eller delvist, eller anordne, at den betales i rater,

hvis det af økonomiske eller andre årsager ikke er rimeligt at forlange, at sagsøgeren stiller sikkerhed, og hvis manglende sikrende retsmidler kan have

alvorlige konsekvenser for sagsøgeren, eller hvis det af andre grunde ville være urimeligt at kræve, at sagsøgeren stiller sikkerhed.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten kan anordne et sikrende retsmiddel efter sagsøgers begæring, hvis der er grund til at tro, at det i modsat fald vil være umuligt eller vanskeligt at

fuldbyrde en senere dom. Hvis det er åbenbart, at en dom skal fuldbyrdes uden for EU, og at fuldbyrdelsen af domme, der er afsagt i Estland, ikke er

garanteret på grundlag af en international aftale, antages det, at det vil være umuligt eller vanskeligt at fuldbyrde en dom, hvis der ikke anordnes sikrende

retsmidler.

Som sikrende retsmiddel i en sag, der ikke omfatter et pengekrav mod sagsøgte, kan retten efter sagsøgerens begæring træffe en foreløbig afgørelse vedrørende et omtvistet juridisk forhold og navnlig den måde, hvorpå et aktiv anvendes, hvis dette er nødvendigt for at forhindre et væsentligt tab eller af anden grund. Dette kan ske, uanset om der er grund til at antage, at det vil være umuligt eller vanskeligt at fuldbyrde en dom, hvis der ikke anordnes sikrende retsmidler. I ægteskabssager, sager om underholdsbidrag eller andre familieretlige sager kan retten også træffe foranstaltninger af egen drift. Der kan også anordnes sikrende retsmidler i sager, der omfatter en fremtidig eller betinget fordring, eller i sager om udmeldelse af syn og skøn. Der kan ikke træffes sikrende retsmidler med hensyn til en betinget fordring, hvis det skønnes, at betingelsen ikke vil blive opfyldt under sagen. Der kan indgives begæring om sikrende retsmidler, hvis en sagsøger ønsker at rejse flere krav mod den samme sagsøgte. En domstol kan også træffe beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med retslige procedurer eller voldgiftssager, der verserer i udlandet. Når retten vælger at anordne et sikrende retsmiddel, skal den påse, at den pågældende foranstaltning ikke udgør en uforholdsmæssig byrde for sagsøgte henset til sagsøgers legitime interesser og omstændighederne i øvrigt. Kravets værdi skal også tages i betragtning, når der træffes afgørelse om sikrende retsmidler i sager, der vedrører pengekrav. En domstol kan anordne flere sikrende retsmidler samtidig i en sag. Anholdelse af en person eller forbud mod, at vedkommende forlader sin bopæl, kan kun anvendes som sikrende retsmiddel, hvis det er nødvendigt for at sikre, at en fremtidig dom opfyldes, og hvis andre sikrende retsmidler klart vil være utilstrækkelige til at sikre kravet, primært hvis der er grund til at tro, at den pågældende vil forlade Estland eller overføre sine aktiver til udlandet. Politiet anholder personen på grundlag af en dommerkendelse. Anholdelse af en person eller forbud mod, at vedkommende forlader sin bopæl, kan kun anvendes som sikrende retsmiddel, hvis kravets værdi overstiger 32 000 EUR. I en kendelse, hvorved der anordnes et sikrende retsmiddel i en sag vedrørende et pengekrav, og i en kendelse, hvorved en person som sikrende retsmiddel anholdes eller forbydes at forlade sin bopæl, fastsætter retten det beløb, der skal indbetales på den dertil oprettede bankkonto, eller for hvilket der skal stilles en bankgaranti. Når pengene er betalt, eller garantien er stillet, ophører fuldbyrdelsen af kendelsen om det sikrende retsmiddel. I sådanne tilfælde ophæver retten efter sagsøgtes anmodning det sikrende retsmiddel og erstatter det med et pengebeløb eller en bankgaranti. Foreløbige forholdsregler kan kun anvendes i retssager, der ikke har karakter af et tvistemål, hvis dette er fastsat ved lov. Når det efter lovgivningen er muligt at træffe foreløbige foranstaltninger i en sag, der ikke har karakter af et tvistemål, kan der træffes en sådan foranstaltning, hvis det er nødvendigt for at bevare status quo eller midlertidigt afklare en situation, medmindre andet er fastsat ved lov. Medmindre andet er fastsat ved lov, finder bestemmelserne vedrørende sikrende retsmidler anvendelse på foreløbige forholdsregler. Hvis en procedure kun kan indledes efter en begæring, kan retten kun træffe en foreløbig foranstaltning eller annullere eller ændre en kendelse om foreløbige forholdsregler efter en begæring, medmindre andet er fastsat ved lov.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Afhængigt af arten og formålet med et retsmiddel kan retsmidler anvendes på både løsøre og fast ejendom, herunder penge, og på skibe og luftfartøjer.

3.2 Rettsmidlernes virkning

Udlæg i aktiver

Hvis en sagsøger gør udlæg i aktiver, mister sagsøgte rådigheden herover. Når der gøres udlæg i løsøre - bortset fra skibe og luftfartøjer, der er registreret i de relevante registre - stiftes der samtidig en sikkerhedsret i aktivet.

Når der gøres udlæg i fast ejendom eller registreret løsøre eller andre registrerede aktiver, nedlægges der forbud mod afhændelse heraf ved en registrering i tingbogen eller i et andet register til fordel for sagsøgeren på grundlag af sagsøgerens begæring og kendelsen om det sikrende retsmiddel. Efter anmodning fra sagsøgeren fremsender retten kendelsen til registret med henblik på at afskære sagsøgte fra at råde herover.

På grundlag af en anmodning fra enten sagsøgte eller sagsøgeren kan retten bestemme, at et aktiv, der er gjort udlæg i, skal sælges, og at overskuddet fra salget skal indsættes på den i dette øjemed oprettede konto, hvis aktivets værdi kan blive væsentligt forringet, eller hvis opbevaring af aktivet vil medføre urimelige omkostninger.

Det er fogeden, der gør udlæg i et aktiv. Fogeden tager den pågældende genstand i sin varetægt efter anmodning fra den person, der har begæret det sikrende retsmiddel. I sådanne tilfælde forbyder fogeden, at genstanden anvendes helt eller delvist og kan give anvisninger vedrørende genstanden, herunder om, hvor den skal opbevares.

Retspant

Medmindre andet er fastlagt ved lov, giver retspant i fast ejendom, i et skib opført i skibsregistret eller i et luftfartøj opført i det civile luftfartøjsregister den person, der har anmodet om det sikrende retsmiddel, de samme rettigheder med hensyn til de øvrige behæftelser af aktivet, som en pantthaver opnår ved pant eller søpant, eller som en håndpantthaver opnår ved registreret sikkerhed.

Pantets værdi svarer til størrelsen af det sikrede krav, der er opført i tingbogen, skibsregistret eller det civile luftfartøjsregister. Hvis hovedkravet er under 640 EUR, stiftes et retspant ikke, hvis der kan anvendes andre foranstaltninger, som er mindre til ulempe for sagsøgte.

Et retspant indføres i tingbogen, skibsregistret eller det civile luftfartøjsregister til fordel for sagsøger på grundlag af dennes begæring og kendelsen om det sikrende retsmiddel. Efter anmodning fra sagsøgeren fremsender retten kendelsen til registret med henblik på registrering af retspantet. Pantet stiftes, når det indføres i registret.

Når et retspant stiftes i et skib eller luftfartøj, tager fogeden skibet eller luftfartøjet i sin varetægt efter anmodning fra den person, der har begæret det sikrende retsmiddel. I sådanne tilfælde forbyder fogeden, at skibet anvendes helt eller delvist og kan give anvisninger vedrørende skibet.

Forbud mod at forlade sin bopæl

Ved et forbud mod at forlade sin bopæl må den berørte person ikke forlade sin bopæl i mere end 24 timer uden rettens tilladelse. For at kunne anvende husarrest skal retten indkalde den pågældende person, eller et bestyrelsesmedlem, hvis der er tale om en juridisk person, og forsøge at opnå dennes samtykke hertil.

3.3 Rettsmidlernes gyldighed

I en kendelse, hvorved der anordnes et sikrende retsmiddel i en sag vedrørende et pengekrav, og i en kendelse, hvorved en person som sikrende retsmiddel anholdes eller forbydes at forlade sin bopæl, fastsætter retten det beløb, der skal indbetales på den dertil oprettede bankkonto, eller for hvilket der skal stilles en bankgaranti. Når pengene er betalt, eller garantien er stillet, ophører fuldbyrdelsen af kendelsen om det sikrende retsmiddel.

Efter anmodning fra en part kan retten ved kendelse erstatte et sikrende retsmiddel med et andet.

Hvis der er stiftet et retspant i flere faste ejendomme, skibe eller luftfartøjer, skal retten for hvert af de behæftede aktiver i kendelsen om det sikrende retsmiddel angive det beløb, der skal indbetales på den konto, der er åbnet i dette øjemed eller det beløb, for hvilket der skal stilles en bankgaranti, for at ophæve det sikrende retsmiddel. Hvis et sikrende retsmiddel ophæves, eller foranstaltningen vedrørende det sikrende retsmiddel erstattes, overgår pantet til ejeren af løsøret, skibet eller luftfartøjet. Efter ejerens anmodning slettes pantet fra tingbogen, skibsregistret eller det civile luftfartøjsregister under henvisning til kendelsen om ophævelse af det sikrende retsmiddel.

Hvis omstændighederne ændres, og hvis især årsagen til at anordne det sikrende retsmiddel ikke længere gør sig gældende, eller der stilles sikkerhed, eller af andre lovbestemte grunde, kan retten ophæve et sikrende retsmiddel efter anmodning fra en af parterne. En ikke-monetær sikkerhedsforanstaltning kan kun ophæves eller erstattes af betaling af et beløb med sagsøgerens samtykke eller såfremt tungtvejende årsager taler herfor.

Retten ophæver et sikrende retsmiddel ved dom, hvis sagsøger ikke får medhold i sagen, eller ved kendelse, hvis sagen afvises, eller sagen hæves. Retten ophæver også et sikrende retsmiddel, hvis foranstaltningen er truffet af en anden ret, medmindre andet er fastsat ved lov.

I ægteskabssager, sager om underholdsbidrag eller andre familieretlige sager kan retten af egen drift ændre eller ophæve en kendelse om sikrende retsmidler.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

En part kan appellere en kendelse, hvorved en distriktsdomstol (*maakohus*) eller appeldomstol (*ringkonnakohus*) anordner et sikrende retsmiddel, erstatter en foranstaltning vedrørende et sikrende retsmiddel med en anden foranstaltning eller ophæver et sikrende retsmiddel. En kendelse afsagt af en appeldomstol vedrørende en appel til prøvelse af en kendelse, der er afsagt af en distriktsdomstol, kan kun appelleres til højesteret (*Riigikohus*), hvis værdien af det sikrende retsmiddel overstiger 100 000 EUR, eller hvis en person er anholdt eller har fået forbud mod at forlade sin bopæl som sikrende retsmiddel.

Kendelser om foreløbige retsmidler kan appelleres. Det er ikke muligt at appellere en kendelse, der afsagt i en sådan sag, til højesteret, medmindre andet er fastsat ved lov.

Sidste opdatering: 22/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Irland

1 De forskellige typer retsmidler

De foreløbige retsmidler, der findes i irsk ret, er påbud/forbud (*injunctions*). Et påbud/forbud kommer i stand ved en kendelse afsagt af retten, hvorefter en af sagens parter pålægges at foretage sig noget bestemt, eller at afholde sig herfra. En tilsidesættelse af et påbud/forbud takseres som foragt for retten, og den pågældende risikerer en fængselsstraf. Et påbud/forbud kan enten være:

- (i) permanent,
- (ii) gældende for et bestemt tidsrum, eller
- (iii) gældende foreløbigt, mens en retssag verserer.

Hvis sagsøgeren er af den opfattelse, at sagsøgte har til hensigt at fjerne eller tilintetgøre vigtige effekter eller dokumenter, kan vedkommende som led i sine partsbeføjelser anmode retten om at afsige en "Anton Piller-kendelse", der er en form for påbud om at give sagsøger adgang til sagsøgtes lokaliteter for at gøre sig bekendt med indholdet af dokumenter og fjerne alt, der tilhører sagsøger. Hvis en sagsøger frygter, at modparten vil disponere over en del af eller alle sine aktiver og derved ikke vil være i stand til at opfylde sagsøgerens krav, hvis han vinder retssagen, kan sagsøgeren anmode retten om at afsige en "Mareva-kendelse" eller en "indekrysningskendelse", der forhindrer sagsøgte i at disponere over sine aktiver, mens kendelsen har retskraft. En Mareva-kendelse hindrer normalt en sagsøgt, der ikke opholder sig i retskredsen, men som har aktiver dér, i at fjerne disse aktiver, mens sagen verserer.

Hvis sagsøgers påstand går ud på betaling af et pengebeløb, kan han eller hun anmode retten om at afsige en kendelse om, at sagsøgte skal foretage en foreløbig betaling af en del af det beløb, eller af hele det beløb, tvisten drejer sig om. I modsætning hertil kan en sagsøgt, der frygter, at sagsøger – hvis denne taber sagen – ikke vil være i stand til at betale sagsøgtes sagsomkostninger, anmode retten om at pålægge sagsøger at stille sikkerhed for sagsomkostningerne ved indbetaling af et beløb til retten. Hvis der afsiges en kendelse om sikkerhedsstillelse til fordel for sagsøgte, vil sagsøger ikke være i stand til at fortsætte sagen, medmindre vedkommende indbetaler beløbet til retten i overensstemmelse med kendelsen.

High Court har også beføjelse til at afsige foreløbige kendelser til støtte for sager, der føres i andre retskredse, hvis det er nødvendigt. High Court kan afsige en global "indekrysningskendelse", der omfatter aktiver i andre retskredse, hvis det må befrygtes eller antages, at sagsøgte vil forsøge at skjule sine aktiver for at komme en dom i forkøbet.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

De fleste begæringer om påbud/forbud fremsættes for Circuit Court eller High Court. Der er dog visse former for foreløbige retsmidler, der kun kan anordnes af High Court, såsom "indekrysningskendelser", "Anton Piller-kendelser" og kendelser, der berører udenlandske retssager.

Den part, der ønsker foreløbige retsmidler anordnet, skal fremsætte en begæring bilagt fornøden dokumentation. Sagsøgeren skal redegøre for alle relevante faktiske omstændigheder, navnlig hvis begæringen fremsættes uden modpartens vidende. Der skal også vedlægges et udkast til kendelse, hvoraf det fremgår, hvad man ønsker af retten. Yderligere oplysninger om de foreskrevne formalia findes på [Domstolsstyrelsens hjemmeside](#).

Hvis en af parterne opnår en kendelse om anordning af foreløbige retsmidler, skal vedkommende normalt stille sikkerhed (*an undertaking as to damages*) for det tilfælde, at han eller hun taber sagen, så den part, der var genstand for kendelsen, kan få godtgjort de omkostninger, som vedkommende har haft som følge af kendelsen.

Begæringer om påbud/forbud kan fremsættes på et retsmøde, eller uden at modparten underrettes herom, hvis der er vægtige grunde hertil. Sådanne begæringer kan også fremsættes, før retssagen indledes, hvis sagsøgerens forhold tilsiger det. [For så vidt angår foreløbige retsmidler i handelsretten, henvises til Ord. 63A, r. 6(3) i [reglementet for de overordnede retter](#) fra 1986].

2.2 De vigtigste betingelser

Retterne har et frit skøn, når de tager stilling til, om foreløbige retsmidler skal anordnes, og de afsiger kendelse herom, når det er rimeligt og hensigtsmæssigt at gøre det, jf. Ord. 50 r. 6(1) i [reglementet for de overordnede retter](#) fra 1986. Ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at anordne foreløbige retsmidler, skal retten tage hensyn til følgende:

- (i) om den, der begærer sådanne retsmidler, er i god tro.
- (ii) om tilkendelse af erstatning eller godtgørelse vil være tilstrækkeligt, hvis begæringen afslås, og vedkommende vinder sagen.
- (iii) om det er hensigtsmæssigt i den konkrete sag.

Det første krav er, at den, der begærer foreløbige retsmidler anordnet, skal godtgøre, at der foreligger en relevant tvist. Dette er ikke forbundet med de store vanskeligheder, men i de seneste år er det blevet sværere at opfylde dette krav, hvis der er tale om et påbud til modparten om at gøre noget. I sådanne tilfælde fremgår det klart af retspraksis, at den pågældende skal påvise, at sagen sandsynligvis vil falde ud til hans fordel.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Der kan være mange grunde til at fremsætte en begæring om et påbud eller et forbud. Det kan være for at forhindre en part i at bebygge eller anvende et areal i strid med gældende forskrifter eller kommuneplaner, for at skaffe sig adgang til aktiver, for at flytte genstande, for at pålægge en arbejdsgiver fortsat at aflønne en ansat, eller for at forhindre en arbejdsgiver i at ansætte nye medarbejdere, mens en retssag verserer. Hvis der er tale om en "indefrysningsskendelse" eller en "Mareva-kendelse", kan den, som kendelsen er rettet imod, ikke disponere over sine aktiver på en måde, der ville være uforenelig med kendelsen. Vedkommende kan for eksempel kun få lov til at hæve et bestemt beløb fra sin bankkonto, eller må ikke reducere værdien af sine aktiver under et vist niveau, indtil sagen er endeligt afsluttet.

3.2 Retsmidlernes virkning

Hvis en af parterne ikke retter sig efter en foreløbig kendelse, kan vedkommende blive anset for at udvise foragt for retten, og han eller hun risikerer fængselsstraf, en bøde eller udlæg i sine aktiver. På forsiden af kendelsen bør det anføres, at der er tale om en *penal order*, hvis tilsidesættelse kan medføre strafansvar. Tilsvarende gælder det, at en tredjemand, der forsætligt yder en person, der er genstand for en "indefrysningsskendelse", bistand ved bortfjernelse af dennes aktiver, også kan blive anset for at have udvist foragt for retten. En kopi af "indefrysningsskendelsen" vil derfor normalt blive forkyndt for berørte tredjemænd, såsom bankrådgivere, revisorer og vedkommendes advokat.

Alle kontrakter, der indgås i strid med et påbud/forbud, er retsstridige, og de kan ikke kræves opfyldt af en kontrahent, der har kendskab til kendelsens eksistens. En ejendomsret kan imidlertid stadig blive overført i kraft af en retsstridig kontrakt, og det vil derfor i et sådant tilfælde normalt ikke være muligt at vindicere det overførte aktiv, og sagsøgers eneste mulighed i en sådan situation vil være at fremsætte et erstatningskrav.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Et påbud/forbud (en foreløbig kendelse) er normalt gældende, indtil retssagen afsluttes. Hvis et påbud/forbud anordnes uden modparten får meddelelse herom, vil det normalt kun være gældende i en begrænset periode, hvorefter afsigelse af en ny kendelse er fornøden.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidler

Ja. Sagsøgte eller andre, der er berørt af kendelsen, kan til enhver tid begære den ophævet eller ændret af retten. En part, der ønsker at gøre indsigelse imod en sådan kendelse, skal give modpartens advokat meddelelse herom. Retten kan ophæve en kendelse, hvis sagsøgte kan godtgøre, at den ikke burde være blevet afsagt, såfremt sagens faktiske omstændigheder i væsentlig grad har ændret sig, siden kendelsen blev afsagt, eller retten i øvrigt finder det rimeligt. Som nævnt ovenfor kan retten betinge anordning af et påbud/forbud af, at der stilles sikkerhed, således at den, som påbuddet/forbuddet er rettet imod, vil kunne få dækket sine omkostninger, såfremt han vinder sagen.

Sidste opdatering: 16/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Grækenland

1 De forskellige typer retsmidler

Med de foreløbige retsmidler opnås en midlertidig retsbeskyttelse, der har karakter af et tillæg til hovedsagen, der enten verserer eller ved at blive indledt vedrørende retten til at anerkende. Denne midlertidige anordning af retsbeskyttelse har til formål at sikre den fremtidige opfyldelse af den fordring, der skal fastslås. Disse retsmidler er: Sikkerhedsstillelse, midlertidig pantsætning, rådighedsfratagelse, udlæg, midlertidig fyldestgørelse, forsegling, fjernelse af forsegling, registrering af aktiver og rådighedsfratagelse, sikring af rådigheden.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Disse foranstaltninger anordnes altid af en domstol.

Den almindelige kompetence til at anordne disse foranstaltninger tilkommer byretten, der er beklædt med én dommer. Denne kompetence tilkommer fredsretten, når der er tale om en midlertidig fastlæggelse af besiddelsen af eller rådigheden over et formuegode, og når retten ifølge de almindelige bestemmelser i den civile retsplejelov har kompetence til at påkende sagens realitet. Retten har desuden enekompetence i spørgsmål vedrørende midlertidig hæftelse og ophævelse af en panterettighed ved gensidigt samtykke. Den ret, for hvilken hovedsagen verserer, har endvidere konkurrerende kompetence med byretten, der er beklædt med én dommer, ved iværksættelsen af disse foranstaltninger. Den ret, der har stedlig kompetence, er som hovedregel den, der har stedlig kompetence til at træffe afgørelse i hovedsagen, men disse foranstaltninger kan også anordnes af den ret, der ligger tættest på det sted, hvor disse foranstaltninger skal gennemføres. En sådan kendelse forkyndes for den pågældende ved fogedens mellemkomst. Hvis fogeden er forhindret heri, anmoder han politiet om bistand. Det er svært at anslå omkostningerne hertil, fordi honoraret til advokater og fogeder varierer. De gennemsnitlige omkostninger ligger på ca. 250 EUR.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten anordner påbud og forbud:

- a) i hastende tilfælde og for at imødegå en overhængende risiko med henblik på at garantere eller sikre en ret eller håndtere en situation, og
 - b) såfremt den rettighed, som påbuddet/forbuddet har til formål at beskytte, sandsynligvis eksisterer.
- Fordringen skal i princippet være begrundet og sandsynlig. Der stilles således ikke krav om et fuldstændigt bevis, men om et ufuldstændigt bevis, der indebærer en lavere grad af overbevisning vedrørende de faktiske omstændigheder, der skal bevises. Det er tilstrækkeligt, at retten blot finder dem sandsynlige for at den retsbeskyttelse, der anmodes om, kan anordnes. Det er betingelse for at bevilge en sådan beskyttelse, at der foreligger et hastetilfælde, eller en overhængende risiko for, at debitor bortskaffer sine aktiver, og således umuliggør en tvangsfuldbyrdelse på et senere tidspunkt, når kreditor, efter at hovedsagen er blevet afsluttet, har opnået et eksekutionsfundament.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Alle debtors aktiver kan i almindelighed være omfattet af disse foranstaltninger, uanset om han selv eller en tredjemand har dem i sin varetægt. Det er tilstrækkeligt, at de kan overdrages efter de privatretlige regler, og at de ikke er "fredet" ved lov. Det er navnlig følgende aktivtyper, der kan være omfattet af disse foranstaltninger: Debtors faste ejendom, løsøre, der ikke anses for at være omfattet af transgbeneficiet, både, fly, køretøjer, indestående på bankkonti og værdipapirer.

3.2 Retsmidlernes virkning

Når kendelsen er blevet afsagt, har debitor ikke længere rådighed over sine aktiver, hvis der ved kendelsen er truffet bestemmelse om rådighedsfratagelse, udlæg eller et midlertidigt pant i fast ejendom. Hvis han ikke overholder rettens pålæg, risikerer debitor en fængselstraf på op til seks måneder, jf. straffelovens artikel 232A.

Ved lovdekret nr. 1059/1971 er der indført tavshedspligt vedrørende bankindeståender, og bestyrelsesmedlemmerne, bankens ledelse og dens medarbejdere straffes med fængsel på op til seks måneder, hvis de bryder denne tavshedspligt. Denne bestemmelse er imidlertid ikke til hinder for

indefrysning af bankindeståender, da den kendelse, hvorved indefrysningen anordnes, ikke nødvendigvis skal præcisere de bankindeståender eller de værdipapirer, som debitor midlertidigt skal fratages rådigheden over. Det forbud mod at råde over aktiverne, som opstilles ved kendelsen, krænker desuden ikke tavshedspligten, da bankerne ikke opfordres til at afgive oplysninger om deres eksistens. Når rådighedsfratagelsen vedrører aktiver, der befinder sig i en tredjemands varetægt, skal vedkommende oplyse, om kravet eller rettigheden eksisterer, og om der eksisterer andre udlæg og for hvilke beløb.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Ifølge lovgivningen er disse foranstaltninger gyldige

- a) indtil der er blevet truffet en endelig afgørelse i hovedsagen om sagsøgerens krav, og denne afgørelse ikke har fået retskraft,
- b) så længe en endelig afgørelse ikke er truffet i dennes favør, og den ikke er blevet fuldbyrdet,
- c) hvis der ikke er indgået et forlig i hovedsagen,
- d) i 30 dage efter sagen er blevet hævet, eller den på anden vis er blevet afsluttet,
- e) så længe kendelsen ikke er blevet ophævet eller ændret af den ret, der afsagde den som følge af ændrede omstændigheder, eller af dommeren i hovedsagen (uden at der behøver at foreligge ændrede omstændigheder), og
- f) når der i kendelsen er blevet fastsat en frist for anlæggelse af hovedsagen, og dette sker inden for fristen.

Hvis en af parterne ikke giver møde i retten, og vedkommende er behørigt indkaldt til retsmødet, afsiges der udeblivelsesdom. Retten behandler imidlertid alligevel sagen, som om begge parter var til stede, idet manglende fremmøde i en sag om foreløbige retsmidler ikke er ensbetydende med, at den udeblevne part anerkender modpartens påstand. Retten kan kun genoptage sagen, såfremt den, der er dømt som udebleven, begærer kendelsen ophævet eller ændret under henvisning til nye faktiske omstændigheder, der ville have medført, at retten ville have afsagt en kendelse med et andet indhold.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidler

Kendelsen om anordning af foreløbige retsmidler kan ikke appelleres, medmindre den indeholder en midlertidig ordning vedrørende rådighed eller ihændebehavelse. Er det tilfældet, er der udtrykkeligt fastsat en mulighed i loven for appel til den kompetente appelinstans inden for en frist af 10 dage fra kendelsens afsigelse. Desuden kan statsadvokaten ved kassationsdomstolen appellere enhver kendelse, hvis der rejses et retligt spørgsmål. Efter en prøvelse af sagen stadfæster eller ophæver kassationsdomstolen den anfægtede kendelse, og dens dom har midlertidig gyldighed. Som ovenfor nævnt kan parterne fremsætte en begæring om ophævelse eller ændring af kendelsen, men dette gælder også for tredjemand (tredjemandsindsigelse), der ikke er blevet admitteret under sagen, og som ikke har deltaget heri, uagtet at vedkommende havde retlig interesse i sagen.

Sidste opdatering: 04/01/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [en](#) er allerede oversat.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Spanien

1 De forskellige typer retsmidler

Civile retsplejeregler (først og fremmest loven om civil retspleje (*Ley de Enjuiciamiento Civil* — LEC)) er den primære kilde til retsbevarende foranstaltninger; der findes dog også andre foranstaltninger, som er fastsat i materielle særløve.

Blandt de retsbevarende foranstaltninger i LEC (artikel 727) findes bl.a.:

Indefrysning af aktiver (*el embargo preventivo de bienes*) med henblik på fuldbyrdelse af domme gennem en afgørelse om tilrådighedsstillelse af penge eller udbytte, lejeindtægter og ombyttelige varer, hvis kontantværdi kan anslås ved at anvende faste priser.

Retslig forvaltning eller retspålagt konkursbehandling af anlægsaktiver (*la intervención o la administración de bienes productivos*), når der indgives anmodning om afgørelse om deres tilrådighedsstillelse i egenskab af ejer, brugshaver eller enhver anden egenskab, der medfører en interesse i opretholdelse eller forbedring af produktiviteten, eller når sidstnævnte er af afgørende betydning for dommens rettidige håndhævelse.

Beslaglæggelse af løsøre (*el depósito de cosa mueble*), når sagsøger anmoder om en afgørelse om tilrådighedsstillelse af det pågældende aktiv, og sidstnævnte er i sagsørgtes besiddelse.

Udarbejdelse af fortegnelse over aktiver (*la formación de inventarios de bienes*) i overensstemmelse med de betingelser, som retten har fastlagt.

Foreløbig indgivelse af fordringer (*la anotación preventiva de demanda*) i forbindelse med aktiver eller rettigheder, som er underlagt krav om indskriving i offentlige registre.

Indskriving i andre registre (*otras anotaciones registrales*) i forbindelse med sager, hvor registrets offentlige karakter kan bidrage til at opnå et tilfredsstillende resultat.

Retskendelse om midlertidigt ophør med en virksomhed dvs. midlertidig afståelse fra en bestemt adfærd, eller et midlertidigt forbud, der suspenderer eller stopper leveringen af en tjenesteydelse.

Beslaglæggelse og konfiskation af indtægter (*la intervención y depósito de ingresos*), der er opnået gennem en aktivitet, der anses for ulovlig, og som sagsøger med søgsmålet ønsker at få nedlagt forbud mod eller bragt til ophør, samt betaling eller deponering af beløb, der fordres som kompensation for intellektuel ejendomsret.

Midlertidig konfiskation af eksemplarer af værker eller genstande (*el depósito temporal de ejemplares de las obras u objetos*), som angiveligt er produceret i strid med reglerne om immateriel og industriel ejendomsret, samt deponering af de materialer, som er medgået til produktionen.

Suspension af anfægtede selskabsbeslutninger (*la suspensión de acuerdos sociales*), når sagsøger eller sagsøgerne repræsenterer mindst 1 eller 5% af aktiekapitalen, afhængigt af hvorvidt det sagsøgte selskab har udstedt værdipapirer, som på tidspunktet for stridsmålet er blevet optaget til handel på et officielt sekundært marked.

Sammen med disse foranstaltninger giver sidste stykke i artikel 727 i LEC retten mulighed for at anvende andre foranstaltninger, som ikke er medtaget blandt de ovennævnte (såsom de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 762 i LEC), hvorfor listen ikke er udtømmende:

Enhver anden foranstaltning, som udtrykkeligt er fastsat ved lov med henblik på at beskytte visse rettigheder, eller som anses for nødvendig med henblik på at sikre den retsbeskyttelse, som kan ydes gennem domsafsigelsen.

Uden for dette generelle system findes der andre retsforskrifter vedrørende midlertidig beskyttelse, bl.a.:

Sager med henblik på personers **rets og handleevne**: Artikel 762 i LEC giver en domstol mulighed for officielt at afgøre, hvilke foranstaltninger den anser for nødvendige af hensyn til beskyttelsen af en person, der formodes at mangle rets og handleevne, eller dennes ejendom.

Sager angående **forældreskab, faderskab og moderskab**: Artikel 768 i LEC indeholder foranstaltninger til beskyttelse af en person og en ejendom, der er underlagt en forældremyndighedsindehavers myndighed, og tildeling af midlertidigt underholdsbidrag til sagsøger, herunder også uden forudgående høring i hastetilfælde.

Beskyttelse af **en afdød persons ejendom**: Blandt foranstaltningerne kan det være nødvendigt at sikre en ejendoms aktiver og en afdøds dokumenter, administrere ejendommen eller verificere den afdødes slægtninge (artiklerne 790 til 796 i LEC).

Det er også fastlagt specifikke retsbevarende foranstaltninger i særlige bestemmelser, herunder bl.a. følgende:

Loven om immateriel ejendom (*Ley Propiedad Intelectual*) — kongeligt dekret nr. 1/1996 af 12. april 1996 — artikel 138 og 141 (beslaglæggelse og konfiskation af indtægter, der er opnået gennem ulovlig virksomhed, indstilling af offentlig reproduktions, distributions og kommunikationsvirksomhed, konfiskation af producerede genstande, beslaglæggelse af udstyr, apparater, fysiske medier osv.).

Loven om varemærker (*Ley de Marcas*). Lov nr. 17/2001 af 7. december 2001 — artikel 61 (foreløbig indgivelse af fordringer i varemærkeregistret).

Loven om patenter (*Ley de Patentes*). Lov nr. 24/2015 af 24. juli 2015 — artikel 11 (indstilling af proceduren for tildeling af patent), artikel 117 og artikel 127 ff. (udstedelse af forbud mod handlinger, der vil kunne krænke ansøgerens rettigheder, beslaglæggelse og tilbageholdelse af de varer, som påstås at udgøre en krænkelse af patentindehaverens rettigheder, sikring af den eventuelle skadeserstatning samt den efterfølgende indførelse i registret).

Loven om konkurs (*Ley Concursal*). Lov nr. 22/2003 af 9. juli 2003 — artikel 48b (beslaglæggelse af selskabsadministratorers aktiver) og artikel 17 (bl.a. sikring af aktivmassens integritet).

Loven om søfart (*Ley de Navegación Marítima*). Lov nr. 14/2014 af 24. juli 2014 — artikel 43 og artikel 470 ff. (retsbevarende beslaglæggelse af skibe).

Loven om ejerlejligheder (*Ley de Propiedad Horizontal*). Lov nr. 49/1960 af 21. juli 1960 — artikel 7 (indstilling af ulovlig virksomhed) og artikel 18 (suspension af aftaler vedtaget i ejerforeninger).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Foranstaltningerne udstedes af en dommer eller domstol med kompetence inden for emnet eller området. Det vil være den dommer eller domstol, der behandler sagen, eller, hvis sagen endnu ikke er indledt, den dommer eller domstol, der skal behandle sagen.

Det er muligt at begære retsbevarende foranstaltninger, før et søgsmål fremsættes, forudsat at dets art ikke forhindrer anvendelse af retsbevarende foranstaltninger (som det f.eks. er tilfældet ved foreløbig registrering af stævningen), og at loven ikke kræver, at anmodningen herom vedlægges stævningen (som det er tilfældet ved ophør med ulovlige aktiviteter eller suspension af fælles aftaler i tilfælde af tvister om fælles ejendom). På grund af deres særlige karakter (normalt vil der blive anmodet herom i selve stævningen) kræves det, at de er både nødvendige og uopsættelige på samme tid. Retsbevarende foranstaltninger kan pålægges uden høring af den anden part i indsigelsessagen (uden at retten til at modsætte sig foranstaltningerne efter deres vedtagelse berøres). Dog udløber foranstaltningerne, hvis der ikke er blevet indgivet søgsmål inden for 20 dage efter beslutningen om deres anvendelse.

Som anført ovenfor er det mere almindeligt at ansøge om anvendelse af foranstaltningerne samtidig med indgivelse af søgsmålet. I dette tilfælde bestemmer dommeren eller retten, at der oprettes en særskilt sag for de retsbevarende foranstaltninger, som behandles samtidig med søgsmålet, hvor det er muligt at fremlægge bevis for, at forudsætningerne for en midlertidig sikring er til stede. Hovedreglen er, at parterne indkaldes til høring ved retten, før der træffes retsbevarende foranstaltninger. Det er muligt at fremsætte erklæringer, og ethvert relevant bevis i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger er berettiget, kan fremlægges af parterne; når det er relevant, kan parten, der anmoder om anvendelse af de retsbevarende foranstaltninger, anmodes om en garantistillelse i det tilfælde, at anmodningen afvises. Dog kan parten, der anmoder om foranstaltningen, anmode om dens gennemførelse uden at modparten høres, såfremt parten fremlægger bevis for, at der foreligger presserende grunde, eller at høringen vil kunne kompromittere foranstaltningernes gennemførelse, hvis der f.eks. er risiko for hemmeligholdelse, eller skyldneres ejendom kan gå tabt. I dette tilfælde kan den forurettede part gøre indsigelse, når foranstaltningen er blevet vedtaget.

Det er også muligt at anmode om foranstaltningernes gennemførelse efter indgivet søgsmål eller i forbindelse med en appel. Dog skal en sådan anmodning understøttes med kendsgerninger eller omstændigheder, som begrundes dens timing.

I tilfælde, hvor det er nødvendigt, at en advokat eller offentlig anklagemyndighed medvirker, er deres deltagelse påkrævet for at kunne anmode om vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger. I tilfælde af hasteforanstaltninger forud for søgsmålet er juridisk repræsentation ikke påkrævet (artikel 23 og 31 i LEC).

2.2 De vigtigste betingelser

Følgende betingelser skal være opfyldt, hvis en domstol skal kunne acceptere anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger:

Risici knyttet til tidsforløbet eller *periculum in mora*: Disse består i den risiko for skade, som sagsøger vil kunne lide gennem en forsinkelse i sagsbehandlingen, der vil kunne forhindre fuldbyrdelsen af dommens indhold eller afgørelsen, som afslutter søgsmålet. Parten, der anmoder om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger, skal kunne dokumentere, at der under sagsbehandlingen varighed vil kunne opstå situationer, der kan hindre eller hæmme effektiviteten af den sikring, som vil kunne ydes i tilfælde af bekræftende dom, såfremt foranstaltningerne ikke gennemføres. Der bør under alle omstændigheder ikke anvendes retsbevarende foranstaltninger, hvis sagsøger har båret risikoen i længere tid, medmindre denne kan fremlægge dokumentation, der forklarer, hvorfor anmodningen om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger ikke er fremsat tidligere.

Berettiget søgsmål eller en *prima facie*-sag: Sagsøger skal fremlægge grundene til det rimelige i en foreløbig afgørelse om foranstaltningernes tilstrækkelige lovæssige grundlag for retten. Denne betingelse indebærer, at sagsøger skal fremlægge oplysninger, motiver og dokumenterede beviser, på baggrund af hvilke retten kan træffe sin afgørelse, en foreløbig og begrundet afgørelse på baggrund af kravet (artikel 728, stk. 2, i LEC) uden at foregribe sagens omstændigheder (da det i Spanien er den samme domstol, som træffer afgørelse vedrørende anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger og derefter behandler sagen). I tilslutning til dokumentation godtages andre former for beviser (vidner, eksperter, parternes udtalelser osv.).

Sikkerhedsstillelse: Medmindre andet udtrykkeligt er besluttet, skal sagsøger, der anmoder om anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger, stille tilstrækkelig sikkerhed til hurtigt og effektivt at kompensere for skader på sagsøgtes aktiver som følge af foranstaltningernes gennemførelse. Retten fastsætter beløbet under hensyntagen til a) søgsmålets art og indhold, b) dens vurdering af grundlaget for søgsmålet og c) årsagerne til foranstaltningernes egnethed eller tilstrækkelighed med hensyn til kvantificering af de skader, som en gennemførelse af foranstaltningerne vil kunne medføre.

Proportionalitet: Dette krav fremgår ikke eksplicit i LEC, men det anses i almindelighed for at være et supplement til de øvrige, idet en domstol kun vil træffe afgørelse om gennemførelse af foranstaltninger, som er strengt nødvendige for at opnå det formål at sikre den pågældende sag, der er genstand for den midlertidige sikring. Dette beror på retsstatsprincippet og reglen om minimal indgriben på området for den enkeltes frihed. Gennem forfatningen styrer disse principper hele retssystemet.

Komplementaritet: Retsbevarende foranstaltninger følger udfaldet af det overordnede søgsmål, som de er knyttet til.

Variabilitet: Retsbevarende foranstaltninger kan ændres, hvis det bevises, at påberåbte forhold eller omstændigheder ikke kunne have været taget i betragtning på tidspunktet for foranstaltningernes gennemførelse eller inden for fristen for indsigelse mod deres gennemførelse.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

Det er hensigten med vedtagelsen af en retsbevarende foranstaltning at imødegå eller foregribe muligheden for, at sagsøgte under et verserende eller fremtidigt søgsmål kan blive tvunget til enten ikke at foretage bestemte handlinger med deres aktiver eller at foretage andre. Retsbevarende foranstaltninger træffes for at forhindre, at sagsøgte foretager handlinger, der har til formål at forhindre adgang til deres aktiver, kan skade eller tillader skader på disse aktiver eller gør visse aktiver utilgængelige for retten ved at give anledning til insolvensbehandling og på den måde forhindre enhver mulig domsafsigelse i at blive håndhævet.

I spansk lovgivning kan retsbevarende foranstaltninger kun vedtages af domstolene. De kan ikke vedtages af voldgiftsdommerne eller mæglere; der findes ikke noget bestemt antal foranstaltninger; deres karakter er dispositiv (de kan kun gennemføres på anmodning af den ene af parterne); de vedrører ejendom, da de påvirker sagsøgte aktiver og rettigheder; deres formål er at sikre håndhævelsen af en mulig bekræftende dom; de tjener til afgørelsen, som skal træffes i det overordnede søgsmål.

De kan anvendes på både materielle og immaterielle aktiver. De er ikke alene af økonomisk karakter; retsbevarende foranstaltninger kan anvendes for at begrænse personlige rettigheder.

De gør det muligt at vedtage påbud og forbud; derfor kan de indeholde handlinger, som skal eller ikke skal udføres.

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Retsbevarende foranstaltninger kan træffes vedrørende konkrete og specifikke aktiver samt vedrørende alt det, der kan kvantificeres i penge, såsom produkter, lejer og udbytter, der opnås fra ting.

Det er muligt at anmode om beslaglæggelse af disse varer med henblik på at opnå en ret til tilbagebetaling som følge af en generisk forpligtelse, hvor de skyldige genstande ikke er specifikke, men erstattes af et specifikt anslået pengebeløb ved hjælp af en enkel matematisk beregning.

Specifikt løssøre deponeres hos en egnet depotinstitution, som udpeges af dommeren.

Det er også muligt at beslaglægge, indefryse og konfiskere pengebeløb. Der sondres mellem beslaglæggelse og konfiskering af indtægter fra ulovlige aktiviteter og indtægter fra lovlige aktiviteter som f.eks. indtægter fra immateriel ejendomsret.

En anden gruppe foranstaltninger, der kan tages i anvendelse, er handlinger, som retten kan tillade i forbindelse med en fordring i et søgsmål, som ikke vedrører et bestemt aktiv.

Således er der mulighed for retslig forvaltning eller retspålagt konkursbehandling af anlægsaktiver, når der søges dom for deres tilrådighedsstillelse i egenskab af ejer, brugshaver eller enhver anden egenskab, der medfører en legitim interesse.

Der kan også anmodes om udarbejdelse af en fortegnelse over aktiver i overensstemmelse med betingelserne fastsat af retten.

Indgivelse af anmodning om anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger er tilladt, når den vedrører aktiver eller rettigheder, som er omfattet af krav om indskrivelse i offentlige registre, eller andre registre i tilfælde, hvor registrets offentlige karakter kan bidrage til at opnå et tilfredsstillende resultat.

Endelig kan en retskendelse om midlertidigt ophør med en aktivitet, midlertidig afståelse fra en bestemt adfærd eller et midlertidigt forbud, der suspenderer eller stopper leveringen af en tjenesteydelse, også afsiges.

Den sidste gruppe af genstande, som kan påvirkes af foranstaltningerne, er materialer og genstande knyttet til et særligt forhold (dette er i virkeligheden en retspålagt betalingsstandsning eller et indgreb i aktiver, som anvendes i produktionen af industrielle eller immaterielle ejendomsrettigheder).

Ligeledes kan enhver af et handelsselskabs beslutninger suspenderes.

Endelig er der i spansk lovgivning mulighed for at anvende en række uspecificerede foranstaltninger til beskyttelse af visse rettigheder, som er fastsat ved lov eller anses for nødvendige for at sikre en effektiv domstolsbeskyttelse. Det er ikke specificeret, hvad disse foranstaltninger kan vedrøre, og de kan være af enhver slags, forudsat de er nødvendige.

3.2 Retsmidlenes virkning

Retsbevarende foranstaltninger i form af beslaglæggelse af kvantificerbare goder, penge, indkomst eller produkter anvendes til at sikre en balance, så sagsøgte kan dække omkostningerne i forbindelse med en eventuel domsafsigelse, navnlig i sager, hvor dommens fuldbyrdelse ikke ville forekomme frivilligt. Deponering af løssøre kan kun bevilges, når søgsmålet gælder udlevering af en specifik genstand, som er i sagsøgte besiddelse.

Når retslig forvaltning eller konkursbehandling bevilges, er det hensigten at sikre særligt anlægsaktiver med henblik på at forhindre, at dårlig forvaltning medfører, at udbyttet heraf forringes eller forsvinder.

Placering af anlægsaktiver under retspålagt forvaltning indebærer retslig kontrol, men fratager ikke sagsøgte ledelsen; på den anden side medfører en betalingsstandsning et yderligere skridt mod modtagerens overtagelse af sagsøgte ledelse.

En anmodning om udarbejdelse af en fortegnelse over inventar kan imødekommes i alle søgsmål uanset deres formål, med opfyldelse af den ene betingelse, at inventarlisten er nødvendig for at sikre, at der kan opnås en bekræftende dom. Dommeren skal klart fastlægge de oplysninger, som skal være indeholdt, og med hvilken metode de skal indhentes.

Virkningerne af indgivelsen af en anmodning om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger omfatter det formelle område, som er knyttet til den procedure, hvori foranstaltningerne bevilges. Proceduren har til formål at suspendere den beskyttelse, som registrenes offentlige karakter yder, og den tillid, som dette kunne give indehaveren af et aktiv eller en rettighed, mens tredjeparter ikke kan påberåbe sig manglende kendskab med hensyn til søgsmålets virkning på disse. En anmodning om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger kan bevilges i alle slags sager, der giver beskyttelse i ethvert offentligt register som f.eks. ejendomsregistre og registre over kommercielle ejendomsrettigheder.

Midlertidige begrænsninger i den sagsøgte adfærd: Regulering af disse findes nedfældet i separate, særlige love. De bør derfor vedtages i overensstemmelse med bestemmelser i de relevante love. Deres virkninger rækker til en retskendelse om midlertidigt ophør med aktivitet, som sagsøgte udøver; midlertidig afståelse fra en bestemt adfærd eller et midlertidigt forbud, der suspenderer eller stopper leveringen af en tjenesteydelse, der blev leveret. Beslaglæggelse, indefrysning og konfiskering af pengebeløb: Dette er en klar retsbevarende foranstaltning og udgør en retsbevarende beslaglæggelse, som skal sikre håndhævelsen af et søgsmål med et specifikt økonomisk indhold. Denne foranstaltning gør det muligt at træffe afgørelse om beslaglæggelse og konfiskation af indkomst som følge af ulovlig aktivitet. Den kan ikke anvendes separat, og derfor er det nødvendigt både at beslutte beslaglæggelse og konfiskation. Hvis det kun er hensigten at anvende den ene af de to foranstaltninger, skal de ovenfor beskrevne generelle foranstaltninger tages i anvendelse. Denne foranstaltning kan også vedtages for indefrysning eller konfiskering af pengebeløb, der kræves som vederlag for immateriel ejendomsret, nemlig ophavsmændenes rettigheder til at modtage pengebeløb for deres værk, som består af en forholdsmæssig andel af indkomsten, som genereres af de forskellige offentlige udtryk, der er anerkendt i loven om immateriel ejendomsret.

Deponering af materialer eller genstande, som er knyttet til et eksklusivt forhold: Dette er en retsbevarende foranstaltning, som har sin oprindelse i området for beskyttelsen af rettigheder til eksklusiv udnyttelse, rettigheder som særlige love om industriel og immateriel ejendomsret tillægger rettighedshaverne. Der er tale om en retspålagt betalingsstandsning specielt for genstanden, som afgørelsen gælder for, samt genstande eller materialer, som er nødvendige for produktionen.

Suspension af selskabers beslutninger: Bestemmelserne i denne foranstaltning afhænger af betingelserne, som er nødvendige for at anmode om dens gennemførelse: 1 % af aktiekapitalen, hvis selskabet har udstedt værdipapirer, som på tidspunktet for fordringens fremsættelse er blevet optaget til handel på et officielt sekundært marked, eller 5 % af aktiekapitalen, hvis dette ikke er tilfældet. Foranstaltningen kan anvendes på alle typer kommercielle selskaber.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

De retsbevarende foranstaltninger vedtages normalt efter høring af sagsøgte. Hvis sagsøger anmoder herom, og dokumenterer begrundelsen for uopsætteligheden, kan retten beslutte foranstaltningernes anvendelse uden yderligere formaliteter og skal fremlægge begrundelse for ikke at høre sagsøgte inden fem dage efter afgørelsen. De retsbevarende foranstaltninger kan ændres efter deres gennemførelse, hvis det bevises, at påberåbte forhold eller omstændigheder ikke kunne have været taget i betragtning på tidspunktet for foranstaltningernes gennemførelse, eller inden for fristen for indsigelse mod deres gennemførelse.

Hvis dommen afviser sagsøgers anmodning, skal retten straks beordre ophævelse af foranstaltningen, medmindre der fremsættes en indsigelse mod dette, som tager hensyn til sagens omstændigheder og som følge af en øget sikkerhed.

Hvis sagen opretholdes delvist, skal retten træffe afgørelse vedrørende ophævelse eller opretholdelse af foranstaltningen efter høring af parten, som har gjort indsigelse.

Hvis afslaget på fordringen bekræftes, vil retten på eget initiativ ophæve foranstaltningerne, efter den endelige afgørelse er afsagt, og parten, der er berørt af foranstaltningerne, kan indlede krav om erstatning for lidte skader (dette gælder også i tilfælde af sagsøgers opgivelse af handlingen eller tilbagetrækning af søgsmålet).

Et andet tilfælde, hvor retsbevarende foranstaltninger kan ændres, er, når foranstaltningen anvendes før søgsmålet og uden høring af sagsøgte. I dette tilfælde skal foranstaltningen omgående ophæves og sagsøgte kompenseres for de lidte skader, hvis sagsøger ikke inden for det lovbestemte tidsrum på 20 dage indgiver søgsmål og tidsfristen udløber. Desuden vil sagsøger blive opkrævet omkostninger påløbet proceduren.

Ligeledes kan foranstaltningen ikke opretholdes, hvis søgsmålet suspenderes for en periode på mere end seks måneder af grunde, som kan tilskrives sagsøger.

Hvis en foreløbig fuldbyrdelse af en retsafgørelse beordres, skal alle retsbevarende foranstaltninger bevilget i forbindelse med denne fuldbyrdelse ophæves og erstattes af håndhævelsesforanstaltninger på en sådan måde, at de først vedtagne retsbevarende foranstaltninger ændrer karakter.

Endelig kan sagsøgte anmode retten om at erstatte en retsbevarende foranstaltning med tilstrækkelig sikkerhed til at garantere en effektiv håndhævelse af dommen. Dommeren, som traf afgørelse om den retsbevarende foranstaltning, har jurisdiktion over dette og kan bestemme, at sikkerheden stilles enten i form af kontanter eller som en garanti.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

De formelle regler giver mulighed for at appellere afgørelsen til en højere domstol.

Det er således muligt at appellere kendelsen, som bevilger foranstaltningerne, om end indgivelse af appel ikke har opsættende virkning på foranstaltningerne. En kendelse om ikke at træffe foranstaltninger kan også appelleres.

I forbindelse med indgivelse af appel har sagsøger dog i hver enkelt sag mulighed for at gentage sin anmodning, såfremt der foreligger ændrede omstændigheder i forhold til tidspunktet for den oprindelige anmodning.

Der findes ingen ret til at appellere en kendelse, der bevilger retsbevarende foranstaltninger uden forudgående høring af sagsøgte, da den korrekte procedure i dette tilfælde er indsigelse, som skal fremsættes for den dommer, som har bevilget de retsbevarende foranstaltninger. Sagsøgte kan indgive en appel mod en sådan kendelse, som ikke vil have nogen opsættende virkning. Sagsøger, som har anmodet om de retsbevarende foranstaltninger, har samme ret til at indgive appel, hvis sagsøgtes indsigelse tages til følge enten helt eller delvist.

I modsætning til ovenstående findes der ingen ret til appel, når anmodningen om sikkerhedsstillelse bevilges eller afslås.

Forberedelsen og dokumentationen af appellen er blot underlagt de generelle regler (artikel 458). Hvis der er flere appellanter, beregnes deres tidsfrister individuelt.

Som nævnt ovenfor har indgivelse af appel mod kendelsen om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger ingen opsættende virkning på deres gennemførelse. Dommeren vil fortsætte med at give de nødvendige instrukser for foranstaltningernes gennemførelse.

Kendelser om ikke at træffe foranstaltninger prioriteres ved appelretten; datoer for retsmøder, afstemning om domfældelse og afsigelse af dom skal ske så hurtigt som muligt.

OMKOSTNINGER VED RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER

Omkostningerne er som hovedregel underlagt vinderkriteriet, dvs. omkostningerne pålægges den part, der ikke har fået medhold i sin påstand (om at opretholde eller afvise foranstaltningerne). Navnlig bestemmes det i artikel 736 i LEC, at sagsøgeren skal bære omkostningerne i tilfælde af afslag (princippet om objektiv kendelse), men der findes ingen tilsvarende bestemmelse (kendelse om sagsøgtes betaling af sagsomkostningerne) i tilfælde af, at sagsøgeren får medhold. I et sådant tilfælde er der forskellige holdninger i den juridiske litteratur og retspraksis.

Sidste opdatering: 02/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Frankrig

1 De forskellige typer retsmidler

Den domstol, der behandler begæringer om foreløbige retsmidler (hasteprocedurer, betaling af depositum, udsættelser, forbud, hvis overtrædelse medfører straf, beskyttelse af bevismateriale), kan træffe sådanne foranstaltninger i hastesager.

Der findes ingen udtømmende liste over foreløbige retsmidler. Alle hasteforanstaltninger kan påberåbes ved domstole, der behandler begæringer om sådanne foranstaltninger, hvor der ikke gøres indsigelse, eller som er begrundet i en tvist (betaling af depositum, udsættelse af en person uden adkomst, besigtigelse eller vurdering af skader osv.). Endvidere kan domstolen i sådanne sager kræve hurtig indførelse af alle foranstaltninger, der anses for nødvendige for at forhindre umiddelbare skader (bl.a. konsolidering), eller for at bringe åbenbart ulovlige gener til ophør.

Der findes en særlig ordning med sikrende retsmidler (sikrende beslaglæggelse og retsgarantier), som gør det muligt for en fordringshaver, normalt med rettens tilladelse, at nægte skyldner adgang til alle eller en del af vedkommendes aktiver og til at opnå sikkerhed i sådanne aktiver med henblik på at sikre betalingen af tilgodehavender, som endnu ikke er anerkendt ved dom, men hvis betaling er i fare.

Sikrende retsmidler kan opdeles i to grupper:

Arrest som et sikrende retsmiddel, der gør det muligt at gøre udlæg i materielle aktiver (møbler, køretøjer osv.), immaterielle aktiver (pengebeløb, partnerrettigheder, værdipapirer mv.) eller tilgodehavender (bankkonti, lejedydelser osv.)

Retligt pant i fast ejendom, goodwill, partnerandele eller værdipapirer (midlertidig tinglysning af pant i fast ejendom, aktier eller værdipapirer).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Midlertidige foranstaltninger: Begæringen skal indgives til retten i form af en stævning, som forkyndes af en akkrediteret foged (*huissier de justice*). Dette indebærer en kontradiktorisk hasteprocedure. Under visse omstændigheder kan der efter begæring træffes afgørelse om foreløbige retsmidler uden forudgående kontradiktorisk forhandling.

Sikrende retsmidler: I princippet kræves der forudgående tilladelse fra retten. Fordringshaveren er imidlertid undtaget fra at skulle indhente en sådan tilladelse, hvis den er baseret på en eksigibel dom eller en retsafgørelse, som endnu ikke kan fuldbyrdes. Det samme gælder i tilfælde af misligholdelse af betaling af en accepteret veksel, en egenveksel, en check eller ubetalt leje for fast ejendom (når der foreligger en skriftlig lejeaftale).

I forbindelse med midlertidige foranstaltninger fastslås rettens kompetence på grundlag af begæringens art. Den almindelige kompetence udøves af retspræsidenten ved retten i første instans (*tribunal judiciaire*). Dommerne ved retterne i første instans (*tribunaux judiciaires*) og retspræsidenterne ved handelsretten (*tribunaux de commerce*), arbejdsretten (*conseils des prud'hommes*) og forpagtningsdomstolene (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) kan også afsige summariske domme inden for rammerne af deres kompetence.

I forbindelse med sikrende retsmidler ligger kompetencen hos fogedretten, som er en dommer ved retten i første instans, eller retspræsidenten for handelsretten, hvis anmodningen, der er fremsat forud for en sag, har til formål at sikre et krav, der henhører under handelsrettens kompetence.

Den kompetente domstol er domstolen på skyldners bopæl, når skyldner er bosat i Frankrig. Hvis det ikke er tilfældet, er den kompetente domstol domstolen på det sted, hvor foranstaltningen gennemføres.

Repræsentation ved advokat er i princippet obligatorisk for dommeren i sager om foreløbige forholdsregler og fogedretten, undtagen i forbindelse med visse krav, navnlig når de vedrører et beløb på under 10 000 EUR. Arrest skal foretages af en akkrediteret foged. Dette er ikke nødvendigt ved tinglysning af retlige panterrettigheder. Som følge af den juridiske kompleksitet ved tinglysning af en panterrettighed bistår fordringshaver imidlertid altid af en jurist.

Omkostningerne ved sikrende retsmidler afholdes i sidste ende af skyldner, selv om fordringshaver muligvis skal betale forskud. Der findes takster for omkostningerne ved fuldbyrdelse, som fastsætter vederlaget til fogeden for de enkelte handlinger i forbindelse med fuldbyrdelse og sikrende retsmidler.

I henhold til dekret nr. 96-1080 af 12. december 1996 består vederlaget til fogeder af et fast beløb, der angives kumulativt, eller alternativt, alt efter den pågældende sag, som faste eller forholdsmæssige rettigheder, herunder retten til at rejse tiltale, når dette er relevant.

For så vidt angår sikrende retsmidler skal der kun betales inddrivelsesgebyrer af de inddrevne beløb, hvis fogeden beordres til at inddrive de skyldige beløb.

I nomenklaturen, der er vedlagt ovennævnte dekret, udelukkes muligheden for yderligere frit forhandlede vederlag med undtagelse af arrest i partnerrettigheder og værdipapirer.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten gennemfører ikke det sikrende retsmiddel, men giver kun tilladelse til det. Foranstaltningen gennemføres af fogeden på anmodning af modtageren af tilladelsen.

Hvis der kræves forudgående tilladelse fra dommeren, skal kravet være "principbaseret".

Hvis der er tale om sikrende retsmidler, er der ikke nogen udtrykkelig betingelse om, at der skal være tale om en hasteforanstaltning.

Fordringshaver skal godtgøre, at der "foreligger omstændigheder, der kan bringe inddrivelsen af fordringerne i fare" (f.eks. ond tro hos skyldner, der skjuler sine aktiver, eksistensen af flere fordringshavere osv.).

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Alle skyldners aktiver, som lovgivningen ikke erklærer for "fritaget for beslaglæggelse" (f.eks. goder, som er nødvendige for livets ophold eller for at kunne udøve et erhverv), kan gøres til genstand for arrest. Det samme gælder for tilgodehavender, mens lønninger ikke kan gøres til genstand for arrest (selv om der kan foretages arrest i disse i henhold til en retsafgørelse eller et andet fuldbyrdelsesgrundlag i overensstemmelse med proceduren for arrest i lønninger).

3.2 Retsmidlenes virkning

Når der foretages arrest i aktiver som et sikrende retsmiddel, er disse ikke længere tilgængelige for skyldner. Skyldner kan benytte aktiverne på eget ansvar, men de må ikke afhændes. Hvis skyldner afhænder de aktiver, der er gjort udlæg i, begår vedkommende en lovovertrædelse, der kan straffes med bøde eller fængsel.

Pengebeløb, som der er gjort udlæg i, henstår på en konto.

De aktiver, der er omfattet af retlige panterrettigheder, må sælges af skyldner, men fordringshaver har ret til at følge dem og til at få dækket sit tilgodehavende fra salgsprovenuet for de pågældende aktiver.

Aktiver, der beslaglægges som et sikrende retsmiddel, anbringes under skyldners ansvar, idet denne udpeges som "forvalter". Beslaglæggelsen kan ikke gøres gældende over for tredjemand. I modsætning hertil kan retlige panterrettigheder, der skal offentliggøres (kommercielle eller vedrørende aktiver), gøres gældende over for alle parter.

Banken (og generelt alle tredjeparter), som modtager en anmodning om arrest vedrørende en af sine kunder, har pligt til straks at give fogeden meddelelse om alle sine forpligtelser over for skyldner (alle konti, der er åbnet i skyldners navn, og alle beløb der er registreret på skyldners konti). Hvis banken nægter at fremlægge disse oplysninger uden gyldig grund, kan den blive pålagt at betale gælden i stedet for skyldner.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

Der skal reageres på det sikrende retsmiddel senest tre måneder efter, at kendelsen afsiges af retten. Ellers bliver tilladelsen ugyldig.

Hvis fordringshaver endnu ikke har indledt en procedure med henblik på anerkendelse af sit krav, skal dette ske inden for den samme måned, hvor foranstaltningen gennemføres. Ellers bliver foranstaltningen ugyldig.

Det sikrende retsmiddel skal forkyndes for skyldner inden for otte dage. Skyldner har ret til at gøre indsigelse mod den pågældende foranstaltning eller tilladelse ved retten. Endvidere kan retten på forhånd fastsætte datoen for det retsmøde, hvor parterne vil blive indkaldt for at drøfte foranstaltningen. I princippet er skyldners indsigelse antagelig, så længe det sikrende retsmiddel ikke er blevet gennemført, efter at fordringshaver har opnået en retsafgørelse vedrørende sit krav.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Kendelsen kan appelleres af skyldner sammen med selve foranstaltningen.

Fogedretten, der er kompetent til at give tilladelse til sikrende retsmidler, behandler ligeledes indsigelser mod kendelsen. Rettens afgørelser kan appelleres til appeldomstolen.

Eftersom skyldner får meddelelse om godkendelsen af foranstaltningen samtidig med selve foranstaltningen, er indsigelsen mod kendelsen underlagt de samme regler som indsigelse over for foranstaltningen og er kun antagelig, så længe foranstaltningen ikke er blevet gennemført.

Appellen har ikke opsættende virkning for det sikrende retsmiddel, som varer ved, så længe retten ikke har truffet afgørelse om frigivelse eller kendt foranstaltningen ugyldig.

Der kan gøres indsigelse mod kendelser om foreløbige retsmidler (ved appel, hvis de følger af en kontradiktorisk procedure, eller ved begæring om ophævelse, hvis de ikke følger af en kontradiktorisk procedure).

Relevante links

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land - Kroatien

1 De forskellige typer retsmidler

Lov om tvangsfuldbyrdelse (*Ovršni zakon*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 og 73/17, herefter: OZ), tredje kapitel, med titlen "Sikring ved foreløbige foranstaltninger" (*Osiguranje*), foreskriver følgende foranstaltninger:

- sikring ved obligatorisk optagelse af pant i fast ejendom – afsnit 28
- retslig og notariel pantesikring på grundlag af en aftale mellem parterne – afsnit 29
- retslig og notariel sikring ved overdragelse af ejendomsretten til genstande og overdragelse af rettigheder – afsnit 30
- sikring ved foreløbig fuldbyrdelse – afsnit 31
- sikring ved foreløbige foranstaltninger – afsnit 32
- foreløbige retsmidler – afsnit 33.

Ifølge OZ må kun foranstaltninger, der er defineret som sådanne i denne eller en anden lov, anses for at være forebyggende foranstaltninger. Forebyggende retsmidler er ikke tilladt vedrørende genstande og rettigheder, som ifølge OZ ikke kan være genstand for fuldbyrdelse, medmindre andet er fastsat i denne lov.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Som en (langsigtet) foranstaltning i betydningen obligatorisk sikring af krav er det ifølge OZ muligt at foretage sikring ved obligatorisk optagelse af pant i fast ejendom og løsøre (f.eks. økonomiske krav, indkomst (løn, pension osv.), bankkonti, gældsbreve og aktier) og sikring ved overdragelse af ejendomsretten til genstande og overdragelse af rettigheder. Sikring ved optagelse af pant kan være frivillig eller obligatorisk, mens sikring ved overdragelse af ejendomsret til genstande og overdragelse af rettigheder kun kan være frivillig ved behandling af sagen ved enten en domstol eller for en notar.

Andre foranstaltninger, som reguleres i OZ, er sikring ved foreløbig fuldbyrdelse, sikring ved foreløbige foranstaltninger og foreløbige retsmidler. Disse foranstaltninger må kun iværksættes af retten, enten på anmodning af en part i sagen eller af egen drift.

Byretter har kompetence til at pålægge og gennemføre sikring, medmindre dette ved lov er blevet overladt til en anden domstol, mens handelsretter har kompetence til at pålægge og gennemføre sikring i sager, hvor de har kompetence til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse.

Kompetencen til at pålægge og gennemføre sikring ligger hos den domstol, som har kompetence til at træffe afgørelse om den sikrede kreditors begæring, medmindre andet er fastsat i lovgivningen.

Kompetencen til at træffe afgørelse om begæringen om at sikre pengekrav ved obligatorisk optagelse af pant i fast ejendom ligger hos den domstol, der fører den matrikelbog, hvor indførslen på grundlag af eksekutionsfundamentet vedrørende pengekravet skal foretages. Formålet med at fastsætte denne foranstaltning er at sikre pengekravet ved at optage pant i fast ejendom via indførsel i matrikelbogen. Virkningen af at indføre en panteret i matrikelbogen er, at fuldbyrdelsen i den pågældende faste ejendom også kan gennemføres over for tredjemand, som efterfølgende måtte erhverve den faste ejendom.

Retten kan pålægge retslig sikring af et pengekrav ved optagelse af pant på grundlag af en aftale mellem parterne på fælles anmodning fra den sikrede kreditor og den sikrede debitor for så vidt angår visse genstande med henblik på at sikre pengekravet. Den stedlige kompetence til at træffe afgørelse om begæringen om at sikre den sikrede kreditors pengekrav i den sikrede debitors genstande og rettigheder og til at gennemføre sikringen afgøres ved den rette anvendelse af bestemmelserne i OZ om den stedligt kompetente ret i fuldbyrdelsessager vedrørende inddrivelse af pengekrav i de enkelte typer af fuldbyrdelsesgenstande. Parternes aftale om kravets eksistens og forfaldstidspunkt samt parternes aftale om, at dette krav skal sikres ved optagelse af pant, indføres i retsprotokollen. Den undertegnede aftale har samme retskraft som et retsforlig.

Notariel sikring af et pengekrav ved optagelse af pant på grundlag af en aftale mellem parterne er mulig efter aftale mellem en kreditor og en debitor, som indgås i form af et notarettret dokument eller et privat dokument, der legaliseres for så vidt angår indholdet, og som også indeholder skyldnerens frivillige erklæring om, at der må gøres udlæg i visse af hans ejendele.

Retslig sikring ved overdragelse af ejendomsretten til genstande og overdragelse af rettigheder er mulig efter en aftale mellem sagens parter om, at en aftale mellem dem om overdragelse af ejendomsretten (til nogle af den sikrede debitors genstande til den sikrede kreditor med det formål at sikre en sikret kreditors specifikke pengekrav) eller overdragelse af nogle af den sikrede debitors rettigheder (til den sikrede kreditor med samme formål) indføres i retsprotokollen. Fremtidige krav kan også sikres. Aftalen har samme retsvirkning som et retsforlig. Den stedligt kompetente domstol, der kan træffe afgørelse om begæringen om at sikre pengekrav ved overdragelse af ejendomsretten til genstande og overdragelse af rettigheder, afgøres ved anvendelse af bestemmelserne i OZ om en domstols stedlige kompetence i fuldbyrdelsessager med henblik på fuldbyrdelse af pengekrav i de enkelte typer af fuldbyrdelsesgenstande.

Notariel sikring ved overdragelse af ejendomsretten til genstande og overdragelse af rettigheder, dvs. overdragelse af anparter, aktier og kapitalinteresser, er mulig på grundlag af en aftale mellem kreditor og debitor, som indgås i form af et notarettret dokument eller et privat dokument, som legaliseres for så vidt angår indholdet. En notars beføjelse til at iværksætte individuelle sikringsforanstaltninger afgøres efter reglerne om notarers hjemsted og område.

Den stedlige kompetence til at træffe afgørelse om begæringen om foreløbig fuldbyrdelse og til at gennemføre fuldbyrdelsen ligger hos den domstol, som ville have haft kompetence til at foretage fuldbyrdelsen på grundlag af et eksekutionsfundament. Sikring ved foreløbig fuldbyrdelse anordnes og gennemføres af retten. På grundlag af en dom, der afsiges i en civil sag, træffer retten afgørelse om en foreløbig fuldbyrdelse for at sikre et ikkeøkonomisk krav, som ikke kan sikres ved en foreløbig indførsel i det offentlige register, hvis kreditor påviser, at der på grund af udsættelsen af fuldbyrdelsen, indtil dommen får retskraft, foreligger en sandsynlig risiko for, at fuldbyrdelsen bliver umulig eller betydeligt vanskeligere, og hvis kreditor stiller sikkerhed for den skade, skyldneren måtte lide på grund af en sådan fuldbyrdelse.

Den stedlige kompetence til at træffe afgørelse om begæringen om sikring ved foreløbige foranstaltninger og til at gennemføre disse foranstaltninger ligger hos den domstol, som ville have haft kompetence til fuldbyrdelse på grundlag af et eksekutionsfundament, ifølge hvilket der var truffet afgørelse om sikring. Det afgørende for, om der kan iværksættes foreløbige foranstaltninger, er, om den sikrede kreditor kan påvise, at der foreligger en sandsynlig risiko for, at

det uden disse foranstaltninger ville være umuligt eller betydeligt vanskeligere at opfylde kravet. I visse tilfælde kan retten gøre den foreløbige foranstaltning betinget af, at der stilles sikkerhed for det tab, den sikrede debitor måtte lide herved. En begrundet kendelse om en foreløbig foranstaltning skal indeholde oplysninger om størrelsen af det krav, der skal sikres, herunder renter og omkostninger, den foranstaltning der benyttes til at sikre kravet, og sikringstiden (højst 15 dage, efter at betingelserne for fuldbyrdelsen er opfyldt).

Før der kan indledes en retssag eller anden retslig procedure vedrørende et krav, der sikres, ligger den stedlige kompetence til at træffe afgørelse om begæringer om sikring ved foreløbige retsmidler hos den domstol, som ellers ville have haft kompetencen til at træffe afgørelse om fuldbyrdesbegæringer. Den stedlige kompetence til at gennemføre foreløbige retsmidler ligger hos den domstol, som ellers ville have haft kompetencen til at gennemføre fuldbyrdelsen. Efter sagens anlæg ligger kompetencen til at træffe afgørelse om begæringer til sikring ved foreløbige retsmidler hos den domstol, ved hvilken sagen blev anlagt. Hvis omstændighederne ved en individuel sag berettiger det, kan en begæring også indgives til den domstol, som er stedligt kompetent til at gennemføre fuldbyrdelsen. Den domstol, der ville have haft kompetence til at træffe afgørelse vedrørende en begæring om fuldbyrdelse på grundlag af et eksekutionsfundament, der er udfærdiget i en forvaltningssag, er også kompetent til at træffe afgørelse vedrørende begæringer om at iværksætte foreløbige retsmidler efter afslutningen af en sådan sag. Retten kan iværksætte foreløbige retsmidler efter en begæring herom før eller under en retssag eller forvaltningssag, og efter at disse sager er afsluttet, og indtil fuldbyrdelsen er gennemført. Iværksættelse af foreløbige retsmidler har samme retskraft som en fuldbyrdeskendelse. Hvilken type foreløbigt retsmiddel der anvendes, afhænger af, om det foreløbige retsmiddel sikrer et økonomisk eller ikkeøkonomisk krav. Retten kan alt efter sagens omstændigheder om nødvendigt iværksætte flere foreløbige retsmidler.

Behæftelser, rettigheder eller forbud vedrørende løsøre, aktier, anparters eller kapitalinteresser indføres efter en kendelse på grundlag af et notarporet dokument eller et privat dokument, der er legaliseret for så vidt angår indholdet og indført i finansagenturets register over kreditorkrav omfattet af retslig og notariel sikring (panterregistret) (*Upisnik založnih prava*), der er en unik database, hvor behæftelser, rettigheder og forbud er indført, mens indførsel af panterrettigheder eller overdragelser af ejendomsretten til fast ejendom registreres i matrikelregistre.

2.2 De vigtigste betingelser

Når retten træffer afgørelse om sikring ved obligatorisk optagelse af pant i fast ejendom, afsiger den kendelse om en begæring om sikring af pengekrav på grundlag af et tvangsfuldbyrdesdokument vedrørende kravet. Der stilles ingen særlige krav til iværksættelse af sikring, og på grundlag af begæringen træffer retten afgørelse om sikring og indfører en panteret for den sikrede kreditor på den faste ejendom, der er indført i matrikelregistret, og anfører kravets eksigibilitet. Såfremt den sikrede skyldner ikke er anført i matrikelregistret som ejer af den faste ejendom, skal den sikrede kreditor sammen med begæringen indgive et dokument, der kan indføres vedrørende den sikrede skyldners ejendomsret.

Den sikrede kreditor og den sikrede skyldner kan med det formål at stille sikkerhed for en sikret kreditors pengekrav ved at optage pant i visse sikkerhedsgenstande i enighed anmode retten om til fordel for den sikrede kreditor at pålægge og gennemføre registrering af et pant i den sikrede skyldners faste ejendom, løsøre, pengekrav og andre genstande og rettigheder tilhørende den sikrede skyldner, eller de kan indgå en sådan aftale i form af et notarporet dokument eller et privat dokument, herunder en skyldners aftaleerklæring om, at der må optages pant i en eller flere af dennes ejendele. Det undertegnede retslige dokument, dvs. det notarporette dokument eller private dokument legaliseret for så vidt angår indholdet, har også retskraft som et retsforlig mod den person, som har accepteret, at der optages pant i den pågældendes genstand eller rettighed, og med henblik på inddrivelse af det sikrede krav på grundlag af disse dokumenter kan der direkte foretages fuldbyrdelse mod den person, hos hvem der er optaget pant med det formål at sikre et krav.

Parterne kan i fællesskab anmode retten om at beramme et retsmøde og i retsprotokollen indføre deres aftale om overdragelse af ejendomsretten til nogle af den sikrede skyldners genstande til den sikrede kreditor med henblik på at sikre en sikret kreditors særlige økonomiske krav eller overdrage nogle af den sikrede skyldners rettigheder til den sikrede kreditor med det samme formål. Fremtidige krav kan også sikres. En sådan aftale kan underskrives som et notarporet dokument eller et privat dokument legaliseret med hensyn til indhold. Aftalen bør indeholde en bestemmelse om, hvornår det sikrede krav forfalder til betaling, og hvordan dette afgøres. Den sikrede skyldner kan også være en person, mod hvem den sikrede kreditor ikke har det krav, som bliver sikret, dvs. en tredjepart, som giver sit samtykke til, at denne form for krav bliver sikret. Aftalen kan også finde anvendelse på sikring af ikkeøkonomiske krav, men i så fald skal kravets økonomiske størrelse anføres i aftalen. Kravet bør være fastslået eller bør kunne fastslås. En samtykkeerklæring fra den sikrede skyldner om, at den sikrede kreditor direkte og ifølge retsprotokollen må søge fuldbyrdelse mod ham med henblik på overgivelse af sikkerhedsgenstanden efter det sikrede kravs forfaldstidspunkt, kan vedlægges afgørelsen. En retsprotokol, der indeholder en sådan erklæring, udgør et tvangsfuldbyrdesdokument. Når ejendomsretten til fast ejendom, som er indført i matrikelregistret, overdrages efter aftale, bør denne aftale indeholde den sikrede skyldners samtykkeerklæring om, at overdragelsen kan gennemføres direkte i matrikelregistret på grundlag af aftalen, og at indførslen i matrikelregistret vil overføre ejendomsretten til den faste ejendom til den sikrede kreditor, med en bemærkning om, at overdragelsen er foretaget med det formål at sikre en bestemt sikret kreditors krav. Medmindre andet er fastsat, har den sikrede skyldner lov til fortsat at bruge den genstand, hvortil ejendomsretten er blevet overdraget til den sikrede kreditor, dvs. at udøve den ret, der er overført til den sikrede kreditor, mens den sikrede kreditor har lov til at sælge den ejendel eller rettighed, som er overført til ham, ved kravets forfald eller til at behæfte den faste ejendom.

Der kan udstedes påbud om sikring ved foreløbige foranstaltninger for at sikre pengekrav efter en afgørelse truffet af en domstol eller et forvaltningsorgan, som endnu ikke har fået retsvirkning, baseret på et forlig indgået for en domstol eller et forvaltningsorgan, såfremt det deri fastsatte krav endnu ikke er forfaldet til betaling, eller baseret på en notarafgørelse eller et notarporet dokument, hvis det deri fastsatte krav endnu ikke er forfaldet til betaling. Retten skal på grundlag af disse dokumenter iværksætte en foreløbig foranstaltning, hvis den sikrede kreditor påviser, at der foreligger en sandsynlig risiko for, at det vil blive umuligt eller betydeligt vanskeligere at få opfyldt kravet, hvis det ikke sikres. Risikoen anses for sandsynlig, hvis iværksættelsen en foreløbig foranstaltning er foreslået på grundlag af et betalingspåbud eller en fuldbyrdesordre på grundlag af et officielt bekræftet dokument udstedt ifølge et offentligt dokument eller et dokument legaliseret af notaren, en veksels eller check, som der rettidigt er gjort indsigelse imod, en dom afsagt i en straffesag vedrørende et ejendomsretligt krav, som det er muligt at underkaste fornyet domstolsprøvelse, en afgørelse, som skal fuldbyrdes i udlandet, en dom på grundlag af en anerkendelse, mod hvilken der er indgivet appel, et forlig, der anfægtes på en måde, som er foreskrevet ved lov, en notarafgørelse eller et notardokument, såfremt det deri fastsatte krav stadig ikke er forfaldet til betaling, som anfægtes på en måde, som er foreskrevet ved lov. Retten afslår begæringen om sikring ved en foreløbig foranstaltning, dvs. tilbagekalder en bestemt foreløbig foranstaltning og suspenderer sagen, hvis den sikrede skyldner påviser, at der ikke foreligger en sandsynlig risiko, eller at denne er ophørt.

Sikring ved et foreløbigt retsmiddel kan foreslås før eller under en retslig procedure eller forvaltningssag, og efter at disse procedurer er afsluttet, og indtil fuldbyrdelsen er gennemført. I en begæring om iværksættelse af et foreløbigt retsmiddel skal en sikret kreditor præcist anføre, hvilket krav han ønsker sikret, hvilken type retsmiddel han ønsker og varigheden heraf og, om nødvendigt, hvilke sikringsmidler der ønskes benyttet ved obligatorisk fuldbyrdelse af det foreløbige retsmiddel, samt sikkerhedsgenstanden. Begæringen om et foreløbigt retsmiddel skal indeholde oplysninger om de faktiske omstændigheder, som begæringen er baseret på, og bevismidler der underbygger disse påstande. Den sikrede kreditor har pligt til om muligt at vedlægge begæringen disse bevismidler. Der iværksættes et foreløbigt retsmiddel for at sikre ikkeforfaldne og betingede krav, men det er ikke tilladt, hvis betingelserne for at iværksætte en foreløbig foranstaltning, hvorved den samme sikringsvirkning kan opnås, er opfyldt. Der kan udstedes påbud om et foreløbigt retsmiddel til at sikre et pengekrav, hvis den sikrede kreditor påviser, at kravet sandsynligvis eksisterer, og at der er en sandsynlig risiko for, at den sikrede skyldner uden et sådant

retsmiddel vil forhindre inddrivelsen af kravet eller gøre denne betydeligt vanskeligere ved at afhænde sine ejendele, skjule dem eller på anden vis bortskaffe dem. En sikret kreditor behøver ikke bevise en risiko, hvis den pågældende påviser, at det er sandsynligt, at den sikrede skylder kun vil lide ubetydelig skade ved det foreslåede retsmiddel, og det antages, at risikoen er blevet påvist, hvis kravet skal fuldbyrdes i udlandet. Med det formål at sikre et andet krav end et pengekrav kan der iværksættes et foreløbigt retsmiddel, hvis den sikrede kreditor påviser, at hans krav sandsynligvis eksisterer, og hvis han påviser, at der foreligger en sandsynlig risiko for, at den sikrede skyldner uden dette retsmiddel vil forhindre eller gøre det betydeligt vanskeligere at fuldbyrde kravet, især ved at ændre den aktuelle situation, eller hvis han påviser, at retsmidlet sandsynligvis er nødvendigt for at forhindre vold eller forhindre, at der sker uoprettelig skade. Endvidere behøver en sikret kreditor ikke bevise, at der foreligger en risiko, hvis den pågældende påviser, at det er sandsynligt, at den sikrede skylder kun vil lide ubetydelig skade ved det foreslåede retsmiddel, og det antages, at risikoen er blevet påvist, hvis kravet skal fuldbyrdes i udlandet. Retten kan iværksætte et foreløbigt retsmiddel på den sikrede kreditors anmodning, selv om den pågældende ikke har påvist, at det er sandsynligt, at der foreligger et krav og en risiko, hvis han tidligere inden for en af retten fastsat frist har stillet sikkerhed for den skade, den sikrede skyldner måtte lide, ved at der iværksættes og gennemføres et foreløbigt retsmiddel. Hvis den sikrede kreditor ikke stiller sikkerhed inden for den fastsatte frist, giver retten afslag på sikringsbegæringen. Retten kan på baggrund af en sags omstændigheder iværksætte flere foreløbige retsmidler, hvis dette er nødvendigt. Hvis det i en given sag er muligt at anvende flere foreløbige retsmidler, vælger retten det, som er mest hensigtsmæssigt for at opfylde sikringsformålet (og hvis de alle er lige velegnede, iværksætter retten det, som er mindst indgribende for den sikrede skyldner).

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Genstanden for sikringsforanstaltninger eller foreløbige retsmidler kan være enhver genstand eller rettighed, der ejes eller indehaves af den sikrede skyldner, f.eks. fast ejendom, løsøre, pengekrav, pensioner, invaliditetsydelse, kontante indlån på bankkonti eller opsparingskonti og andre ejendomsrettigheder, for så vidt det ikke er genstande, der ved lov er fritaget for tvangsfuldbyrdelse, eller der ikke er nogen lovligt begrænset ret til fuldbyrdelse i aktiverne (f.eks. aktiver, der ikke er i omløb, landbrugerens landbrugspareller og -bygninger i det omfang, som er nødvendigt for landbrugerens og dennes umiddelbare familiemedlemmers underhold samt for andre personer, som ved lov har krav på underhold osv.).

3.2 Rettsmidlernes virkning

Sikring af fast ejendom ved oprettelse af en panteret (frivillig eller obligatorisk, retslig eller notariel) foretages ved at indføre panteretten i det matrikelregister, hvori den faste ejendom er indført.

Ved hjælp af retslig og notariel sikring, som indebærer overdragelse af ejendomsret til genstande og overdragelse af rettigheder, bliver den sikrede kreditor ejer af en genstand eller rettighed via en indførelse i de lovbestemte offentlige bøger eller registre. Den sikrede kreditor og den sikrede skyldner kan med henblik på at stille sikkerhed for en sikret kreditors pengekrav gennem en panteret i visse sikkerhedsgenstande i fællesskab anmode retten om til gavn for den sikrede kreditor at iværksætte og gennemføre:

1. registrering af en panteret i den sikrede skyldners faste ejendom
2. deponering af en aftale mellem parterne om oprettelse af en panteret i fast ejendom, der ikke indføres i matrikelregistret, ved tinglysningsretten
3. registrering af en panteret i den sikrede skyldners løsøre
4. registrering af en panteret i den sikrede skyldners pengekrav
5. registrering af en panteret i en del af den sikrede skyldners indtægt baseret på en ansættelses- eller tjenestekontrakt
6. registrering af en panteret i en del af en pension, invaliditetsydelse eller godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste
7. registrering af en panteret i den sikrede skyldners krav vedrørende en bankkonto eller bankbog
8. registrering af en panteret i et krav om at overgive eller levere løsøre eller at overdrage fast ejendom
9. registrering af en panteret i andre aktiver eller tinglige rettigheder
10. registrering af en panteret i aktiebeviser og andre værdipapirer og levering heraf med henblik på opbevaring
11. registrering af en panteret i aktier, for hvilke der ikke er udstedt aktiebeviser, og i anparter og kapitalinteresser i selskaber
12. registrering af værdipapirer, der opbevares i det kroatisk depotselskab (*Depozitno društvo*).

Sikring ved foreløbig fuldbyrdelse: Med henblik på at stille sikkerhed for fuldbyrdelsen af et andet krav end et pengekrav, som ikke kan sikres ved en betinget registrering i en offentlig bog, kan retten på grundlag af en dom afsagt i en civil sag træffe afgørelse om en foreløbig fuldbyrdelse.

Sikring ved foreløbige foranstaltninger: Retten kan iværksætte følgende foreløbige foranstaltninger:

1. registrering af en panteret i den sikrede skyldners faste ejendom eller i en rettighed, der er registreret på den faste ejendom
2. deponering af aftalen mellem parterne om oprettelse af panteret i fast ejendom, der ikke indføres i matrikelregistret, ved tinglysningsretten
3. registrering af en panteret i den sikrede skyldners løsøre
4. registrering af en panteret i den sikrede skyldners pengekrav
5. registrering af en panteret i en del af den sikrede skyldners indtægt baseret på en ansættelses- eller tjenestekontrakt
6. registrering af en panteret i en del af en pension, invaliditetsydelse eller godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste
7. registrering af en panteret i den sikrede skyldners krav vedrørende en bankkonto eller bankbog
8. registrering af en panteret i kravet om at overgive eller levere løsøre eller at overdrage fast ejendom
9. registrering af en panteret i andre aktiver eller tinglige rettigheder
10. registrering af en panteret i aktiebeviser og andre værdipapirer og levering heraf med henblik på opbevaring
11. registrering af en panteret i aktier, for hvilke der ikke er udstedt aktiebeviser, og i anparter og kapitalinteresser i selskaber
12. registrering af værdipapirer, der opbevares i det kroatisk depotselskab (*Depozitno društvo*).
13. forbud mod, at en bank udbetaler et beløb fra en sikret skyldners eller en tredjeparts konto, for hvilken der er iværksat en foreløbig foranstaltning.

En sikret kreditor kan opnå en panteret på sikkerhedsgenstanden på grundlag af en foreløbig foranstaltning. Når der er truffet afgørelse om et betalingsforbud vedrørende et beløb af den sikrede skyldners penge, som indestår i en bank, kan det pågældende beløb ikke overføres fra kontoen, så længe forbuddet varer, bortset fra til dækning af det sikrede krav.

Foreløbige retsmidler

- Med det formål at sikre et pengekrav kan der iværksættes enhver foranstaltning, der opfylder dette formål, og især følgende:

1. at forbyde den sikrede skyldner at afhænde eller behæfte løsøre, at beslaglægge disse genstande og overdrage dem til den sikrede kreditor eller tredjepart til opbevaring
2. at beslaglægge og deponere kontanter, værdipapirer og lignende hos retten eller en notar
3. at forbyde den sikrede skyldner at afhænde eller behæfte fast ejendom eller tinglige rettigheder, som er registreret på den faste ejendom, til sin fordel med en påtegning om dette forbud i matrikelbogen
4. at forbyde den sikrede skyldners skyldner at opfylde sin forpligtelse over for den sikrede skyldner frivilligt og forbyde den sikrede skyldner at modtage opfyldelsen af denne forpligtelse, dvs. afhænde sine krav

5. at pålægge en bank at afvise betaling fra den sikrede skyldners konto til den sikrede skyldner eller tredjemand på den sikrede skyldners anmodning med det beløb, for hvilket det foreløbige retsmiddel er iværksat.

- Med det formål at sikre et andet krav end et pengekrav kan der iværksættes enhver foranstaltning, der opfylder formålet med en sådan sikring, og især følgende:

1. at forbyde afhændelse og behæftelse af det løsøre, som kravet er rettet imod, samt beslaglæggelse og overdragelse heraf til opbevaring hos den sikrede kreditor eller tredjemand
2. at forbyde afhændelse og behæftelse af aktier, anparter eller kapitalinteresser, som kravet er rettet imod, med en påtegning om forbuddet i aktieregistreret og om nødvendigt i retsprotokollen; at forbyde benyttelse eller udøvelse af rettigheder på grundlag af sådanne aktier eller kapitalandele; at overdrage aktier, anparter eller kapitalinteresser til en tredjeparts forvaltning; at oprette en fungerende bestyrelse i et selskab
3. at forbyde afhændelse og behæftelse af andre rettigheder, mod hvilke kravet er rettet, og at overdrage forvaltningen af disse rettigheder til tredjemand
4. at forbyde afhændelse og behæftelse af fast ejendom, mod hvilken kravet er rettet, eller tinglige rettigheder, som er registreret på den faste ejendom, mod hvilken kravet er rettet, med en påtegning om forbuddet i matrikelregistret; at beslaglægge den faste ejendom og overdrage den til den sikrede kreditor eller tredjemand til beskyttelse
5. at forbyde en sikret skyldners skyldner at overgive en genstand eller overdrage en rettighed til den sikrede skyldner eller påtage sig enhver anden ikke-økonomisk forpligtelse, mod hvilken kravet er rettet, over for den sikrede skyldner
6. at forbyde den sikrede skyldner at træffe nogen foranstaltninger, der måtte forvolde den sikrede kreditor skade, og forbyde ændringer af genstande, mod hvilke kravet er rettet
7. at pålægge den sikrede skyldner at træffe visse foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare løsøre eller fast ejendom, eller at bevare genstandenes aktuelle tilstand
8. at bemyndige den sikrede kreditor til at tilbageholde den sikrede skyldners genstande, som opbevares i hans varetægt, og som kravet vedrører, indtil tvisten er bilagt
9. at bemyndige den sikrede kreditor til at træffe visse foranstaltninger eller fremskaffe visse genstande selv eller ved stedfortræder, især med det formål at genoprette tingenes tidligere tilstand
10. midlertidigt at sende en arbejdstager tilbage på arbejde og at betale godtgørelse under en arbejdskonflikt, hvis dette er nødvendigt af hensyn til den pågældendes underhold og underhold af personer, over for hvilke denne har forsørgerpligt ifølge lovgivningen.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

Retslig og notariel sikring ved panteret eller ved overdragelse af ejendomsret til genstande og overdragelse af rettigheder er som regel gyldig indtil sagens afslutning.

En kendelse om en foreløbig foranstaltning skal indeholde oplysninger om størrelsen af det krav, der skal sikres, herunder renter og omkostninger, den foranstaltning der benyttes til at sikre kravet, og sikringstiden. Den periode, en foreløbig foranstaltning iværksættes for, kan højst være på 15 dage, efter at betingelserne for fuldbyrdelsen er opfyldt. Hvis fristen udløber, før den afgørelse, der dannede grundlag for den foreløbige foranstaltning, bliver eksigibel, forlænges denne frist af retten på den sikrede kreditors anmodning, som skal indgives til retten før udløbet af den periode, for hvilken den foreløbige foranstaltning er truffet, forudsat at omstændighederne, hvorunder foranstaltningen blev truffet, ikke har ændret sig.

I den kendelse, hvorefter der er iværksat et foreløbigt retsmiddel, fastsættes også varigheden af dette retsmiddel, og hvis retsmidlet er iværksat, før der er anlagt sag eller indledt en anden procedure, fastsættes også den sikrede kreditors frist til at anlægge sag, dvs. begæring om at indlede andre procedurer med henblik på at begrunde retsmidlet. På den sikrede kreditors anmodning forlænger retten det foreløbige retsmiddels varighed, forudsat at de omstændigheder, hvorunder foranstaltningen blev truffet, ikke har ændret sig.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Der kan indgives appel mod en afgørelse truffet i første instans senest otte dage efter forkyndelsen af afgørelsen i første instans, medmindre andet er fastsat i OZ. Som regel udsætter en appel ikke en afgørelses eksigibilitet. En appelret træffer afgørelse om appellen.

En appel af en afgørelse vedrørende en begæring om iværksættelse af et foreløbigt retsmiddel sendes ikke til modparten med henblik på replik, og appelretten afsiger sin dom i appelsagen inden for 30 dage efter modtagelsen heraf.

Der findes intet retsmiddel mod et notaroprettet dokument eller et privat dokument, der er legaliseret for så vidt angår indholdet; dog kan en skyldner gøre indsigelse mod notariel sikring i en særlig tvist, hvor han anfægter aftalen. Tredjeparter kan gøre indsigelse mod notariel sikring i en sag ved retten efter de bestemmelser, der gælder for indsigelser mod retslig sikring.

Prøvelse er kun tilladt i sager om sikring, hvis den dom, der blev afsagt i anden instans, vedrører behandlingen af et materielt eller formelt spørgsmål, som er vigtigt for en ensartet anvendelse af lovgivningen og alle parter lighed i forbindelse med anvendelsen ifølge procedurereglerne. Fornyet prøvelse er ikke tilladt, og genoprettelse af en tidligere status er kun tilladt, hvis fristen for appel eller indsigelse overskrides.

Sidste opdatering: 06/02/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Italien

1 De forskellige typer retsmidler

Det italienske retssystem indeholder bestemmelser om foreløbige retsmidler, som også kan være foregribende, og som i princippet er sikrende. Foreløbige retsmidler kan iværksættes, "før" sagen anlægges (*ante causam*-foranstaltninger) eller under retssagen. De kan også søges gennemført, når hovedsagen indledes. De generelle regler for foreløbige retssager er fastsat i artikel 669a ff. i den civile retsplejelov. Der findes forskellige typer af foreløbige retsmidler: a) "sikrende" retsmidler er udformet med henblik på at bevare situationen under sagen eller beskytte aktiver. Sikrende arrest er ét eksempel på et retsmiddel, der falder ind under denne kategori. Sikrende foreløbige retsmidler har i alt væsentligt til formål at sikre, at retssagens varighed ikke gør anvendelsen af det tvangsfuldbyrdsesgrundlag, som senere opnås, praktisk talt værdiløst, fordi det aktiv, der gøres krav på, siden f.eks. er gået tabt eller er blevet ødelagt, b) "foregribende" retsmidler er retsmidler, der forud for sagens udfald foregriber virkningerne af den endelige kendelse. Foregribende foreløbige retsmidler har derfor til formål at sikre, at den person, der har rettigheden, ikke forbliver utilfreds, hvilket ellers ville resultere i skader, der ikke efterfølgende kunne godtgøres.

Foreløbige retsmidler er generelt "typiske" og er også omfattet af særlige love, f.eks. vedrørende familieretlige anliggender, underholdpligt, patenter osv. Det er imidlertid også muligt at anmode om "atypiske" foreløbige retsmidler, der er kendt som hastende retsmidler og er omfattet af den civile retsplejelovs

artikel 700. Denne bestemmelse sikrer, at personer, som har en berettiget frygt for, at den tid, der kræves for at håndhæve deres rettigheder på almindelig vis, potentielt kan forvolde dem overhængende og uoprettelig skade, kan anmode retten om at træffe hasteforanstaltninger, som alt efter omstændighederne bedre vil kunne sikre virkningerne af afgørelsen om sagens realitet midlertidigt.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

To betingelser skal være opfyldt for, at et foreløbigt retsmiddel kan anordnes:

- A) *periculum in mora* (fare ved at opsætte), dvs. en begrundet frygt for, at den rettighed, som det foreløbige retsmiddel har til formål at sikre, kan lide uoprettelig skade, mens afgørelsen af sagens realitet afventes,
B) *fumus boni juris*, dvs. at kravet synes berettiget.

2.1 Procedure

Procedurereglerne er fastlagt i artikel 669a ff. i den civile retsplejelov. Begæringen indgives i form af en stævning, der indleveres til justitskontoret ved den kompetente ret. Inden hovedsagen anlægges, indgives begæringen til den domstol, der skal behandle sagen. Når der er en verserende hovedsag, skal begæringen indgives til den ret, der træffer afgørelse om den pågældende sag. Efter at have hørt parterne og udeladt formaliteter, der ikke er afgørende for en kontradiktorisk procedure, går retten videre – på den måde, den finder mest hensigtsmæssig – med at undersøge, hvilke krav der er nødvendige med henblik på den ønskede foranstaltning, inden den accepterer eller forkaster begæringen ved en kendelse. Hvis indkaldelsen af modparten kan være til skade for gennemførelsen af foranstaltningen, kan retten træffe en begrundet afgørelse i form af en kendelse, der om nødvendigt indeholder kortfattede oplysninger. I så fald skal retten ved samme kendelse fastsætte en dato for, hvornår parterne skal høres senest 15 dage efter, og give sagsøger en præklusiv frist på højst otte dage, inden for hvilken forkyndelsen af stævningen og kendelsen skal ske. I retsmødet kan retten ved kendelse bekræfte, ændre eller ophæve de foranstaltninger, der er indeholdt i den oprindelige kendelse.

Retten kan afgøre sagen ved at afsige en kendelse om afslag på eller hel eller delvis imødekommelse af begæringen. Hvis begæringen imødekommes og er indgivet før indledningen af hovedsagen, skal der i kendelsen om imødekommelse af begæringen fastsættes en præklusiv frist på højst 60 dage til indledning af hovedsagen: Denne regel gælder dog ikke for foregribende og hastende retsmidler som fastsat i den civile retsplejelovs artikel 700.

2.2 De vigtigste betingelser

Anordning af et foreløbigt retsmiddel forudsætter, at de to ovennævnte betingelser, nemlig: *periculum in mora* og *fumus boni juris* er opfyldt.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

Som midlertidige foranstaltninger anvendes de, indtil der træffes en afgørelse i hovedsagen. Selv om dette altid er tilfældet med hensyn til sikrende retsmidler, som forudsætter, at der er en verserende hovedsag, gælder det imidlertid kun delvist for foregribende retsmidler, der kan gennemføres, uanset om der verserer en sag eller ej, selv om de ikke har samme retskraft som en endelig dom, hvorved der træffes afgørelse om sagens realitet. Indholdet af det foreløbige retsmiddel varierer efter den form for risiko, som de har til formål at imødegå. Eksempelvis vedrører arrest skyldnerens aktiver. En kendelse om at genansætte en uretmæssigt afskediget arbejdstager udgør derimod en forpligtelse til at udføre en handling.

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Afhængig af behovet kan retsmidlerne iværksættes i relation til løsøre eller fast ejendom, men også i forhold til intellektuelle ejendomsrettigheder og ophavsretsbeskyttede værker.

3.2 Retsmidlernes virkning

Formålet med sikrende retsmidler er at opretholde den retlige og faktiske situation på tidspunktet for iværksættelsen af retsmidlet for derved at sikre, at den tid, det tager at behandle hovedsagen, ikke skader rettighedshaveren. Formålet med foregribende retsmidler er derimod at foregribe virkningerne af den endelige dom i hovedsagen.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Foreløbige retsmidler gælder, indtil dommen i hovedsagen er afsagt, idet denne erstatter retsmidlerne. Sikrende foranstaltninger, der forudsætter, at der verserer en retssag (f.eks. bemyndigelse til retlig arrest i medfør af artikel 670 i den civile retsplejelov, eller sikrende arrest i medfør af artikel 671 i den civile retsplejelov), mister ligeledes deres virkning, hvis der ikke er anlagt en retssag, eller hvis denne sag ikke videreføres inden udløbet af den frist, der er fastsat i lovgivningen eller af retten, eller hvis den af retten pålagte indbetaling af et beløb som sikkerhed ikke er foretaget. Foregribende retsmidler, herunder atypiske retsmidler (hvis indhold ikke er fastlagt i lovgivningen, men fastsættes af retten, i medfør af artikel 700 i den civile retsplejelov), er, selv om de ikke kan tillægges samme retskraft som en dom, fortsat gældende, selv om der ikke anlægges en hovedsag, eller sagen indledes, men efterfølgende hæves.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Afgørelser om foreløbige retsmidler kan, uanset om en begæring herom afslås eller tiltrædes, appelleres (artikel 669l) med den begrundelse, at de er fejlbehæftede, eller der kan forelægges appeldomstolen supplerende omstændigheder og begrundelser, som ikke fremgik af den oprindelige begæring.

Relevante links

► [Den italienske forfatning](#) (EN)

► https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf

► [Italiensk lovgivning](#) (IT)

► <https://www.normattiva.it/?language=en>

► [Den italienske civile retsplejelov](#) (IT)

► <http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile>

► [Lov om forvaltningssager](#) (EN)

► https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/mzk3/~edisp/nsiga_4276977.pdf

► [Lov om forvaltningsdomstole](#) (FR)

► https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/njiz/~edisp/nsiga_4506451.pdf

► [Den italienske lov om forvaltningsprocedurer](#) (DE)

► https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/nda5/~edisp/nsiga_4289867.pdf

► [Det italienske retssystem](#) (EN)

► https://www.csm.it/web/csm-international-corner/consiglio-superiore-della-magistratura/sistema-giudiziario-italiano?show=true&title=&show_breadcrumb=

► [Lov om skatteprocedurer](#) (IT)

► <http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7BECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7D>

► [Justitsministeriet](#) (IT)

► <https://www.giustizia.it/giustizia>

Sidste opdatering: 28/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager

sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Cypem

1 De forskellige typer retsmidler

A. En ret kan under udøvelse af sin civile kompetence udstede et foreløbigt forbud, endeligt forbud eller påbud eller udpege en bestyrer i alle sager, hvor det vurderes at være rimeligt eller hensigtsmæssigt, også selv om der ikke er søgt eller givet erstatning eller andre retsmidler. Der udstedes ikke et foreløbigt forbud, medmindre retten har fundet det godtgjort, at der er et alvorligt anliggende, den skal tage stilling til i retsmødet, at der er mulighed for, at sagsøger er berettiget til oprejsning, og at det, medmindre der udstedes et foreløbigt forbud, vil være vanskeligt eller umuligt senere at øve retfærdighed (artikel 32, stk. 1, i lov nr. 14/1960 om domstolenes virke, med senere ændringer).

B. På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af et civilt søgsmål, der er anlagt ved en ret, kan retten udstede et påbud om beslaglæggelse, sikring, forvaring, salg, tilbageholdelse eller inspektion af den ejendom, der er genstand for søgsmålet, eller et påbud, der skal forhindre, at den pågældende person eller ejendom, medmindre påbuddet udstedes, lider tab eller skade eller en skadelig virkning i perioden frem til afsigelse af en endelig dom om et anliggende, der berører den pågældende person eller ejendom, eller frem til fuldbyrdelsen af dommen (kapitel 6, artikel 4, stk. 1, i den civile retsplejelov). Formålet med et påbud, som udstedes i henhold til denne bestemmelse, er at beskytte den ejendom, der er genstand for søgsmålet, under sagen, eller indtil dommen fuldbyrdes (ved at udstede de specifikke påbud, der henvises til).

C. En ret, ved hvilken der er anlagt et civilt søgsmål om gældsinddrivelse eller erstatning, kan på et hvilket som helst tidspunkt efter anlæggelsen af søgsmålet træffe afgørelse om, at sagsøgte ikke skal kunne afhænde så meget af den faste ejendom, der er registreret i dennes navn, eller som denne har ret til at blive registreret som ejer af, efter rettens skøn, at sagsøgers krav og sagsomkostningerne ikke kan dækkes. Påbuddet udstedes ikke, medmindre retten har fundet det godtgjort, at der er grundlag for sagsøgers søgsmål, og at sagsøger efter salg eller overdragelse af ejendommen til tredjemand ikke vil kunne fuldbyrde rettens eventuelle dom (kapitel 6, artikel 5, stk. 1 og 2). Denne artikel finder anvendelse på søgsmål om gældsinddrivelse eller erstatning og giver mulighed for at udstede påbud vedrørende fast ejendom, som er registreret i sagsøgtes navn, eller som sagsøgte har ret til at blive registreret som ejer af. Den har til formål at indefryse fast ejendom, indtil der afsiges dom til fordel for sagsøger.

Rettens beføjelse i afsnit A ovenfor er klart bredere end den, som er beskrevet i afsnit B og C, og omfatter rettens generelle kompetence til at udstede foreløbige forbud. I afsnit B og C beskrives de forskellige typer forbud, som retten kan udstede.

Ifølge højesterets retspraksis er den generelle beføjelse, der er omhandlet i afsnit A (artikel 32 i lov om domstolenes virke), bred og giver mulighed for udstedelse af et foreløbigt forbud over ejendom, som ikke er genstand for hovedsagen. Ifølge retspraksis har Cypens domstole i medfør af artikel 32 i lov om domstolenes virke beføjelse til at foretage arrest (*Mareva injunctions*) for at indefryse aktiver (pengeværdier eller løsøre), hvis det er inden for rettens kompetence, for at forhindre, at de fjernes fra den pågældende retskreds eller afhændes.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Anmodninger om et foreløbigt forbud kan indgives på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af proceduren i forbindelse med et verserende civilt søgsmål.

Proceduren for indgivelse af anmodningen er reguleret af de civile retsplejeregler. Hvis sagsøger anmoder om foreløbige retsmidler for sent, skal retten tage højde for dette.

I henhold til cypriotisk lov er det muligt at udstede et foreløbigt forbud uden at informere den anden part (ex parte, se kapitel 6, artikel 9 i den civile retsplejelov). Dette sker kun i ekstraordinære tilfælde, og det er en betingelse, at der skal være tale om en hastesag, for at retten udøver sit skøn uden at høre den anden part. Retten anvender dette princip strengt. Konsekvenserne af, at sagsøger ikke giver væsentlige oplysninger, er også store i forbindelse med ensidige (ex parte-) anmodninger om et foreløbigt forbud.

Et foreløbigt forbud, som udstedes ensidigt, træder i kraft umiddelbart efter at være blevet forkyndt for sagsøgte, men kan henvises til retten så hurtigt som muligt efter forkyndelsen, således at sagsøgte får lejlighed til at erklære, hvorvidt denne har indsigelser mod forbuddet. En tredjemand, som berøres direkte af forbuddet, kan også anmode retten om at blive hørt. Hvis sagsøgte gør indsigelse mod forbuddet, vil retten afholde en høring for at afgøre, hvorvidt forbuddet skal opretholdes, annulleres eller ændres. Hvis det annulleres, har sagsøger ret til at henvende sig til retten igen, forudsat at de væsentlige omstændigheder i sagen har ændret sig. Det bør også bemærkes, at det er udtrykkeligt fastlagt i lovgivningen, at retten i alle sager, hvor der udstedes et foreløbigt forbud efter en ensidig (ex parte-) anmodning, kræver, at sagsøger stiller sikkerhed som garanti for eventuelle tab, som sagsøgte måtte lide. Retten fastsætter beløbet for denne sikkerhed. Ifølge retspraksis har retten ikke beføjelse til at udstede forbuddet, medmindre sagsøger selv stiller sikkerhed. Det er naturligvis muligt i stedet at udstede det foreløbige forbud på grundlag af en anmodning med meddelelse til den anden part. I det tilfælde overvejer retten imidlertid ikke, om sagen er en hastesag.

2.2 De vigtigste betingelser

Det er rettens afgørelse, om der skal udstedes et foreløbigt forbud. Der er tre betingelser, der skal opfyldes for at udstede det ønskede forbud, som tager udgangspunkt i, hvorvidt det er hensigtsmæssigt.

det er et alvorligt anliggende, der skal behandles (det er tilstrækkeligt at angive en omtvistelig formodning)

der synes at være sandsynlighed for, at sagsøger vil vinde sagen (åbenlys mulighed for at vinde sagen/for at sagsøger er berettiget til oprejsning)

det vil være vanskeligt eller umuligt senere at øve retfærdighed uden at udstede forbuddet (hvorvidt den til sagsøger tilkendte erstatning er utilstrækkelig til at sikre dennes rettigheder).

Som beskrevet ovenfor, er det helt op til retten at afgøre, om der skal udstedes et foreløbigt forbud. Et forbud udstedes ikke automatisk, hvis de tre ovennævnte betingelser er opfyldt. Retten skal overveje, hvorvidt det er rimeligt og hensigtsmæssigt at udstede det ønskede forbud, på grundlag af alle de faktiske omstændigheder i sagen.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Retspraksis har vist, at aktivernes art/type ikke er noget, som kan begrænse rettens beføjelser. Aktivernes art kan imidlertid være relevant for rettens vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udstede forbuddet. Det er nemmere for sagsøgte at bevise, at denne risikerer at tabe penge på en bankkonto, end at bevise en risiko for overdragelse af fast ejendom.

3.2 Retsmidlernes virkning

Når retten udsteder et forbud, er den person, som forbuddet udstedes mod, juridisk forpligtet til at efterkomme det. Overtrædelse af et forbud udgør foragt for retten og er strafbart. Endvidere kan en person, som tilskynder til eller fremmer overtrædelse af et forbud, blive dømt for foragt for retten (artikel 42 i lov nr. 14/1960 om domstolenes virke, med senere ændringer).

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Et forbud udstedt af retten indeholder en klausul om, hvor længe det er gældende. Det er normalt gældende, indtil der afsiges endelig dom i hovedsagen, eller indtil det annulleres eller ændres af et senere forbud. Retten kan i sin endelige dom i hovedsagen angive en specifik klausul om, at forbuddet fortsat skal være gældende i en vis periode efter, at dommen er afsagt, for at fremme fuldbyrdelsen af denne dom.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

En dom, hvor der udstedes et foreløbigt forbud, kan appelleres til højesteret. Et afslag på en anmodning om et foreløbigt forbud kan også appelleres. Højesteret har vide beføjelser til prøvelse af sagen. Den kan udstede et forbud, som domstolen i første instans gav afslag på, eller annullere eller ændre forbuddet fra den lavere ret. Det bør imidlertid bemærkes, at appelsagen ikke anses for at være en fornyet behandling af sagen. Dommen fra domstolen i første instans vil ikke blive omstødt, blot fordi højesteret har truffet et andet skøn i sagen. Højesteret vil kun gribe ind, hvis den finder, at domstolen i første instans har udøvet sit skøn forkert.

Sidste opdatering: 07/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Letland

1 De forskellige typer retsmidler

Ifølge lettisk ret kan foreløbige sikrende retsmidler, der skal gælde, indtil der er truffet en endelig afgørelse, anvendes til at sikre et faktisk eller potentielt krav eller til at sikre omtvistede intellektuelle ejendomsrettigheder eller til at sikre bevismateriale. Det er kun retten, der på anmodning af en berørt part i sagen, kan træffe kendelse om anvendelse af disse retsmidler. Proceduren er fastsat i den civile retsplejelov (*Civilprocesa likums*).

Følgende sikrende retsmidler kan anvendes før eller på tidspunktet for indbringelse af sagen for retten:

udlæg i løsøre eller kontanter, der tilhører sagsøgte

indførelse af en prohibitiv påtegning (*aizlieguma atzīme*) i det relevante register over løsøre eller et andet offentligt register

indførelse af en prioritet eller behæftelse i tinglysningsbogen eller skibsregistret

arrest i et fartøj i forbindelse med et søretligt krav

forbud mod, at sagsøgte udøver bestemte aktiviteter

udlæg i betalinger, herunder indeståender i kreditinstitutter og andre finansielle institutioner, som tredjemand skylder

udsættelse af fuldbyrdelse (herunder forbud mod, at fogeden giver penge eller formuegoder til en inkassovirksomhed eller skyldner, eller suspendering af salg af formuegoder).

Der kan kun indgives begæring, hvis denne vedrører formuegoder.

Hvis hensigten er at sikre kravet ved at indføre en prohibitiv påtegning i et register, skal afgørelsen indeholde en angivelse af den form for sikkerhedsstillelse, der skal indføres.

Hvis sagens genstand er retten til at eje løsøre eller fast ejendom, eller kravet vedrører sikring af en ejendomsret, kan kravet sikres ved udlæg i det omtvistede løsøre eller indførelse af en prohibitiv påtegning i den relevante del af tinglysningsbogen, der vedrører fast ejendom.

Hvis sagens genstand er et pengekrav, kan kravet sikres gennem fast ejendom ved indførelse af en panteret i den relevante del af tinglysningsbogen, der vedrører fast ejendom.

Hvis sagens genstand er en rettighed over fast ejendom, kan kravet sikres ved indførelse af en behæftelse i den relevante del af tinglysningsbogen, der vedrører fast ejendom.

Der kan kun foretages arrest i et fartøj i forbindelse med et søretligt krav

Salget af formuegoder kan ikke suspenderes i forbindelse med inddrivelsesprocedurer.

Der kan ikke foretages udlæg i betalinger, herunder indeståender i kreditinstitutter og andre finansielle institutioner, som tredjemand skylder, i forbindelse med søgsmål om erstatning efter rettens skøn.

Følgende foreløbige sikrende retsmidler kan anvendes i tvister vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder:

udlæg i løsøre, der påstås at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder

pligten til at tilbagekalde varer, der påstås at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder

indførelsen af forbud mod, at sagsøgte eller personer, der leverer tjenesteydelser, som anvendes til at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder, eller

personer, der gør det muligt at begå sådanne krænkelse, udøver specifikke aktiviteter.

Sikring af bevismateriale

Hvis en person har grund til at tro, at det fremover vil være umuligt eller vanskeligt at fremlægge det bevismateriale, den pågældende har brug for, kan vedkommende begære det sikret.

Anmodninger om sikring af bevismateriale kan indgives i en hvilken som helst fase af sagen, også inden sagen indbringes for retten.

Indtil en sag indbringes for retten, kan bevismateriale sikres af distrikts- eller byretten (*rajona/pilsētas tiesa*) i den retskreds, hvor det bevismateriale, der skal sikres, er placeret. Efter indbringelsen af sagen for retten kan bevismateriale sikres af den ret, der behandler sagen.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Sikrende retsmidler (*prasības nodrošināšana*)

Hvis der er grund til at tro, at fuldbyrdelsen af en dom i en sag kan blive vanskelig eller umulig, kan domstolen eller dommeren som svar på en begrundet anmodning indgivet af sagsøgeren træffe afgørelse om sikring af det pågældende krav. Der kan kun indgives begæring, hvis denne vedrører formuegoder. En begæring om sikring af et krav kan indgives i en hvilken som helst fase af sagen, også inden sagen indbringes for retten.

En anmodning om sikring af et krav skal indeholde:

navnet på den ret, som skal behandle sagen

sagsøgers efternavn, fornavn, nationale identifikationsnummer og bopæl, eller i mangel af oplysninger herom, faktiske opholdssted, for juridiske personer – navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssigt hjemsted. Hvis sagsøger giver sit samtykke til elektronisk kommunikation med retten eller er en enhed som omhandlet i den civile retsplejelovs artikel 56, stk. 23, angives ligeledes en e-mailadresse, og hvis sagsøger er registreret i rettens

onlinekommunikationssystem, en registreringsreference. Sagsøgeren kan desuden angive en anden adresse for korrespondance med retten

sagsøgte efternavn, fornavn, nationale identifikationsnummer og bopæl og den supplerende adresse angivet i erklæringen eller, hvis en sådan adresse ikke findes, faktiske opholdssted, for juridiske personer – navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssigt hjemsted. Sagsøgte nationale identifikationsnummer eller registreringsnummer angives kun, hvis det kendes

efternavn, navn og nationalt identitetsnummer for sagsøgers repræsentant (hvis sagen er indbragt af en repræsentant) og dennes adresse for korrespondance med retten, for juridiske personer – navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssigt hjemsted. Hvis sagsøgerens repræsentant har anført en lettisk bopæl eller adresse for kommunikation med retten og giver sit samtykke til elektronisk kommunikation med retten, angives ligeledes en e-mailadresse, og hvis repræsentanten er registreret i rettens onlinekommunikationssystem, en registreringsreference. Hvis sagsøgerens repræsentant har anført en lettisk bopæl eller adresse for kommunikation med retten, angives ligeledes en e-mailadresse eller registreringsreferencen i onlinesystemet. Hvis sagsøgeren er repræsenteret ved advokat, angives ligeledes advokatens e-mailadresse.

formålet med anmodningen

kravets størrelse

det sikrende retsmiddel, som sagsøger ønsker

de omstændigheder, som sagsøgeren har påberåbt sig som begrundelse for nødvendigheden af det sikrende retsmiddel.

En anmodning om sikring af et krav, inden sagen indbringes for retten, indgives til den ret, som skal behandle sagen. Hvis parterne er enedes om at indgive sagen for en voldgiftsret, skal anmodningen om sikring af kravet indgives til den almindelige domstol i den retskreds, hvor skyldneren eller dennes ejendom befinder sig.

Salget af formuegoder kan ikke suspenderes i forbindelse med inddrivelsesprocedurer.

Der kan ikke foretages udlæg i betalinger, herunder indeståender i kreditinstitutter og andre finansielle institutioner, som tredjemand skylder, i forbindelse med søgsmål om erstatning efter rettens skøn.

På begæring af en af parterne kan retten erstatte tidligere iværksatte foreløbige sikrende retsmidler med andre foranstaltninger.

En potentiel sagsøger kan indgive begæring om, at kravet sikres, inden sagen indbringes for retten, og selv inden fordringen forfalder, hvis skyldner for at undgå at opfylde sine forpligtelser fjerner eller afhænder sit formuegode, forlader sin bopæl uden at oplyse fordringshaveren herom eller udfører andre handlinger, der tyder på, at han ikke handler i god tro. Ved indgivelsen af en anmodning om sikring af et krav, inden sagen indbringes for retten, skal den potentielle sagsøger fremlægge bevismateriale, der bekræfter dennes ret og behovet for at sikre kravet.

Retten eller en dommer træffer afgørelse om anmodningen om sikring af et krav senest dagen efter, at den har modtaget den, uden at give sagsøgte eller andre relevante parter i sagen forudgående besked herom. Når retten eller dommeren træffer afgørelse, tages der udgangspunkt i *fumus boni juris* (om anmodningen umiddelbart forekommer berettiget). Hvis retten eller dommeren efterkommer anmodningen om sikring af et krav, inden sagen indbringes for retten, kan retten eller dommeren kræve, at den potentielle sagsøger stiller sikkerhed til dækning af eventuelle tab, sagsøgte måtte lide i forbindelse med sikring af kravet, ved at indbetale et nærmere angivet beløb på fogedens depotkonto.

Hvis der træffes afgørelse om at sikre et krav, der er blevet forelagt eller potentielt kunne forelægges retten, udsteder retten et tvangsfuldbyrdesdokument (*izpildu raksts*), der forelægges en autoriseret foged (*zvērīnāts tiesu izpildītājs*) med henblik på fuldbyrdelse.

Sikringen af kravet gælder, indtil dommen bliver retskraftig. Hvis sagen ikke pådømmes, eller den afsluttes, ophæver retten sikringen af kravet i sin afgørelse. De foreløbige sikrende retsmidler er i kraft indtil det tidspunkt, hvor afgørelsen bliver retskraftig. Retten ophæver ligeledes sikringen af kravet, hvis den ikke giver medhold i kravet.

Hvis retten efterkommer en anmodning om sikring af bevismidler, inden sagen anlægges, kan dommeren kræve, at den potentielle sagsøger stiller sikkerhed til dækning af eventuelle tab, sagsøgte måtte lide i forbindelse med retsmidlet til sikring af kravet, ved at indbetale et nærmere angivet beløb på fogedens depotkonto eller stille en tilsvarende garanti.

Foreløbige sikrende retsmidler (*Pagaidu aizsardzības līdzekļi*)

Hvis der er grund til at antage, at de rettigheder, en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder har, er ved at blive eller måske vil blive krænket, kan retten på grundlag af en begrundet anmodning fra sagsøger afsige kendelse om foreløbige sikrende retsmidler. Anmodningen om foreløbige sikrende retsmidler skal indeholde en angivelse af de foreløbige, herunder, sikrende retsmidler, der skal iværksættes (den lettiske civile retsplejelovs artikel 250.10). Der kan indgives anmodning om foreløbige sikrende retsmidler i en hvilken som helst fase af sagen, og endog inden den indbringes for retten.

Retten træffer inden 10 dage fra modtagelsen af anmodningen om foreløbige sikrende retsmidler, eller fra indledningen af sagen, hvis anmodningen indgives samtidig med indbringelsen af sagen for retten, afgørelse herom.

Hvis en forsinkelse kan forårsage uoprettelig skade for en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder, træffer retten eller dommeren afgørelse om en anmodning om foreløbige sikrende retsmidler senest dagen efter modtagelsen af anmodningen uden at give sagsøgte eller andre berørte parter i sagen forudgående meddelelse herom. Hvis der træffes afgørelse om foreløbige sikrende retsmidler, uden at sagsøgte eller andre berørte parter i sagen er til stede, underrettes disse herom senest på det tidspunkt, hvor afgørelsen fuldbyrdes.

Når retten eller dommeren imødekommer en anmodning om sikrende retsmidler, inden sagen indbringes for retten, kan den kræve, at sagsøger indbetaler et nærmere angivet beløb på fogedens depotkonto eller stiller en tilsvarende garanti som sikkerhed til dækning af eventuelle tab i forbindelse med de foreløbige sikrende retsmidler, som sagsøgte eller andre personer, hvis tjenester anvendes, måtte lide.

På sagsøgers begæring kan retten erstatte tidligere iværksatte foreløbige sikrende retsmidler med andre retsmidler.

Foreløbige sikrende retsmidler kan ophæves af den ret, der har truffet afgørelse herom, på grundlag af en anmodning fra en af de berørte parter i sagen.

Hvis retten ikke giver medhold i et krav, ophæves de foreløbige sikrende retsmidler ligeledes. Foreløbige sikrende retsmidler er i kraft indtil det tidspunkt, hvor dommen bliver retskraftig.

Hvis en sag ikke pådømmes, eller sagen afsluttes, ophæver retten ligeledes de foreløbige sikrende retsmidler i sin afgørelse. De pågældende foreløbige sikrende retsmidler er i kraft indtil det tidspunkt, hvor dommen bliver retskraftig.

Hvis der afsiges kendelse om foreløbige sikrende retsmidler, inden sagen indbringes for retten, og dette ikke sker inden for den af retten fastsatte frist, kan dommeren på begæring af den potentielle sagsøger eller en anden berørt part i sagen eller den potentielle sagsøgte beslutte at ophæve den foreløbige sikrende foranstaltning.

Hvis anmodningen om foreløbige sikrende retsmidler indgives, samtidig med at sagen indbringes for retten, skal afgørelsen om foreløbige sikrende retsmidler fuldbyrdes inden 30 dage fra det tidspunkt, den blev truffet. Fremsættelse af yderligere indsigelser (*blakus sūdzība*) mod denne afgørelse har ikke opsættende virkning.

En afgørelse om foreløbige sikrende retsmidler, der træffes under henvisning til, at en forsinkelse kan forårsage uoprettelig skade for en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder, fuldbyrdes, efter at sagsøger har indbetalt det af retten eller dommeren fastsatte beløb på fogedens depotkonto eller stillet en tilsvarende garanti. Fuldbyrdesdokumentet forkyndes efter indbetalingen af det nærmere angivne beløb eller den tilsvarende garanti.

En afgørelse om foreløbige sikrende retsmidler i form af udlæg i løsøre, om hvilket det hævdes, at det krænker de intellektuelle ejendomsrettigheder, fuldbyrdes efter proceduren i den civile retsplejelov om tilbagetagelsesforretninger (*pieņemšanas vēršana*) i forbindelse med løsøre.

En afgørelse om foreløbige sikrende retsmidler i form af forbud mod at udføre bestemte aktiviteter eller pligt til at tilbagekalde varer, som det hævdes krænker en intellektuel ejendomsret, håndhæves enten af fogeden, der forkynder rettens afgørelse for sagsøgte eller enhver anden berørt part i sagen mod dennes underskrift eller pr. anbefalet post.

Hvis et foreløbigt sikrende retsmiddel ophæves, fuldbyrdes ophævelsen af den foged, der oprindeligt fuldbyrdede kendelsen om retsmidlerne.

En afgørelse om at erstatte foreløbige sikrende retsmidler fuldbyrdes af fogeden ved først at anvende det nye retsmiddel og dernæst ophæve det hidtidige retsmiddel.

Den civile retsplejelovs kapitel 30.5 indeholder ligeledes bestemmelser om foreløbig sikring mod vold.

Der kan afsiges kendelse om foreløbig sikring mod vold i forbindelse med sager om skilsmisse eller ophævelse af ægteskab ved dom, sager vedrørende personskaade, sager om inddrivelse af underhaltsbidrag, sager om bodeling eller om specifikation af brug af det fælles hjem, hvis parterne er samboende, og sager vedrørende forvaltnings- og adgangsrettigheder.

Anmodninger om foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold kan indgives af ægtefæller eller tidligere ægtefæller, personer, mellem hvem der er et forældre-barn-forhold, personer, mellem hvem der er eller har været et værgeforhold eller et andet plejeforhold uden for hjemmet, personer, mellem hvem der er et slægtskabsforhold eller et svogerskabsforhold, personer, der bor eller har boet i samme husholdning, personer, der har eller venter et fællesbarn, uanset om de er gift eller er eller har været samboende, eller personer, mellem hvem der er eller har været et tæt personligt eller intimt forhold.

Der kan sideløbende indføres flere foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold.

Hvis en person har lidt fysisk, seksuel, psykisk eller økonomisk vold, som begås af en tidligere eller nuværende ægtefælle eller en person, med hvem skadelidte er beslægtet, uanset om skadevolder bor eller har boet sammen med skadelidte, kan retten eller dommeren afsige kendelse på grundlag af en begrundet anmodning fra skadelidte eller en anmodning fra politiet om foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold.

Der er adgang til tilsvarende retsmidler, hvis en person udsættes for undertrykkende kontrol, dvs. en handling eller en række handlinger, herunder chikane, seksuel tvang, trusler, ydmygelser, intimidering eller andre former for misbrug, som har til formål at skade, straffe eller intimidere ofret.

Der kan indgives begæring om foreløbige sikrende retsmidler i en hvilken som helst fase af sagen, også inden sagen indbringes for retten.

Sikring af bevismateriale (*Pierādījumu nodrošināšana*)

Hvis en person har grund til at tro, at det fremover vil være umuligt eller vanskeligt at fremlægge det bevismateriale, den pågældende har brug for, kan vedkommende begære det sikret. Anmodninger om sikring af bevismateriale kan indgives i en hvilken som helst fase af sagen, også inden sagen indbringes for retten.

En anmodning om sikring af bevismateriale behandles på et retsmøde, som rekvirenten og andre berørte parter i sagen indkaldes til. Selv om de pågældende personer ikke møder frem, kan retten alligevel behandle anmodningen.

Hvis der indgives anmodning om sikring af bevismateriale, inden sagen anlægges, træffer retten eller dommeren beslutning om anmodningen inden 10 dage fra modtagelsen heraf.

Bevismaterialet kan sikres uden at indstævne sagens potentielle berørte parter, dog udelukkende i hastesager, herunder vedrørende krænkelse eller eventuel krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder eller sager, hvor det ikke kan fastslås, hvem sagens parter bliver.

Hvis der træffes afgørelse om foreløbige sikrende retsmidler, uden at sagsøgte eller andre berørte parter i sagen er til stede, underrettes disse herom senest på det tidspunkt, hvor afgørelsen fuldbyrdes.

Når dommeren efterkommer en anmodning om sikring af bevismateriale, inden sagen indbringes for retten, fastsætter dommeren en frist på højst 30 dage for indgivelse af anmodningen.

Hvis retten efterkommer en anmodning om sikring af bevismidler, inden sagen anlægges, kan retten eller dommeren kræve, at den potentielle sagsøger stiller sikkerhed til dækning af eventuelle tab, sagsøgte måtte lide i forbindelse med retsmidlet til sikring af kravet, ved at indbetale et nærmere angivet beløb på fogedens depotkonto eller stille en tilsvarende garanti.

Referatet af retsmødet og det materiale, der indsamles i forbindelse med sikringen af bevismateriale, opbevares, indtil den ret, der påkender hovedsagen, kræver det forelagt.

Hvis den ret, der påkender sagen, ikke kan indsamle bevismateriale, der befinder sig i en anden by eller et andet distrikt, anmoder retten eller dommeren den relevante ret om at tage specifikke proceduremæssige skridt på den førstnævnte rets vegne.

2.2 De vigtigste betingelser

Der kan alene træffes afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, hvis der er grund til at antage, at fuldbyrdelsen af en retsafgørelse i en tvist om formuegoder vil blive vanskelig eller umulig, eller at de rettigheder, en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder har, er ved at blive eller måske vil blive krænkede, eller at det fremover vil være umuligt eller vanskeligt at fremlægge det bevismateriale, den pågældende har brug for.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

Karakteren af de foreløbige sikrende retsmidler bør angives i anmodningen.

Der er adgang til følgende foreløbige sikrende retsmidler:

udlæg i løsøre, der påstås at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder

pligten til at tilbagekalde varer, der påstås at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder

indførelsen af forbud mod, at sagsøgte eller personer, der leverer tjenesteydelser, som anvendes til at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder, eller

personer, der gør det muligt at begå sådanne krænkelse, udøver specifikke aktiviteter.

En anmodning om sikring af et krav skal indeholde en angivelse af det foretrukne retsmiddel til sikring af kravet.

Der er adgang til følgende retsmidler til sikring af krav:

udlæg i løsøre eller kontanter, der tilhører sagsøgte

indførelse af en prohibitiv påtegning (*aizlieguma atzīme*) i det relevante register over løsøre eller et andet offentligt register

indførelse af en prioritet eller behæftelse i tinglysningsbogen eller skibsregistret

arrest i et fartøj i forbindelse med et søretligt krav

forbud mod, at sagsøgte udøver bestemte aktiviteter

udlæg i betalinger, herunder indeståender i kreditinstitutter og andre finansielle institutioner, som tredjemand skylder

udsættelse af fuldbyrdelse (herunder forbud mod, at fogeden giver penge eller formuegoder til en inkassovirksomhed eller skyldner, eller suspendering af salg af formuegoder).

En anmodning om foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold skal indeholde en angivelse af det retsmiddel, der skal iværksættes.

Der er adgang til følgende foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold:

sagsøgte kan pålægges at forlade det hjem, hvor sagsøger har sin almindelige bopæl, og der kan nedlægges forbud mod, at sagsøgte vender tilbage eller opholder sig i dette hjem

sagsøgte kan få tilhold mod at nærme sig og holde en nærmere angivet afstand til det hjem, hvor sagsøgeren almindeligvis har bopæl

sagsøgte kan forbydes at opholde sig visse steder

sagsøgte kan forbydes at opsøge sagsøgeren og opnå fysisk kontakt og øjenkontakt med sagsøger

sagsøgte kan forbydes enhver form for kommunikation med sagsøger

sagsøgte kan forbydes at opsøge sagsøger eller indlede kommunikation med sagsøger gennem andre

sagsøgte kan forbydes at anvende sagsøgers personlige oplysninger

retten eller dommeren kan indføre foreløbige sikrende retsmidler i form af andre forbud og påbud vedrørende sagsøgte med henblik på at beskytte sagsøger mod vold.

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Løsøre og fast ejendom, herunder fartøjer, kontanter og midler deponeret i kreditinstitutter og andre finansielle institutioner.

3.2 Retsmidlernes virkning

Udlæg i skyldners løsøre indebærer, at det registreres, forsegles (med angivelse af, hvem der har foretaget udlæg i løsøret, og på hvilken måde) og overdrages i varetægt. Det er ikke nødvendigt at forsegle løsøret, hvis dette kan føre til beskadigelse af løsøret eller forringe dets værdi betydeligt.

Fogeden overdrager det løsøre, der gøres udlæg i, i en fysisk persons varetægt, og denne person skal skrive under på modtagelsen af løsøret. Skyldneren eller medlemmerne af dennes familie kan fortsat anvende løsøret, hvis det som følge af dets karakteristika ikke ødelægges, eller værdien heraf ikke forringes væsentligt ved brug.

Hvis retten eller dommeren efterkommer anmodningen om sikring af et krav, inden sagen indbringes for retten, kan retten eller dommeren kræve, at den potentielle sagsøger stiller sikkerhed til dækning af eventuelle tab, sagsøgte måtte lide i forbindelse med sikring af kravet, ved at indbetale et nærmere angivet beløb på fogedens depotkonto. Der kan alene foretages udlæg i skyldners indskud og andre værdipapirer i kreditinstitutter eller andetsteds på grundlag af et fuldbyrdelsesdokument, der udstedes af retten, eller en stævning om udlæg, der udtages af en stævningsmand, eller en udlægskendelse udstedt af anklagemyndigheden.

En påtegning i tingbogen med angivelse af tilbagetagelse eller sikring af et krav hindrer en eventuel frivillig registrering foretaget af ejeren.

Hvis retten efterkommer en anmodning om sikring af bevismidler, inden sagen anlægges, kan retten eller dommeren kræve, at den potentielle sagsøger stiller sikkerhed til dækning af eventuelle tab, sagsøgte måtte lide i forbindelse med retsmidlet til sikring af kravet, ved at indbetale et nærmere angivet beløb på fogedens depotkonto eller stille en tilsvarende garanti.

Foreløbige sikrende retsmidler indebærer, at sagsøger kan indgive begæring til retten om at sikre civile krav, herunder også krav, der ikke vedrører formuegoder, og medfører således, at antallet af eventuelle krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og størrelsen af sagsøgers tab formindskes.

Disse retsmidler gør det desuden muligt at hindre krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og genoprette sagsøgers legitime interesser og ophavsrettigheder, der krænses som følge af overtrædelsen.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Sikringen af kravet gælder, indtil dommen bliver retskraftig, eller sagen afsluttes, eller indtil dommeren ophæver retsmidlet til sikring af kravet eller erstatter retsmidlet til sikring af kravet med et andet retsmiddel.

Foreløbige sikrende retsmidler er i kraft indtil det tidspunkt, hvor dommen bliver retskraftig.

Foreløbige sikrende retsmidler kan ophæves af den ret, der har truffet afgørelse herom, på grundlag af en anmodning fra en af de berørte parter i sagen.

Hvis retten ikke giver medhold i et krav, ophæves de foreløbige sikrende retsmidler ligeledes. Hvis en sag ikke pådømmes, eller sagen afsluttes, ophæver retten ligeledes de foreløbige sikrende retsmidler i sin afgørelse. De pågældende foreløbige sikrende retsmidler er i kraft indtil det tidspunkt, hvor dommen bliver retskraftig.

Hvis der afsiges kendelse om foreløbige sikrende retsmidler, inden sagen indbringes for retten, og dette ikke sker inden for den af retten fastsatte frist, kan dommeren på begæring af den potentielle sagsøger eller en anden berørt part i sagen eller den potentielle sagsøgte beslutte at ophæve den foreløbige sikrende foranstaltning.

Hvis der træffes afgørelse om sikring af bevismidler, inden sagen indbringes for retten, og dette ikke sker inden for den af retten fastsatte frist, kan dommeren på begæring af den potentielle sagsøger eller sagsøgte beslutte at ophæve sikringen af bevismidler.

Foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold opretholdes, indtil dommen bliver retskraftig. I visse tilfælde kan retten bestemme i dommen, at det foreløbige sikrende retsmiddel i sager om vold opretholdes efter, at dommen bliver retskraftig, men højst ét år efter den dato. Hvis der er truffet afgørelse om iværksættelse af foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold over for en sagsøgt, der havde sit sædvanlige opholdssted i samme hjem som sagsøger, f. eks. hvis sagsøgte er blevet bortvist fra det hjem, hvor sagsøger har sit sædvanlige opholdssted, og det er forbudt sagsøgte at opholde sig i et nærmere afgrænset område i nærheden af det hjem, hvor sagsøger har sit sædvanlige opholdssted, kan retten bestemme, at det foreløbige sikrende retsmiddel i sager om vold skal opretholdes i højst 30 dage, efter dommen bliver retskraftig.

Foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold opretholdes, indtil dommerens afgørelse om ophævelse af retsmidlet bliver retskraftig, eller indtil dommeren træffer afgørelse om at erstatte det foreløbige sikrende retsmiddel med et andet retsmiddel.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Sikrende retsmidler

På grundlag af en begrundet anmodning indgivet af en part kan et retsmiddel om sikring af et krav ophæves af den ret, der traf afgørelse om iværksættelse af retsmidlet, eller af den ret, der realitetsbehandler sagen.

Der kan inden for 10 dage fremsættes yderligere indsigelser mod en retsafgørelse om at erstatte et retsmiddel til sikring af et krav med et andet retsmiddel, mod en afgørelse, hvorefter en anmodning om at sikre et krav afvises, eller mod en afgørelse, hvorefter en anmodning om at ophæve et retsmiddel til sikring af et krav afvises.

Hvis en begæring om sikring af et krav efterkommes, kan sagsøger fremsætte en yderligere indsigelse mod den del af retsafgørelsen, som tilpligter sagsøger at stille sikkerhed til dækning af eventuelle tab i forbindelse med retsmidlet til sikring af sagsøgers krav.

Hvis der er truffet afgørelse om sikring af et krav, uden at en berørt part i sagen var til stede, regnes fristen på 10 dage for fremsættelsen af yderligere indsigelser fra det tidspunkt, hvor afgørelsen blev forkyndt eller sendt.

Foreløbige sikrende retsmidler

Foreløbige sikrende retsmidler kan ophæves af den ret, der har truffet afgørelse herom, på grundlag af en anmodning fra en af de berørte parter i sagen.

Der kan fremsættes yderligere indsigelser mod afgørelser om en sagsøgers begæring om at erstatte et tidligere iværksat foreløbigt sikrende retsmiddel med et andet, mod en afgørelse, hvorefter en anmodning om iværksættelse af et foreløbigt sikrende retsmiddel afvises, eller mod en afgørelse, hvorefter en anmodning om ophævelse af et foreløbigt sikrende retsmiddel afvises.

Hvis der er truffet afgørelse om iværksættelse af et foreløbigt sikrende retsmiddel, uden at en berørt part i sagen var til stede, regnes fristen på 10 dage for fremsættelse af yderligere indsigelser fra den dag, hvor afgørelsen forkyndes.

Sikring af bevismateriale

Afgørelser om at efterkomme anmodninger om sikring af bevismateriale kan ikke anfægtes. Sagsøgte kan dog kræve erstatning for eventuelle tab i forbindelse med sikringen af bevismateriale, hvis:

bevismaterialet er blevet sikret, inden sagen blev indbragt for retten, og dette ikke sker inden for den af retten fastsatte frist

retten ikke har givet medhold i kravet mod sagsøgte
kravet ikke påkendes

sagen afsluttes, fordi kravet blev forelagt for retten af en person, der ikke har søgsmålskompetence, eller fordi sagsøger har trukket sit krav tilbage.
Der kan fremsættes yderligere indsigelser mod rettens afgørelse om at afvise en anmodning om sikring af bevismateriale, eller hvis der er truffet afgørelse i sagen, uden at eventuelle parter blev indkaldt. Hvis der træffes afgørelse om sikring af bevismateriale, uden at en berørt part i sagen er til stede, regnes fristen på 10 dage for fremsættelse af yderligere indsigelser fra den dag, hvor afgørelsen blev forkyndt.

Foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold

På grundlag af en begrundet anmodning indgivet af en part kan et foreløbigt sikrende retsmiddel i sager om vold erstattes med et andet retsmiddel af den ret, der traf afgørelse om iværksættelse af retsmidlet, eller af den ret, der realitetsbehandler sagen.

På grundlag af en begrundet anmodning indgivet af en part kan et foreløbigt sikrende retsmiddel i sager om vold ophæves af den ret, der traf afgørelse om iværksættelse af retsmidlet, eller af den ret, der realitetsbehandler sagen.

Inden for 10 dage kan der fremsættes yderligere indsigelser mod afgørelser om at erstatte et foreløbigt sikrende retsmiddel i sager om vold med et andet retsmiddel, afgørelser om at afvise en anmodning om foreløbige sikrende retsmidler i sager om vold, eller afgørelser om at afvise en anmodning om ophævelse af et foreløbigt sikrende retsmiddel i sager om vold. Hvis der er truffet afgørelse, uden at en berørt part i sagen er til stede, regnes fristen på 10 dage for fremsættelse af yderligere indsigelser fra den dag, hvor afgørelsen forkyndes.

Sidste opdatering: 05/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Litauen

1 De forskellige typer retsmidler

Artikel 145 i den civile retsplejelov (*Civilinio proceso kodeksas*) fremsætter de forskellige typer foreløbige forholdsregler. Foreløbige forholdsregler kan være følgende:

beslaglæggelse af sagsøgtes faste ejendom
registrering i det offentlige register af et forbud, der forhindrer overførslen af en ejendom
beslaglæggelse af løsøre, penge eller ejendomsrettigheder, der tilhører sagsøgte, og som holdes af sagsøgte eller tredjepersoner
tilbageholdelse af ejendom tilhørende sagsøgte
beskikkelse af en administrator for sagsøgtes ejendom
et forbud, der forhindrer sagsøgte i at deltage i visse transaktioner eller udføre visse handlinger
et forbud, der forhindrer andre personer i at overføre ejendom til sagsøgte eller opfylde andre forpligtelser
under ekstraordinære omstændigheder et forbud, der forhindrer sagsøgte i at forlade sin permanente bopæl, og/eller et forbud, der forhindrer fjernelsen af et barn fra dets permanente bopæl uden domstolens tilladelse
suspendering af realiseringen af aktiver, hvor et krav er blevet indgivet om at annullere beslaglæggelsen af sådanne aktiver
udsættelse af tvangsfuldbyrdelse af dom
tilkendelse af midlertidigt underhold eller pålæggelse af midlertidige restriktioner
en kendelse om at træffe forholdsregler til at forhindre en skade i at opstå eller øges
andre forholdsregler foreskrevet ved lov eller pålagt af domstolen, i mangel af hvilke en håndhævelse af domstolens afgørelse vil være vanskeligere eller umulig.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

Efter anmodning fra de personer, der er involveret i sagen, eller andre berørte personer, kan domstolen pålægge foreløbige forholdsregler, hvis sådanne personer fremsætter en troværdig begrundelse for deres krav, og hvis manglende gennemførelse af sådanne forholdsregler kan gøre håndhævelsen af domstolens afgørelse vanskeligere eller umulig.

Domstolen kan kun anvende foreløbige forholdsregler på eget initiativ, hvor det er nødvendigt for at beskytte almenhedens interesse, og hvor manglende gennemførelse af sådanne forholdsregler vil krænke en persons, et samfunds eller statens rettigheder og legitime interesser.

Foreløbige forholdsregler kan anvendes uden et foreliggende søgsmål og i enhver fase af den civile retlige procedure.

2.1 Procedure

Anmodninger i forbindelse med foreløbige forholdsregler undersøges af retten, der træffer afgørelse i første instans, eller af den regionale ret i Vilnius (*Vilniaus apygardos teismas*) i de sager, der er omfattet af [lov om handelsvoldgift \(Komerčio arbitražo įstatymas\)](#). Hvor begæringen om foreløbige forholdsregler fremsættes i det indleverede processkrift, besluttet anliggendet om foreløbige forholdsregler først, når der er taget stilling til spørgsmålet om processkriftets antagelighed. Domstolen afsiger kendelse for begæringen om foreløbige forholdsregler så hurtigt som muligt i en skriftlig procedure, dog senest tre hverdage efter modtagelse af processkriftet. Hvor domstolen anser det for nødvendigt, notificeres sagsøgte om undersøgelsen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Personer involveret i sagen har ret til at indgive anmodninger om foreløbige forholdsregler til appeldomstolen eller kassationsdomstolen, hvor sagens realitet er verserende.

Domstolen kan afsige foreløbige forholdsregler på grundlag af en begrundet, skriftlig anmodning om foreløbige forholdsregler fra den pågældende person inden datoen, hvor et søgsmål indbringes. I denne anmodning skal ansøgeren fremsætte årsagerne til, hvorfor søgsmålet ikke blev indgivet med førnævnte anmodning, fremlægge bevis for en risiko for sagsøgers interesser og betale et depositum, der svarer til halvdelen af det retsgebyr, som afkræves for en begæring om foreløbige forholdsregler, dvs. LTL 100. Et depositum på LTL 1.000 afkræves ved anmodninger om foreløbige forholdsregler i forbindelse med verserende sager i nationale eller udenlandske voldgiftsretter eller i udenlandske domstole. Domstolen kan reducere depositumsbeløbet i lyset af ansøgerens vanskelige økonomiske vilkår, hvis ansøgeren har indgivet en begrundet anmodning til dette formål med underbyggende bevismateriale. Ved pålæggelse af foreløbige forholdsregler sætter domstolen en tidsgrænse for indbringelse af søgsmålet. Denne tidsgrænse må ikke overstige 14 dage. Hvis søgsmålet skal indbringes for en udenlandsk domstol eller en voldgiftsret, må tidsgrænsen ikke overstige 30 dage. Hvis søgsmålet ikke indbringes inden for den foreskrevne tidsgrænse, ophæves de foreløbige forholdsregler. Hvis det ikke er blevet indbragt som følge af en fejl begået af den pågældende person, bliver depositummet ikke returneret.

En anmodning om foreløbige forholdsregler skal indgives til samme domstol, som skal behandle søgsmålet i overensstemmelse med jurisdiktionens regler.

En anmodning om foreløbige forholdsregler i forbindelse med en verserende sag i en udenlandsk domstol eller en udenlandsk eller national voldgiftsret skal indgives til Vilnius' regionalret.

Efter begrundet anmodning fra de personer, som er involveret i sagen, eller andre pågældende personer, kan domstolen erstatte en foreløbig forholdsregel med en anden. Domstolen skal informere de personer, som er involveret i sagen, eller andre berørte personer, om enhver sådan anmodning, og de er berettiget til at fremsætte indsigelser hertil.

Domstolen kan beslutte ikke at pålægge foreløbige forholdsregler, hvis sagsøgte betaler det anmodede beløb til domstolens konto, eller der er udstedt kaution for sagsøgte. Desuden kan sagsøgte pantsætte sine aktiver til fordel for sagsøger.

2.2 De vigtigste betingelser

(se afsnit 2)

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Foreløbige forholdsregler kan anvendes i forbindelse med fast ejendom, løsøre, midler og ejendomsrettigheder.

3.2 Rettsmidlernes virkning

Foreløbige forholdsregler er forholdsregler, hvor mangel heraf kan gøre overholdelse af domstolsafgørelsen vanskeligere eller umulig. I sager, der involverer midlertidig restriktion af ejendomsrettighederne til et fælles ejet element, kan beslaglæggelse kun pålægges den del af ejendommen, som tilhører personen, der er genstand for de foreløbige forholdsregler. Hvor hans/hendes del i den fælles ejendom ikke er blevet identificeret, kan hele ejendommen beslaglægges, indtil den relevante del er identificeret.

Efter beslaglæggelse af midler på konti i banker og andre kreditinstitutter er brugen af disse midler kun tilladt til de aktiviteter, der er specificeret i retskendelsen.

I sager hvor varer i fri omsætning, råmaterialer, halvfabrikata eller færdige produkter beslaglægges, kan ejendomsindehaveren kun ændre sammensætningen og formen af sådan ejendom, hvis den samlede værdi deraf ikke vil blive forringet, medmindre retskendelsen fremsætter andet.

En person, hvis ejendom er blevet beslaglagt, er ansvarlig for alle overtrædelser af de pålagte restriktioner fra notificeringsøjeblikket for kendelsen om ejendommens beslaglæggelse, og, hvis notificering er umulig, herunder hvor kendelsen for foreløbige forholdsregler indføres i den pågældende persons fravær, fra det øjeblik, hvor kendelsen registreres i registeret for ejendomsbeslaglæggelser.

3.3 Rettsmidlernes gyldighed

Hvis domstolen afviser kravet, fastholdes alle tidligere foreløbige forholdsregler, til dommen træder i kraft. Beslutningen om ophævelse af foreløbige foranstaltninger skal afsiges ved domskendelse.

Hvis kravet opfyldes, forbliver alle tidligere foreløbige forholdsregler gyldige, til dommen eksekveres. Fogeden, som eksekverer dommen, vil informere føreren af det respektive offentlige register om afslutningen på foreløbige forholdsregler i den pågældende sag.

I tilfælde af beslaglæggelse af løsøre, som ikke kan registreres i et ejendomsregister, eller hvis værdien og naturen af sagsøgtes ejendoms på dagen for kendelsen ikke kendes af domstolen, skal personen, som anmoder om foreløbige forholdsregler, indgive en anmodning til fogeden om at finde og beskrive sagsøgtes ejendom. Hvor en sådan anmodning ikke er indgivet til fogeden, og oplysningerne om den beslaglagte ejendom ikke er afklaret, forbliver de foreløbige forholdsregler gyldige i fjorten dage fra datoen for den kendelse, der pålægger dem. Efter anmodning fra de personer, som er involveret i sagen eller andre pågældende personer, kan foreløbige forholdsregler ophæves ved en kendelse fra den domstol, der behandler sagens realitet.

Domstolen vil annullere de foreløbige forholdsregler på eget initiativ, hvis personen, som anmoder om foreløbige forholdsregler, ikke indbringer et søgsmål inden for den tidsgrænse, der er foreskrevet af domstolen. En afgørelse herom kan ikke gøres til genstand for en særskilt appel. Domstolen kan også annullere foreløbige forholdsregler på eget initiativ, hvor det er nødvendigt for at beskytte almenhedens interesse, og hvor manglende ophævelse af sådanne forholdsregler vil krænke en persons, et samfunds eller statens rettigheder og legitime interesser.

Hvis domstolspålagte foreløbige foranstaltninger begrænser, krænker eller indskrænker rettighederne for personer, som ikke er involveret i sagen, er sådanne personer berettiget til at anmode den domstol, der behandler sagens realitet, om at annullere de foreløbige forholdsregler, der er dem pålagt.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Alle kendelser for foreløbige forholdsregler, som indføres af retten, der træffer afgørelse i første instans, i overensstemmelse med den gældende procedure, kan anfægtes af de personer, der er involveret i sagen, ved at indgive en særskilt appel til en højere domstol, med undtagelse af visse sager, som er nævnt i den civile retsplejelov. Personer, som ikke er involveret i sagen, kan kun indgive en særskilt appel i forbindelse med disse kendelser fra retten, der træffer afgørelse i første instans, og som har afvist deres anmodninger om annullering af de foreløbige forholdsregler, der er dem pålagt. Indgivelse af en særskilt appel medfører ikke i udsættelse af retssagen.

Retskendelser for foreløbige forholdsregler kan ikke gøres til genstand for en kassationsappel.

Sidste opdatering: 21/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Luxembourg

1 De forskellige typer retsmidler

I luxembourgsk ret findes der forskellige former for foreløbige retsmidler, der har til formål at beskytte parternes rettigheder, indtil der tages endeligt stilling til deres krav i en retssag.

Der kan skelnes mellem:

forholdsregler, der træffes af dommeren uden kontradiktorisk retsforhandling. I så fald indgives begæringen ensidigt af den part, der ønsker den foreløbige eller sikrende forholdsregel truffet, og dommeren træffer afgørelse uden at høre den anden part.

forholdsregler, der træffes af dommeren efter en kontradiktorisk retsforhandling. I så fald træffer dommeren afgørelse efter at have afholdt et offentligt (eller i nogle tilfælde lukket) retsmøde, hvor parterne har mulighed for at gøre deres synspunkter gældende. Retsmødet indkaldes ved stævning (forkyndt ved stævningsmand) eller af justitskontoret, alt efter de i loven fastsatte procesregler.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

I alle hastesager kan *juge des référés* (den dommer, der pådømmer hastesager) træffe afgørelse om alle de foreløbige forholdsregler, der ikke møder alvorlige indsigelser, eller som den foreliggende tvist berettiger.

Han kan ligeledes træffe afgørelse om de vanskeligheder, der er forbundet med fuldbyrdelsen af hans afgørelser.

Derudover kan han altid træffe de sikrende forholdsregler eller genoprettende foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge en åbenbar truende skade eller for at bringe en åbenbar retskrænkelser til ophør.

2.1 Procedure

Begæringen indgives ved stævning, hvor modparten indstævnes til et retsmøde, der afholdes på den dag og det tidspunkt, hvor hastesager normalt behandles.

Såfremt sagen kræver en hurtigere afgørelse, kan retspræsidenten eller den stedfortrædende dommer give mulighed for at indstævne modparten til et retsmøde for åbne døre i retssalen eller på præsidentens bopæl på et bestemt tidspunkt, også på helligdage og almindelige fridage.

I hastesager kan præsidenten for *tribunal d'arrondissement* (kredsdomstolen) eller den stedfortrædende dommer træffe afgørelse om alle de foreløbige forholdsregler, der ikke møder alvorlige indsigelser, eller som den foreliggende tvist berettiger. Han kan ligeledes træffe afgørelse om vanskeligheder med fuldbyrdelsen af en dom eller et andet fuldbyrdelsesgrundlag. Når hastesagen vedrører vanskeligheder med fuldbyrdelsen af et dokument eller en dom, er den kompetente ret retten på det sted, hvor fuldbyrdelsen søges udvirket.

Præsidenten eller den stedfortrædende dommer kan altid træffe de sikrende forholdsregler eller genoprettende foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge en åbenbar truende skade eller for at bringe en åbenbar retskrænkelser til ophør. For at forhindre, at beviserne afsvækkes, kan han træffe afgørelse om enhver egnet bevisoptagelse, herunder afhøring af vidner.

Der findes en lang række særlige lovbestemmelser om anvendelsen af foreløbige og sikrende retsmidler inden for bestemte områder (f.eks. lejekontrakter, sameje, ejerforeninger, arv, formueforhold mellem ægtefæller osv.). Kompetencereglerne fremgår sædvanligvis direkte af den lov, i henhold til hvilken dommeren kan træffe en foreløbig forholdsregel. Der findes ingen generel kompetenceregel, bortset fra at kompetencen til at træffe foreløbige forholdsregler som regel tildeles præsidenten for den ret, der skal tage stilling til sagens realitet.

Er der ikke fastlagt nogen særlig procedure, skal den part, der ønsker en foreløbig forholdsregel truffet, indgive begæring herom til *jurisdiction des référés* (retten for hastesager). Afhængigt af det involverede beløb skal begæringen indgives enten til *juge de paix* (fredsdommeren) (indtil 15 000 EUR) eller til *juge des référés* ved kredsdomstolen. Disse dommere har generel kompetence til at træffe de sikrende forholdsregler eller genoprettende foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge en åbenbar truende skade eller for at bringe en åbenbar retskrænkelser til ophør.

Det er normalt ikke obligatorisk at søge advokatbistand.

2.2 De vigtigste betingelser

For at dommeren kan træffe foreløbige forholdsregler, skal der som regel foreligge en nød eller hastesituation, hvilket dommeren vurderer.

Når fordringshaver fremsætter en begæring om tilladelse til at foretage en arrest, skal dommeren på grundlag af det materiale og de oplysninger, han får forelagt, efterprøve, om fordringen principielt er berettiget.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

De foreløbige retsmidler kan anvendes på alle en persons løsørestande. Loven undtager kun visse aktiver, som er nødvendige for den daglige livsførelse. Se også faktabladet "[Sådan fuldbyrdes en dom — Luxembourg](#)".

I henhold til luxembourgsk lov kan der foretages arrest i lønninger og også i overførselsindkomster (pensioner, arbejdsløshedsunderstøttelse mv.). Dog er en del af skyldners indtægter undtaget fra arrest, nemlig et beløb, der skønnes nødvendigt for den daglige livsførelse.

Der kan derimod ikke foretages arrest i fast ejendom. Dette er kun muligt på grundlag af en afgørelse, der har fået retskraft.

3.2 Retsmidlernes virkning

I de fleste sager er det dommeren selv, der skal fastsætte virkningerne af den forholdsregel, han træffer. Han kan således begrænse virkningerne af sin kendelse tidsmæssigt eller kun anvende den på visse aktiver og dokumenter.

I tilfælde af arrest, hvortil en dommer giver tilladelse på begæring af en enkelt part, foreskriver loven bestemte tidsfrister for indbringelse af en justificationssag. Anmodes der ikke om godkendelse inden for den pågældende frist, er arresten uden videre ugyldig.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Der er tale om foreløbige retsmidler, når loven giver en dommer mulighed for at afgøre en sag mellem flere parter midlertidigt, indtil der findes en endelig løsning efter et indgreb i forbindelse med realitetsprøvelse.

Ifølge EU-Domstolens definition er det retsmidler, der sikrer opretholdelse af en bestemt faktisk eller retlig situation med det formål at beskytte de rettigheder, der påstås anerkendt ved en senere afgørelse af sagens realitet.

Det drejer sig desuden om retsmidler, der anvendes for at forhindre, at en situation forværres.

I praksis sætter disse retsmidler fordringshaver i stand til at sikre sig mod risikoen for ikke at få sine penge. Dette kan ske på to forskellige måder, nemlig ved at gøre skyldners aktiver uoverdragelige eller ved at give fordringshaver en sikkerhed i aktiver, som gør, at han eller hun får sine penge, når aktiverne skifter hænder.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Kendelser, der afsiges af *juge des référés* efter en kontradiktorisk retsforhandling, kan appelleres. Det skal ske senest 15 dage efter forkyndelsen af afgørelsen.

Afgørelser, der træffes af en dommer efter begæring fra en af parterne, kan ikke appelleres. En part, der finder, at en sådan forholdsregel er truffet på et forkert grundlag, kan dog anmode *juge des référés* om at træffe en ny sikrende forholdsregel, der ophæver virkningerne af den forholdsregel, der er truffet udelukkende på grundlag af en parts oplysninger.

Relevante links

 <http://www.legilux.lu/>

Sidste opdatering: 11/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Ungarn

1 De forskellige typer retsmidler

Lov CXXX af 2016 om den civile retsplejelov indeholder to typer retshandling, som sikrer tvangsfuldbyrdelse af et bestridt krav: foreløbigt forbud og foreløbig fuldbyrdelse, som beskytter sagsøgte før afsigelse af den endelige retsafgørelse. Der findes også sikrende retsmidler i henhold til lov LIII af 1994 om tvangsfuldbyrdelse.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Der kan anmodes om foreløbigt forbud under sagen, og før der er indgivet stævning. Retten vil vurdere begæringen om foreløbigt forbud, hvis forberedelsen af sagen kan gennemføres på grundlag af stævningen. Retten skal træffe afgørelse om en begæring om et foreløbigt forbud som en hastesag og skal træffe foranstaltninger uden unødigt ophold og senest inden otte dage. Når retten træffer sin afgørelse, skal den se på, om foranstaltningerne vil forårsage større

ulempe for modparten, end for den part, der begærer foreløbigt forbud, og skal også tage hensyn til muligheden for at kræve sikkerhedsstillelse. Retten giver modparten mulighed for at svare på begæringen om foreløbigt forbud. Retten opfordrer parterne til at give udtryk for deres holdninger til begæringen på den måde, de finder mest egnet. Den kan foranstalte en afhøring af parterne, hvis den finder dette nødvendigt af hensyn til vurderingen af begæringen, især når den skal tage stilling til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse. Parter, der ikke opfylder fristen for afhøringen, kan ikke indgive en begæring om forlængelse. Når der skal træffes afgørelse om foreløbigt forbud, kan der kun optages beviser, hvis det ikke er muligt at bedømme begæringens indhold uden sådanne beviser. Retten kan også optage eventuelle nødvendige beviser under forberedelsen af sagen. Retten træffer sin afgørelse om en begæring om foreløbigt forbud i form af en kendelse, som kan kæres separat. Retten kan selv ændre kendelsen ved begæring. Kendelsen om foreløbigt forbud har foreløbig retskraft. Medmindre retten bestemmer andet, begynder fristen for at efterleve kendelsen på dagen efter datoen for den skriftlige meddelelse herom. Kendelsen har retskraft, indtil den på anmodning fra en af parterne ophæves af retten ved en kendelse – efter høring af den anden part – eller rettens dom eller anden afgørelse, der afslutter sagen. Hvis retten ikke ophæver afgørelsen om foreløbigt forbud i sin dom eller anden afgørelse, der afslutter sagen, vil den miste sin retskraft, når dommen i første instans bliver endelig. Det foreløbige forbud bortfalder, hvis sagen afsluttes eller afbrydes efter en udsættelse. Retten skal fastslå dette forhold i sin kendelse om afslutning af sagen eller fastslå afslutningen af sagen. Retsvirkningen af det foreløbige forbud berøres ikke af, at sagen afbrydes eller udsættes.

En begæring om et foreløbigt forbud kan indgives før stævningen, hvis sagsøger påviser, at den forsinkelse, som forårsages ved at indgive begæringen efter stævningen, sandsynligvis vil modarbejde formålet med at nedlægge det foreløbige forbud. En begæring om en foreløbigt forbud skal indgives til den kompetente domstol med kompetence i sagen. Hvis mere end én domstol har stedlig kompetence i sagen, kan begæringen indgives til en af disse domstole. Den valgte domstol vil have enekompetence i den sag, der skal anlægges. De generelle civile retsplejeregler gælder for obligatorisk advokatbistand i sagen. Retten behandler begæringen om foreløbigt forbud som højeste prioritet. I sin afgørelse om nedlæggelse af det foreløbige forbud fastsætter retten en frist for at anlægge sagen, som højst må være 45 dage efter meddelelsen af afgørelsen. Hvis sagen ikke anlægges inden for den frist, retten har sat, eller hvis sagsøger ikke inden for otte dage efter fristens udløb, over for den domstol, der har afsagt kendelse om det foreløbige forbud, beviser, at sagen er anlagt, vil det foreløbige forbud bortfalde efter rettens afgørelse på dagen efter datoen for udløbet af fristen for at anlægge retssagen. Hvis sagen anlægges, vil et foreløbigt forbud nedlagt før indgivelsen af stævningen fortsat have retskraft, indtil det ophæves, eller i givet fald indtil dommen i første instans bliver endelig. Indgives stævningen inden for den fastsatte frist, men afvises af retten, vil det foreløbige forbud fortsat have retskraft indtil udløbet af retsvirkningerne af sagsanlægget.

Retten træffer afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse i sin afgørelse i første instans.

Retten skal træffe afgørelse om sikrende retsmidler hurtigt – senest inden otte dage – og uden unødigt ophold sende afgørelsen om sikrende retsmidler til en af rettens embedsmænd, som straks påbegynder tvangsfuldbyrdelse. En appel mod en kendelse om sikrende retsmidler har ikke opsættende virkning. Der kan også anmodes om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender som et sikrende retsmiddel, også før kreditor anlægger sag om realitetsspørgsmålet. I dette tilfælde skal sagen om realitetsspørgsmålet anlægges hurtigt.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten kan på begæring nedlægge et foreløbigt forbud med henblik på at forhindre en ændring i den aktuelle situation, hvis det efterfølgende ville være umuligt at genoprette den oprindelige situation eller forhindre modvirkningen af sagsøgers efterfølgende udøvelse af sine rettigheder eller undgå en umiddelbar ulempe for sagsøger eller af en hvilken som helst anden grund, der fortjener særlige hensyn. Det foreløbige forbud kan medføre en forpligtelse til at udføre en handling, som sagsøger ville være berettiget til at kræve i kraft af den rettighed, der skal fuldbyrdes i sagen. I sager, hvor de ovennævnte betingelser er opfyldt, kan der indgives en begæring om et foreløbigt forbud før stævningen, hvis sagsøger påviser, at den forsinkelse, som forårsages ved at indgive begæringen, efter at sagen er anlagt, sandsynligvis vil modarbejde formålet med at nedlægge det foreløbige forbud. Begæringen om et foreløbigt forbud skal indeholde oplysninger om opfyldelsen af den betingelse, der giver anledning til kendelsen om et foreløbigt forbud, og en redegørelse for de omstændigheder, som støtter opfyldelsen af den pågældende betingelse. Sagsøger skal være præcis med hensyn til indholdet af de retsmidler, der anmodes om. Såfremt begæringen om et foreløbigt forbud indgives før stævningen, skal sagsøger også fremlægge de nødvendige oplysninger, så det kan fastlægges, hvilken domstol der har kompetence i den sag, der skal anlægges. Den rettighed, der ønskes fuldbyrdet i sagen, skal også anføres. Retten vil kræve, at der stilles sikkerhed, før den nedlægger det foreløbige forbud, hvis modparten sandsynliggør, at han vil lide skade som følge af de ønskede retsmidler, således at modparten – hvis han vinder sagen – vil fremsætte krav om erstatning eller restitutionskrav mod sagsøger. Når der træffes afgørelse om sikkerhedsstillelse, skal retten tage hensyn til, hvor sandsynlige de faktiske omstændigheder til støtte for begæringen er. Såfremt skaden ikke er væsentlig, bør retten ikke bestemme, at der skal stilles sikkerhed. Retten bestemmer, at der skal stilles sikkerhed i to tilfælde. Det ene er, når modparten anmoder herom og er i stand til at sandsynliggøre, at han kommer til at lide en skade, som svarer til den ønskede sikkerhed. Det andet er, når den tilbydes af sagsøger og accepteres af modparten. I det første tilfælde svarer sikkerhedsbeløbet til den sandsynlige skade som anført af modparten. I det andet tilfælde er beløbet det, som sagsøger har tilbudt, og modparten har accepteret. Tilbyder sagsøger et bestemt beløb som sikkerhed, opfordrer retten modparten til at acceptere det i en særskilt erklæring som en hastesag. Accepten af sikkerhedsbeløbet udgør ikke en anerkendelse af de faktiske omstændigheder, der blev fremlagt som begrundelse for at nedlægge et foreløbigt forbud. Sikkerhedsstillelse indebærer, at der ved retten deponeres især penge, værdipapirer, pengesubstitutter eller, i tilfælde af en bankgaranti, en garantierklæring. En dom skal erklæres retskraftig uanset appel, hvis den indebærer pålæggelse af en af følgende forpligtelser: betaling af underholdsbidrag, annuitet eller anden periodisk ydelse med samme formål, ophør af ulovlig indtrængen, betaling af krav accepteret af sagsøgte, betaling af penge på grundlag af en forpligtelse ifølge et offentligt bekræftet dokument eller et privat oprettet dokument med fuld beviskraft, hvis de underliggende omstændigheder bevises ved disse dokumenter, og andre ikkemonetære forpligtelser, hvor senere fuldbyrdelse ville påføre sagsøger uforholdsmæssigt alvorlig skade eller skade, som er vanskelig at opgøre, og sagsøger har stillet tilstrækkelig sikkerhed. Retten kan beslutte ikke at træffe afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse, hvis den byrde, som pålægges parten ved fuldbyrdelsen, ville være uforholdsmæssigt større end den byrde, der pålægges den anden part ved ikke at træffe afgørelsen om foreløbig fuldbyrdelse. Sagsøgte skal indgive en begæring herom, før retsmødet afsluttes. Retten kan erklære dommen for delvist retskraftig, hvis det er muligt under omstændighederne. I undtagelsestilfælde og behørigt begrundede tilfælde kan retten nægte at erklære dommen for foreløbigt retskraftig med hensyn til de forhold, der ikke længere er relevante på det tidspunkt, hvor dommen afsiges.

Foreløbig fuldbyrdelse omfatter ikke sagsomkostningerne, ubetalte retsafgifter og statens udgifter.

Hvis det dokument, som gennemfører en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse af et krav, ikke kan udstedes, men den part, som anmoder om tvangsfuldbyrdelse, påviser en plausibel risiko for, at kravet ikke kan opfyldes senere, kan retten sikre de pågældende midler eller blokere visse formuegenstande på begæring af den pågældende part i form af et sikrende retsmiddel. Retten kan udstede et sikrende retsmiddel, hvis kravet f.eks. er baseret på en afgørelse, i medfør af hvilken tvangsfuldbyrdesdokumentet kunne udstedes, men afgørelsen endnu ikke er blevet endelig eller ikke er foreløbigt retskraftig, eller er endelig, men fuldbyrdesfristen endnu ikke er udløbet. Sikrende retsmidler kan også udstedes for krav, der indbringes for en national ret med en begæring ifølge den lov, der finder anvendelse på ægtefællers fælles formue eller beskyttelse af patenter, brugsmodeller, halvlederprodukters topografi, plantesorter, varemærker, geografiske betegnelser samt mønstre og modeller eller supplerende beskyttelsescertifikater eller beskyttelse af ophavsret eller i henhold til

artikel 4 og 6 i lov LVII af 1996 om forbud mod restriktiv og urimelig markedsføringspraksis i overensstemmelse med kriterierne i de gældende love eller via andre begæringer, hvor oprindelse, værdi og udløb er dokumenteret i et offentligt bekræftet dokument eller et privat oprettet dokument med fuld beviskraft, som indgives samtidig.

Der kan også anmodes om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender som et sikrende retsmiddel ved hjælp af den formular, der er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforordning.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

I forbindelse med et foreløbigt forbud træffer retten afgørelse om, at de handlinger, der ansøges om i et krav eller i en begæring om et foreløbigt forbud, skal udføres. Dette kan f.eks. omfatte krav eller formuegoder, der er nærmere angivet i begæringen. Hvis en person ikke frivilligt efterkommer rettens påbud, sker der tvangsfuldbyrdelse. Herefter identificeres formuegoder, som er blevet fritaget og ikke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, på grundlag af lovgivningen om fuldbyrdelse.

Foreløbig fuldbyrdelse betyder, at bestemmelserne i en ikkeendelig dom, som er afsagt af en domstol i første instans, fuldbyrdes. Alle sagsøgte formuegoder kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, medmindre de fritages ifølge lovgivningen om fuldbyrdelse.

I forbindelse med en sikrende foranstaltning kan retten kræve, at visse formuegoder skal blokeres, eller midler sikres. I forbindelse med en kendelse om sikring af midler til et krav vil en af rettens embedsmænd udlevere afgørelsen til debitor på stedet og samtidig pålægge denne at betale det relevante beløb direkte til embedsmanden straks. Hvis debitor ikke gør dette, kan en af rettens embedsmænd beslaglægge ethvert af debtors aktiver og inde fryse dennes konto. Debtors løn og tilskud kan imidlertid kun inde fryses, hvis den pågældende ikke har nogen aktiver, der kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse med henblik på opfyldelse af kravet. Afgørelser om blokering af visse genstande kan omfatte løsøre eller aktiver, som har en værdi.

Under procedurer om udstedelse af en europæisk kontosikringskendelse kan der indgives en begæring om at få kontooplysninger, på grundlag af hvilke den kompetente myndighed vil prøve at indhente oplysninger om debtors konti fra de betalingstjenesteudbydere, der forvalter disse konti.

3.2 Retsmidlenes virkning

I forbindelse med foreløbigt forbud og foreløbig fuldbyrdelse skal debitor efterkomme rettens kendelse. Der kan indledes en tvangsfuldbyrdesprocedure mod debitor på grundlag af kendelsen.

Der findes to typer sikrende retsmidler med forskellige virkninger. I forbindelse med retsmidler til sikring af midler til et krav skal debitor betale et bestemt beløb til en af rettens embedsmænd. Ellers vil en af rettens embedsmænd beslaglægge aktiver eller inde fryse debtors konto svarende til kravets størrelse. De midler, der udleveres af debitor eller under proceduren, bliver ikke stillet til rådighed for den part, der søger tvangsfuldbyrdelse. I stedet vil fuldbyrdesmyndigheden indsætte dem på en depotkonto. Når en genstand blokeres, beslaglægges den i princippet, således at debitor fortsat kan bruge den, men ikke kan disponere over den. Genstande kan desuden tages i rettens embedsmænds varetægt. I dette tilfælde låser rettens embedsmand dem fysisk inde, eller de forvaltes af en inkassator.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

En retskendelse om et foreløbigt forbud forbliver retskraftig, indtil den ophæves, eller alt efter omstændighederne indtil dommen i første instans bliver endelig. Det foreløbige forbud bortfalder, hvis sagen afsluttes eller afbrydes efter en udsættelse. Retten skal fastslå dette forhold i sin kendelse om afslutning af sagen eller fastslå afslutningen af sagen. Retsvirkningen af det foreløbige forbud berøres ikke af afbrydelsen eller udsættelsen af sagen.

Foreløbig fuldbyrdelse betyder fuldbyrdelse af en forpligtelse i en dom, før den bliver endelig, uanset en eventuel appel. Dette retsmiddel er derfor ikke tidsbegrænset.

Sikrende retsmidler gælder, indtil der afsiges en kendelse om tvangsfuldbyrdelse af kravet, eller retten beslutter at ophæve det sikrende retsmiddel.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Der er mulighed for at indgive en særskilt appel mod kendelsen om et foreløbigt forbud. De almindelige regler finder anvendelse på sådanne appeller. De almindelige regler finder anvendelse på sådanne appeller. Fristen for indgivelse af en appel er 15 dage. Appellen skal indgives til den ret, der traf afgørelsen. Hvis appellen er velbegrunderet, ophæver retten sin kendelse om det foreløbige forbud. Ellers kan retten på anmodning – eller af egen drift, hvis sagsøger nedsætter kravet – selv ændre kendelsen.

Retten er forpligtet til at træffe afgørelse om foreløbig fuldbyrdelse i de i loven fastsatte tilfælde. En part kan anmode retten om ikke at afsige kendelse om foreløbig fuldbyrdelse i tilfælde, hvor det ville skabe en uforholdsmæssigt stor byrde for den pågældende part. Begæringen skal indgives i retsmødet.

Kendelsen om et sikrende retsmiddel kan kæres i retsmødet. Dette har imidlertid ikke opsættende virkning for fuldbyrdelsen. Parterne kan kære senest 15 dage efter meddelelse af kendelsen.

En begæring om et retsmiddel mod en europæisk kontosikringskendelse eller fuldbyrdelsen heraf skal indgives i retsmødet. De generelle bestemmelser finder anvendelse for appel af afgørelser om et retsmiddel.

Sidste opdatering: 15/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EUN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Malta

1 De forskellige typer retsmidler

Der findes følgende typer sikrende retsmidler:

warrant of description, som sikrer løsøre og indeholder en detaljeret beskrivelse heraf (antal og kvalitet)

warrant of seizure, som giver ret til beslaglæggelse af ejendom hos skyldner

warrant of seizure of a commercial going concern, som giver ret til beslaglæggelse af en kommerciel going concern

garnishee order, som giver ret til beslaglæggelse af penge eller løsøre hos tredjepart, som påstår at skulle betales til eller at tilhøre skyldner

warrant of impediment of departure, som giver ret til at forhindre et skibs eller fartøjs afgang for at sikre en fordring, der ellers eventuelt ikke vil kunne inddrives eller gøres gældende

warrant of arrest of sea vessels, som giver ret til at beslaglægge skibe

warrant of arrest of aircraft, som giver ret til at beslaglægge luftfartøjer

warrant of prohibitory injunction, som giver ret til at forhindre en person i at påbegynde eller fortsætte opførelsen af en bygning eller udførelsen af et arbejde.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

Disse retsmidler er omfattet af kap. 12, artikel 289 ff, i *Laws of Malta (Malta's lovsamling)*. Bestemmelserne i særlovgivning kan også finde anvendelse i visse tilfælde.

2.1 Procedure

Anmodninger om udstedelse af et af ovennævnte retsmidler fremsættes i form af en erklæring på tro og love, som skal indeholde en beskrivelse af oprindelsen til og arten af den gæld eller fordring, der søges sikret. Er den rettighed, der søges sikret, en gæld eller et krav, der skal opfyldes ved betaling af en sum penge, skal beløbet anføres i kravet.

2.2 De vigtigste betingelser

Disse retsmidler udstedes af retten. En *warrant of description* eller en *warrant of impediment of departure* med henvisning til modpartens ed kan ikke udstedes af Court of Magistrates (underret) (Malta) eller Court of Magistrates (Gozo) som underinstans. Desuden kan en *warrant of seizure* eller en *garnishee order* ikke udstedes over for regeringen til sikring af rettigheder eller krav. En *warrant of seizure* eller en *garnishee order* kan ikke udstedes for at sikre rettigheder over for eller krav mod medlemmer af væbnede styrker eller et skib eller fartøj, der udelukkende arbejder på vegne af Maltas regering, hvis den pågældende er i Malta med en væbnet styrke eller et fartøj, som han henhører under. Der kan ikke udstedes en *warrant of impediment of departure* til sikring af en rettighed eller et krav over for en kaptajn, sømand eller anden person, der er behørigt hyret, hvis det skib, den pågældende er hyret på, har fået tilladelse til afgang, eller over for en tekniker, der uanset rang er ansat om bord på et dampskib.

Der skal altid henvises til artikel 829 ff. i kap. 12 i Maltas lovsamling. Bestemmelserne i særlovgivning kan også finde anvendelse i visse tilfælde.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Både løsøre og fast ejendom kan være genstand for et sikrende retsmiddel. En *warrant of seizure* kan også udstedes mod en kommerciel going concern. En *warrant of precautionary arrest* kan udstedes for skibsfartøjer på over 10 meter og for luftfartøjer.

3.2 Rettsmidlernes virkning

Deres virkning varierer alt efter retsmidlets art, men generelt kan hverken løsøre eller fast ejendom sælges eller overføres til tredjepart.

En *warrant of description* kan udstedes for at sikre en rettighed i flytbare genstande. For at sagsøger kan udøve sin rettighed i dette tilfælde, kan det være i den pågældendes interesse bevare genstandenes oprindelige tilstand og placering. I en *warrant of seizure of movable property* beslaglægger justitskontoret den eller de genstande hos skyldner, der er anført i stævningen. Formålet med en *warrant of seizure* over for en kommerciel going concern er at bevare de samlede aktiver i den pågældende going concern, herunder licenser og goodwill, og at sikre, at hverken nogle af eller alle disse sælges, men bevares i virksomheden. Under alle omstændigheder godtager retten dog ikke en ansøgning om at udstede et sikrende retsmiddel, hvis den finder, at der findes andre måder at sikre det skyldige beløb på. Omvendt er formålet med en *warrant of arrest of sea vessels and aircraft* at beslaglægge skibsfartøjet (på over 10 meter) eller luftfartøjet hos skyldneren, at overdrage det pågældende fartøj til den myndighed, hvor det er placeret, og også at bestemme, at denne myndighed ikke må frigive det pågældende fartøj eller tillade skyldner på nogen måde at afhænde dette enten i sin helhed eller dele deraf eller at give eller overdrage rettigheder deri til tredjepart. Formålet med en *warrant of prohibitory injunction* er at forhindre en person i at gøre noget, der kan være til skade for den person, som har ønsket at anvende det sikrende retsmiddel.

3.3 Rettsmidlernes gyldighed

Indtil et sikrende retsmiddel er ophævet af retten eller tilbagekaldt af den part, der har ønsket at få det udstedt, forbliver det i kraft i 15 dage, efter at retssagen får res judicata-virkning.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Det er ikke muligt at anlægge sag til prøvelse af disse sikrende retsmidler. Det er dog muligt at udstede modkrav. Den sagsøgte, som det sikrende retsmiddel er udstedt mod, kan indgive et modkrav i den ret, som udstedte det sikrende retsmiddel; alternativt kan han, hvis der er anlagt en retssag, indgive et modkrav i den ret, der behandler sagen, hvor han anmoder om at få tilbagekaldt det sikrende retsmiddel enten helt eller delvist af en af følgende grunde:

at retsmidlet ikke længere er i kraft

at en af de ved lov krævede betingelser for udstedelsen af det sikrende retsmiddel ikke er opfyldt

at der findes anden tilstrækkelig sikkerhed for det krav, der er fremsat af den person, som har ønsket at få udstedt det sikrende retsmiddel, idet der enten

kan udstedes et andet sikrende retsmiddel, eller hvis retten finder, at anden sikkerhed kan sikre kravet i tilstrækkelig grad, eller

hvis det påvises, at det beløb, der er omfattet af kravet, ikke umiddelbart er begrundet eller er overdrevet, eller

hvis retten vurderer, at den stillede sikkerhed er tilstrækkelig, eller

hvis det påvises, at det under de foreliggende omstændigheder ville være urimeligt at opretholde det sikrende retsmiddel, enten helt eller delvist, eller at hele eller dele af det sikrende retsmiddel ikke længere er nødvendigt eller berettiget.

Sidste opdatering: 22/03/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Nederlandene

1 De forskellige typer retsmidler

Hvad er de forskellige typer foranstaltninger?

Der er to typer af foranstaltninger: foreløbige foranstaltninger og retsbevarende foranstaltninger.

Foreløbige foranstaltninger er foranstaltninger, der går forud for afgørelser i retssager vedrørende sagens realitet. Domstolens dom i retssager vedrørende sagens realitet kan bekræfte den foreløbige foranstaltning eller tilsidesætte den.

Retsbevarende foranstaltninger er foranstaltninger, som skal sikre, at skyldneren overholder sine forpligtelser. Disse foranstaltninger gør det muligt for kreditorer at gardere sig mod risikoen for ikke at modtage, hvad der tilkommer dem.

Domstolen kan pålægge foreløbige og retsbevarende foranstaltninger mod skyldnerens ejendom. Fordringshaver er ifølge loven berettiget til at begære om bestemte foranstaltninger, inden der afsiges kendelse i sagen, også før retssagen indledes, for at sikre de rettigheder, som kun kan udøves efter dommen. Hensigten er at undgå, at modparten gør kreditors inddrivelsesret illusorisk, for eksempel ved at sælge varer, gemme dem, give dem væk eller behæfte dem med pant eller realkreditlån.

1.1 Foreløbige foranstaltninger

Foreløbige foranstaltninger kan pålægges i sager, der er indbragt med det formål for domstolen, eller i sager vedrørende sagens realitet, der afventer en afgørelse ved domstolen.

Der gælder særlige regler for foreløbige kendelser i skilsmisssager.

1.2 Retsbevarende foranstaltninger

A. Arrest (*conservatoir beslag*)

Retten kan bevilge fordringshaver tilladelse til at gøre arrest i skyldnerens ejendom med henblik på at bevare ejendommen, indtil der er afsagt kendelse om sagsøgers rettigheder.

Der findes fire slags arrest:

Arrest vedrørende inddrivelse af tilgodehavender (*conservatoire verhaalsbeslagen*). Der er gjort arrest i en ejendom efter domstolens afgørelse om, at et pengekrav skal imødekommes.

Arrest vedrørende overlevering af løsøre eller levering af varer (*conservatoire beslag tot afgifte van roerende zaken van goederen*). I dette tilfælde er arresten pålagt skyldneren for at sikre bevarelse af rettighederne for ejeren eller modtageren af leveringen.

Foregribende arrest vedrørende ægteskaber (*conservatoire marital beslag*). Den ægtefælle, der søger skilsmisse, separation eller ophævelse af fælleseje, kan gøre denne arrest gældende for at forhindre, at genstande fjernes fra den fælles ejendom, før delingen finder sted.

Arrest med henblik på at bevare bevismateriale (*conservatoire bewijsbeslag*). Formålet med denne arrest er at sikre bevismateriale.

B. Overdragelse

Denne foranstaltning vedrører først og fremmest de tilfælde, hvor der er risiko for, at genstande, der indgår i arresten, bliver fjernet. Efter anmodning fra den person, der har bedt om arresten, beordrer domstolen, at de genstande, der indgår i arresten eller vil indgå i arresten, bliver overleveret til en opsynsmand, som er udpeget af domstolen.

Overdragelse kan også blive beordret uden arrest.

C. Placering under administration

Ejendomme, der er genstande for en strid om ejerskab, kan sættes under administration af domstolen. Der verserer en tvist om en virksomheds ret til leverance. Arrest eller overdragelse af selskabets varer kan være til hinder for fortsættelse af virksomhedens drift. Administratoren kan styre virksomheden, ind til retssagen er afgjort.

D. Forsegling og opgørelse

Med tilladelse fra byrettens underdomstol (kantonrechter) kan varer, der tilhører en arv eller bestemt fælles ejendom, placeres under forsegling af notaren.

En advokat er ikke nødvendig. Denne foranstaltning anvendes sjældent. For eksempel kan arvinger, en overlevende ægtefælle eller registreret partner, bobestyrere eller personer med (begrænset) ret til en andel i den fælles ejendom begære denne foranstaltning.

Anmodning om fjernelse af forseglingen skal også ske til byrettens underdomstol.

På anmodning af bl.a. de førnævnte personer kan byrettens underdomstol påbyde en opgørelse fra en notar. En advokat er ikke nødvendig.

Foranstaltningen har til formål at bestemme størrelsen (og værdien) af boet. Anmodningen kan indgives sammen med en anmodning om en forsegling eller fjernelse af en forsegling. Foranstaltningen omfatter en kort beskrivelse af alle aktiver og passiver i boet, samt efter anmodning fra en part, en vurdering af værdien af løsøre. Hvis parterne ikke kan nå til enighed om udpegelsen af en eller flere certificerede valuarer udpeges denne (disse) af notaren

1.3 Foreløbig fuldbyrdelse

Om nødvendigt kan domstolen erklære sin afgørelse for en foreløbig fuldbyrdelse i alle opståede sager, medmindre andet er bestemt ved lov eller som følge af sagens natur. Hvis ikke det fremgår af loven, skal ansøgeren anmode om et midlertidigt fuldbyrdelsesdokument. Domstolen kan ikke udstede det af egen drift.

En foreløbig retsafgørelse kan håndhæves straks, selvom der sker indsigelse, appelleres eller indgives kassationsappel over afgørelsen.

Fuldbyrdelsesdokumentet kan omfatte hele eller en del af dommen. Afgørelsen kan også blive afsagt uden at være erklæret midlertidig fuldbyrdet, selvom dens gennemførelse vil blive suspenderet ved indgivelse af en klage. Hvis en retsafgørelse erklæres foreløbig fuldbyrdet, kan dens fuldbyrdelse fortsættes eller endog påbegyndes efter en klage er indgivet til prøvelse af dommen.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

A. Arrest

Der pålægges arrest efter tilladelse fra dommeren ved byretten, der tager stilling til anmodninger om foreløbige hjælpeforanstaltninger. Anmodning om tilladelse sker igennem en advokat. Dommeren kan i princippet tage udgangspunkt i ansøgerens krav. I princippet bliver skyldneren ikke hørt. Kendelsen falder normalt samme dag. Ved pengekrav kan dommeren fastsætte beløbet, som tilladelsen gives til. Dommeren kan bestemme, at der skal stilles sikkerhed for eventuelle skader forårsaget af arresten.

Arresten pålægges ved en stævning, der overleveres af en foged. En person, der kræver arrest og senere viser sig at have krævet arrest uretmæssigt, kan blive pålagt at betale erstatning.

Proceduren i forbindelse med anmodning om arrest indebærer udgifter såsom: registreringsafgift til domstolen (<http://www.rechtspraak.nl/>), udgifter til en advokat (<http://www.advocatenorde.nl/>) og gebyr til fogeden (<http://www.kbvg.nl/>).

B. Overdragelse

Overdragelse bliver beordret efter anmodning fra den part, der kræver arrest ved den dommer ved byretten, som behandler anmodninger om foreløbig hjælp. Den part, som arresten vedrører, og andre interessenter bliver hørt, medmindre tvingende omstændigheder udelukker dette. Ingen ankemulighed er tilladt. Dommeren kan beslutte, at der skal stilles sikkerhed.

Dommeren ved byretten, der behandler anmodninger om foreløbig hjælp, kan beordre overdragelse uafhængigt af arrest.

Proceduren i forbindelse med anmodning om overdragelse indebærer udgifter såsom: registreringsafgift til domstolen (<http://www.rechtspraak.nl/>), udgifter til en advokat (<http://www.advocatenorde.nl/>) og gebyr til fogeden.

C. Placering under administration

Efter anmodning fra den berørte part sætter dommeren ved byretten, der behandler anmodninger om foreløbig hjælp, den omstridte ejendom under administration. Foranstaltningen er ikke relateret til nogen arrest, der måtte være anmodet om. Administratorens beføjelser indskrænkes ikke af eventuelle arrester, der måtte være anmodet om. Foranstaltningen kan omfatte enhver form for varer, løsøre, fast ejendom og ejendomsret. Administrationen har først og fremmest til formål at sikre en fortsat forvaltning af for eksempel virksomheders goder gennem en uafhængig tredjepart, så længe sagen verserer ved domstolen.

Proceduren i forbindelse med placering under administration indebærer udgifter såsom: registreringsafgift til domstolen (<http://www.rechtspraak.nl/>), udgifter til en advokat (<http://www.advocatenorde.nl/>) og løn til administratoren.

D. Foreløbige foranstaltninger

Foreløbige retssager kan gennemføres helt adskilt fra og behøver ikke at blive fulgt op af en retssag om sagens realitet.

Dommeren ved byretten, der behandler anmodninger om foreløbig hjælp, har kompetence til at træffe bestemmelse om foreløbig hjælp i alle sager, når det skønnes hensigtsmæssigt. Dommeren ved byretten har også kompetence i sager, hvor der skal træffes afgørelse om sagens realitet. Domstolen, inden for hvis retsområde foranstaltningen skal træffes, har ekstra jurisdiktion ud over den normale stedlige jurisdiktion. De påbud eller forbud, som der kan anmodes om i en retssag om sagens realitet, kan der anmodes om i foreløbige sager. Pengekrav kan tillades på visse betingelser (se 2.2).

Under sagsbehandlingen ved dommeren, der behandler anmodninger om foreløbig hjælp, skal skadelidte bistås af en advokat. Sagsøgte kan bistås af en advokat. Under sagsbehandlingen hos en dommer ved byrettens underdomstol kan parterne fremlægge deres sag uden en advokat. Høringen er mundtlig

og uformel. Dommen afsiges sædvanligvis efter få uger. Domstolen kan af egen drift erklære, at den foreløbige foranstaltning kan iværksættes midlertidigt. 'Midlertidigt' betyder, at dommen er juridisk reversibel. En anden fortolkning kan ske i en sag vedrørende sagens realitet.

Denne procedure medfører følgende omkostninger: registreringsafgift til domstolen (<http://www.rechtspraak.nl/>), gebyr til fogeden (<http://www.kbvg.nl/>) og skadelidtes udgifter til en advokat (<http://www.advocatenorde.nl/>).

Foreløbige hjælpeforanstaltninger kan også iværksættes til at gælde under retssagens længde ved verserende retssager om sagens realitet. De foreløbige hjælpeforanstaltninger, som der anmodes om, skal være relateret til de krav, som er fremsat i hovedsagen. Denne procedure anvendes sjældent.

I skilsmisssager anmodes om foreløbige påbud for hele retssagens varighed og nogen tid derefter. Som eksempler kan nævnes: ægteparrets hjem, effekter beregnet til daglig brug, børn og underholdsbidrag til den ene ægtefælle, som skal betales af den anden.

Der kan anmodes om disse foranstaltninger ved en separat anmodning før, under og endda efter skilsmisssagen ind til det tidspunkt, hvor de ophører med at have virkning. Den mundtlige forhandling skal være påbegyndt senest i den tredje uge efter indgivelsen, og dommeren vil afsige dom så hurtigt som muligt.

Denne procedure medfører følgende omkostninger: registreringsafgift til domstolen (<http://www.rechtspraak.nl/>) og udgifter til en advokat (<http://www.advocatenorde.nl/>).

E. Foreløbig fuldbyrdelse

I almindelige søgsmål kan domstolen på sagsøgers begæring erklære hele eller dele af sin dom for at være foreløbig fuldbyrdet, medmindre andet er fastsat ved lov eller følger af sagens karakter. Domstolen kan gøre en foreløbig fuldbyrdelse afhængig af, at der stilles sikkerhed. Den kan også af egen drift beslutte en foreløbig fuldbyrdelse ved foreløbige retssager. Det samme gælder ved sager om anmodninger.

2.2 De vigtigste betingelser

A. Arrest

Anmodningen skal indeholde bestemte oplysninger: arten af arresten, der skal pålægges, og den ret som sagsøgeren påberåber sig, og for økonomiske krav, også størrelsen (den maksimale) heraf. Derudover skal det, afhængigt af arresten som skal pålægges, dokumenteres, om der er begrundet frygt for misbrug. En presserende interesse er ikke nødvendig.

B. Overdragelse

Ved anmodning fra en person, der kræver arrest, er påtrængende nødvendighed ikke påkrævet. I foreløbige retssager skal sagsøgeren dog have en presserende interesse. Det er ikke nødvendigt at dokumentere en frygt for misbrug.

C. Placering under administration

Dette indebærer en foreløbig retssag, så sagsøgeren skal have en presserende interesse. Det er ikke nødvendigt at dokumentere en frygt for misbrug.

D. Foreløbige foranstaltninger

I foreløbige retssager skal sagsøgeren have en presserende interesse, domstolen opvejer parternes interesser, og beslutningen fører til foreløbig hjælp.

Sagsøgerens presserende interesse skal ikke nødvendigvis have forbindelse til omstændigheder, som har med den sagsøgte at gøre. Kravet kan være anfægtet eller muligt at anfægte. Strengere krav gør sig gældende med hensyn til antageligheden af økonomiske krav i foreløbige retssager. Sagsøgerens presserende interesse undergår ekstra kontrol, mens risikoen for manglende tilbagebetaling - hvilket kan medføre nægtelse af hjælp - også skal tages i betragtning ved afvejningen af interesser. Ved alle byretter er der mulighed for retssager om foreløbig inkasso for ubestridte krav eller fordringer, der ikke med rimelighed kan bestrides, som følge af en aftale om leverede varer og/eller tjenesteydelser.

Der gælder ingen krav med hensyn til sagens anfægtelighed eller uopsættelighed i forbindelse med foreløbige foranstaltninger i skilsmisssager og andre søgsmål om sagens realitet. Frygten for misbrug er også irrelevant.

E. Foreløbig fuldbyrdelse

Ikke relevant.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

Formålet med forebyggelse er at fastholde en *de facto* eller *de jure* situation med henblik på bevarelse af rettigheder (klageret). Formålet med foreløbige foranstaltninger er at skabe en *de facto* eller *de jure* situation forud for en afgørelse i retssagen vedrørende sagens realitet.

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

A. Arrest

Det er i princippet muligt at gøre arrest i alle typer goder med undtagelse af aktiver, der er bestemt for offentlige tjenesteydelser og varer, der er angivet i Lov om civil retspleje, artikel 447, 448 og 712 (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering). En del af lønningerne, som skal udbetales, og andre pligtige regelmæssige betalinger, kan ikke gøres til genstand for arrest. Arrest kan også opkræves i forbindelse med begrænset ret eller andel i et aktiv. Reglerne for arrest i sådanne værdier er gældende mutatis mutandis (lov om civil retspleje, artikel 707).

B. Overdragelse

Løsøre, der ikke er registreret ejendom.

C. Placering under administration

Al ejendom, hvor ejerforholdet er omtvistet.

D. Foreløbige foranstaltninger

Alle typer varer kan være omfattet af en begæring ved en foreløbig retssag eller af et foreløbigt krav i sager vedrørende sagens realitet.

E. Foreløbig fuldbyrdelse

Ikke relevant.

3.2 Retsmidlenes virkning

A. Arrest

Konsekvensen af arresten er, at aktiver omfattet af arresten er indefrosset. Den part, der er omfattet af arresten, kan ikke længere sælge, bortgive, belaste eller udleje ejendommen osv. Denne manglende evne til at disponere over ejendommen er relativ: Den har kun virkning i forhold til den person, der anmoder om arresten. Ved arrest igennem stævning kan tredjeparten, hos hvem der gøres udlæg, også afholde sig fra at foretage yderligere indbetaling eller overførsel af ejendom. Den købende tredjepart i god tro er dog beskyttet i særlige tilfælde. Ved arrest igennem stævning er tredjeparten, hos hvem der gøres udlæg, forpligtet til at oplyse, hvad vedkommende opbevarer på vegne af den part, som er omfattet af arresten. Inddragelse af varer, der er omfattet af arresten, er strafbart.

B. Overdragelse

Inddragelse af overdragede varer er strafbart.

C. Placering under administration

Administrationen af varerne bliver overdraget til en administrator.

D. Foreløbige foranstaltninger

Overholdelse sikres ofte gennem tvangsbøder.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

A. Arrest

Når der gives tilladelse til en arrest, skal domstolen altid angive en frist for indgivelse af klageskrift i hovedsagen. Hvis behandlingen af hovedsagen endnu ikke er startet, fastsætter retten en tidsfrist for arresten på mindst otte dage efter afgørelsen herom inden for hvilken, hovedsagen skal indledes. Kun retssager, der har til formål at opnå et eksegibelt betalingspåbud, og for hvilke arresten er gennemført som sikkerhed for fordringen, kan betragtes som hovedsager. Arresten kan i mellemtiden ophæves af domstolen efter anmodning fra den person, hvis varer arresten omfatter, eller efter anmodning fra en anden interessent. Hvis tidsfristen, som domstolen har fastsat, overskrides, bortfalder arresten.

Arresten kan gennemføres så snart den person, der har anmodet om arresten, har opnået et tvangsfuldbyrdsdokument, som kan håndhæves, og dette dokument er blevet præsenteret for den part, som arresten omhandler (og i tilfælde af stævning, også af tredje part).

Hvis klageskriftet i hovedsagen er uigenkaldeligt afvist, bortfalder arresten. Arresten kan ophæves efter anmodning fra den part, som arresten omhandler.

B. Overdragelse

En overdragelse kan ophæves af dommeren, der modtager anmodninger om foreløbig hjælp, efter anmodning fra enhver interesseret part i en foreløbig retssag. Denne dommer afgør, om nødvendigt, til hvilken part forvalteren skal overdrage ejendommen. Ophævelse af arresten, på hvilken overdragelsen hviler, fører til ophævelse af overdragelsen. Forvalteren overdrager da ejendommen til den part, som arresten omhandler. Når den part, som har ret til ejendommen, er blevet udpeget ved den endelige dom eller en foreløbig dom, overdrager forvalteren ejendommen til denne person.

C. Placering under administration

Hvis påstanden i hovedsagen endnu ikke er blevet prøvet ved en domstol, skal den indleveres inden for en tidsfrist, som fastsættes af domstolen. Hvis tidsfristen overskrides, vil sagen blive henlagt.

Når den part, som har ret til ejendommen, er blevet udpeget ved den endelige dom eller en foreløbig dom, overdrager administratoren ejendommen til denne person. Administrationen ophæves efter fælles aftale mellem parterne eller efter anmodning fra en af dem af den dommer, der modtager anmodninger om foreløbig hjælp.

D. Foreløbige foranstaltninger

Foreløbige hjælpeforanstaltninger finder anvendelse, indtil domstolen har afsagt dom i vedrørende sagens realitet.

Dommeren i en foreløbig retssag kan endvidere begrænse gyldighedsperioden for foranstaltningerne eller stille den betingelse, at sager vedrørende sagens realitet er anlagt inden for en bestemt tidsperiode. Foreløbige kendelser udstedt i sager om realitet ophæves ligeledes, hvis hovedsagen er blevet afsluttet for tidligt.

Foreløbige kendelser i en skilsmisssag kan forblive i kraft i nogen tid efter skilsmissen. De kan ændres eller ophæves. Foreløbige kendelser udstedt inden skilsmisseproceduren bortfalder, såfremt anmodningen om skilsmisse ikke er indgivet senest fire uger efter afgørelsen om de foreløbige kendelser.

E. Foreløbig fuldbyrdelse

Appelretten kan udsætte fuldbyrdelsen. Suspensionen kan også ske igennem en retssag om tvangsfuldbyrdelse.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Generelle regler

Klage, appel og kassationsappel kan indgives imod en dom.

Klagen kan indgives til den domstol, der har afsagt udeblivelsesdommen, som vedkommende er dømt in absentia, inden for fire uger (variabel begyndelse).

Appel (for beløb på over EUR 1.750) kan indgives til appelretten af den tabende part inden for tre måneder fra datoen for afsigelsen af dommen.

Kassationsappel kan indgives til Nederlandenes højesteret (*Hoge Raad der Nederlanden*) af den tabende part inden for tre måneder fra datoen for afsigelsen af dommen enten i den første og højeste instans eller ankeinstansen.

En appel til appelretten og en kassationsappel til Nederlandenes højesteret imod en afgørelse er mulig.

En appel indgives af ansøgeren og parter, der har været involveret i retssagen inden for tre måneder fra datoen for afsigelsen af dommen, og af andre involverede parter inden for tre måneder efter deres modtagelse af retskendelsen.

Kassationsappel kan indgives af parter, der har afgivet forklaring ved en af de foregående domstole, inden for tre måneder fra datoen for afsigelsen af dommen.

Disse retsmidler suspenderer fuldbyrdelsen, medmindre dommen blev erklæret foreløbig.

A. Arrest

Det er ikke muligt at appellere til en højere instans imod en tilladelse til at pålægge arrest (Lov om civil retspleje, artikel 700, stk. 2). Den person, der anmoder om arrest, kan appellere og derefter indgive en kassationsappel imod en beslutning om at afvise kravet.

B. Overdragelse

Hvis en overdragelse er blevet besluttet efter anmodning fra den person, der anmoder om arrest, er appel til en højere instans ikke mulig.

Ansøgeren kan appellere og derefter indgive en kassationsappel imod afvisningen af kravet.

Klage, appel og kassationsappel kan indgives imod en foreløbig kendelse.

C. Placering under administration

Klage, appel og kassationsappel kan indgives imod en dom om at sætte ejendom under administration.

D. Foreløbige foranstaltninger

Klage, appel og kassationsappel kan indgives imod foreløbige kendelser afsagt i foreløbige retssager eller i retssager vedrørende sagens realitet. Appel eller kassationsappel imod foreløbige kendelser afsagt i skilsmisssager er ikke tilladt.

E. Foreløbig fuldbyrdelse

Hvis en dom ikke blevet erklæret foreløbig, kan en sådan erklæring stadig opnås ved appel eller kassationsappel eller igennem en retssag om tvangsfuldbyrdelse. Hvis en retsafgørelse erklæres for foreløbig, kan dommeren, som behandler appellen, suspendere fuldbyrdelsen. Dette er ikke muligt ved en kassationsappel. Suspensionen kan også ske igennem en retssag om tvangsfuldbyrdelse.

Sidste opdatering: 09/02/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [en](#) er allerede oversat.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Østrig

1 De forskellige typer retsmidler

Som foreløbige retsmidler og forebyggende foranstaltninger kan nævnes de sikrende retsmidler. Østrigsk ret omfatter følgende sikrende retsmidler: sikring af bevismidler

Arrest (*Exekution zur Sicherstellung*)

foreløbige forholdsregler (*einstweilige Verfügungen*)

Fælles for disse sikrende foranstaltninger er, at parterne ikke behøver føre bevis for deres anbringender, men kun skal sandsynliggøre dem.

De foreløbige forholdsregler er af størst betydning, og det er derfor kun disse, der beskrives i det følgende.

Foreløbige forholdsregler er retsafgørelser i form af kendelser, som har til formål at sikre en fremtidig tvangsfuldbyrdelse, at regulere faktiske forhold i et nærmere bestemt tidsrum eller at sikre foreløbig opfyldelse af et krav.

Blandt de foreløbige forholdsregler sondres der mellem:

forholdsregler til sikring af et krav på en pengeydelse

forholdsregler til sikring af et krav på levering af en specifik ydelse (*Individualleistung*)

forholdsregler til sikring af en rettighed eller et retsforhold.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Der afsiges kun kendelse om foreløbige forholdsregler på begæring. Parterne benævnes rekvirent (*gefährdete Partei*) og rekvisitus (*Gegner der gefährdeten Partei*). Kendelsen om foreløbige forholdsregler afsiges

under en allerede verserende sag af den ret, der behandler sagen i den pågældende instans

under en sag om tvangsfuldbyrdelse af den ret, der behandler tvangsfuldbyrdelsessagen

før den del af sagen, der vedrører selve påkendelsen af tvisten, eller mellem den del af sagen, der vedrører selve påkendelsen af tvisten, og sagen om

tvangsfuldbyrdelse af den ret, i hvis retskreds rekvisitus har hjemting

subsidiært af værnetinget for sagens genstand eller for medskyldnerens bopæl eller opholdssted eller den ret, som foretager det første fuldbyrdelsesskridt.

Da sagen afvikles efter bestemmelserne vedrørende sager om tvangsfuldbyrdelse, er der ikke advokattvang i sager i første instans.

Hvis der skal foretages konkrete fuldbyrdelsesforanstaltninger - f.eks. opbevaring eller forvaring ved rettens foranstaltning - skal disse foretages ex officio (af fogeden). Omkostningerne ved en foreløbig forholdsregel afhænger af værdien af det krav, der skal sikres, og skal i første omgang bæres af rekvirenten selv. Først hvis han vinder hovedsagen, har han krav på en omkostningsgodtgørelse, som i reglen gøres gældende under domsforhandlingen. Rekvisitus har derimod allerede krav på omkostningsgodtgørelse, når der træffes afgørelse om den foreløbige forholdsregel, forudsat at afgørelsen giver ham medhold.

2.2 De vigtigste betingelser

Der kan kun afsiges kendelse om foreløbige forholdsregler, hvis rekvirenten fremsætter en begæring, i hvilken han gør gældende og sandsynliggør, at han har et pengekrav eller et krav på en anden ydelse end penge, at der foreligger en omtvistet rettighed eller et omtvistet retsforhold, og at han gør gældende og sandsynliggør, at der foreligger en risiko.

I forbindelse med en foreløbig forholdsregel til sikring af pengekrav skal det sandsynliggøres, at der foreligger en subjektiv risiko; dvs. at det skal sandsynliggøres, at rekvisitus ville foretage handlinger, som ville vanskeliggøre eller umuliggøre inddrivelsen af kravet, hvis der ikke blev truffet en foreløbig forholdsregel.

I forbindelse med øvrige foreløbige forholdsregler skal det kun sandsynliggøres, at der foreligger en objektiv risiko, dvs. at retsforfølgningen eller opfyldelsen af kravet ville blive umuliggjort eller gjort væsentligt vanskeligere, hvis der ikke blev truffet en foreløbig forholdsregel, især på grund af ændringer ved den pågældende genstands tilstand.

Både for foreløbige forholdsregler vedrørende pengekrav og for andre former for foreløbige forholdsregler er det tilstrækkeligt til at sandsynliggøre risikoen, at det kan dokumenteres, at fordringen i givet fald skulle inddrives i stater, hvor inddrivelsen hverken er sikret ved folkeretlige overenskomster eller EU-retten.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

De sikrende retsmidler vedrørende pengekrav er udtømmende opregnet i fuldbyrdelsesbekendtgørelsen (*Exekutionsordnung*): Det drejer sig om følgende foranstaltninger:

opbevaring og forvaltning af løsøre

forbud mod at sælge eller pantsætte løsøre

forbud mod dispositioner over for tredjemand (*Drittverbot*)

forvaltning af fast ejendom tilhørende rekvisitus

forbud mod at sælge eller behæfte fast ejendom eller tinglyste rettigheder i forbindelse hermed.

3.2 Retsmidlenes virkning

Retsvirkningerne er forskellige, alt efter hvilken type sikrende retsmiddel der er tale om. Ved opbevaring og forvaltning af løsøre fratages rekvisitus rådighedsretten over dette. Retshandler vedrørende det opbevarede eller forvaltede løsøre har i princippet ingen retsvirkning. Loven giver retten vide skønsmæssige beføjelser til at foretage "nødvendige eller gavnlige" dispositioner for at undgå, at løsøret under opbevaringen eller forvaltningen forringes eller mister værdi. En sådan disposition kan f.eks. bestå i at sælge fordærlige varer.

Dispositioner, som er uforenelige med forbuddet mod at sælge eller pantsætte løsøre, har ingen retsvirkning.

Rettens forbud mod dispositioner over for tredjemand gennemføres ved, at rekvisitus fratages rådighedsretten over sit krav, og særlig at det forbydes ham at inddrive det. Samtidig pålægges det tredjemand indtil yderligere meddelelse fra retten ikke at betale sin gæld til rekvisitus og ikke at udlevere de genstande, der tilkommer denne, eller foretage sig noget, der kan forhindre eller i væsentlig grad vanskeliggøre fuldbyrdelsesforanstaltningerne over for pengefordringen eller de genstande, der skyldes eller skal udleveres. Det kan således kun forbydes rekvisitus' skyldner at opfylde en forpligtelse eller at lægge hindringer i vejen for opfyldelsen, hvorimod det ikke kan pålægges ham at betale pengebeløb til rekvirenten og heller ikke forbydes ham at udøve en ret. Sidder tredjemand forbuddet overhørigt, er han erstatningspligtig. Hvorvidt dispositioner, der er uforenelige med forbuddet, er ugyldige, er ikke udtrykkeligt fastsat i loven og omtvistet i østrigsk juridisk teori.

Forvaltningen af rekvisitus' faste ejendom overtages af en af retten indsat forvalter, hvis virksomhed overvåges af retten.

Forbuddet mod at sælge eller behæfte fast ejendom eller tinglyste rettigheder indføres i tingbogen. Efter denne indførelse i tingbogen er rekvisitus' frivillige dispositioner med hensyn til den faste ejendom eller rettigheden samt tinglysning heraf ganske vist tilladt, men har kun begrænset retsvirkning over for rekvirenten. Kun hvis rekvirentens krav er blevet retskraftigt afvist, eller den foreløbige forholdsregel på anden måde ophævet, får tredjemand også over for rekvirenten en fulgyldig ret og kan lade forbuddet aflyse.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

En foreløbig forholdsregel har kun gyldighed i en begrænset periode, men kan forlænges på begæring af rekvirenten. Afsiges der kendelse om en foreløbig forholdsregel uden for den del af proceduren, der vedrører selve påkendelsen af tvisten, skal retten med henblik på indgivelse af stævning eller begæring om tvangsfuldbyrdelse fastsætte en passende frist for søgsmål vedrørende det sikrede krav. Mod kaution kan rekvisitus udvirke en udsættelse af gennemførelsen af de foreløbige forholdsregler eller en ophævelse af allerede gennemførte forholdsregler.

Den foreløbige forholdsregel ophæves på begæring eller ex officio, hvis:

fristen for justificationssagen er udløbet

den foreløbige forholdsregel blev gennemført i videre omfang, end det var nødvendigt til sikring af rekvirenten

forudsætningerne for den foreløbige forholdsregel ikke længere er til stede

rekvisitus har stillet kaution eller sikkerhed

grundlaget for den foreløbige forholdsregel ikke længere findes.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Mod foreløbige forholdsregler findes to retsmidler, som dog ikke har opsættende virkning

Indsigelse mod den foreløbige forholdsregel: Rekvisitus og tredjemand kan rejse indsigelse inden 14 dage, hvis de ikke blev hørt i forvejen. Af hensyn til retten til at blive hørt kan der fremsættes nye anbringender. Den ret, der i første instans har behandlet sagen, træffer afgørelse om genoptagelsesbegæringen efter mundtlig forhandling for lukkede døre.

Det er også muligt at kære (*Rekurs*) kendelser, der afsiges under en sag om foreløbige forholdsregler. Kærefristen er 14 dage. Kæreproceduren er skriftlig, og der kan ikke fremsættes nye anbringender. Også en kendelse om en foreløbig forholdsregel, der er stadfæstet, kan kæres, dog ikke en kendelse om, at der ikke gives medhold i et krav om en foreløbig forholdsregel.

Særordninger:

I loven er der fastsat bestemmelser om følgende særlige forhold:

fastsættelse af et midlertidigt underholdsbidrag til en (fraskilt) ægtefælle

foreløbig regulering, benyttelse eller sikring af ægtefællernes bo og formue

fastsættelse af et midlertidigt underholdsbidrag til et barn

foreløbige forholdsregler til beskyttelse mod vold i familien

foreløbige forholdsregler til generel beskyttelse mod vold

foreløbig husleje

foreløbige forholdsregler til beskyttelse mod indgreb i privatsfæren

sikring af en ægtefælles påtrængende boligbehov.

Blandt disse særlige bestemmelser indtager foreløbige forholdsregler til beskyttelse mod vold i familien en særstilling. I Østrig har man et enkelt og meget effektivt system til beskyttelse mod vold i familien, som giver mulighed for at bortvise et voldeligt familiemedlem og give vedkommende tilhold om ikke at komme tilbage. Desuden er der mulighed for at udstede et tilhold om ikke at opholde sig nærmere bestemte steder og om ikke at tage kontakt, hvis en person udsætter en nærstående for vold, således at det ikke kan forlanges af den nærstående, at de fortsat skal mødes eller have kontakt. I systemet indgår et snævert samarbejde mellem politi, domstolene for familieretlige sager, organer (*Interventionsstellen*) til beskyttelse mod vold i familien og - hvis der er mindreårige involveret - ungdomsforsorgsmyndighederne.

Politilovgivningen giver sikkerhedsorganerne mulighed for i tilfælde af et farligt angreb på liv, helbred eller frihed at give bortvisningstilhold eller nedlægge adgangsforbud i højst to uger. Hvis der til retten indgives begæring om en foreløbig forholdsregel, forlænges fristen til højst fire uger. Politiet skal også underrette de socialmyndigheder, der tager sig af den voldsramte person.

Enhver person, som udsætter en nærstående for legemsangreb, en trussel om et sådant eller en adfærd, der i væsentlig grad er til skade for den mentale sundhed, således at det ikke kan forlanges af den nærstående, at bofællesskabet skal opretholdes, skal af retten på begæring af den nærstående:

pålægges at forlade boligen og området omkring denne og

pålægges ikke at vende tilbage til boligen eller området omkring denne, hvis boligen tjener til opfyldelse af den nærståendes påtrængende boligbehov

Retten kan desuden give den person, der skal bortvises, tilhold om ikke at opholde sig nærmere bestemte steder (f.eks. foran boligen, foran barnets skole) og om ikke at mødes med eller tage kontakt til den nærstående, såfremt dette ikke er i åbenlys modstrid med den nærståendes interesser

Afsiges der kendelse om en foreløbig forholdsregel som led i en hovedsag, f.eks. en skilsmisssag, en sag om ophævelse eller omstødelse af et ægteskab, en sag om bodeling eller en sag om brugsret til en bolig, gælder den foreløbige forholdsregel, indtil hovedsagen er afgjort ved en retskraftig afgørelse.

Kendelsen om den foreløbige forholdsregel kan afsiges, selv om bolig og husførelse fortsat er fælles, og uden forbindelse med en hovedsag. Så længe der ikke verserer en sådan hovedsag, kan gyldigheden af en foreløbig forholdsregel ikke overstige seks måneder.

Hvis betingelserne er opfyldt, skal den foreløbige forholdsregel straks gennemføres ex officio eller på begæring. Fuldbyrdelsesorganet (fogeden) skal bortvise rekvisitus fra boligen og fratage ham alle nøgler til boligen og deponere dem hos retten. Retten kan pålægge sikkerhedsmyndighederne at gennemføre de foreløbige forholdsregler til beskyttelse mod vold i familien, og disse kan lade opgaven udføre af ordenspolitiet. Dette forekommer meget ofte i praksis, således at foreløbige forholdsregler til beskyttelse mod vold i familien som regel gennemføres af politiet og ikke af fogeden.

Sidste opdatering: 05/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Polen

1 De forskellige typer retsmidler

Foranstaltningens art afhænger af, hvilken type krav der skal sikres. I henhold til artikel 747 i den civile retsplejelov (*kodeksie postępowania cywilnego*) kan pengekrav sikres gennem:

udlæg i løsøre, lønninger, udlæg i bankkonti eller et andet krav eller en anden ejendomsrettighed
behæftelse af skyldners faste ejendom gennem retsphant
udstedelse af et forbud mod afhændelse eller behæftelse af fast ejendom, der ikke er opført i tingbogen, eller hvor tingbogen er gået tabt eller er ødelagt
behæftelse af et skib eller et skib under bygning med et skibspan
udstedelse af et forbud mod at afhænde medejendomsret til lokaler
likvidation af skyldners virksomhed eller landbrugsbedrift eller af et aktiv i bedriften, der indgår i virksomheden eller i en del deraf eller i en del af landbrugsbedriften.
Hvis foranstaltningen ikke vedrører et pengekrav, vil retten sørge for, at der bliver stillet den sikkerhed, som den finder passende i den pågældende sag, hvilket ikke udelukker foranstaltningerne for pengekrav i artikel 755 i den civile retsplejelov. Retten kan navnlig:
fastsætte parternes eller deltagernes rettigheder og forpligtelser under hele retssagen
indføre et forbud mod afhændelse af aktiver eller rettigheder, der er omfattet af retssagen
udsætte fuldbyrdelsesproceduren eller andre procedurer, som har til formål at fuldbyrde en retsafgørelse
afgøre spørgsmål om forældremyndighed (mindreårige) og samværsret
afsige kendelse om en relevant registrering i tingbogen eller et andet relevant register.
I retssager bør der tages højde for parternes eller deltagernes interesser ved valg af typen af foranstaltning for at sikre kreditor tilstrækkelig retsbeskyttelse og for ikke at bebyrde skyldneren unødigt.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Der kan afsiges kendelse om foreløbige eller sikrende retsmidler på følgende vis:

Efter anmodning fra en part eller deltager i sagen indgivet til den ret, der er kompetent til at behandle sagen i første instans. Hvis denne ret ikke kan identificeres, er den kompetente ret retten på det sted, hvor afgørelsen om foreløbige eller sikrende retsmidler skal fuldbyrdes, eller i mangel heraf eller hvis afgørelsen om foreløbige eller sikrende retsmidler skal fuldbyrdes under forskellige domstoles jurisdiktioner, er den kompetente ret distriktsdomstolen (*Sąd Rejonowy*) i Warszawa. En anmodning om en foreløbig eller sikrende foranstaltning, der indgives under retssagen, behandles af den ret, ved hvilken sagen er anlagt, undtagen hvis sagen er anlagt ved den øverste domstol (*Sąd Najwyższy*). I sidstnævnte tilfælde behandles anmodningen af den kompetente ret i første instans (artikel 734 i den civile retsplejelov)

Ex officio, hvis sagen kan indledes ex officio (artikel 732 i den civile retsplejelov).

Anmodninger om foreløbige eller sikrende retsmidler indgives skriftligt. I anmodningen angives den ønskede foranstaltning, og i sager om pengekrav, det beløb, der skal sikres (beløbet må ikke overstige pengekravet, inklusive renter, der beregnes fra datoen for afgørelsen om foranstaltningen, samt omkostningerne til gennemførelse af foranstaltningen, og det krav, der skal sikres, kan også inkludere de forventede sagsomkostninger). De omstændigheder, der ligger til grund for anmodningen, bør ligeledes angives i anmodningen. Hvis en anmodning om en foreløbig eller sikrende foranstaltning indgives før indledningen af sagen, skal sagens realitet også beskrives kort (artikel 736 i den civile retsplejelov)

Der kan afsiges kendelse om foreløbige eller sikrende retsmidler inden indledningen af sagen eller under sagens behandling. Når kreditor har opnået et tvangsfuldbyrdesgrundlag, kan der alene iværksættes foranstaltninger, der har til formål at sikre en fordring, for hvilken fristen for fuldbyrdelse endnu ikke er udløbet (artikel 730, stk. 2, i den civile retsplejelov)

Når der afsiges kendelse om foreløbige eller sikrende retsmidler inden indledningen af sagen, fastsætter retten en tidsfrist for indgivelse af det indledende processkrift, og hvis fristen ikke overholdes, vil foranstaltningen være ugyldig. Denne frist kan ikke overstige to uger (artikel 733 i den civile retsplejelov).

En anmodning om foreløbige eller sikrende retsmidler skal behandles uden unødigt forsinkelse og inden for en uge efter rettens modtagelse af anmodningen, medmindre andet er fastsat ved lov. Hvis anmodninger kan behandles under retsmødet ifølge loven, skal retsmødet finde sted inden for en måned fra datoen for indgivelsen af anmodningen (artikel 737 i den civile retsplejelov).

Foreløbige eller sikrende retsmidler iværksættes på grundlag af en retsafgørelse.

2.2 De vigtigste betingelser

Der kan anmodes om foreløbige eller sikrende retsmidler i alle civile sager, der behandles ved en domstol eller voldgiftsret (artikel 730 i den civile retsplejelov).

Betingelserne for foreløbige eller sikrende retsmidler er følgende: kravet og den retlige interesse i foranstaltningen skal begrundes. Der er en retlig interesse i en foreløbig eller sikrende foranstaltning, når den omstændighed, at der ikke findes en sådan foranstaltning, gør det umuligt eller meget vanskeligt at fuldbyrde en retsafgørelse truffet i en sag eller på anden måde gør det umuligt eller meget vanskeligt at nå formålet med proceduren (artikel 730 i den civile retsplejelov).

Formålet med den foreløbige eller sikrende foranstaltning kan ikke være at opfylde et krav, medmindre andet fremgår af lovgivningen (artikel 731 i den civile retsplejelov).

Retten kan bestemme, at fuldbyrdelsen af en afgørelse om en foreløbig eller sikrende foranstaltning er betinget af kreditors indbetaling af et depositum til sikring af skyldnerens krav i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen om foranstaltningen, medmindre kreditor er statskassen, eller hvis foranstaltningen skal sikre et krav om underholdsbidrag, invalidepension eller krav fra en arbejdstager i en faglig sag, der ikke overstiger en fuld månedsløn (artikel 739 i den civile retsplejelov).

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Følgende aktiver kan være genstand for foreløbige og sikrende retsmidler:

løsøre

lønninger

en bankkonto eller andre fordringer eller andre ejendomsrettigheder

fast ejendom

skibe og skibe under bygning

medejendomsret til lokaler

en virksomhed eller landbrugsbedrift, en bedrift, der indgår i en virksomhed eller i en del deraf eller i en del af en landbrugsbedrift.

En foreløbig eller sikrende foranstaltning kan ikke omfatte aktiver, fordringer eller rettigheder, som ikke kan fuldbyrdes. Letfordærlige varer kan være genstand for en foreløbig eller sikrende foranstaltning, hvis skyldneren ikke har anden ejendom, som kan sikre kreditors fordringer, og varerne kan sælges hurtigt.

3.2 Retsmidlernes virkning

Hovedformålet med sagen anlagt med henblik på iværksættelse af en foreløbig eller sikrende foranstaltning er at sikre, at den berettigede part (oftest kreditoren) er beskyttet mod eventuelle skadelige virkninger af sagen, der behandles af retten (også før sagens indbringelse for retten), og at styrke kreditors stilling i sager om tvangsfuldbyrdelse, hvis genstanden for retssagen og foranstaltningen er et eksigibelt krav. En foreløbig eller sikrende foranstaltning kan i begrænset omfang ligeledes gøre det muligt for kreditorer at opnå likvide midler.

En foreløbig eller sikrende foranstaltning kan desuden anvendes som modsvar til skyldnerens handlinger til skade for kreditors legitime interesser.

Virkningerne for skyldneren varierer alt efter den valgte foranstaltning og kan være følgende:

i tilfælde af udlæg i løsøre har forvaltningen af løsøre efter udlægget ingen indflydelse på sagens videre forløb, og tvangsfuldbyrdelse af udlagt løsøre kan også blive udført mod køber

i tilfælde af udlæg i virksomhedens eller i ejeren af en landbrugsbedrifts bankkonto kan skyldneren kun hæve de beløb, der er fastsat af retten, til betaling af løbende lønninger og arbejdsgiverbidrag og andre lovpligtige beløb samt løbende driftsomkostninger

skyldneren har kun begrænset brugsret over andre udlagte fordringer og ejendomsrettigheder (brugsretten fastsættes af retten)

en foded kan sælge alle udlagte aktiver og rettigheder til finansielle instrumenter på en værdipapirkonto eller anden konto i overensstemmelse med reglerne for handel med finansielle instrumenter og deponere beløbet på en spærret konto i retten

skyldneren kan ikke afhænde eller pantsætte fast ejendom eller medejendomsret til lokaler

et skib eller et skib under bygning tilhørende skyldneren kan behæftes med et skibspant

skyldneren kan fratages retten til at forvalte sine aktiver, og der kan indledes en likvidation og gøres udlæg i indtægterne fra likvidationen

i sager om underholdsbidrag skal den bidragspligtige betale et bestemt beløb til den bidragsberettigede som ét samlet beløb eller periodisk.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Skyldneren kan til enhver tid anmode om, at en retligt bindende afgørelse om iværksættelse af en foreløbig eller sikrende foranstaltning ophæves eller ændres, hvis årsagen til iværksættelsen af foranstaltningen ophører med at eksistere eller ændres (artikel 742, artikel 7541, stk. 3, og artikel 757 i den civile retsplejelov).

Foranstaltningen ophæves, hvis:

skyldneren deponerer det garantibeløb, som kreditor har anmodet om i anmodningen om foranstaltningen, på en spærret konto i finansministeriet

et krav eller en anmodning er lovligt returneret eller afvist

et krav eller en anmodning er afvist, eller retssagen opgives

sagsøger ikke anmoder om hele kravet i en retssag eller gør andre krav gældende end dem, der blev sikret før retssagens begyndelse

en retsafgørelse, der imødekommer anmodningen om sikring af et krav ved en foranstaltning, er blevet endelig (foranstaltningen ophæves én måned efter den dato, hvor afgørelsen blev endelig)

sagsøger ikke anmoder om yderligere fuldbyrdelsesforanstaltninger senest to uger efter, at en afgørelse om imødekommelse af kravet er blevet endelig, i sager, hvor der er blevet iværksat en foreløbig eller sikrende foranstaltning i form af udlæg i løsøre, lønninger, en bankkonto eller i andre fordringer eller pengekrav eller gennem likvidation af skyldnerens virksomhed eller landbrugsbedrift eller af bedriften, der indgår i virksomheden eller i en del deraf eller i en del af skyldnerens landbrugsbedrift.

Desuden ophæves foranstaltningen (artikel 7541 i den civile retsplejelov):

efter udløbet af en frist på to måneder fra den dato, hvor retsafgørelsen om imødekommelse af anmodningen om sikring af et krav ved en foranstaltning eller afgørelsen om afvisning af en appel eller enhver anden indsigelse, som skyldneren har indbragt mod retsafgørelsen om imødekommelse af anmodningen

om sikring af et krav ved en foranstaltning, er blevet endelig

hvis sagsøger ikke anmoder om yderligere fuldbyrdelsesforanstaltninger senest én måned fra den dato, hvor retsafgørelsen om imødekommelse af anmodningen om sikring af et krav ved en foranstaltning eller afgørelsen om afvisning af en appel eller enhver anden indsigelse, som skyldneren har indbragt mod retsafgørelsen om imødekommelse af anmodningen om sikring af et krav ved en foranstaltning, er blevet endelig, i sager, hvor der er blevet iværksat en foreløbig eller sikrende foranstaltning, f.eks. i form af udlæg i løsøre

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Både sagsøger og skyldner kan appellere afgørelsen om en foreløbig eller sikrende foranstaltning truffet af retten i første instans (artikel 741 i den civile retsplejelov).

Sidste opdatering: 24/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [\[pt\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [\[en\]](#) er allerede oversat.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Portugal

1 De forskellige typer retsmidler

Foreløbige og sikrende retsmidler omfatter foranstaltninger til beskyttelse af visse retlige situationer f.eks.: a) foreløbige retsmidler inden for rammerne af den retlige ordning, som finder anvendelse på myndige personer, der har fået udpeget en værge, jf. [Lov nr. 49/2018 af 14. august](#), b) foreløbig bestyrelse af en fraværende persons aktiver (artikel 1021 i den civile retsplejelov), c) udpegelse af en værge *ad litem* (artikel 17 i den civile retsplejelov), d) de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre bevarelsen af aktiver, der indgår i et ubehandlet bo (article 938 i den civile retsplejelov).

Sikrende retsmidler har til formål at fjerne (*periculum in mora*), dvs. faren ved, at en forsinkelse af rettens dom vil forårsage alvorlig og uoprettelig skade for den påberåbte ret, og sikre den endelige doms effektivitet (jf. artikel 2 i den portugisiske civile retsplejelov).

Medmindre der træffes afgørelse om omvendt ansvarsbyrde, vedrører beskyttelsesprocedurer sager baseret på beskyttede rettigheder (artikel 364 i den civile retsplejelov), som beskytter eller midlertidigt foregriber virkningerne af den endelige foranstaltning ud fra den antagelse, at den retsafgørelse, der træffes i hovedsagen, vil give sagsøgeren medhold.

Risikoen for fare ved opsættelse giver retten myndighed til foreløbigt og summarisk at tage hensyn til et væsentligt retsforhold, som herefter skal gøres til genstand for en tilbundsgående og mere langvarig undersøgelse. Hvis denne foreløbige overvejelse falder ud til sagsøgerens fordel, træffes foranstaltningen med det formål at beskytte mod risikoen.

Sikrende retsmidler har til formål at sikre de praktiske resultater af søgsmålet, undgå alvorlig skade eller foregribe opfyldelsen af retten og i videst mulig udstrækning opnå en balance mellem hensynet til hurtighed og retssikkerhed.

Der er fastsat to typer af beskyttelsesforanstaltninger i den portugisiske civile retsplejelov:

a) almindelige sikrende retsmidler (artikel 362-376 i den civile retsplejelov)

b) specifikke sikrende retsmidler (artikel 377-409 i den civile retsplejelov).

Førstnævnte er omfattet af artikel 362 i den civile retsplejelov, hvori det fastsættes, at personer, som har en velbegrunnet frygt for, at en anden person kan forårsage alvorlig og uoprettelig skade på deres rettigheder, såfremt ingen af de i lovgivningen fastsatte sikrende retsmidler egner sig til sagen, kan anmode om den relevante sikrende eller foreløbige foranstaltning for at sikre håndhævelsen af den rettighed, der er i fare (artikel 362, stk. 1, i den civile retsplejelov). Sagsøgerens interesse kan være baseret på en eksisterende rettighed eller på en ret, som følger af en afgørelse, der bliver truffet i et retsstiftende søgsmål, hvad enten det er foreslået eller allerede er anlagt (artikel 362, stk. 2, i den civile retsplejelov). Fælles sikrende retsmidler finder ikke anvendelse, når hensigten er at beskytte mod risikoen for skade, som specifikt forebygges af en af de specifikke retsmidler (artikel 362, stk. 3, i den civile retsplejelov). Specifikke sikrende retsmidler er dem, som er udtrykkeligt nævnt i den civile retsplejelov og i særskilt lovgivning.

Den portugisiske civile retsplejelov indeholder bestemmelser om følgende specifikke sikrende retsmidler:

a) *foreløbig tilbageførsel af ejendomsret (artikel 377 i den civile retsplejelov)*

b) *ophævelse af bestyrelsesbeslutninger i selskaber (artikel 380 i den civile retsplejelov)*

c) *foreløbigt underholdsbidrag (artikel 384 i den civile retsplejelov)*

d) *foreløbig kompensation (artikel 388 i den civile retsplejelov)*

e) *udlæg (artikel 391 i retsplejelovent)*

f) *suspension af nye bygge- og anlægsarbejder (artikel 397 i den civile retsplejelov)*

g) *beslaglæggelse (artikel 403 i den civile retsplejelov)*

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

Hvis en person påviser en begrundet frygt for, at en anden person kan forårsage alvorlig og uoprettelig skade på vedkommendes rettigheder, kan den pågældende anmode om et passende sikrende eller foreløbig retsmiddel for at sikre håndhævelsen af den rettighed, der er i fare (artikel 362, stk. 1, i den civile retsplejelov). Sagsøgerens interesse kan være baseret på en eksisterende rettighed eller på en ret, som følger af en afgørelse, der bliver truffet i et retsstiftende søgsmål, hvad enten det er foreslået eller allerede er anlagt (artikel 362, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Den slags foranstaltninger træffes, hvis der er en høj sandsynlighed for, at retten er reel, og hvis der er en tilstrækkeligt velbegrunnet risiko for, at den bliver krænkede (artikel 368, stk. 1, i den civile retsplejelov). Retten kan dog afvise foranstaltningerne, hvis skaden for sagsøgte som følge af anvendelsen heraf i betydelig grad ville overstige den skade, sagsøgeren ønsker at undgå ved benyttelse af foranstaltningen (artikel 368, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Anvendelsen af almindelige sikrende retsmidler afhænger også subsidiært af, at der mangler et specifikt sikrende retsmiddel, som passer til den faktiske situation (artikel 362, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Således er der for de **uspecificerede forebyggelsesforanstaltninger**, jf. artikel 362 i den civile retsplejelov, følgende retlige forudsætninger:

a) retten skal formodes at eksistere

b) der er en velbegrunnet risiko for, at en anden person kan forårsage alvorlig og uoprettelig forringelse af personens rettighed (fare for opsættelse)

c) det sikrende eller forebyggende retsmiddel er egnet til at sikre håndhævelsen af den rettighed, der er i fare

d) den foranstaltning, der skal opnås, må ikke være dækket af andre sikrende retsmidler.

For at afsige kendelse om retsmidler skal der være summarisk bevis for, at den påberåbte ret højst sandsynligt er reel (sandsynlighed for medhold i hovedsagen), og den velbegrundede risiko for, at den naturlige frist for endelig afgørelse af tvisten kan forårsage uoprettelig skade eller skade, som er vanskelig at afhjælpe (fare ved opsættelse). Dommeren skal være tilbøjelig til at tro, at resultatet af hovedsagen vil være medhold til sagsøgeren, da sikrende retsmidler vil have klare retsvirkninger for den sagsøgte (artikel 368, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Vedrørende de **specifikke sikrende retsmidler**:

a) **foreløbig tilbageførsel af ejendomsret**: I tilfælde af voldeligt røveri kan ejeren anmode om, at vedkommendes ejendele midlertidigt tilbageleveres og gøre de forhold gældende, der udgør besiddelse, røveri og vold. Dommeren kan afsige kendelse om tilbagelevering uden indkaldelse eller afhøring af røveren, hvis dommeren ved undersøgelse af bevismaterialet vurderer, at sagsøgeren havde ejendele i sin besiddelse og blev frarøvet dem med vold (artikel 377, 378 og 379 i den civile retsplejelov).

b) **midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger i selskaber**: Hvis en hvilken som helst form for forening eller virksomhed træffer beslutninger, der strider mod lovgivning, vedtægter eller aftale, kan en partner inden for ti dage (som regnes fra datoen for det møde, hvor beslutningerne blev truffet, eller den dato, hvor sagsøgeren blev opmærksom på dem, hvis de ikke blev behørigt indkaldt til mødet), anmode om, at gennemførelsen af disse beslutninger blev suspenderet. De skal dokumentere deres rolle som partner og bevise, at gennemførelsen af beslutningerne kan forårsage betydelig skade. De skal dokumentere deres rolle som partner og bevise, at gennemførelsen af beslutningerne kan forårsage betydelig skade. Anmodningen skal vedlægges en kopi af referatet af det møde, hvor beslutningerne blev truffet, og med undtagelse af årlige generalforsamlinger erstattes kopien af referatet af dokumentation for beslutningen (artikel 380-383 i den civile retsplejelov).

c) **foreløbigt underholdsbidrag**: En person, der har ret til underholdsbidrag, kan anmode om fastsættelse af det månedlige beløb, vedkommende skal have i midlertidigt bidrag, forudsat at den første endelige betaling ikke er foretaget. Når retten har modtaget anmodningen om midlertidigt bidrag, fastsættes en dato for retssagen, og parterne underrettes om, at de skal møde personligt til retsmødet eller være repræsenteret af en stedfortræder med særlig fuldmagt til at afslutte sagen. Svarkriftet fremlægges på selve retsmødet, og dommeren sigter mod at nå en aftale om fastsættelse af bidraget, som herefter godkendes ved dom (artikel 384-387 i den civile retsplejelov).

Møder ingen af parterne frem, eller hvis forsøget på at nå en aftale mislykkes, foranstalter dommeren bevisoptagelse før afsigelsen af en mundtlig dom, som skal omfatte en kortfattet begrundelse (artikel 385 i den civile retsplejelov).

d) **foreløbig skadeserstatning**: I forbindelse med krav om erstatning for dødsfald eller legemsbeskadigelse kan skadelidte og personer, der kan være berettigede til underholdsbidrag fra den skadelidte, samt personer, som skadelidte betalte underholdsbidrag i overensstemmelse med en naturlig forpligtelse, anmode om at få tildelt et bestemt beløb i form af en månedlig sum som foreløbig skadeserstatning. Dommeren vil bevilge den anmodede foranstaltning, forudsat at der foreligger bevis for en trangssituation som følge af den lidte skade og for sagsøgte erstatningspligt. Den midlertidige betaling, der skal fratrækkes den endelige skadeserstatning, fastsættes retfærdigt af retten. Dette gælder også tilfælde, hvor kravet om erstatning er baseret på skader, som kan bringe skadelidtes underhold eller bolig i alvorlig fare. Førnævnte punkter vedrørende midlertidigt underholdsbidrag gælder tilsvarende også for behandlingen af denne foranstaltning (artikel 388-390 i den civile retsplejelov).

e) **Udlæg**: Udlæg giver en kreditor, der har kunnet dokumentere en risiko for, at de aktiver, hvori han har sikkerhed for sit krav, går tabt, mulighed for at opnå fogedrettens udlæg i aktiverne. Den, der anmoder om udlæg, påberåber sig forhold, som sandsynliggør kravets eksistens og begrunder den påberåbte risiko og fremlægger en liste over de aktiver, der skal gøres udlæg i, sammen med alle de oplysninger, som er nødvendige for at færdiggøre undersøgelsen. Hvis der begæres udlæg mod køberen af debtors ejendele, påberåber sagsøgeren — såfremt købet ikke ser ud til at være blevet anfægtet ved retten — de forhold, der gør tvisten sandsynlig (artikel 391-396 i den civile retsplejelov).

Efter undersøgelse af beviserne afsiges kendelse om udlægget uden høring af den anden part, forudsat at de lovfæstede krav anses for at være opfyldt (artikel 393, stk. 1, i den civile retsplejelov).

I tilfælde af udlæg i skibe eller deres last er sagsøgeren ud over at opfylde de generelle krav ansvarlig for at påvise, at udlægget er tilladt i betragtning af kravets art (artikel 394, stk. 1, i den civile retsplejelov). I så fald finder udlægsforretningen ikke sted, hvis skyldneren omgående stiller en acceptabel sikkerhed i forhold til kreditor, eller hvis dommeren inden to dage finder det passende, at skibets afsejling standses, indtil der er stillet sikkerhed (artikel 394, stk. 2, i den civile retsplejelov).

f) nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde: En person, der finder at have en individuel eller kollektiv ejendomsret eller enhver anden form for råderet, der risikerer at blive krænkede som følge af nye anlæg, arbejder eller tjenester, som skader eller kan skade vedkommendes interesser, har mulighed for senest 30 dage efter at være blevet opmærksom på forholdet at kræve, at anlæg, arbejder eller tjenester udsættes med øjeblikkelig virkning. Sagsøgeren kan også for to vidner nedlægge forbud udenretsligt ved at give bygherren eller den ansvarshavende eller dennes stedfortræder besked på at indstille arbejdet. Dette udenretslige forbud har ingen virkning, hvis anmodningen om rettens godkendelse ikke er indgivet inden fem dage (artikel 397-402 i den civile retsplejelov).

g) arrest: Når der er en rimelig risiko for, at løsøre eller fast ejendom eller dokumenter fortabes, skjules eller bortskaffes, kan der anmodes om arrest. Denne arrest er knyttet til søgsmålet vedrørende specifikation af aktiverne eller bevis for ejerskab af rettighederne til de aktiver, i hvilke der er gjort arrest (artikel 403-409 i den civile retsplejelov).

Der kan anmodes om arrest af enhver, som har en interesse i at bevare aktiverne eller dokumenterne, men kun kreditorer kan dog anmode om arrest i tilfælde, som giver anledning til opkrævning af arv. Sagsøgeren skal summarisk bevise retten til aktiverne og de forhold, der ligger til grund for risikoen for deres fortabelse eller bortskaffelse. Afhænger retten til aktiverne af en verserende retssag eller en retssag, der er blevet anlagt, skal sagsøgeren overbevise retten om, at den pågældende anmodning er gyldig. Når det nødvendige bevismateriale er blevet fremlagt, godkender dommeren retsmidlerne, hvis vedkommende mener, at sagsøgerens interesse er i alvorlig fare uden arresten.

2.1 Procedure

Med undtagelse af proceduren for nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde, hvor det er muligt forinden at iværksætte et udenretsligt initiativ efterfulgt af en anmodning om rettens godkendelse (artikel 397, stk. 2 og 3, i den civile retsplejelov), er alle de øvrige sikrende retsmidler baseret på en indledende anmodning til retten, hvori sagsøgeren fremlægger summarisk bevis for den ret, der er i fare, og begrunder risikoen for skade. I anmodningen anføres en fortegnelse over højst fem vidner, og der anmodes om optagelse af øvrige beviser i overensstemmelse med artikel 365 i den civile retsplejelov.

På anmodning kan dommeren i afgørelsen om iværksættelse af foranstaltningen ophæve sagsøgerens forpligtelse til at anlægge hovedsagen, hvis det materiale, som er indsamlet under proceduren, har overbevist dommeren om, at den beskyttede ret er reel, og arten af den iværksatte foranstaltnings art er egnet til, at der kan nås en endelig afgørelse af tvisten (artikel 369, stk. 1, i den civile retsplejelov). Denne fritagelse kan der anmodes om indtil afslutningen af det endelige retsmøde. I tilfælde af ikkekontradiktorisk procedure kan sagsøgte gøre indsigelse mod den omvendte ansvarsbyrde og samtidig anfægte den iværksatte foranstaltning (artikel 369, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Ordningen med omvendt ansvarsbyrde gælder tilsvarende for foreløbig tilbageførsel af ejendomsret, midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger i selskaber, foreløbigt underholdsbidrag, nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde og andre foranstaltninger ifølge særskilt lovgivning, som efter deres art muliggør en endelig bilæggelse af tvisten (artikel 376, stk. 4, i den civile retsplejelov).

Når det ikke er fastsat i lovgivningen, at foranstaltningen vil blive truffet uden at høre sagsøgte, vil sagsøgte blive hørt af retten, medmindre retsmødet ville bringe foranstaltningens formål eller effektivitet i alvorlig fare (artikel 366, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Skal sagsøgte høres, før der er afsagt kendelse om foranstaltningen, indkaldes sagsøgte til at gøre indsigelse inden for ti dage. Indkaldelsen erstattes af en meddelelse, når sagsøgte allerede er blevet indkaldt til hovedsagen (artikel 366, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Når indsigelsesfristen er udløbet, og sagsøgte eventuelt er blevet hørt, optages de beviser, der er påkrævet, eller som retten har bestemt (artikel 367, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis sagsøgte ikke er blevet hørt, og der skal træffes afgørelse om foranstaltningen, forkyndes afgørelsen først for sagsøgte, efter at den er truffet (artikel 366, stk. 6, i den civile retsplejelov). Efter forkyndelsen har sagsøgte generelt ret til at kære kendelsen om foranstaltningen, hvis vedkommende finder, at den på baggrund af kendsgerningerne ikke burde være blevet afsagt. Sagsøgte kan også gøre indsigelse, hvis den pågældende ønsker at fremlægge forhold eller beviser, som retten ikke har taget i betragtning, og som måske kan fjerne begrundelsen for den sikrende foranstaltning eller mindske den (artikel 372, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Sagsøgte kan ved et af de førnævnte midler anfægte kendelsen om omvendt ansvarsbyrde (artikel 372, stk. 2, i den civile retsplejelov). Gør sagsøgte indsigelse, skal retten beslutte, om den tidligere forordnede foranstaltning skal opretholdes, mindskes eller tilbagekaldes. Denne kendelse og eventuelt underholdsbidraget eller tilbagebetalingen af den omvendte ansvarsbyrde kan appelleres og fører, hvis det er relevant, til optagelse af de beviser, som er nødvendige, eller som retten har bestemt af egen drift (artikel 372, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Spørgsmål om stedlig kompetence er fastsat i artikel 78 i den civile retsplejelov, i henhold til hvilken:

a) anmodninger om udlæg og arrest kan indgives til retten, hvor den pågældende sag skal anlægges, eller det sted, hvor aktiverne befinder sig, eller — hvis der findes aktiver i flere retskredse — i en af dem (artikel 78, stk. 1, litra a), i den civile retsplejelov).

b) retten — for så vidt angår nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde — på det sted, hvor arbejdet skal udføres, har kompetence (artikel 78, stk. 1, litra b), i den civile retsplejelov).

c) den ret — for så vidt angår de øvrige sikrende retsmidler — for hvilken den pågældende sag skal anlægges, har kompetence (artikel 78, stk. 1, litra c), i den civile retsplejelov).

Hvis der ikke gøres aktiv indsigelse, forenes proceduren med sagen, når den er anlagt. Er sagen anlagt ved en anden ret, henvises den dertil, og den pågældende ret har enekompetence med hensyn til de næste skridt (artikel 78, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Er der under sagen anmodet om sikrende retsmidler, bør de tages op ved den ret, hvor den tilknyttede sag bliver behandlet, medmindre sagen afventer appel. I så fald sker foreningen først, når proceduren er afsluttet, eller når hovedsagens akter videregives til den første instans (artikel 364, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Det er obligatorisk at lade sig repræsentere ved en advokat, når sagens værdi overstiger 5 000 EUR, eller hvis kendelsen kan appelleres i henhold til artikel 58 og 1090 i den civile retsplejelov sammenholdt med artikel 44, stk. 1, i lov om retssystemets opbygning (*Lei da Organização do Sistema Judiciário*).

Sagsgenstandens værdi fastlægges på grundlag af følgende kriterier:

a) for foreløbigt underholdsbidrag og foreløbig skadeserstatning, det månedlige beløb, der er bedt om, ganget med tolv (artikel 304, stk. 3, litra a), i den civile retsplejelov).

b) for foreløbig tilbageførsel af ejendomsret, værdien af den ting, der er unddraget ejeren (artikel 304, stk. 3, litra b), i den civile retsplejelov).

c) ved midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger, værdien af tabet eller skaden (artikel 304, stk. 3, litra c), i den civile retsplejelov).

d) ved nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde og uspecificerede sikrende retsmidler, den skade som søges forhindret (artikel 304, stk. 3, litra b), i den civile retsplejelov).

e) ved midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger, værdien af tabet eller skaden (artikel 304, stk. 3, litra c), i den civile retsplejelov).

f) ved beslaglagte aktiver, værdien af det aktiv, som ejeren er frataget rådigheden over (artikel 304, stk. 3, litra f), i den civile retsplejelov).

2.2 De vigtigste betingelser

Når retten vurderer, om kriterierne for at afsige kendelse om et sikrende retsmiddel er opfyldt, skal retten altid vurdere, hvorvidt den risiko, der påberåbes, er begrundet, hvor grov en mulig krænkelse af rettigheden er, og hvor vanskeligt det vil være at opnå godtgørelse. Desuden bør retten vurdere, om den sikrende eller foreløbige foranstaltning faktisk er hensigtsmæssig for at sikre opretholdelse af den rettighed, der menes udsat for en risiko. Retten bør også vurdere, om der er nogen risiko forbundet med tidens gang.

Retten skal ligeledes kontrollere, om proceduren reelt eller potentielt bygger på en sag, der er eller vil blive anlagt på grundlag af den rettighed, der sikres.

Ved disse procedurer er det retten, der summarisk — dvs. med mindre strenghed end i en hovedsag — skal påvise, at der er begrundet sandsynlighed for, at den rettighed, der skal sikres, faktisk eksisterer, og at frykten for en krænkelse af rettigheden er tilstrækkeligt begrundet.

Alle sikrende retsmidler er hastende og har forrang for enhver anden retslig handling, der ikke er hastende (artikel 363, stk. 1, i den civile retsplejelov), og skal således afgøres i første instans senest efter to måneder, eller hvis det ikke er nødvendigt at stævne sagsøgte, senest efter 15 dage.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Rettigheder og løsøre og fast ejendom, som hverken helt eller delvis er i modstrid med lovgivningen, kan gøres til genstand for sikrende retsmidler.

3.2 Rettsmidlernes virkning

Da det drejer sig om kendelser afsagt af retterne, er de bindende for alle offentlige og private enheder og har forrang for andre afgørelser, der måtte træffes af andre myndigheder (den portugisiske grundlovs artikel 205, stk. 2). En person, der krænker det sikrende retsmiddel, jf. kendelsen, vil blive dømt for manglende overholdelse uanset hvilke foranstaltninger der er egnede til at gennemførelsen heraf (artikel 375 i den civile retsplejelov).

3.3 Rettsmidlernes gyldighed

Uanset at sagsøgeren er fritaget for byrden med at anlægge hovedsagen, er det i artikel 373 i den civile retsplejelov bestemt, at den retssikrende foranstaltning bortfalder og udløber efter afsigelse af kendelsen:

a) hvis sagsøgeren ikke anlægges den sag, foranstaltningen afhænger af, senest 30 dage efter at vedkommende fik meddelelse om, at kendelsen om foranstaltningen blev endelig (artikel 373, stk. 1, litra a), i den civile retsplejelov)

b) hvis sagen standses i mere end 30 dage, efter at den er blevet anlagt, på grund af sagsøgerens forsømmelighed (artikel 373, stk. 1, litra b), i den civile retsplejelov)

c) hvis sagsøgeren ikke anlægges den sag, foranstaltningen afhænger af (artikel 373, stk. 1, litra c), i den civile retsplejelov)

d) hvis sagsøgte frifindes, og sagsøger ikke tager yderligere skridt tids nok til at drage fordel af virkningerne af den foregående sag (artikel 373, stk. 1, litra d), i den civile retsplejelov)

e) hvis den ret, sagsøger prøver at beskytte, bortfalder (artikel 373, stk. 1, litra e), i den civile retsplejelov).

Så snart kendelsen om den sikrende foranstaltning og omvendt ansvarsbyrde er blevet endelig, underrettes sagsøgte — uanset bestemmelserne om fordeling af bevisbyrden — om, at et søgsmål om anfægtelse af den sikrede rets eksistens skal anlægges senest 30 dage efter underretningen, idet den indførte foranstaltning konsolideres som endeligt element i tvisten.

Den samme straf finder anvendelse, når processen efter anlæggelse af sagen standses i over 30 dage på grund af sagsøgers forsømmelighed, eller hvis sagsøgte frifindes, og sagsøger undlader at tage yderligere skridt tids nok til at drage fordel af virkningerne af den foregående sag (artikel 371, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Udløbet af foranstaltningerne ifølge kendelsen afhænger af gyldigheden, efter retskraftig dom, af den sag, sagsøger har anlagt (artikel 373, stk. 3, i den civile retsplejelov).

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Ordinære retsmidler er mulige, hvis sagsgenstandens værdi overstiger grænsen for den ret, kendelsen kæres til, og forudsat at den kendelse, der søges omstødt, vil betyde en skade for vedkommende svarende til mere end halvdelen af sagsgenstandens værdi (artikel 629, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Kendelser vedrørende værdien af de sikrende retsmidler kan også altid kæres, hvis det kan begrundes, at værdien overstiger grænsen for den retsinstans, som afsagde den omtvistede kendelse og foreløbige afvisninger af oprindelige anmodninger om sikrende foranstaltninger (artikel 629, stk. 3, i den civile retsplejelov). Der kan ligeledes iværksættes en appel af en kendelse, hvorved foranstaltningen afvises (artikel 629, stk. 3, litra c), i den civile retsplejelov).

Kendelser om omvendt ansvarsbyrde kan kun appelleres sammen med appeller mod kendelser afsagt om den anmodede foranstaltning. Kendelser om afvisning af omvendt ansvarsbyrde er endelige og kan ikke appelleres (artikel 370, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Kendelser om sikrende retsmidler, bl.a. vedrørende omvendt ansvarsbyrde, kan ikke appelleres til den øverste domstole (Supremo Tribunal de Justiça), bortset fra i sager, hvor kendelsen altid kan appelleres (artikel 370, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Kendelser om sikrende retsmidler kan appelleres af:

Den part, der har tabt sagen (artikel 631, stk. 1, i den civile retsplejelov).

enhver, der ikke er part i sagen, men lider direkte og faktisk skade som følge af den sikrende foranstaltning (artikel 631, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Den ret, der har kompetence til at vurdere en appel, er retten i anden instans i den retskreds, hvor den retsinstans, der har afsagt den anfægtede kendelse, er beliggende.

Fristen for at indbringe appellen er 15 dage fra datoen for kendelsens forkyndelse (artikel 638, stk. 1, i den civile retsplejelov). Såfremt kæren også vedrører en ny vurdering af registrerede beviser, forlænges tidsfristen med 10 dage (artikel 638, stk. 7, i den civile retsplejelov).

En appel af en kendelse, der fuldstændigt afviser eller ikke godkender foranstaltningen, har opsættende virkning (artikel 647, stk. 3, litra d), i den civile retsplejelov). I øvrige tilfælde har den kun overførende virkning.

Gældende lovgivning

 [Lov nr. 41/2013 af 26. juni](#) - den civile retsplejelov

 [Lov nr. 62/2013 af 26. august](#) - lov om retssystemets opbygning

Relevante links

Yderligere oplysninger findes på følgende websteder:

 [Portal da Justiça \(retsvæsenets portal\)](#);

 [Direcção-Geral da Política de Justiça \(generaldirektoratet for retspolitik\)](#)

 [Portal CITIUS \(CITIUS-portalen\)](#)

 [Bases Jurídico-Documentais \(databaser med juridisk dokumentation\)](#)

 [Diário da República \(Portugals statstidende\)](#)

Bemærk:

Hverken EJM-kontaktpunktet, domstolene eller andre enheder og myndigheder er bundet af oplysningerne i dette faktablad. Selv om oplysningerne ajourføres regelmæssigt, fritager de ikke for læsning af de retsakter, der er gældende på et givet tidspunkt, og de foregriber ikke udviklingen i fortolkningen af retspraksis.

Sidste opdatering: 11/07/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Rumænien

1 De forskellige typer retsmidler

De forskellige typer af sikrende retsmidler er beslaglæggelse, retslig beslaglæggelse og arrest. Sikrende retsmidler er processuelle bestemmelser truffet af retten om beslaglæggelse og sikring af skyldnerens aktiver for at forhindre modparten i at tilintetgøre eller fjerne de pågældende aktiver eller forringe deres værdi.

Beslaglæggelse består i at indefryse skyldnerens sporbare aktiver for at søge fuldbyrdelse i dem, når fordringshaveren har opnået en eksigibel retsafgørelse. Den civile retsplejelov indeholder en række særlige bestemmelser om proceduren for beslaglæggelse af civile skibe.

Retslig beslaglæggelse består i at beslaglægge aktiver og overlade dem til en foged med henblik på sikring.

Retslig beslaglæggelse kan anvendes, når der er indledt en sag om ejendomsret eller en anden overordnet tinglig rettighed, ejendomsret til et aktiv eller brug eller administration af et aktiv i sameje, hvorved retten har kompetence til at godkende retslig beslaglæggelse af aktivet.

Arrest kan gøres i penge, værdipapirer eller andre sporbare immaterielle aktiver, som skyldneren har til gode hos en tredjepart.

Eksigibel arrest er en form for indirekte fuldbyrdelse, hvorved penge, værdipapirer eller andre sporbare immaterielle aktiver inddrives.

Nogle domme afsagt af retten i første instans er *ifølge loven foreløbigt eksigible*, når formålet er at fastslå udøvelse af forældremyndighed, retten til at have en personlig forbindelse med den mindreårige samt den mindreåriges bopæl, lønninger, ydelser ved arbejdsløshed, kompensation for arbejdsulykke, livrenter, underholdspligt, børneydelser og pensioner, erstatning ved dødsfald eller personskaade eller skade på helbred, øjeblikkelig erstatning, forsegling, brydning af segl eller ransagning, krav vedrørende besiddelse, domme afsagt på grundlag af skyldnerens anerkendelse af fordringshaverens krav mv. Disse domme er foreløbigt eksigible.

Retten kan indrømme foreløbig fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende aktiver.

Med henblik på sikring af bevis kan enhver, der har en uopsættelig interesse i en persons vidnesbyrd, sagkyndige erklæringer eller bestemte aktivers tilstand, eller i at få et anbringende, en faktisk omstændighed eller en ret anerkendt, både før og under retssagen anmode om, at det pågældende bevis føres.

Hvis rettighedsindehaveren fører bevis for, at vedkommendes intellektuelle ejendomsrettigheder er genstand for en igangværende eller nært forestående ulovlig handling, og denne handling vil kunne påføre vedkommende en skade, som det vil være vanskeligt at rette op på, kan han anmode retten om at vedtage foreløbige forholdsregler (forbud mod eller midlertidigt ophør af den ulovlige handling, vedtagelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre bevismaterialet).

Hvis skaden forårsages via pressen eller radio/tv, kan retten kun anordne om midlertidigt ophør af den skadevoldende handling, hvis den skade, der er forvoldt sagsøger, er alvorlig, hvis handlingen er åbenbart uberettiget, og hvis den foranstaltning, som retten har truffet afgørelse om, ikke synes at være uforholdsmæssig i forhold til den forvoldte skade.

Retten træffer afgørelse i sagen i henhold til bestemmelserne om påbud. Såfremt anmodningen indgives, inden der anlægges et søgsmål vedrørende sagens realitet, skal afgørelsen om den foreløbige forholdsregel ligeledes indeholde en angivelse af den frist, inden for hvilken søgsmålet vedrørende sagens realitet skal anlægges, idet denne foranstaltning i modsat fald ophæves. Hvis de trufne foranstaltninger kan påføre modparten skade, kan retten kræve, at sagsøger stiller en sikkerhed, hvis størrelse retten selv fastsætter.

Foranstaltninger, der træffes, inden der anlægges et søgsmål for at beskytte den krænkede rettighed, ophører automatisk, hvis sagsøger ikke har anlagt søgsmålet inden for den af retten fastsatte frist, og senest 30 dage efter vedtagelsen af de omhandlede foranstaltninger.

Hvis sagen afvises som ugrundet, skal sagsøger efter anmodning fra den berørte part erstatte enhver skade, som vedtagelsen af de foreløbige foranstaltninger har forårsaget. Hvis sagsøger ikke har begået nogen fejl eller kun har begået en mindre fejl, kan retten i lyset af de særlige omstændigheder enten afvise at idømme vedkommende den af modparten påståede erstatning eller sænke erstatningsbeløbet.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Beslaglæggelse anordnes af retten og fuldbyrdes af en foged uden anden tilladelse eller formalitet end registrering. Desuden fuldbyrdes beslaglæggelse uden varsel og fremsættelse af påkrav mod skyldneren.

Afgørelse om beslaglæggelse kan kun træffes af den førstestansret, der har kompetence i sagen (retslig beslaglæggelse, arrest) eller af den førstestansret, der behandler sagen, eller af retten i den retskreds, hvor aktivet befinder sig (retslig beslaglæggelse). I sådanne særlige sager er advokatbistand ikke obligatorisk. Domme vedrørende beslaglæggelse og arrest fuldbyrdes af en foged. Fogeden kan udarbejde alle dokumenter vedrørende sikring og administration, modtage alle indtægter og tilgodehavender og betale løbende gæld samt gæld, der er fastslået i en eksigibel retsafgørelse. De forventede omkostninger er alene domstolenes stempelafgift, som i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i undtagelsesbekendtgørelse nr. 80 af 26. juni 2013 om domstolenes stempelafgifter er på 100 RON for sikrende retsmidler og 1 000 RON for krav om arrest i skibe og fly. Det kan pålægges fordringshaver at indbetale en af retten fastsat sikkerhed. Hvis fordringshaverens krav ikke er nedfældet skriftligt, er sikkerheden ifølge loven halvdelen af det krævede beløb. Eksigibel arrest gennemføres på fordringshavers anmodning af en foged, hvis kontor ligger i retskredsen for den appeldomstol, hvor den skyldner eller tredjepart, hos hvem arresten skal foretages, har bopæl/hjemsted, eller, hvor der er tale om bankkonti, i retskredsen for den appeldomstol, hvor skyldneren har bopæl/hjemsted, eller kreditinstituttet har hjemsted/en filial.

Foreløbig fuldbyrdelse kan begæres skriftligt eller mundtligt for den kompetente ret, indtil retsforhandlingerne afsluttes. Retten kan indrømme foreløbig fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende aktiver, når den finder, at foranstaltningen er nødvendig af vægtige juridiske grunde eller på grund af skyldnerens insolvens, eller når den skønner, at det er klart til skade for skyldneren ikke at fuldbyrde en afgørelse straks. I disse tilfælde kan retten pålægge fordringshaver at indbetale en sikkerhed.

Med henblik på sikring af bevis rettes anmodningen før retssagen til den ret, i hvis retskreds vidnet eller genstanden for beviset befinder sig, og under retssagen til den ret, der behandler sagen i første instans. En parts anmodning skal angive beviset og de faktiske omstændigheder, som parten agter at bevise, samt grundene til, at det er nødvendigt at tilvejebringe det pågældende bevis, eller modpartens samtykke.

2.2 De vigtigste betingelser

For at *beslaglæggelse og arrest* kan foretages, skal der versere en sag. I tilfælde af retslig beslaglæggelse kan der træffes afgørelse, selv om der ikke er en verserende sag. En fordringshaver, der ikke har en eksigibel afgørelse, kan anmode om beslaglæggelse eller arrest, hvis fordringshaveren kan bevise, at der er anlagt en sag.

I hastende tilfælde kan en anmodning om beslaglæggelse af et skib indgives, allerede inden der er anlagt sag med henblik på realitetsprøvelse.

Retten kan tillade anvendelsen af retslig beslaglæggelse eller arrest, hvis dette er nødvendigt for at sikre den pågældende rettighed, og der verserer en sag om ejendomsret eller en anden overordnet tinglig rettighed, ejendomsret til et aktiv eller brug eller administration af et aktiv i sameje.

Retslig beslaglæggelse kan godkendes også uden en retssag med henblik på realitetsprøvelse for et aktiv, som skyldneren tilbyder med henblik på frigørelse, for et aktiv, med hensyn til hvilket den pågældende part har rimelig grund til at frygte, at det bliver fjernet, tilintetgjort eller ændret af besidderen, for løsøre, der udgør en sikkerhed for fordringshaveren, når denne gør gældende, at skyldneren er insolvent, eller når fordringshaveren har en begrundet formodning om, at skyldneren vil søge at unddrage sig tvangsfuldbyrdelse, eller frygter, at aktiverne fjernes eller ødelægges.

Retten træffer afgørelse vedrørende anmodningen om beslaglæggelse/arrest som en hastesag uden afholdelse af retsmøde og uden at indkalde parterne, ved en eksigibel kendelse, og angiver i givet fald sikkerhedens størrelse og fristen for indbetaling af denne. En anmodning om retslig beslaglæggelse behandles som en hastesag, og parterne indkaldes. Hvis anmodningen imødekommes, kan retten pålægge sagsøger at indbetale en sikkerhed, og hvis der er tale om fast ejendom, indføres denne i tingbogen.

Der gælder ingen krav med hensyn til anmodningens hastende karakter, men fordringshaveren har mulighed for at vise, at afgørelsen ikke vil kunne fuldbyrdes på grund af skyldners fjernelse eller tilintetgørelse af de pågældende aktiver, når der er tale om beslaglæggelse og arrest, også selv om fordringen ikke er eksigibel.

Eksigibel arrest foretages uden indkaldelse i henhold til en kendelse, hvorved fuldbyrdelsen anerkendes, ved et påbud med angivelse af den eksigible afgørelse, som sendes til tredjepart sammen med den kendelse, hvorved fuldbyrdelsen anerkendes. Skyldneren informeres ligeledes om den trufne afgørelse. Rettens påbud om arrest informerer den tredjepart, som bliver bundet af arresten, om, at det er forbudt at betale de penge eller udlevere det løsøre til skyldneren, som den pågældende skylder eller kommer til at skyldte denne, idet det angives, at den pågældende er bundet af arresten, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde forpligtelsen.

Med henblik på sikring af bevis er det et krav, at **der er en risiko for, at beviset kan forsvinde eller være vanskeligere at have med at gøre på et senere tidspunkt. Hvis modparten giver sit samtykke, kan anmodningen fremsættes, også selv om det ikke haster. Retten indkalder parterne og forkynder en genpart af anmodningen for modparten. Retten behandler anmodningen uden afholdelse af retsmøde. Hvor der er risiko for forsinkelse, kan retten imødekomme anmodningen uden at indkalde parterne.**

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Bankkonti, immaterielle aktiver, værdipapirer osv. kan gøres til genstand for beslaglæggelse.

Løsøregenstande, registrerede transportmidler, fast ejendom mv. kan gøres til genstand for beslaglæggelse.

Fast ejendom, løsøre mv. kan gøres til genstand for retslig beslaglæggelse.

Penge, værdipapirer eller andre immaterielle aktiver kan gøres til genstand for eksigibel arrest.

3.2 Retsmidlenes virkning

For så vidt angår beslaglæggelse og arrest kan beslaglagte aktiver først realiseres, når fordringshaveren har opnået en eksigibel retsafgørelse.

En afgørelse om arrest i skibe fuldbyrdes ved at lade skibet tilbageholde af havnemesterens kontor i den havn, hvor skibet ligger. I dette tilfælde vil havnemesterens kontor ikke frigive de nødvendige afskibningspapirer eller tillade, at skibet forlader havnen.

Der pålægges kun en bøde som straf, hvis sagsøger i ond tro opnår et sikrende retsmiddel, der er til skade for sagsøgte. Sagsøgte/skyldneren kan gøres til genstand for strafferetlig sanktion for manglende overholdelse af rettens afgørelser.

Hvis skyldneren stiller tilstrækkelig garanti, kan retten på skyldnerens anmodning ophæve beslaglæggelsen. Anmodningen om frigivelse af aktiverne behandles som en hastesag, og parterne indkaldes med kort varsel.

Tilsvarende gælder det, at hvis det primære krav, der ligger til grund for anvendelsen af et sikrende retsmiddel, udløber, forkastes eller bortfalder som følge af en endelig dom, eller hvis den, der har fremsat kravet, opgiver forfølgelsen, kan skyldneren anmode den ret, der har truffet afgørelsen, om at frigive aktiverne. Retten træffer en endelig afgørelse vedrørende anmodningen uden at indkalde parterne.

For så vidt angår eksigibel arrest fryses alle de midler og aktiver, der er genstand for arresten, fra den dato, hvor påbuddet om arrest blev forkyndt for den tredjepart, der er bundet af arresten. Fra tidspunktet for fastfrysningen og frem til den fulde betaling af de fordringer, der er fastsat i den eksigible afgørelse, må den tredjepart, der er bundet af arresten, ikke foretage nogen betaling eller anden handling, der vil kunne forringe de indefrosne aktivers værdi. Når den fordring, for hvilken der er gjort arrest, er sikret ved pant i fast ejendom eller anden realsikkerhed, kan den arresterende fordringshaver anmode om, at arresten indføres i tingbogen eller i andre offentlige registre.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

For så vidt angår beslaglæggelse og arrest kan der ved en retsafgørelse fastsættes frister, som ikke dækker hele den periode, der gælder for afgørelsen om beslaglæggelse eller arrest (f.eks. fristen for fordringshaverens indbetaling af en sikkerhed, hvis vedkommende vil undgå, at aktiverne frigives).

Afgørelsen om beslaglæggelse eller arrest gælder, indtil afgørelsen vedrørende begæringen om frigivelse af aktiverne foreligger, hvis begæringen afvises, bortfalder eller forkastes, eller, hvis begæringen imødekommes, indtil afgørelsen fuldbyrdes, eller indtil skyldneren har stillet tilstrækkelige garantier.

Appelsager afgøres altid efter indkaldelse af parterne.

For så vidt angår eksigibel arrest fryses alle de midler og aktiver, der er genstand for arresten, fra den dato, hvor påbuddet om arrest blev forkyndt for den tredjepart, der er bundet af arresten. Fra tidspunktet for fastfrysningen og frem til den fulde betaling af de fordringer, der er fastsat i den eksigible afgørelse, herunder den periode, hvori fuldbyrdelsen har været suspenderet, må den tredjepart, der er bundet af arresten, ikke foretage nogen betaling eller anden handling, der vil kunne forringe de indefrosne aktivers værdi, medmindre andet er fastsat ved lov.

Den tredjepart, der er bundet af arresten, skal registrere pengebeløbet eller fastfryse de arresterede immaterielle aktiver senest fem dage efter meddelelsen om arrest eller efter gældens forfaldsdato. Fogeden vil frigive eller fordele det registrerede pengebeløb.

Hvis den tredjepart, der er bundet af arresten, ikke opfylder sine forpligtelser, kan den forfølgende fordringshaver, skyldneren eller fogeden underrette den fuldbyrdende ret med henblik på at få arresten stadfæstet. Hvis det af bevisførelsen fremgår, at den tredjepart, der er bundet af arresten, skylder skyldneren penge, skal retten træffe afgørelse om stadfæstelse af arresten og dermed forpligte den tredjepart, der er bundet af arresten, til at betale fordringshaveren det beløb, som tredjeparten skylder skyldneren, og ellers om ophævelse af arresten. Hvis arresten er blevet foretaget i immaterielle aktiver, som på tidspunktet for fuldbyrdelsen var ejet af den tredjepart, der er bundet af arresten, beslutter retten, at de skal sælges.

Med henblik på sikring af bevis vurderes tilladelsen til at føre de tilvejebragte beviser og deres bevisværdi i forbindelse med sagens pådømmelse. De tilvejebragte beviser kan også benyttes af den part, der ikke har anmodet om, at de blev ført. Udgifter i forbindelse med bevisførelsen registreres af den ret, der behandler sagens realitet.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

For så vidt angår beslaglæggelse og arrest, kan kendelsen kun appelleres inden for fem dage efter afsigelsen eller forkyndelsen, alt efter om dommen blev afsagt med eller uden indkaldelse af parterne, til den hierarkisk overordnede ret. Hvis kompetencen i første instans ligger hos appeldomstolen, kan der iværksættes appel. Konsekvensen af denne appel er enten frigivelse af aktiverne eller opretholdelse af det sikrende retsmiddel. Alle, der har retlig interesse heri, kan rejse indsigelse mod afgørelsen om beslaglæggelse eller arrest.

For så vidt angår eksigibel arrest kan den afgørelse, der er truffet med hensyn til stadfæstelse af arresten, kun appelleres inden for fem dage efter forkyndelsen. Den endelige afgørelse om stadfæstelse har virkning som overdragelse af en fordring og gør det ud for en eksigibel afgørelse over for den tredjepart, der er bundet af arresten, op til de beløb, der er omhandlet af stadfæstelsen. Når arresten er blevet stadfæstet, registrerer eller indbetaler den tredjepart, der er bundet af arresten, et beløb, som ligger inden for det beløb, der udtrykkeligt er angivet i afgørelsen om stadfæstelse.

For foreløbig fuldbyrdelse gælder, at hvis anmodningen blev afvist ved retten i første instans, kan der iværksættes appel. Den foreløbige fuldbyrdelse kan begæres udsat, enten ved den indgivne appel eller særskilt i løbet af appelsagen. Indtil der er truffet afgørelse vedrørende begæringen om udsættelse, kan fuldbyrdelse tillades foreløbigt ved en kendelse afsagt af retspræsidenten, også inden begæringen er indkommet.

For så vidt angår sikring af bevis er den afgørelse, hvorved anmodningen om sikring af bevis blev imødekommet, eksigibel og kan ikke appelleres. En afgørelse, hvorved anmodningen forkastes, kan kun appelleres inden for fem dage efter afsigelsen, hvis parterne har været indkaldt, og efter forkyndelsesdatoen, hvis parterne ikke har været indkaldt.

Bevis, der skal tilvejebringes, kan føres omgående eller på den dato, der er fastsat i denne henseende. Bevisførelsen fastslås i en kendelse, der ikke kan kæres.

Sidste opdatering: 08/08/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Slovenien

1 De forskellige typer retsmidler

De foreløbige og sikrende retsmidler, der er fastlagt i loven om fuldbyrdelse og sikring af civile retlige krav (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*, "ZIZ") er præjudicielle afgørelser og foreløbige kendelser.

Som (langsigtede) sikrende retsmidler i form af tvangssikring af fordringer er det efter loven om fuldbyrdelse og sikring af civile retlige krav muligt at foretage sikring ved at stifte en panteret i fast ejendom og ved at stifte en panteret i løsøre. En fordringshaver kan anmode om iværksættelse af retsmidler til tvangssikring af fordringer på samme grundlag som ved fuldbyrdelse, dvs. på grundlag af et fuldbyrdesdokument, der ikke må forveksles med præjudicielle afgørelser og foreløbige kendelser, som er midlertidige foranstaltninger, hvorom der kan indgives begæring, såfremt nedenstående betingelser er opfyldt.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

Præjudicielle afgørelser: En domstol træffer en præjudiciel afgørelse i forhold til en national domstols eller andet organs afgørelse vedrørende et pengekrav, der endnu ikke er eksigibelt, hvis fordringshaveren kan dokumentere, at der foreligger bestyrket mistanke om, at en fuldbyrdelse af kravet ellers vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad.

Foreløbige kendelser er foreløbige retsmidler til sikring af fordringer, der enten har til formål at opretholde status quo eller bevirke en ny, midlertidig situation, som gør det muligt at foretage effektiv fuldbyrdelse af en fordringshavers krav på et senere tidspunkt (sikrende kendelser) eller at forebygge alvorlige og skadelige konsekvenser og trusler om vold (reguleringsmæssige kendelser).

Det fremgår af loven om fuldbyrdelse og sikring af civile retlige krav, at **foreløbige kendelser** kan opdeles i **kendelser til sikring af pengekrav** og **kendelser til sikring af ikke-økonomiske krav**.

En domstol afsiger en *foreløbig kendelse til sikring af et pengekrav*, hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod skyldneren, hvor det påhviler fordringshaveren at dokumentere en bestyrket mistanke om, at fuldbyrdelsen af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad som følge af skyldnerens bortskaffelse, hemmeligholdelse eller anvendelse af formuegenstandene. En fordringshaver har ikke pligt til at bevise, at der foreligger en risiko, hvis han kan dokumentere, at det er sandsynligt, at skyldneren kun vil lide et ubetydeligt tab som følge af den foreslåede foranstaltning. En mistanke anses for dokumenteret, hvis fordringen skal fuldbyrdes i udlandet, medmindre den skal fuldbyrdes i en af EU's medlemsstater.

En domstol afsiger en *foreløbig kendelse til sikring af et ikke-økonomisk krav*, hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod skyldneren.

Fordringshaveren skal ligeledes bevise, at en af følgende forudsætninger er opfyldt:

Der er risiko for, at fuldbyrdelsen af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad.

Foranstaltningen er nødvendig for at hindre tvang eller hindre, at der sker uoprettelig skade.

Hvis det under behandlingen af sagen viser sig, at den foreløbige kendelse, der afsiges, er ubegrundet, vil det ikke få flere skadelige følger for skyldneren end for fordringshaveren.

2.1 Procedure

Præjudicielle afgørelser: Den domstol, der har kompetence til at gennemføre fuldbyrdelsen med hensyn til genstanden for begæringen om sikring, har stedlig kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse om en begæring om sikring af et krav og til at foretage sikring af selve kravet.

Efter indgivelsen af en begæring om en præjudiciel afgørelse og gennemgangen af betingelserne for denne træffer retten en præjudiciel afgørelse med angivelse af bl.a. den sikrede fordrings værdi med renter og omkostninger, den iværksatte sikringsforanstaltning og den af retten fastsatte sikringsperiode. Varigheden af en præjudiciel afgørelse er højst 14 dage fra den dato, hvor betingelserne for fuldbyrdelsen opstod.

Hvis den gyldighedsperiode, som retten har fastsat for en præjudiciel afgørelse, udløber inden den afgørelse, hvorpå den præjudicielle afgørelse er baseret, bliver retskraftig, forlænger retten på fordringshaverens begæring afgørelsens gyldighedsperiode, hvis de tilgrundliggende forudsætninger er uændrede.

Foreløbige kendelser: Hvis der anlægges en civil sag eller en anden retssag, træffes afgørelsen af den kompetente domstol, hvor sagen skal behandles.

Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om reglerne for en særlig procedure i ægteskabssager eller i retssager mellem forældre og børn, for hvilke der er indgivet begæring om sikring af en fordring ved hjælp af en foreløbig kendelse inden indledningen af en retssag, er den regionale domstol, der har kompetence til at foretage sikring af selve kravet. Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om begæringen om sikring af en fordring ved hjælp af en foreløbig kendelse inden indledningen af en retssag på grundlag af loven om forebyggelse af vold i hjemmet, er den regionale domstol, der er kompetent i denne sag. Hvis der ikke anlægges en civil sag eller en anden retssag, er den domstol, som har kompetence til at træffe afgørelse om sikring af en fordring ved hjælp af en foreløbig kendelse og til at sikre selve fordringen, den domstol med stedlig kompetence, som ville have kompetence til at træffe

afgørelse om begæringen om fuldbyrdelse.

Det følger således heraf, at domstolens stedlige kompetence til at afsige foreløbige kendelser i disse sager fastslås under hensyntagen til genstanden for sikring af en fordring. Hvis denne genstand udgøres af løsøre, er den stedligt kompetente domstol fuldbyrdelsesdomstolen i det område, hvor dette løsøre er placeret, eller det område, hvor skyldneren har sin permanente eller midlertidige bopæl. Hvis den genstand, der skal sikres, er et pengekrav mod skyldneren, dematerialiserede værdipapirer eller andre ejendomsrettigheder, som tilhører skyldneren, er den stedligt kompetente domstol generelt domstolen i det område, hvor skyldneren har sin permanente bopæl eller sit registrerede hjemsted. Hvis den genstand, der skal sikres, er en ejerandel i en virksomhed, er den stedligt kompetente domstol domstolen i det område, hvor virksomhedens registrerede hjemsted er beliggende. Hvis den genstand, der skal sikres, er fast ejendom, er den stedligt kompetente domstol domstolen i det område, hvor den faste ejendom er beliggende.

2.2 De vigtigste betingelser

En domstol træffer en **præjudiciel afgørelse** i forhold til en national domstols eller andet organs afgørelse vedrørende et pengekrav, der endnu ikke er eksigibelt, hvis fordringshaveren kan dokumentere, at der foreligger bestyrket mistanke om, at en fuldbyrdelse af kravet ellers vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad. Denne form for risiko anses for at være dokumenteret, hvis begæringen om sikring af en fordring ved hjælp af en præjudiciel afgørelse er baseret på et af nedenstående dokumenter:

En dom, der er afsagt i en straffesag, og hvori der blev givet medhold i den skadelidtes ejendomsretlige krav, og indgivelse af en begæring om fornyet strafferetlig prøvelse af dommen.

En afgørelse, som ville skulle lægges til grund for fuldbyrdelsen i udlandet, medmindre fuldbyrdelsen ville skulle gennemføres i en af EU's medlemsstater.

En anerkendelsesdom, som er gjort til genstand for en appel (i så fald kan retten på skyldnerens begæring fastlægge en betingelse for sikring af fordringen ved hjælp af en præjudiciel afgørelse, som indebærer, at fordringshaveren skal erlægge et depositum for det tab, som skyldneren kan blive påført som følge af den præjudicielle afgørelse).

Et forlig, som er indgået ved en domstol eller et forvaltningsorgan, og som anfægtes som fastsat i lovgivningen (i så fald kan retten på skyldnerens begæring fastlægge en betingelse for sikring af fordringen ved hjælp af en præjudiciel afgørelse, som indebærer, at fordringshaveren skal erlægge et depositum for det tab, som skyldneren kan blive påført som følge af den præjudicielle afgørelse).

Et notardokument, der er et fuldbyrdelsesdokument, som vedrører et pengekrav, der endnu ikke er forfaldet.

En domstol sikrer en fordring ved hjælp af en præjudiciel afgørelse, som vedrører et lovbestemt underholdsbidrag, der endnu ikke er forfaldet, erstatning for mistet underholdsbidrag som følge af den bidragspligtige persons død, og erstatning for tab forårsaget af en nedgang i aktivitet eller en nedgang i eller tab af erhvervsevne, der udelukkende vedrører beløb, som forfalder inden for et år.

I disse situationer antages det, at en risiko er dokumenteret, hvis der over for skyldneren allerede er fremsat krav om fuldbyrdelse af en fordring, der vedrører inddrivelsen af et beløb, der er forfaldet, eller hvis der er begæret en sådan fuldbyrdelse.

En domstol afsiger en **foreløbig kendelse til sikring af et pengekrav** på følgende vilkår: Hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod en skyldner, og hvis fordringshaveren dokumenterer en bestyrket mistanke om, at fuldbyrdelsen af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad som følge af skyldnerens bortskaffelse, hemmeligholdelse eller anvendelse af formuegenstandene (subjektiv risiko).

En domstol afsiger en **foreløbig kendelse til sikring af et ikke-økonomisk krav** på følgende vilkår: Hvis fordringshaveren kan dokumentere sandsynligheden af, at der foreligger et krav, eller at der vil blive rejst et krav mod en skyldner, og hvis fordringshaveren dokumenterer en bestyrket mistanke om, at en af følgende forudsætninger opfyldes, nemlig risikoen for, at en fuldbyrdelse af kravet vil være umulig eller vil blive vanskeliggjort i betydelig grad (objektiv risiko), at foranstaltningen er nødvendig for at hindre tvang eller hindre, at der sker uoprettelig skade, og at det ikke vil få flere skadelige følger for skyldneren end for fordringshaveren, hvis det viser sig, at den foreløbige kendelse, der er afsagt, er ubegrundet.

I ingen af tilfældene (foreløbige kendelser til sikring af et pengekrav og foreløbige kendelser til sikring af et ikke-økonomisk krav) har en fordringshaver pligt til at bevise, at der foreligger en risiko, hvis han kan dokumentere, at det er sandsynligt, at skyldneren kun vil lide et ubetydeligt tab som følge af den foreslåede kendelse. I begge tilfælde anses en risiko for dokumenteret, hvis fordringen skal fuldbyrdes i udlandet, medmindre den skal fuldbyrdes i en anden af EU's medlemsstater.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Enhver formuegenstand, der tilhører skyldneren, kan gøres til genstand for en præjudiciel afgørelse eller foreløbig kendelse, som f.eks. kontante indeståender på bankkonti, løsøre, registrerede køretøjer, fast ejendom og andre ejendomsrettigheder, forudsat at disse ikke er genstande, der ifølge loven er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, og at der ikke i loven er fastsat begrænsninger for retten til at søge fuldbyrdelse i genstande (f.eks. genstande, der ikke er i omsætning, mineralressourcer, genstande, som er nødvendige for skyldnerens levering af offentlige tjenesteydelser osv.).

3.2 Retsmidlenes virkning

Præjudicielle afgørelser: En domstol kan træffe præjudicielle afgørelser om følgende: beslaglæggelse af løsøre og indførelse af de beslaglagte genstande i registret, hvis der føres et sådant, beslaglæggelse af pengebeløb eller overdragelse af genstande, arrest i andre ejendomsrettigheder eller materielle rettigheder beslaglæggelse af et indestående på en skyldners konto på betalingstransaktionsvirksomheds konto; indførelse i virksomhedsregistret af en panteret, som er stiftet i en ejerandel i en virksomhed, eller indførelse af en panteret i det centrale register for dematerialiserede værdipapirer, som er stiftet i et dematerialiseret værdipapir midlertidigt stiftelse af en panteret i skyldnerens faste ejendom eller i en ret, der er stiftet i den faste ejendom.

En domstol kan tillade salg af beslaglagt løsøre, hvis dette løsøre vil forgå, eller hvis der er risiko for, at prisen på løsøregenstandene vil falde betydeligt, men salget af beslaglagte genstande skal gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om fuldbyrdelse og sikring af civilretlige krav, der vedrører fuldbyrdelse af løsøregenstande.

Hvis retten foretager arrest i en fordring i form af en præjudiciel afgørelse, kan den på enten fordringshaverens eller skyldnerens begæring tillade, at fordringen overføres til fordringshaveren med henblik på inddrivelse, hvis der er risiko for, at en forsinkelse ville medføre, at fordringen ikke blev inddrevet, eller at retten til regres mod en tredjepart ville fortabes.

Det beløb, der opnås ved salg af genstande eller inddrivelse af en fordring, tilbageholdes af retten indtil udløbet af gyldighedsperioden for den præjudicielle afgørelse, eller indtil fordringshaveren begærer fuldbyrdelse, dog højst 30 dage efter at fordringen er blevet eksigibel.

Foreløbige kendelser: *Foreløbige kendelser til sikring af pengekrav* kan være enhver foranstaltning, der bidrager til formålet med at sikre et krav, og som med hensyn til de formål, den skal opfylde, kan være af rent sikrende karakter. Loven indeholder følgende fortegnelse over eksempler på foreløbige kendelser til sikring af pengekrav: et forbud mod en skyldners uhindrede anvendelse af løsøregenstande og opbevaring af sådanne genstande, et forbud mod en skyldners overdragelse eller pantsætning af fast ejendom eller tinglige rettigheder til fast ejendom, der er registreret i skyldnerens favør, hvor dette forbud registreres i tingbogen, et forbud mod, at en skyldners skyldner fyldestgør krav eller overdrager formuegenstande til skyldneren, og et forbud mod, at en skyldner modtager formuegenstande, inddriver fordringer eller uhindret anvender disse, et påbud til en betalingstransaktionsvirksomhed om at afvise betaling af det beløb, der ligger til grund for den foreløbige kendelse, fra skyldnerens konto til skyldneren eller en anden person på skyldnerens anmodning.

Foreløbige kendelser til sikring af ikke-økonomiske krav kan være enhver foranstaltning, der bidrager til formålet med at sikre et krav, og som med hensyn til de formål, den skal opfylde, kan være sikrende foranstaltninger eller reguleringsforanstaltninger. Loven indeholder følgende fortegnelse over eksempler på foreløbige kendelser til sikring af ikke-økonomiske krav: et forbud mod overdragelse eller pantsætning af de løsørestande, som er genstand for fordringen, og krav om opbevaring af disse genstande, et forbud mod en skyldners overdragelse eller pantsætning af den faste ejendom, der ligger til grund for kravet, hvor dette forbud registreres i tingbogen, et forbud mod, at skyldneren gør noget, der kan skade fordringshaveren, og et forbud mod, at skyldneren ændrer noget med hensyn til den formuegenstand, som kravet vedrører, og pålæggelse af en bøde i tilfælde af overtrædelse af dette forbud, et forbud mod, at en skyldners skyldner overdrager den ejendomsrettighed, som kravet omhandler, til skyldneren, betaling af kompensation for mistet løn til en ansat under en tvist om lovligheden af en afgørelse, der bringer ansættelsesforholdet til ophør, hvis en sådan kompensation er nødvendig for at fastholde den ansatte og personer, som skyldneren er juridisk forpligtet til at beholde.

Hvis der afsiges en foreløbig kendelse i en civil sag eller i andre retssager, har den virkning som en fuldbyrdelsesafgørelse, og dette muliggør kun indgreb i skyldnerens interesser og ikke i en tredjeparts interesser. Afsigelsen af en foreløbig kendelse medfører således ikke, at der stiftes en panter i den genstand, der skal sikres.

Hvis der som følge af en foreløbig kendelse er nedlagt forbud mod, at en skyldner uhindret anvender den genstand, der skal sikres, udgør dette således heller ikke en hindring for, at en anden person kan tage retlige skridt med hensyn til denne genstand (f.eks. i fuldbyrdelsessager). Hvis skyldneren ser bort fra en sådan foreløbig kendelse, er den eneste konsekvens heraf, at fordringshaveren er berettiget til at anfægte retshandler, der er til skade for fordringshaveren, ifølge de generelle regler i obligationsretten. Personer, der erhverver ejendom, som skyldneren ikke uhindret kan benytte, er i så fald beskyttet, hvis de erhvervede den pågældende ejendom i god tro (de vidste ikke og kunne ikke have vidst, at en sådan handling var til skade for fordringshaveren). Hvis den person, der har erhvervet ejendommen, ikke erhvervede den i god tro, mister den juridiske handling kun sin retsvirkning i forhold til fordringshaveren (sagsøgeren), og i det omfang det er nødvendigt at tilbagebetale fordringshaverens krav.

Hvis skyldneren krænker en foreløbig kendelse, påhviler der ligeledes skyldneren et strafansvar som følge af den strafbare handling, som krænkelsen af andres rettigheder udgør. Fuldbyrdelsesdomstolen kan ligeledes udstede en bøde til en skyldner, der krænker en foreløbig kendelse, mens skyldneren har ret til at nedlægge påstand om, at fordringshaveren skal betale erstatning for den skade, der er påført skyldneren som følge af en foreløbig kendelse, der var ubegrundet, eller som fordringshaveren ikke var berettiget til.

Ifølge en foreløbig kendelse kan der ligeledes nedlægges forbud mod gennemførelse af betalinger til en skyldners skyldner (f.eks. en bank), og i så fald træder forbuddet i kraft fra det tidspunkt, hvor det meddeles skyldnerens skyldner. I forlængelse af meddelelsen af forbuddet for skyldnerens skyldner kan sidstnævnte ikke længere opfylde sine forpligtelser over for skyldneren og kan ligeledes være forpligtet til at betale erstatning til fordringshaveren. I procedurer, der omhandler afsigelse af en foreløbig kendelse, er det alene tilladt banken at videregive oplysninger om eksistensen og antallet af anfordringskonti eller om andre fordringer, som er gjort gældende over for skyldneren i forhold til disse konti, såfremt retten anmoder herom.

Kontonummeroplysninger om juridiske personers anfordringskonti og oplysninger om, hvorvidt disse konti er spærret, er ikke desto mindre tilgængelige for offentligheden på webstedet for Sloveniens kontor for juridiske registreringer og relaterede tjenesteydelser (*Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve*).

3.3 Retsmidlernes gyldighed

En *præjudiciel afgørelse* skal bl.a. indeholde oplysninger om den sikrede fordrings værdi med renter og omkostninger, den iværksatte sikringsforanstaltning og **den af retten fastsatte sikringsperiode**. Den præjudicielle afgørelse må dog *højst have en gyldighed på 15 dage fra den dato, hvor betingelserne for fuldbyrdelse opstod*.

En foreløbig kendelses gyldighedsperiode er ikke fastlagt i loven, men fastsættes derimod af retten i den foreløbige kendelse. Hvis en kendelse afsiges, inden der indledes en retssag eller en anden procedure, eller hvis der afsiges en kendelse til sikring af en fordring, der endnu ikke er blevet gjort gældende, fastsætter retten en frist for fordringshaverens indledning af en procedure eller retssag. Hvis fordringshaveren ikke anlægger en retssag eller indleder en procedure inden udløbet af denne frist, indstiller retten retshandlingerne. Foreløbige kendelser kan fortsat gælde efter datoen for offentliggørelsen af den domstolsafgørelse, der ligger til grund herfor.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

En skyldner kan senest otte dage efter meddelelse af en præjudiciel afgørelse eller afsigelse af en foreløbig kendelse gøre indsigelse mod denne. En sådan indsigelse skal indgives til den domstol, der har truffet den præjudicielle afgørelse eller afsagt den foreløbige kendelse, og denne domstol skal herefter træffe afgørelse om selve indsigelsen.

En skyldner eller fordringshaver kan anfægte såvel en domstolsafgørelse om en indsigelse som en afgørelse om afvisning af en begæring om en foreløbig kendelse til den domstol, der har truffet den pågældende afgørelse, senest otte dage efter meddelelsen af afgørelsen. En domstol i anden instans træffer afgørelse herom. Hverken indsigelser eller appeller har som hovedregel opsættende virkning for retssager.

Relevante links

 <http://www.pisrs.si/Pis.web/>

 <https://www.uradni-list.si/>

 <http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

 <http://www.sodisce.si/>

 <http://www.ajpes.si/>

Sidste opdatering: 09/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Slovakiet

1 De forskellige typer retsmidler

Slovakisk lov anerkender begreberne "hasteforanstaltninger", "retsbevarende foranstaltninger" og "sikring af bevismidler". De tilsvarende bestemmelser kan findes i artikel 324 ff. i lov nr. 160/2015, retsplejeloven om rettergang i civile tvister og – i forbindelse med særlige sager – i artikel 360 ff. i lov nr. 161/2015, den civile retsplejelov.

En domstol kan med en retsbevarende foranstaltning beslutte at foretage arrest i skyldners ejendele, rettigheder eller andre aktiver for at sikre en fordringshavers pengekrav, hvis der er frygt for, at muligheden for fuldbyrdelse vil blive væsentligt forringet.

En domstol træffer kendelse om en hasteforanstaltning, hvis der er behov for straks at regulere omstændighederne, eller hvis der er frygt for, at muligheden for fuldbyrdelse vil blive væsentligt forringet, eller hvis det tilstræbte mål ikke kan opnås ved hjælp af en retsbevarende foranstaltning. En sådan kendelse kan også tjene som garanti for effektiv fuldbyrdelse af en retskendelse i fremtiden.

Begrebet "sikring af bevismidler" gør det muligt at sikre bevismidler (af enhver type, hvad enten det er fra et vidne, en sagkyndig eller lignende) forud for søgsmålets indledning på en begæring – ikke på rettens initiativ. Det forventes, at en sådan begæring vil blive indgivet af en person, som er berettiget til at begære indledning af proceduren, hvor resultaterne af sikringen af bevismidlerne kan anvendes.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Den ret, som har jurisdiktion til at træffe afgørelse i en sag, er kompetent til at træffe beslutning om en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning.

Retten træffer kendelse om en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning på begæring. Begæring er ikke påkrævet, hvis en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning vedrører en sag, der kan indledes på rettens eget initiativ.

Obligatorisk advokatbistand er ikke foreskrevet ved lov.

I henhold til den relevante lov pålægges en begæring, der søger pålæggelse eller bortfald af en foranstaltning, et retsgebyr på 33 EUR.

Der pålægges ikke gebyr for sikring af bevismidler. Staten betaler for omkostningerne for bevismidler, der ikke er omfattet af et forskud. Domstolen kan dog pålægge en part, der ikke er berettiget til fritagelse for retsgebyrer, at deponere et forskud på omkostningerne for bevismidler, uden at rettighedsen til senere godtgørelse dermed går tabt.

Loven foreskriver heller ikke obligatorisk advokatbistand i dette tilfælde.

Bevismidler kan beskyttes på denne måde i både kontradiktorisk og frivillig retspleje.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten kan træffe kendelse om hasteforanstaltninger før, under og efter sagsbehandlingen. Med retsbevarende foranstaltninger træffes afgørelse om arrest ved udstedelse af en kendelse om en retsbevarende foranstaltning.

Før, under og efter selve sagen kan bevismidler sikres på begæring, hvis der er frygt for, at bevisoptagelse efterfølgende kun kan ske med store vanskeligheder, eller vil være umulig. Den ret, der har jurisdiktion til at træffe afgørelse i en sag, eller den ret, under hvis jurisdiktion de bevismidler, der er i fare, befinder sig, har kompetence til at sikre bevismidlerne. Foruden de almindelige bestemmelser indeholder den civile retsplejelov om tvister specifikke bestemmelser for sikring af bevismidler i sager om immateriel ejendomsret.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

En retsinstans kan træffe beslutning om en hasteforanstaltning, der især pålægger en part:

- a) at betale underhold i den nødvendige udstrækning
- b) at anbringe et barn i den anden forælders varetægt eller i varetægt hos en person udpeget af domstolen
- c) at tilvejebringe mindst en del af hans eller hendes betaling, hvis den pågældende er i beskæftigelse, når sagsøger af vægtige grunde ikke er i beskæftigelse
- d) at placere en pengesum eller et aktiv i retslig forvaring
- e) ikke at afhænde visse aktiver eller rettigheder
- f) at udføre, afstå fra eller tolerere en bestemt aktivitet
- g) midlertidigt at afstå fra at skaffe sig adgang til et hus eller en lejlighed, hvor en nær person eller en person, som er i den pågældende parts varetægt eller pleje, har ophold, og om hvem der er rimelig mistanke om vold
- h) afstå fra at krænke eller bringe en immateriel ejendomsret i fare.

3.2 Retsmidlenes virkning

Definitionerne af de forskellige former for hasteforanstaltninger er ment som eksempler, hvilket betyder, at en domstol også kan pålægge hasteforanstaltninger, der dækker andre områder.

En hasteforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning, ifølge hvilken en part skal undlade at afhænde aktiver eller rettigheder, udgør et forbud mod afhændelse af aktiver eller rettigheder, når der for eksempel er frygt for, at sagsøgte kan bortdøse dem (overføre dem til en anden person, destruere eller beskadige dem osv.).

En retsinstans kan afsige kendelse om en hasteforanstaltning eller en retsbevarende foranstaltning uden at høre parterne. Med andre ord behøver parterne ikke blive hørt inden kendelsen. Dette princip er forbundet med det faktum, at et retsmøde vil kunne gøre formålet med hasteforanstaltningen eller den retsbevarende foranstaltning virkningsløst, samt at bevisoptagelse som princip ikke er en del af en sådan retsaktivitet. Det vil ikke sige, at domstolen ikke kan pålægge afhøring af parterne. Hvis parterne indkaldes til afhøring, skal retten overholde alle regler for processuel bevisoptagelse. Hvis retten udelukkende optager bevismidler i form af dokumenter, optages sådant bevismateriale ikke under et offentligt retsmøde. I stedet udøver retten sin egen dømmekraft uden at have noget med parterne at gøre.

En hasteforanstaltning kan fuldbyrdes efter forkyndelse, medmindre særlig lovgivning foreskriver andet.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

En hasteforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning bortfalder:

- a) når perioden for foranstaltningens pålæggelse er udløbet
- b) hvis den er blevet pålagt efter indledning af hovedforhandlingen, og retten i første instans eller appelretten afviser søgsmålet eller hæver sagen
- c) hvis retten i sin kendelse fastsætter en tidsfrist for indgivelse af en begæring i hovedforhandlingen, men en sådan begæring ikke er indgivet inden fristens udløb
- d) hvis retten opretholder en handling i hovedforhandlingen
- e) når den ikke længere er påkrævet i henhold til fuldbyrdelsesstatussen.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

En kendelse om en hasteforanstaltning eller retsbevarende foranstaltning kan kæres. Den ret, der er kompetent til at træffe kendelse om et retsmiddel, er appelretten med behørig jurisdiktion, dvs. retten i anden instans, som er over den ret i første instans, der traf kendelsen om hasteforanstaltningen eller den retsbevarende foranstaltning.

En kære skal indgives ved den ret, hvis kendelse kæres, senest 15 dage efter kendelsens forkyndelse. Indgivelsen af en kære har ikke opsættende virkning.

Sidste opdatering: 22/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Finland

1 De forskellige typer retsmidler

I Finland kan der træffes afgørelse om sikrende retsmidler i civil- eller erhvervsretlige søgsmål til fordel for en kreditor eller anden sagsøger. Formålet med sådanne retsmidler er at sikre, at en senere kendelse efter en realitetsbehandling af sagen kan fuldbyrdes. Bestemmelserne om sikrende retsmidler findes i kapitel 7 i retsplejeloven (*oikeudenkäymiskaari*) og bestemmelserne om deres fuldbyrdelse i kapitel 8 i loven om tvangsfuldbyrdelse (*ulosottokaari*). Der findes tre typer sikrende retsmidler:

arrest til sikring af en pengefordring

arrest til sikring af en ejendomsret eller en anden såkaldt bedre ret

andre sikrende retsmidler (generelle sikrende retsmidler).

Disse sikrende retsmidler, som kan anvendes i civile søgsmål af enhver art, beskrives nærmere nedenfor. Herudover findes der andre typer sikrende retsmidler, som henhører under særlovgivning, og som kan finde anvendelse i bestemte tvister. Et eksempel herpå er sikrende retsmidler, der har til formål at sikre bevismateriale i civile sager om industrielle rettigheder og ophavsrettigheder. I straffesager finder loven om tvangsmidler (*pakkokeinolaki*) anvendelse. De af loven omfattede tvangsmidler omfatter bl.a. beslaglæggelse, forbud, arrest og udlæg.

Der skelnes mellem sikrende retsmidler og foreløbig fuldbyrdelse af en dom i en civil sag. Sidstnævnte betyder, at dommen fuldbyrdes, inden den har fået retskraft og ikke længere kan appelleres. En foreløbig dom i en civil sag kan generelt fuldbyrdes direkte, men afgørelsen kan normalt ikke fuldbyrdes i sin helhed. Man kan f.eks. på grundlag af en foreløbig afgørelse om en pengefordring truffet af en domstol i første instans gøre udlæg i debtors ejendele, hvis denne ikke stiller sikkerhed for fordringen. For at de udlagte ejendele kan sælges, og salgssummen udbetales til kreditor, kræves det dog, at kreditor stiller sikkerhed herfor. Derimod kan en udeblivelsesdom umiddelbart fuldbyrdes i sin helhed.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Det er de almindelige domstole, der træffer afgørelse om de nævnte sikrende retsmidler, idet distriktsdomstolene (*käräjäoikeus*) fungerer som domstole i første instans. Sikrende retsmidler gennemføres af en foged. Man anmoder om sikrende retsmidler ved den ret, hvor retssagen realitetsbehandles. Hvis der endnu ikke er indledt en retssag, anmoder man om sikrende retsmidler ved den distriktsdomstol, der skal realitetsbehandle sagen.

Retten kan ikke endeligt godkende en anmodning om et sikrende retsmiddel, uden at sagsøgte har haft mulighed for at blive hørt. Retten kan dog på rekvirentens begæring anordne et foreløbigt sikrende retsmiddel uden at give modparten mulighed for at blive hørt, hvis der er risiko for, at formålet med retsmidlet ellers bringes i fare. I praksis kan der hurtigt træffes afgørelse om sikrende retsmidler. Foreløbige afgørelser gælder, indtil der træffes bestemmelse om noget andet.

Hvis rekvirenten allerede er i besiddelse af et grundlag for tvangsfuldbyrdelse, men denne ikke umiddelbart kan iværksættes, kan fogeden på visse betingelser direkte anordne kortfristede sikrende retsmidler. Nedenfor behandles kun de sikrende retsmidler, der kræver en domstolsafgørelse.

2.2 De vigtigste betingelser

En afgørelse om arrest til sikring af en pengefordring eller en bedre ret forudsætter:

at rekvirenten på passende vis kan godtgøre, at han eller hun har et krav på modparten, som kan danne grundlag for en udlægsforretning, eller at han eller hun har en bedre ret til et bestemt formuegode

at der er risiko for, at modparten handler på en sådan måde, at rekvirentens pengefordring eller bedre ret bringes i fare.

På tilsvarende vis forudsætter andre sikrende retsmidler, at rekvirenten kan godtgøre, at han eller hun har en anden rettighed, og at der er risiko for, at modparten vil krænke denne rettighed.

Inden det sikrende retsmiddel gennemføres, skal rekvirenten stille sikkerhed hos fogeden.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Alle typer formuegoder kan gøres til genstand for sikrende retsmidler. Hvis formålet med en arrest er at sikre en pengefordring, træffer retten afgørelse om arrest i modpartens løsøre eller faste ejendom i den udstrækning, det er nødvendigt for at sikre rekvirentens pengefordring. Dernæst bestemmer fogeden, hvilke af modpartens ejendele der skal foretages arrest i. Hvis formålet med arresten er at beskytte en bedre ret, er det den ret, der har kompetence, der afgør, hvilke formuegoder der skal omfattes af arresten, og derefter gennemfører fogeden rettens afgørelse.

Ved hjælp af andre sikrende retsmidler kan retten:

under bødestraf forbyde modparten at gøre noget eller påbegynde noget

under bødestraf påbyde modparten at gøre noget

give rekvirenten tilladelse til at gøre noget eller til at få noget gjort

bestemme, at modpartens ejendele skal anbringes i en befuldmægtigets besiddelse eller varetægt, eller

træffe afgørelse om et andet sikrende retsmiddel, der er nødvendigt for at beskytte rekvirentens ret.

3.2 Retsmidlenes virkning

Når der foretages arrest i en genstand, fortaber debitor sin ret til at bestemme over den arresterede genstand. Det er strafbart at disponere over arresterede genstande. Ved arrest i midler på debtors bankkonto må banken ikke udbetale beløb til andre end fogeden. Det forhold, at en kreditor anmoder om arrest, indebærer imidlertid ikke, at denne får en fortrinsret til de arresterede midler i forhold til debtors øvrige kreditorer.

Retsvirkningerne af de øvrige sikrende retsmidler afhænger af deres indhold.

3.3 Retsmidlenes gyldighed

Rekvirenten skal inden for en måned, fra der er truffet afgørelse om et sikrende retsmiddel, anlægge sag ved en ret om sagens realitet eller få sagens realitet prøvet inden for rammerne af en anden procedure, der kan føre til en retskraftig afgørelse, f.eks. en voldgiftsprocedure. Sker dette ikke, vil det sikrende retsmiddel blive trukket tilbage. Sikrende retsmidler kan også trækkes tilbage, hvis det grundlag, de er baseret på, af en eller anden grund ikke længere eksisterer. Når en ret træffer afgørelse om sagens realitet, skal den på samme tid træffe afgørelse om de sikrende retsmidler.

Det er i første omgang den, der har anmodet om et sikrende retsmiddel, der afholder udgifterne i forbindelse hermed. Hvis det sikrende retsmiddel viser sig at være uberettiget, skal rekvirenten yde modparten erstatning for den skade, som det sikrende retsmiddel har forårsaget, uanset om han eller hun var i god tro. Med henblik herpå skal rekvirenten stille sikkerhed, inden et sikrende retsmiddel kan gennemføres. Modparten kan for sit vedkommende generelt hindre gennemførelsen af et sikrende retsmiddel ved at stille sikkerhed.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Domstolens afgørelser om sikrende retsmidler kan appelleres til en højere instans, dvs. appeldomstolen (*hovioikeus*) eller højesteret (*korkein oikeus*). Selv om afgørelsen appelleres, forhindrer det ikke, at det sikrende retsmiddel gennemføres, medmindre den ret, der skal behandle appelsagen, suspenderer afgørelsen. Det er dog ikke muligt at appellere en afgørelse om et foreløbigt sikrende retsmiddel.

De foranstaltninger og afgørelser, som fogeden træffer i forbindelse med gennemførelsen af sikrende retsmidler, kan appelleres til distriktsdomstolene. Der kan også indgives appel af tredjemand, der mener, at der blandt de arresterede formuegoder er ejendom, der tilhører ham.

Sidste opdatering: 15/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Sverige

1 De forskellige typer retsmidler

Kapitel 15 i den svenske retsplejelov (*rättegångsbalken*) indeholder de grundlæggende bestemmelser om sikrende retsmidler i civile søgsmål. Det er en generel regel, at ingen tvangsfuldbyrdelse i civilretlige sager kan finde sted, før en domstol har afsagt dom i sagen. Bestemmelserne om sikrende retsmidler udgør en undtagelse fra denne regel. De har generelt til formål at sikre, at den tabende part opfylder de forpligtelser, som han eller hun vil blive pålagt ved en kommende domstolsafgørelse.

Det mest almindelige sikrende retsmiddel er arrest, som indebærer, at man kan anmode om at få formuegoder, som modparten besidder, taget i forvaring eller på anden måde unddraget dennes rådighedsret.

Det fremgår af kapitel 15, § 1 i retsplejeloven, at der kan foretages arrest med henblik på at sikre en fremtidig fuldbyrdelse af en dom vedrørende et pengekrav. Som hovedregel skal en kendelse om arrest efter denne bestemmelse udformes på en sådan måde, at der kan foretages arrest i debtors formuegoder svarende til så stor en værdi, at et nærmere angivet beløb af fordringen antages at kunne dækkes. Undtagelsesvis kan det dog angives i kendelsen, hvilke formuegoder der kan gøres til genstand for fuldbyrdelsen.

Der kan også foretages arrest med henblik på at sikre en fremtidig fuldbyrdelse af en dom vedrørende bedre ret til visse formuegoder (kap. 15, § 2 i retsplejeloven). Som eksempel kan nævnes domme, som omfatter dels kendelser om, at sagsøger har en fortrinsret til visse aktier frem for sagsøgte, dels at sidstnævnte forpligtes til straks at udlevere aktierne.

I kapitel 15, § 3 i retsplejeloven findes en generel bestemmelse om domstolens ret til at anordne passende foranstaltninger med henblik på at sikre sagsøgers ret. Denne bestemmelse finder f.eks. anvendelse i forbudssager. Selv en begæring om, at det fastslås, at sagsøgte ikke har ret til at arbejde med visse varer, som er angivet i en konkurrenceklausul, er blevet anset for at falde inden for bestemmelsens rammer.

I øvrigt kan retten i henhold til retsplejelovens kapitel 15, § 4, i sager om bedre ret til bestemte formuegenstande træffe bestemmelse om at genindsætte den retmæssige ejer i besiddelse af genstanden m.m.

Endvidere fremgår det af kapitel 15, § 5, stk. 3, i retsplejeloven, at der på visse betingelser kan træffes bestemmelse om et foreløbigt sikrende retsmiddel.

Derudover findes der særlige bestemmelser om sikrende retsmidler inden for visse specialområder, f.eks. patentretten.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Kendelser om sikrende retsmidler afsiges af den ret, for hvilken sagen er indbragt. Hvis sagen ikke er indbragt for en domstol, gælder hovedsageligt samme bestemmelser om domstolskompetence som for civile søgsmål i almindelighed.

Retten kan ikke af egen drift rejse spørgsmål om sikrende retsmidler. Den part, der ønsker en sådan kendelse afsagt, skal derfor fremsætte en begæring herom. Hvis der ikke er en verserende retssag, skal begæringen fremsættes skriftligt.

Der er ingen krav om, at fordringshaveren skal bistås af eller repræsenteres ved en advokat. Det er gratis at føre en retssag ved svenske domstole, bortset fra, at der skal betales retsafgift, som for øjeblikket beløber sig til 450 svenske kroner (ca. 50 euro).

2.2 De vigtigste betingelser

For at der kan afsiges kendelse om et retsmiddel efter retsplejelovens kapitel 15, §§ 1–3, er det en betingelse, at selve hovedspørgsmålet (f.eks. en fordring efter § 1) kan gøres til genstand for en retssag eller kan prøves inden for rammerne af en anden lignende procedure. Sidstnævnte omfatter bl.a. voldgiftssager.

Arrest eller andre sikrende retsmidler efter kapitel 15 i retsplejeloven er af den svenske højesteret (*Högsta domstolen*) blevet anset for at kunne finde anvendelse selv i forbindelse med krav, der skal prøves ved en udenlandsk domstol, hvis domstolens afgørelse kan fuldbyrdes i Sverige.

For at der kan foretages arrest efter kapitel 15, §§ 1–3 i retsplejeloven, skal følgende betingelser desuden være opfyldt:

Fordringshaveren skal kunne sandsynliggøre, at han har et krav mod en anden person, og dette krav må formodes at blive gjort til genstand for en retssag eller en prøvelse inden for rammerne af en anden lignende procedure.

Fordringshaveren skal endvidere påvise, at der er begrundet frygt for ("*skäligen kan befaras*"), at modparten vil unddrage sig at betale gælden (§ 1) ved at undvige, bortskaffe formuegoder eller ved anden adfærd, at modparten bortskaffer, væsentligt forringer eller på anden vis disponerer over formuegoderne til skade for fordringshaveren (§ 2), eller at modparten ved udøvelsen af visse aktiviteter eller ved at udføre eller undlade at udføre visse handlinger forhindrer eller på anden vis vanskeliggør udøvelsen af fordringshaverens ret eller væsentligt forringer dens værdi (§ 3).

For at der kan anordnes et foreløbigt retsmiddel, kræves det desuden, at der foreligger fare ved opsættelse. Med dette udtryk menes, at fuldbyrdelsen af en kendelse bringes i fare, hvis ikke retsmidlet anordnes straks uden høring af modparten. Hvis retsmidlet opnås på denne måde, skal kendelsen forkyndes for parterne, og skyldneren opfordres til at fremsætte sine bemærkninger. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, skal retten straks tage stilling til, om retsmidlet skal opretholdes indtil videre.

Endelig kan retsmidlet kun anordnes, hvis fordringshaveren stiller sikkerhed for den skade, som modparten vil kunne påføres. Hvis fordringshaveren ikke er i stand til at stille sikkerhed, men samtidig påviser, at der er en rimelig sandsynlighed for, at hans krav består, har retten mulighed for at fritage ham fra at stille sikkerhed.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

At fuldbyrde en kendelse om arrest går ud på at sikre sig formuegoder af en vis værdi. Fuldbyrdelsen er i alt væsentligt underlagt de samme principper, som gælder for udlæg. Der er dog ikke tale om at sælge formuegenstandene.

I princippet kan der foretages arrest i formuegenstande af enhver art i forbindelse med fuldbyrdelsen. Både løsøre og fast ejendom kan komme på tale.

Visse formuegenstande er dog undtaget. Det gælder f.eks. for dem, der er omfattet af transgbeneficiet. For henhørende under transgbeneficiet anses bl.a.

tøj og andre genstande til skyldners personlige brug, op til en rimelig værdi,

møbler, husholdningsmaskiner og andet udstyr, som er nødvendigt for et hjem og dets vedligeholdelse,

arbejdsredskaber eller andet udstyr, som er nødvendigt for skyldnerens erhvervsvirksomhed eller erhvervsuddannelse,

personlige ejendele, f.eks. hædersmedaljer eller idrætspriser, som har så stor en affektionsværdi for skyldneren, at det ville være urimeligt at gøre udlæg i dem.

Formuegoder kan også være beskyttede efter særlige bestemmelser. Det kan f.eks. være tilfældet med skadeserstatninger.

Der kan ikke foretages arrest i løn m.m., før den er udbetalt og kan gøres til genstand for udlæg.

3.2 Retsmidlernes virkning

Når der er foretaget arrest i formuegoder til sikring af en fordring, må sagsøgte ikke overdrage disse formuegoder. Sagsøgte må heller ikke råde over dem på anden måde, der er til skade for fordringshaveren. Fogedretten (*Kronofogdemyndigheden*) kan dog undtagelsesvis fravige forbuddet mod at råde over formuegoderne. Rådighed i strid med forbuddet kan medføre strafansvar.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Når der er anordnet et retsmiddel efter kapitel 15, §§ 1-3 i retsplejeloven, skal fordringshaveren anlægge sag ved en domstol inden for en måned efter, at kendelsen er afsagt, hvis retssagen ikke allerede verserer. Hvis kravet skal prøves inden for rammerne af en anden procedure, skal fordringshaveren i stedet træffe de foranstaltninger, der er foreskrevet for den pågældende procedure.

Hvis der anordnes et foreløbigt retsmiddel, skal kendelsen forkyndes for parterne, og sagsøgte opfordres til at fremsætte bemærkninger. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, skal retten straks tage stilling til, om retsmidlet skal opretholdes indtil videre.

Et retsmiddel skal straks ophæves, hvis der, efter det er anordnet, stilles sikkerhed, som tilgodeser formålet med retsmidlet.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidler

Spørgsmål om sikrende retsmidler afgøres ved kendelser, både når der er tale om et procedurespørgsmål i forbindelse med prøvelsen af en sag, og når der er tale om et selvstændigt spørgsmål.

I begge situationer kan kendelsen appelleres af den person, som kendelsen går imod. Den, der ønsker at appellere en kendelse afsagt af byretten (*tingsrätten*), skal gøre dette skriftligt inden for tre uger fra den dag, kendelsen blev afsagt. Hvis kendelsen ikke er afsagt på et retsmøde, og der heller ikke ved noget retsmøde er nævnt en dato for afsigelse af kendelsen, skal appelfristen regnes fra den dag, hvor appellant fik forkyndt kendelsen. Appellen behandles af landsretten (*hovrätten*), men indgives til byretten.

Hvis byretten i et civilt søgsmål har afslået en anmodning om et sikrende retsmiddel efter kapitel 15 i retsplejeloven eller har ophævet en kendelse om et sådant retsmiddel, kan landsretten umiddelbart give tilladelse til, at retsmidlet skal gælde indtil videre. Hvis byretten har anordnet et sådant retsmiddel eller har erklæret, at kendelsen kan fuldbyrdes, selv om den endnu ikke har retskraft, kan landsretten umiddelbart beslutte, at byrettens kendelse indtil videre ikke skal fuldbyrdes.

Sidste opdatering: 06/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - England og Wales

1 De forskellige typer retsmidler

I England og Wales har domstolene i henhold til både den civile retsplejelovs del 25.1(1) og deres iboende kompetence beføjelse til at afsige kendelse om foreløbige og/eller sikrende retsmidler, der har til formål at beskytte en parts interesser, enten i et aktiv eller i en søgsmålsgrund. Disse retsmidler er tilgængelige på et hvilket som helst tidspunkt under eller inden retssagen. Der er tale om rimelige retsmidler, og retten har skønsmålsbeføjelse til at afsige den relevante kendelse. Principperne for anvendelse af disse retsmidler blev fastlagt i den skelsættende sag *American Cyanamid Co vs Ethicon*^[1]. I henhold til del 25.1(1) kan retten afsige følgende kendelser:

Midlertidige forbud/påbud

Foreløbige erklæringer

Kendelser vedrørende fast ejendom med henblik på salg, sikring, besigtigelse, overdragelse af eller betaling for ejendom

Påbud om tilladelse til adgang til fast ejendom

Kendelser om overgivelse af ejendele

Indefrysningskendelser eller kendelser, der pålægger en part at give oplysninger om, hvor den ejendom eller de aktiver, som er genstand for kendelsen om indefrysning, befinder sig

Undersøgelseskendelser

Kendelser om fremlæggelse af dokumenter eller besigtigelse af ejendom forud for en fordring – sådanne kendelser kan gøres gældende over for modparten eller en hidtil urelateret part

Kendelser om foreløbig betaling af erstatning, som retten endnu ikke har tildelt

Kendelser med påbud om indbetaling af beløb til retten, inden der er afsagt dom

Kendelser med påbud om at redegøre for midler

Kendelser vedrørende sager om intellektuel ejendomsret.

Retspraksis i henhold til domstolenes iboende kompetence har også givet anledning til visse foreløbige retsmidler, herunder ikke mindst *Norwich Pharmacal*-kendelser og forbud mod at anlægge søgsmål. *Norwich Pharmacal*-kendelser har til formål at tvinge en tredjepart til at afsløre detaljer om en skadevolder, således at sagsøger efterfølgende kan indbringe et søgsmål mod den pågældende. Ofte anvendes disse kendelser i sager om virksomheders lovovertrædelser. Forbud mod at anlægge søgsmål har til formål at forhindre, at en part anlægger en sag i udlandet, når et sådant søgsmål ville udgøre chikane eller undertrykkelse eller ikke er i overensstemmelse med princippet om en retfærdig rettergang. Derudover kan retten udtale sig om fortolkningen af loven eller et kontraktvilkår, der er genstand for en tvist.

Et påbud er en retskendelse, der pålægger en part at træffe bestemte foranstaltninger eller undlade at træffe bestemte foranstaltninger. Et midlertidigt forbud /påbud er en sådan retskendelse, truffet inden en sag er prøvet. Sagsøger kan søge at beskytte sin stilling under retssagen, eller eventuelt inden den begynder, ved at anmode om et midlertidigt forbud for at forhindre sagsøgte i at handle på en måde, der vil forvolde vedkommende skade.

Der findes desuden to specifikke typer kendelser, som sagsøger kan anmode om, når der er risiko for, at sagsøgte vil tage skridt til at destruere bevismateriale eller at gøre en kendelse, som sagsøger har fået afsagt, virkningsløs. Den første er en undersøgelseskendelse. Den anden er en arrest (freezing injunction), der forhindrer sagsøgte i at forvalte aktiver eller at flytte dem ud af retskredsen.

Når sagsøger kræver betaling af en sum penge (f.eks. gæld eller skadeserstatning), kan retten kræve, at sagsøgte foretager en foreløbig indbetaling af et beløb, som sagsøgte til sidst kan blive pålagt at betale, for at undgå at sagsøger lider skade som følge af en forsinket kendelse.

Sagsøgte kan løbe en risiko for, at det, selv om sagen afvises, og sagsøger skal betale sagens omkostninger, ikke er muligt at inddrive disse omkostninger. For at beskytte sagsøgte kan retten i visse tilfælde kræve, at sagsøger stiller sikkerhed for omkostningerne, normalt ved at indbetale et beløb til retten.

High Court har bemyndigelse til at udstede et midlertidigt forbud/påbud til støtte for en sag i en anden retskreds, hvis det er påkrævet. Den kan også gøre verdensomspændende arrest, der omfatter aktiver i andre retskredse.

[1] [1975] 1.504

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Forbud/påbud (herunder undersøgelseskendelser og arrest)

I henhold til del 25 skal enhver anmodning om foreløbige retsmidler indgives til den ret, der behandler sagen eller vil behandle sagen, når den indledes. Visse typer påbud, navnlig påbud med et internationalt element, må kun udstedes af High Court, mens andre kan udstedes af County Court. Ved High Court kan de udstedes efter den almindelige fremgangsmåde eller via de forskellige afdelinger for foreløbige anmodninger eller deres tjenester, der er åbne uden for normal arbejdstid. Dette er ofte relevant i forbindelse med påbud for at forhindre, at pressen kører en historie, eller for at standse udvisninger på foranledning af indenrigsministeriet.

De generelle krav til anmodningen er, at den skal indgives i form af en begæring (Application Notice – N244), og at begæringen skal ledsages af anmodningsformularen, et vidneudsagn til støtte for anmodningen, beedigede skriftlige erklæringer og et udkast til kendelse. Udkastet til kendelse skal indeholde et tilsagn [2] om gensidig erstatning, et tilsagn om at forkynde anmodningen for de sagsøgte, bevismaterialet og en eventuel kendelse. Dette er afgørende, hvis der er tale om en *ex parte*-sag. I tilfælde af hastepåbud skal der gives tilsagn om at betale de relevante afgifter hurtigst muligt. Der kan desuden stilles krav om et tilsagn om at indlede en formel sag hurtigst muligt.

Når dokumentet er udstedt, behandles sagen af en dommer, der skal træffe den nødvendige afgørelse og sørge for, at kendelsen forsegles og returneres til sagsøgeren. Forkyndelse for den anden part påhviler den part, der har indgivet anmodningen.

Undersøgelseskendelser er meget invasive, og derfor stilles der særlige krav til dem. De skal normalt meddeles af en tilsynsførende advokat (supervising solicitor), som har kendskab til undersøgelseskendelser og er uafhængig af rekvirentens advokat. Den tilsynsførende advokat skal forklare undersøgelseskendelsen for sagsøgte og underrette vedkommende om mulighederne for juridisk vejledning. Den tilsynsførende advokat foretager og fører tilsyn med undersøgelsen og giver sagsøgerens advokat meddelelse herom. Undersøgelseskendelser har virkning fra og med forkyndelsestidspunktet og efter udløbet af en rimelig frist for at indhente juridisk rådgivning.

Indefrysningsskendelser er kendelser, der forhindrer en part i at fjerne aktiver, der befinder sig i retskredsen, eller forhindrer den pågældende i at disponere over aktiver, der befinder sig et hvilket som helst sted i verden. De har først virkning fra forkyndelsestidspunktet, hvorfor forkyndelsen er af afgørende betydning.

I begge tilfælde fører undladelse af at efterkomme kendelsen til indledning af en sag om foragt for retten.

Foreløbige betalinger og sikkerhed for dækning af omkostninger

Foreløbige betalinger og sikkerhed for dækning af omkostninger kan aftales mellem parterne, men foreligger der ingen aftale, er det nødvendigt at gå til retten. Anmodningen indgives ved at udfylde et skema og vedlægge skriftligt bevismateriale. Anmodningen skal meddeles sagsøgte, som kan fremlægge bevismateriale som svar herpå. Hvis retten afsiger kendelse, fastsætter den formen og omfanget af den pågældende sikkerhed eller betaling.

Omkostninger forbundet med at få afsagt kendelser

Der findes ingen faste takster for nogen af de kendelser, der er beskrevet ovenfor. Der findes imidlertid særlige retsgebyrer for at indgive en anmodning om en kendelse, der afhænger af, om anmodningen skal meddeles sagsøgte eller ej. Nærmere oplysninger om disse afgifter findes på [Justitsministeriets websted](#).

Sagsøgeren skal betale sin advokats salær (samt i tilfælde af en undersøgelseskendelse også den tilsynsførende advokats salær), selv om sagsøgte i sidste ende kan blive tilkendt disse omkostninger.

[2] Tilsagn er løfter over for retten. Straffen for undladelse af at opfylde et tilsagn kan være hård.

2.2 De vigtigste betingelser

Som nævnt ovenfor afhænger alle de retsmidler, der er beskrevet i dette afsnit, af et skøn, og retten vil ikke afsige kendelse, hvis den finder, at de ville være upassende eller uforholdsmæssige under de foreliggende omstændigheder. Domstolene er ofte mere forsigtige, når det gælder undersøgelseskendelser og arrest, fordi der er tale om særligt strenge foranstaltninger.

Midlertidige forbud/påbud

Når retten skal afgøre, om den skal anordne et midlertidigt forbud/påbud[3], tager den først stilling til, hvorvidt der er tale om prøvelse af et "alvorligt" spørgsmål (frem for et "ubetydeligt eller unødigt"). Finder den ikke spørgsmålet alvorligt, afviser den at anordne forbud/påbud.

Hvis der er tale om prøvelse af et alvorligt spørgsmål, vil retten vurdere, hvad der vil være mest hensigtsmæssigt (the balance of convenience). Det indebærer en vurdering af, om det ville være værre for sagsøger at undvære forbuddet/påbuddet frem til retssagen end at pålægge sagsøgte forbuddet /påbuddet. Når retten skal tage stilling til dette spørgsmål, inddrager den følgende forhold i denne rækkefølge:

Ville tildeling af erstatning være en passende løsning for sagsøger, hvis vedkommende vandt sagen? Hvis erstatningen er passende, vil forbuddet/påbuddet blive afvist. Er den ikke tilstrækkelig (f.eks. fordi skaden for sagsøger ville være uoprettelig eller af ikke-materiel karakter), skal der tages stilling til de resterende forhold.

Ville sagsøgers løfte om erstatning give sagsøgte passende beskyttelse, hvis sagsøgte vandt sagen? At erstatningen beskytter sagsøgte tilstrækkeligt, vil normalt tale for et forbud/påbud.

Når de øvrige forhold synes at være i balance, vil retten opretholde status quo. Der kan inddrages andre sociale eller økonomiske faktorer, f.eks. virkningen af at udstede eller at afvise forbuddet/påbuddet for beskæftigelsen eller adgangen til medicin.

I sidste instans kan retten vurdere, hvordan parternes påstande står i forhold til hinanden, men kun hvis det er muligt at afgøre, at den ene part står langt stærkere end den anden.

Undersøgelseskendelser

En undersøgelseskendelse kan udstedes for at sikre bevismateriale eller genstande, der er relevante for retssagen. Betingelserne for at opnå en undersøgelseskendelse er hårdere end for andre former for forbud/påbud, og retten vil ikke meddele den, medmindre sagsøger godtgør, at alle de efterfølgende betingelser er opfyldt:

Sagsøgte synes umiddelbart at stå meget svagt.

Sagsøgtets aktiviteter, som ligger til grund for retssagen, volder eller truer med at volde sagsøger alvorlig skade.

Der foreligger klare beviser for, at sagsøgte ligger inde med belastende dokumenter eller materiale.

Der foreligger en reel mulighed eller sandsynlighed for, at de relevante dokumenter eller det relevante materiale vil forsvinde, hvis der ikke udstedes en undersøgelseskendelse.

Arrest

Retten har bemyndigelse til at anordne arrest, når det forekommer ret og rimeligt. Arrest vil ikke blive gjort, medmindre sagsøger kan godtgøre, at alle nedenstående betingelser er opfyldt:

Sagsøger har et væsentligt søgsmålsgrundlag, som sorterer under domstolene i England og Wales.

Sagsøger står stærkt over for sagsøgte.

Der er grund til at mene, at sagsøgte har aktiver inden for retskredsen.

Der foreligger en reel risiko for, at sagsøgte vil forvalte sine aktiver på en måde, der indebærer, at en eventuel dom ikke vil kunne fuldbyrdes (f.eks. afhænde aktiverne eller fjerne dem fra retskredsen).

Retten vil være særlig forsigtig, inden den gør arrest i forbindelse med udenlandske retssager, især hvis arresten overlapper eller er i strid med eventuel arrest gjort af den udenlandske domstol, som behandler selve sagen, eller hvis den udenlandske domstol har afvist at gøre arrest.

Retten vil ikke anordne verdensomspændende arrest, hvis den sagsøgte har tilstrækkelige aktiver inden for retskredsen, og vil vurdere, om en verdensomspændende arrest kan fuldbyrdes i de lande, hvor sagsøgte har aktiver.

Norwich Pharmacal-kendelser

Disse kendelser er et resultat af retspraksis og pålægger sagsøgte at fremlægge visse dokumenter eller oplysninger for sagsøgeren. De er beslægtet med forpligtelsen til at fremlægge bevismidler før retssagen og en tredje parts forpligtelse til at fremlægge bevismidler, men er bredere, eftersom de omfatter "oplysninger" i modsætning til dokumenter. Sådanne kendelser kan afsiges på et hvilket som helst tidspunkt under retssagen og kan faktisk anvendes efter dommen. Ud over de generelle rimelighedsprincipper er de øvrige kriterier, at der skal være forvoldt skade, og at der er en skadevolder, som, hvis den pågældende er kendt, vil blive genstand for et søgsmål indbragt af sagsøgeren. Det er desuden en betingelse, at kendelsen er nødvendig for at opnå retfærdighed, og at der ikke er andre måder at opnå retfærdighed. Sagsøgte er enten skadevolderen eller en person med tilknytning til skadevolderen, som har oplysninger om denne. Anmodninger om sådanne kendelser indgives til High Court og finder international anvendelse. De fremlagte oplysninger kan anvendes i udenlandske retssager uden rettens tilladelse, hvilket er en undtagelse fra de generelle principper for retssager.

Forbud mod at anlægge søgsmål

Der er tale om forbud, som forbyder sagsøgte at anlægge sag ved en udenlandsk domstol. Ud over de generelle principper for forbud/påbud er der andre kriterier. Først og fremmest skal det være i retfærdighedens interesse at forbyde søgsmålet, normalt fordi et søgsmål ville udgøre chikane eller ville være i strid med en kontraktbestemmelse, såsom tilsidesættelse af en bestemmelse om enekompetence for domstolene i England og Wales. Derudover skal retssagen anlægges ved en domstol, der ligger uden for Bruxelles I-forordningens anvendelsesområde. Hvis en domstol kunne standse retssager ved disse domstole, ville princippet om gensidig tillid mellem retssystemerne blive undergravet. Undtagelsen fra denne regel er, hvis sagen vedrører en privat voldgiftssag. Her er der ingen trussel mod dette princip.

Foreløbige betalinger

Retten kan kun kræve, at sagsøgte foretager en foreløbig betaling, hvis sagsøgte har erkendt at skyldes sagsøger penge, hvis der allerede er afsagt dom til fordel for sagsøger, og beløbsstørrelsen skal fastsættes senere, eller hvis retten er overbevist om, at sagsøger efter retssagen vil få ret til et betydeligt pengebeløb (eller i tilfælde af krav på jord vil få en betaling for sagsøgtets brug af jorden). I sager om personskade vil der kun blive stillet krav om betaling, hvis sagsøgtets ansvar dækkes af et forsikringselskab, eller hvis sagsøgte er et offentligt organ.

Sikkerhed for dækning af omkostninger

De mest almindelige tilfælde, hvor retten kan kræve, at sagsøger skal stille sikkerhed, er følgende:

Sagsøger er bosat uden for EU og EØS (dvs. Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz), og det ville være vanskeligt at fuldbyrde en kendelse om dækning af omkostninger i sagsøgers hjemland.

Sagsøger er en virksomhed eller anden organisation, og der er grund til at mene, at sagsøger ikke vil være i stand til i givet fald at dække sagsøgtets omkostninger. (Ved vurderingen af om der skal stilles sikkerhed, vil retten tage hensyn til, hvorvidt sagsøgerens mangel på midler skyldes sagsøgtets adfærd.)

Sagsøger har ændret adresse for at undgå følgerne af retssagen eller har ikke opgivet korrekt adresse på formularen.

Sagsøger har truffet forholdsregler vedrørende sine aktiver, som vil gøre det vanskeligt at håndhæve en kendelse om dækning af omkostninger mod vedkommende.

Retten vil kun udstede kendelsen, hvis den er overbevist om, at det under alle omstændigheder er den rette fremgangsmåde. Den vil tage stilling til, hvorvidt anmodningen om sikkerhed bruges til at afværge en reel fordring, og hvorvidt fordringen har rimelige udsigter til at blive imødekommet.

Retten har desuden bemyndigelse til at kræve, at der stilles sikkerhed:

af tredjemand, som ikke er part i sagen, men som finansierer fordringen mod at få en andel af udbyttet af retssagen, eller som har overdraget retten til at rejse kravet til sagsøger for at undgå risikoen for at blive pålagt omkostningerne

af enhver part i sagen, som uden gyldig grund har undladt at efterkomme rettens forskrifter.

[3] Der er tale om en præcisering og videreudvikling af *American Cyanamid*-principperne.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Midlertidige forbud/påbud

I et forbud/påbud kan det kræves, at en part træffer foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger vedrørende alle former for aktiver.

Undersøgelseskendelser

I en undersøgelseskendelse kræves det, at sagsøgte skal give adgang til sin ejendom, men den giver ikke ansøgeren ret til at trænge ind. Af undersøgelseskendelsen skal det fremgå, på hvilken adresse der kan undersøges, og de genstande, som kan inspiceres, kopieres eller fjernes, skal være specificeret. Kendelsen kan kun omfatte bevismateriale, der kan være relevant for retssagen, eller effekter, som kan være genstand for retssagen, eller som der kan opstå spørgsmål om som led i den.

I standardformularen til en undersøgelseskendelse kræves det, at sagsøgte skal udlevere alle de genstande, der er nævnt i kendelsen. Når relevante oplysninger kan være lagret på computere, skal der gives adgang til alle computere på adressen, så de kan blive undersøgt, og der skal udleveres kopier af alle de relevante filer, der findes.

Arrest

Retten kan anordne arrest i sagsøgtets ejendom, hvilket forbyder sagsøgte at mindske sine aktiver til under en bestemt værdi, eller udstede en kendelse, der indefryser bestemte aktiver. Sagsøgte vil stadig kunne bruge bestemte beløb til at dække leveomkostninger og juridisk vejledning og repræsentation, og kendelsen kan give vedkommende mulighed for at forvalte sine aktiver som led i den almindelige forretningsgang.

Den normale form for arrest gælder for et maksimumsbeløb af alle sagsøgtets aktiver op til en bestemt værdi. Den omfatter alle aktiver, som vedkommende har bemyndigelse til at forvalte som sine egne, herunder aktiver, der ejes eller kontrolleres af tredjemand efter sagsøgtets instrukser.

En generel kendelse eller en kendelse for et maksimumsbeløb omfatter alle aktiver, herunder løsøre og fast ejendom, køretøjer, kontanter og værdipapirer. Kendelsen omfatter også aktiver, som erhverves efter udstedelsen. Den kan specificere bestemte ejendomme, forretningsaktiver og bankkonti, der indefryses. Der gøres ikke arrest i en fælles bankkonto, medmindre dette specifikt fremgår af kendelsen.

3.2 Retsmidlenes virkning

Sagsøgte advares om, at manglende efterkommelse af et midlertidigt forbud/påbud er udtryk for foragt for retten og kan medføre, at sagsøgte fængsles, idømmes bøde eller får konfiskeret aktiver.

Det er ikke nødvendigvis udtryk for foragt for retten, hvis tredjemand tillader sagsøgte at afhænde aktiver i strid med en arrest. Men hvis tredjemand, som er underrettet om arresten, forsætligt hjælper sagsøgte med at afhænde indefrosne aktiver, gør vedkommende sig skyldig i foragt for retten. Ansøgeren skal derfor fremlægge kopier af arrestkendelsen til tredjemand, f.eks. sagsøgtes bank, revisor og advokat. (I standardudgaven af kendelsen formodes det, at dette vil ske, og tredjemand advares mod den mulige straf. Den omfatter desuden et løfte fra rekvirenten om at dække tredjemands rimelige omkostninger ved at efterkomme kendelsen og om at erstatte tredjemand for forpligtelser, vedkommende pådrager sig i forbindelse hermed.) Selv hvis banker og andre tredjemænd er underrettet om kendelsen, kan de stadig gøre kautions- og modregningskrav gældende, som opstod, inden der blev gjort arrest. En arrest giver ikke sagsøger nogen ejendomsret over de indefrosne aktiver. Generelt er retten til at rejse sag vedrørende foragt sagsøgers eneste udvej. En kontrakt indgået i strid med et forbud er ugyldig og kan derfor være umulig at gennemføre for en part, som ved, at det vil være i strid med kendelsen. Endvidere kan retten undertiden udstede et særskilt forbud, der forhindrer sagsøgte i at gennemføre en kontrakt med tredjemand. Ejerskab kan dog stadig overføres i henhold til en ulovlig kontrakt, og når en sådan kontrakt er gennemført, er det normalt ikke muligt at geninddrive de overførte aktiver.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Når et midlertidigt forbud/påbud udstedes foran parterne, kan det fremgå heraf, at det gælder indtil retssagen, domsafsigelsen eller en anden retskendelse eller en bestemt dato. (Hvis et forbud/påbud gælder "indtil videre", bortfalder det ikke, når retten afsiger dom, men først når den afsiger en kendelse, der eksplicit eller implicit ophæver forbuddet.)

Et midlertidigt forbud/påbud, der ikke meddeles sagsøgte, vil normalt kun gælde i en kortere periode, sjældent mere end 7 dage, og der skal en ny retskendelse til at forlænge det. Når retten udsteder et forbud/påbud uden meddelelse, fastsætter den normalt en dato, hvor sagsøgte kan deltage i et nyt retsmøde og argumentere for ikke at forlænge forbuddet. Af standardudgaven af en arrest fremgår det, at den gælder indtil denne dato eller indtil videre.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlene

Sagsøgte eller tredjemand, som er direkte berørt af et midlertidigt forbud/påbud, kan når som helst kære kendelsen til retten for at få den ændret eller ophævet (dog må en kære vedrørende en kendelse, som allerede er ført ud i livet, normalt vente til retssagen). Det er ikke nødvendigt at vente til udløbsdatoen for at kære en kendelse uden meddelelse. Sagsøgte skal på forhånd underrette sagsøgers advokat om kæren. Der skal normalt kæres til den ret, som afsagde kendelsen, og kæren vil ofte blive behandlet af den samme dommer.

De årsager, den sagsøgte kan lægge til grund for en anmodning om at ændre eller ophæve en kendelse, omfatter manglende opfyldelse af en af betingelserne for at afsige kendelsen, en væsentlig ændring af omstændighederne, der fjerner begrundelsen for kendelsen, kendelsens besværende virkning, urimeligt indgreb i en uskyldig tredjemands rettigheder, og at sagsøger ikke i tide har videreført sagen. Når forbuddet er udstedt uden meddelelse til sagsøgte, kan der som årsag til at ophæve eller ændre kendelsen også anføres, at rekvirenten ikke har forelagt retten væsentlige oplysninger for at opnå kendelsen og utilstrækkeligt bevis til at begrunde et midlertidigt forbud/påbud uden meddelelse.

Hvis retten derefter ophæver kendelsen, er sagsøgte berettiget til at henvise til rekvirentens løfte om erstatning. Retten vil iværksætte en undersøgelse af erstatningens omfang og fastslå sagsøgtes tab. Dette kan dog blive udskudt til selve retssagen eller senere.

Retten har også bemyndigelse til at ophæve eller ændre kendelser om midlertidige betalinger og dækning af omkostninger og til at kræve, at de beløb, der er udbetalt efter kendelsen, skal helt eller delvis tilbagebetales.

Relevante links

 [Ministry of Justice](#)

Sidste opdatering: 30/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Nordirland

1 De forskellige typer retsmidler

Forbud (negative injunction) - en kendelse om at ophøre med at gøre noget. Dette er den hyppigst forekommende slags kendelse.

Påbud (positive injunction) - en kendelse om at udføre en handling eller at udbedre den skade, der er forvoldt med en tidligere handling.

Quia Timet-forbud/påbud - en kendelse om at udføre eller ikke udføre en handling for at forhindre skade, der endnu ikke er forvoldt.

Arrest (Mareva injunction) - en kendelse, der forhindrer sagsøgte i at fjerne eller afhænde aktiver for at gøre en dom om erstatning umulig at håndhæve.

Kendelsen kan give sagsøgte mulighed for at dække sine leveomkostninger, forretningsomkostninger eller juridiske omkostninger.

Et løfte i stedet for et forbud/påbud - dette tilbydes ofte af den part, anmodningen om et forbud/påbud rettes mod, og hvis rekvirenten accepterer det, skal det registreres skriftligt af retten.

Kendelse om undersøgelse og sikring af ejendom - denne kendelse har to formål:

at bevare ejendom, som er genstand for søgsmålet, så den vindende part vil kunne overtage ejendommen eller dens værdi intakt, og

at stille ejendom til rådighed for undersøgelse for at samle bevismateriale til sagen. Retten kan også udstede en kendelse, der giver en part adgang til en anden parts ejendom for at føre kendelsen ud i livet.

Anton Pillar-kendelse - denne kendelse giver sagsøger, hans advokat eller anden ansvarlig befuldmægtiget tilladelse til uden at underrette sagsøgte at sikre sig genstande for at bevare dem eller fremlægge dem som bevis.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Der kan anmodes om foreløbige retsmidler på et hvilket som helst tidspunkt, efter at sagen er indledt, og inden den afsluttes. I presserende tilfælde kan der afsiges kendelse om foreløbige retsmidler, inden sagen er indledt, på betingelse af, at den indledes umiddelbart.

Proceduren for at anmode om foreløbige retsmidler er beskrevet i procesreglerne. De generelle procesregler for High Court er Rules of the Court of Judicature (NI) 1980, og reglerne for County Court er County Court Rules (NI) 1981.

Der indgives normalt anmodning ved hjælp af en såkaldt "Notice of Motion" eller "Summons", til den afdeling af High Court eller County Court, hvor selve sagen behandles.

Af anmodningen skal det fremgå, hvilket retsmiddel man ønsker at opnå, og efter hvilke procesregler anmodningen indgives. Den skal desuden være ledsaget af en erklæring (ofte afgivet under ed af rekvirentens advokat) og et udkast til en kendelse.

Anmodningen skal sammen med erklæringen og eventuelle andre relevante dokumenter meddeles sagsøgte mindst to hele dage, inden anmodningen berammes til behandling. Dog kan retten i presserende tilfælde forkorte fristen for meddelelse.

I High Court behandler en dommerfuldmægtig normalt anmodningen. Dog skal anmodningen om foreløbige retsmidler i visse typer sager (specificeret i procesreglerne for Nordirlands Court of Judicature 1980) behandles af en dommer.

County Court har fuld bemyndigelse til at afsige kendelser om foreløbige retsmidler i sager, der hører under retten. Anmodninger til County Court om et foreløbigt forbud/påbud skal behandles af en dommer i County Court.

En anmodning kan indgives "ex parte", dvs. uden meddelelse til eller indkaldelse af den person, den er rettet mod, under følgende omstændigheder:

hvis der er tale om en yderst presserende sag

hvis forudgående meddelelse ville betyde, at sagsøgte ville modvirke formålet med kendelsen

pr. konvention, f.eks. indgives anmodninger inden retssagens start normalt ex parte

hvis loven eller procesreglerne tillader eller foreskriver det.

En ex parte-anmodning indgives ved hjælp af en særlig formular, som hedder "ex parte docket", og rekvirenten er forpligtet til at afgive en fuldstændig og rimelig redegørelse for alle relevante forhold. Anmodninger om ex parte-kendelser (dog ikke om ex parte-forbud/påbud) behandles normalt af en dommer eller dommerfuldmægtig uden retsmøde. Omkostningerne ved en ex parte-anmodning vedrører normalt kun retsmødet.

2.2 De vigtigste betingelser

Udstedelse af forbud/påbud er baseret på et skøn. Retten kan udstede et forbud/påbud når som helst i proceduren, når det forekommer ret og rimeligt.

Retten udsteder forbud/påbud i overensstemmelse med retningslinjerne i sagen American Cyanamid mod Ethicon [1975] AC 396. Først skal sagsøger påvise, at der er tale om en alvorlig tvist, som skal afklares i sagen. Dommeren vil derefter tage stilling til, om sagsøgers rettigheder kan kompenseres gennem skadeserstatning. Dommeren kan derefter vurdere, hvad der vil være mest hensigtsmæssigt for de respektive parter, og hvis situationen er den samme for begge parter, vil han foretrække opretholdelse af status quo inden den påståede retskrænkelser. Der skal påvises et stærkere behov, hvis der anmodes om et påbud, og det vil ikke blive udstedt, medmindre sagsøgeren afgiver løfte om at betale sagsøgte erstatning, hvis sagsøger taber sagen, eller påbudet viser sig at være unødvendigt.

I en anmodning om arrest skal sagsøger:

påvise, at vedkommende står stærkt med sit pengekrav

fremlægge bevis for, at sagsøgte har aktiver, som han kan fjerne eller skjule

fremlægge bevis for, at der er risiko for, at sagsøgte vil skille sig af med aktiver, inden en dom kan håndhæves.

En anmodning om undersøgelse af ejendom kan indgives vedrørende ejendom, som er genstand for sagen, eller som der kan opstå tvist om. Retten hertil afhænger ikke af, hvor stærkt rekvirenten står i sagen.

I en anmodning om en Anton Pillar-kendelse skal sagsøger påvise, at der foreligger en reel mulighed for, at sagsøgte vil ødelægge dokumenter eller andre genstande, der er belastende for hans forsvar, eller offentliggøre materiale, som sagsøger har ret til at holde fortroligt.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

En anmodning om et forbud/påbud skal være knyttet til og afhængig af et eksigibelt krav eller søgsmålsgrundlag. Formålet med forbudet/påbudet er imidlertid ikke at håndhæve rekvirentens rettigheder, men derimod at opretholde eller genskabe status quo, indtil sagen afgøres.

Arrest kan foretages i nuværende eller kommende aktiver i Nordirland (uanset om de er genstand for eller forbundet med sagen), uanset om sagsøgte har bopæl eller befinder sig i Nordirland.

En kendelse om undersøgelse eller sikring af ejendom kan kun opnås for fysisk ejendom. Det er ikke den rette procedure for undersøgelse af indhold i et dokument, som kan ske efter reglerne for fremlæggelse af dokumenter.

3.2 Rettsmidlernes virkning

En kendelse kan fuldbyrdes før sagens afslutning. Kendelsen skal forkyndes for sagsøgte, inden den fuldbyrdes. Et løfte er retskraftigt som et forbud/påbud. Tredjemand som f.eks. sagsøgtes hustru, advokat eller bank, som har kendskab til en arrest, har pligt til at bevare sagsøgtes aktiver, som de ligger inde med. Imidlertid har arrest kun virkning over for sagsøgte og giver ikke sagsøger førsteprioritet blandt kreditorerne.

En kendelse om undersøgelse og sikring af ejendom kan kun afsiges for en part i sagen. Derfor er dens virkning afhængig af samtykke fra den person, som ligger inde med den pågældende ejendom.

En Anton Pillar-kendelse er ikke en undersøgelseskendelse og kan derfor ikke håndhæves med magt, men hvis det af kendelsens ordlyd fremgår, at sagsøgte skal tillade undersøgelsen, indebærer hans afvisning heraf foragt for retten, hvilket kan få retten til at udlede, at han eller hun har noget at skjule.

3.3 Rettsmidlernes gyldighed

Kendelsen kan være:

foreløbig (interlocutory), dvs. frem til retssagen

midlertidig (interim), dvs. gælde i et begrænset tidsrum.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Begge parter kan kære en dommerfuldmægtigs kendelse eller afgørelse til en dommer. Fristen herfor er fem dage, og de øvrige parter skal underrettes mindst to hele dage inden kæren berammes til behandling. Fristen på fem dage kan retten forlænge. Den skal imidlertid være overbevist om, at der foreligger en god grund hertil. En part kan dog ikke kære et løfte. Afvisning af en ex parte-anmodning kan kæres af rekvirenten, mens sagsøgte kan anmode om at få ophævet kendelsen, snarere end at kære den.

Kæren er en helt ny høring, selv om den kærende forelægger sin sag først. Der kan føres nyt bevis, men dommeren vil være utilbøjelig til at anerkende nyt bevismateriale, medmindre der foreligger en god grund hertil.

En midlertidig kendelse afsagt af County Court kan kæres til en dommer i High Court gennem et nyt retsmøde eller en sag rejst ved Court of Appeal.

Relevante links

 [Northern Ireland Courts and Tribunals Service](#)

Sidste opdatering: 29/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Skotland

1 De forskellige typer retsmidler

Betingede udlæg

Betingede udlæg (diligence on the dependence) er en beskyttelsesforanstaltning, som anvendes, mens en retssag verserer, eller kort før den indledes. Den gør det muligt for en sagsøger (kreditor) at sikre sagsøgtes aktiver, således at den sagsøgte vil kunne efterkomme en eventuel afgørelse (dom), der afsiges til fordel for sagsøgeren i forbindelse med en retssag.

Der er to former for betingede udlæg. Ved den første, betinget udlæg i fordringer (arrestment on the dependence), kan en sagsøger i forbindelse med et søgsmål med henblik på betaling af et pengebeløb reelt få "indefrosset" eventuelle penge eller aktiver, som tilhører sagsøgte, men som er i en tredjemands besiddelse. Den pågældende tredjemand forbydes at udbetale pengene eller overdrage aktivet. Den anden, betinget udlæg i fast ejendom, forhindrer en sagsøgt i at overdrage eller afhænde fast ejendom, som den pågældende ejer. Den mulighed anvendes i forbindelse med grunde eller bygninger – frem for penge eller løsøre – og forhindrer en sagsøgt i at råde over sin ejendom på en måde, der kan skade sagsøgerens krav, ved f.eks. at afhænde den faste ejendom og efterfølgende råde over indtægterne.

Betinget udlæg i fordringer og betinget udlæg i fast ejendom kan begge konverteres til almindelige sikrende retsmidler til fuldbyrdelse af en dom afsagt til fordel for sagsøgeren i retssagen.

Foreløbig beslaglæggelse

Foreløbig beslaglæggelse er et foreløbigt sikrende retsmiddel i lighed med betingede udlæg, som gør det muligt for en sagsøger at beslaglægge sagsøgtes løsøre, mens en retssag verserer. Det begrænser på effektiv vis en sagsøgers mulighed for at råde over beslaglagt løsøre i sagsøgers besiddelse, indtil der er afsagt dom i sagen. Foreløbig beslaglæggelse kan imidlertid ikke anvendes i forhold til en bolig, og visse artikler er undtaget. En dom konverterer desuden ikke den foreløbige beslaglæggelse til beslaglæggelse til fuldbyrdelse af en dom. Der opkræves en afgift, og der stilles krav om yderligere beslaglæggelse, inden de beslaglagte artikler kan bortauktioneres.

Midlertidigt forbud

Et forbud er en retskendelse, som forhindrer en person i at gøre noget, f.eks. afhænde ejendom, og kan dermed bruges til at opretholde en sagsøgtes nuværende situation. Et midlertidigt forbud har samme retskraft som et forbud, men udstedes generelt i en tidlig fase af retssagen, når der er fremsat en anmodning om forbud, og inden der foretages en undersøgelse af de faktiske omstændigheder. Sandsynligheden for, at det anfægtes eller tilbagekaldes, er dermed højere.

Sikring af dokumenter og anden ejendom

En domstol kan træffe kendelse om midlertidig sikring af dokumenter og anden ejendom (herunder jord), som vil sætte en part i stand til at sikre fysiske beviser eller fremskaffe beviser.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Betingede udlæg

Betingede udlæg kan kun foretages efter kendelse fra en domstol. Både Court of Session og Sheriff Court kan afsige kendelse om betinget udlæg i fordringer eller fast ejendom eller foreløbig beslaglæggelse. Betinget udlæg i fordringer og foreløbig beslaglæggelse er kun mulig, når søgsmålet vedrører betaling af et pengebeløb, bortset fra udgifter. Der kan afsiges kendelse om betinget udlæg i fast ejendom, når søgsmålet indeholder en tilsvarende konklusion eller vedrører specifik gennemførelse af en pligt til at overdrage arvelig ejendom til sagsøger eller give panteret i fast ejendom.

I sager ved sheriff court (lokal ret) søger sagsøger sædvanligvis kendelse om betinget udlæg ved at anmode herom i stævningen. Stævningen indeholder en redegørelse for sagsøgers krav. Betinget udlæg kan anvendes på ethvert tidspunkt indtil afsigelsen af den endelige dom til fordel for sagsøger. Forkyndelse af udlægget eller beslaglæggelsen foretages som regel af en "sheriff officer" (en foged, der er udpeget til at forkynde dokumenter og fuldbyrde kendelser). Court of Session (den øverste civile domstol i Skotland) afsiger kendelser om betingede retsmidler efter anmodning. Kendelsen om det betingede udlæg afsiges derefter af Lord Ordinary (enhver dommer i Outer House of the Court of Session). Udlæg eller beslaglæggelse foretages som regel af en Messenger-at-Arms (en foged ved Court of Session, der er udpeget til at forkynde dokumenter og fuldbyrde retskendelser).

Sikring af dokumenter og anden ejendom

Hvis den retssag, som de pågældende dokumenter eller ejendomme er relevante for, endnu ikke er indledt, kan retten kun afsige kendelse om betinget udlæg, hvis sagsøger kan bevise, at det er sandsynligt, at der vil blive indledt et civilt søgsmål, og at der i forbindelse med søgsmålet kan opstå spørgsmål, som vedrører de pågældende dokumenter eller ejendomme. Hvis retssagen er indledt, kan der kun afsiges kendelse, hvis sagsøger kan påvise, at dette er nødvendigt, for at han kan bevise den påstand, der er indeholdt i stævningen. Hvis begæringen efterkommes, vil det være nærmere angivet i kendelsen, hvordan den skal gennemføres. En bekræftet kopi af kendelsen skal derefter forkyndes for de berørte parter.

2.2 De vigtigste betingelser

Betingede udlæg

Betingede udlæg er skønsmæssige, og domstolene afsiger ikke kendelse herom, medmindre der er hjemmel hertil i bestemmelserne i den skotske lov om skyldnere (Debtors (Scotland) Act 1987), og det under alle omstændigheder er rimeligt at gøre det. Det påhviler sagsøgeren at godtgøre over for retten, at kendelsen bør afsiges.

Midlertidigt forbud

Forbuddets hastende karakter og sagens relevans skal kunne godtgøres over for dommeren, før der kan indrømmes midlertidigt forbud. Det skal være hensigtsmæssigt under hensyntagen til alle omstændighederne, og dommeren skal være overbevist om, at det ville give anledning til flere ulemper for sagsøgeren, hvis det midlertidige forbud ikke blev udstedt, end for sagsøgte, hvis det blev udstedt.

Sikring af dokumenter og anden ejendom

Før domstolen kan udstede kendelsen, skal sagsøger kunne bevise, at det er sandsynligt, at der vil blive indledt et civilt søgsmål, og at der i forbindelse med søgsmålet kan opstå spørgsmål, som vedrører de pågældende dokumenter eller ejendomme. Hvis der allerede er indledt civilt søgsmål, kan der kun afsiges kendelse, hvis sagsøger kan bevise, at det er nødvendigt (jf. 2.1 ovenfor).

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Betingede udlæg

Et betinget udlæg i fordringer "indefryser" reelt ejendele eller penge, der ejes af sagsøgte, men som er i en tredjemands besiddelse. Denne tredjemand betegnes som "arrestee". Midler eller ejendele, der er foretaget udlæg i, må ikke tages i kreditors besiddelse eller sælges, før der er afsagt dom i sagen. Hvis der afsiges dom til fordel for sagsøger, kan midler frigivelse automatisk, mens der skal indgives et søgsmål med henblik på frigivelse af ejendele.

Betinget udlæg i fast ejendom er et personligt retsmiddel, som forhindrer sagsøgte i at afhænde, eller give pant i, fast ejendom, som de ejer, til skade for kreditorerne. Inhibition (betinget udlæg i fast ejendom) anvendes på arvelig ejendom, som sagsøgte besidder, men ikke på ejendom, som han har til gode hos tredjemand.

Midlertidig beslaglæggelse kan vedrøre løsøre, dog med visse undtagelser. Artikler, der er omfattet af undtagelserne, er alle artikler i den sagsøgtes bolig, artikler, der er nødvendige for sagsøgtes virksomhed eller forretning, letfordærvelige varer og, hvis det ligger under en fastsat værdi, sagsøgtes køretøj.

Midlertidigt forbud

Et midlertidigt forbud forbyder den sagsøgte at foretage en specifik handling med øjeblikkelig virkning. Det kan forhindre sagsøgte eller en tredjepart i at disponere over alle typer aktiver.

Sikring af dokumenter og anden ejendom

Court of Session og Sheriff Court har vidtrækkende beføjelser til at træffe kendelse om sikring, forvaring og tilbageholdelse af dokumenter og anden ejendom (herunder jord), som kan være relevant i verserende eller fremtidige retssager. Retten kan afsige kendelse om fremlæggelse og udlevering af den pågældende ejendom og om udtagelse af stikprøver og udførelse af alle former for prøver.

3.2 Retsmidlernes virkning

Betingede udlæg

Betinget udlæg i fordringer har den virkning, at ejendele eller midler, der ejes af sagsøgte, og som er i en tredjemands besiddelse, indefrys. Hvis en tredjemand afsætter de aktiver, der er omfattet af udlægget, er den pågældende ansvarlig for deres værdi overfor sagsøger. Hvis sagsøgeren får medhold i sagen, har han en fortrinsstilling i forhold til den beslaglagte ejendom. Ved betinget udlæg i fordringer indefrys ejendommen, men ejendomsretten overdrages ikke til sagsøgeren.

Betinget udlæg i fast ejendom giver ikke sagsøgeren en tinglig rettighed over ejendommen, og sagsøgeren må ikke tage skridt til at tage ejendommen i besiddelse eller sælge den. Virkningen af dette retsmiddel er at sikre ejendommen som en del af sagsøgtens ejendom og dermed forhindre sagsøgte i at afhænde eller give pant i sin ejendom. Alle frivillige retshandler vedrørende ejendelene efter datoen for udlægget kan tilsidesættes af sagsøger, hvis de skader hans interesser.

Midlertidigt forbud

Hvis sagsøgte undlader at efterkomme et forbud, kan sagsøger anlægge sag mod vedkommende. Såfremt sagsøger får medhold, kan sagsøgte idømmes en bøde eller eventuelt fængselsstraf.

Sikring af dokumenter og anden ejendom

Undladelse af at efterkomme kendelsen kan medføre, at der i hovedsagen automatisk afsiges kendelse mod den part, der ikke har efterkommet kendelsen. Undladelsen kan desuden føre til, at der indledes en sag om foragt for retten mod enhver, der er i besiddelse af et dokument eller ejendom, der er omfattet af forbuddet.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Betingede udlæg

Hvis det ved arrestment (betinget udlæg i fordringer) er sagsøgte, der vinder sagen, ophører udlægget, når den endelige dom er afsagt. Hvis sagsøger vinder sagen, er kendelsen eksigibel i indtil tre år efter domsafsigelsen.

Et forbud forhindrer en sagsøgt i at råde over eller give sikkerhed i deres ejendom. Det betingede udlæg i fast ejendom konverteres automatisk til et udlæg, når der er afsagt kendelse. Udlægget har virkning i fem år, men kan forlænges.

Hvis der er tale om en midlertidig beslaglæggelse, har den virkning i seks måneder, eller indtil den tilbagekaldes. Hvis sagsøgte får medhold, vil dette også afslutte den midlertidige beslaglæggelse.

Midlertidigt forbud

Et midlertidigt forbud fortsætter, indtil det kaldes tilbage, eller indtil der er afsagt endelig dom. Hvis forbuddet er tidsspecifikt, gælder det indtil udløbet af den fastsatte frist.

Sikring af dokumenter og anden ejendom

Kendelsen bortfalder, når retssagen er endelig afsluttet.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlene

Betingede udlæg

Sagsøgte kan få nedlagt forbud mod anvendelsen af arrestment on the dependence i to tilfælde. For det første, hvis det umiddelbart kan bevises, at et udlæg ville være forkert, fordi det foretages uden kendelse, eller fordi det er uberettiget eller begæret i ond hensigt og uden rimelig grund. For det andet, hvis sagsøgte har deponeret det omtvistede beløb i retten.

Når der er afsagt kendelse om betinget udlæg, kan sagsøgte eller andre, der har en interesse, anmode om tilbagekaldelse eller begrænsning heraf. Ved tilbagekaldelse bortfalder kendelsen og de retsmidler, der udløber af den, i alt væsentligt. Såfremt en kendelse om betinget udlæg i fast ejendom, eller foreløbig beslaglæggelse, som er fuldbyrdet efter afsigelsen af kendelsen, vurderes at være ugyldig, skal det pågældende retsmiddel tilbagekaldes.

Hvis kendelsen rent faktisk var gyldig, men udlægget eller den foreløbige beslaglæggelse var enten uden virkning eller ulovlig, kan retsmidlet begrænses.

Når sagsøgte anmoder om tilbagekaldelse eller begrænsning af det betingede udlæg, påhviler det sagsøger at overbevise retten om, at retsmidlet ikke bør tilbagekaldes eller begrænses. Retten kan også anmode sagsøgte om at stille sikkerhed for, at de udlagte værdier eller et tilsvarende beløb - eller almindeligvis - hele den omstridte gæld, vil blive stillet til sagsøgers rådighed, hvis dommen falder negativt ud for sagsøgte.

Midlertidigt forbud

En kendelse om at tillade eller nægte midlertidigt forbud, der er truffet i sheriff court, kan uden forudgående tilladelse kæres til sheriff principal (den øverste dommer i lokalområdet) eller med tilladelse til Court of Session.

En kendelse om at tillade eller nægte midlertidigt forbud truffet af Court of Session kan kæres inden for 14 dage efter dens afsigelse.

Sikring af dokumenter og anden ejendom

En kendelse om sikring af dokumenter eller anden ejendom afsagt af sheriff court kan kæres inden for 14 dage efter dens afsigelse.

Enhver, der har modtaget en begæring om sikring af dokumenter eller ejendom, kan møde op i Court of Session og fremsætte indsigelser mod begæringen. Den embedsmand, som er udpeget af retten til at gennemføre kendelsen, underretter modtageren om hans ret til at søge juridisk vejledning. Hvis modtageren vil søge juridisk vejledning for at få hjælp til at beslutte, om han skal anmode retten om at ændre kendelsen, vil embedsmanden ikke begynde at eftersøge, beslaglægge eller sikre de genstande, der er nævnt i kendelsen.

Relevante links

 [Scottish Courts and Tribunals Service](#)

 [Accountant in Bankruptcy](#)

Sidste opdatering: 28/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land - Gibraltar

1 De forskellige typer retsmidler

Et påbud er en retskendelse om, at en part enten skal forholde sig på en bestemt måde, mens et forbud betyder, at vedkommende skal afholde sig fra en bestemt handling. Et midlertidigt forbud/påbud er en sådan retskendelse, truffet inden en sag er prøvet. Sagsøger kan søge at beskytte sin stilling under

retssagen, eller eventuelt inden den begynder, ved at anmode om et midlertidigt forbud for at forhindre sagsøgte i at handle på en måde, der vil forvolde vedkommende skade.

Der findes desuden to specifikke typer forbud/påbud, som sagsøger kan anmode om, når der er risiko for, at sagsøgte vil tage skridt til at destruere bevismateriale eller gøre en kendelse, som sagsøger har fået afsagt, virkningsløs. Den første er en undersøgelseskendelse, hvori det kræves, at sagsøgte tillader en husundersøgelse for at fremskaffe dokumenter eller andre genstande. Den anden er en arrest (freezing injunction), der forhindrer sagsøgte i at forvalte aktiver eller at flytte dem ud af retskredsen.

Når sagsøger kræver betaling af en sum penge (f.eks. gæld eller skadeserstatning), kan retten kræve, at sagsøgte foretager en foreløbig indbetaling af et beløb, som sagsøgte til sidst kan blive pålagt at betale, for at undgå at sagsøger lider skade som følge af en forsinket kendelse.

Sagsøgte kan løbe en risiko for, at det, selv om sagen afvises, og sagsøger skal betale sagens omkostninger, ikke er muligt at inddrive disse omkostninger. For at beskytte sagsøgte kan retten i visse tilfælde kræve, at sagsøger stiller sikkerhed for omkostningerne, normalt ved at indbetale et beløb til retten.

Den øverste domstol (Supreme Court) har bemyndigelse til at udstede et midlertidigt forbud/påbud til støtte for en sag i en anden retskreds, hvis det er påkrævet. Den kan også anordne verdensomspændende arrest, der omfatter aktiver i andre retskredse.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Forbud/påbud (herunder undersøgelseskendelser og arrest)

Forbud/påbud er retskendelser. Foreligger der ikke en undersøgelseskendelse eller en arrest, er sagsøgte generelt ikke forpligtet til at tillade en husundersøgelse eller til at undlade at afhænde sine aktiver. Anmodninger om en undersøgelseskendelse eller arrest indgives til Supreme Court.

Ved indgivelsen af anmodningen skal rekvirenten afgive en fuldstændig og åben redegørelse for alle de materielle forhold, som retten skal have kendskab til (især når anmodningen indgives uden meddelelse). Der skal desuden vedlægges et udkast til en kendelse med en nøjagtig beskrivelse af, hvilke forholdsregler der er påkrævet.

Anmodes der om et midlertidigt forbud/påbud, skal rekvirenten normalt afgive et løfte om erstatning (cross-undertaking in damages). Der er tale om et løfte om at kompensere sagsøgte for eventuelle tab som følge af forbuddet/påbuddet, hvis det senere viser sig, at forbuddet/påbuddet ikke skulle have været udstedt (f.eks. fordi sagsøgeren taber sagen).

Anmodninger kan indgives uden meddelelse til den anden part (rekvisitus), hvis der foreligger god grund til ikke at give meddelelse. De kan også indgives, inden sagsøgeren har indledt selve retssagen. Der er ikke noget formelt krav om, at sagsøgeren skal repræsenteres af en advokat ved behandlingen af anmodningen, men en rekvirent vil normalt have brug for juridisk vejledning og repræsentation for at kunne indgive en sådan anmodning.

Når retten afsiger kendelsen, skal den nedfældes og meddeles sagsøgte. Retsembeds mænd deltager ikke i hverken forkyndelse eller håndhævelse af midlertidige forbud/påbud. Der findes dog særlige procedurer for undersøgelseskendelser. De skal normalt meddeles af en tilsynsførende advokat (supervising solicitor), som har kendskab til undersøgelseskendelser og er uafhængig af rekvirentens advokat. Den tilsynsførende advokat skal forklare undersøgelseskendelsen for sagsøgte og underrette vedkommende om mulighederne for juridisk vejledning. Den tilsynsførende advokat foretager og fører tilsyn med undersøgelsen og giver sagsøgerens advokat meddelelse herom.

Foreløbige betalinger og sikkerhed for dækning af omkostninger

Foreløbige betalinger og sikkerhed for dækning af omkostninger kan aftales mellem parterne, men foreligger der ingen aftale, er det nødvendigt at gå til Supreme Court. Anmodningen indgives ved at udfylde et skema og vedlægge skriftligt bevismateriale. Anmodningen skal meddeles sagsøgte, som kan fremlægge bevismateriale som svar herpå. Hvis retten afsiger kendelse, fastsætter den formen og omfanget af den pågældende sikkerhed eller betaling.

Omkostninger forbundet med at få afsagt kendelser

Der findes ingen faste takster for nogen af de kendelser, der er beskrevet ovenfor. Der findes imidlertid særlige retsgebyrer for at indgive en anmodning om en kendelse, der afhænger af, om anmodningen skal meddeles sagsøgte eller ej. De fuldstændige oplysninger om disse gebyrer kan rekvireres hos Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar, tlf. (+350) 200 75608.

Sagsøgeren skal betale sin advokats salær (samt i tilfælde af en undersøgelseskendelse også den tilsynsførende advokats salær), selv om sagsøgte i sidste ende kan blive tilkendt disse omkostninger.

2.2 De vigtigste betingelser

Alle de retsmidler, der er beskrevet i dette afsnit, afhænger af et skøn, og retten vil ikke afsige kendelse, hvis den finder, at de ville være upassende eller uforholdsmæssige under de foreliggende omstændigheder. Domstolene er ofte mere forsigtige, når det gælder undersøgelseskendelser og arrest, fordi der er tale om særligt strenge foranstaltninger.

Midlertidige forbud/påbud

Når retten skal afgøre, om den skal anordne et midlertidigt forbud/påbud, tager den først stilling til, hvorvidt der er tale om prøvelse af et "alvorligt" spørgsmål (frem for et "ubetydeligt eller unødigt"). Finder den ikke spørgsmålet alvorligt, afviser den at anordne forbud/påbud.

Hvis der er tale om prøvelse af et alvorligt spørgsmål, vil retten vurdere, hvad der vil være mest hensigtsmæssigt (the balance of convenience). Det indebærer en vurdering af, om det ville være værre for sagsøger at undvære forbuddet/påbuddet frem til retssagen end at pålægge sagsøgte forbuddet/påbuddet. Når retten skal tage stilling til dette spørgsmål, inddrager den følgende forhold i denne rækkefølge:

Ville tildeling af erstatning være en passende løsning for sagsøger, hvis vedkommende vandt sagen? Hvis erstatningen er passende, vil forbuddet/påbuddet blive afvist. Er den ikke tilstrækkelig (f.eks. fordi skaden for sagsøger ville være uoprettelig eller af ikke-materiel karakter), skal der tages stilling til de resterende forhold.

Ville sagsøgers løfte om erstatning give sagsøgte passende beskyttelse, hvis sagsøgte vandt sagen? At erstatningen beskytter sagsøgte tilstrækkeligt, vil normalt tale for et forbud/påbud.

Når de øvrige forhold synes at være i balance, vil retten opretholde status quo. Denne faktor taler normalt for et forbud/påbud.

Der kan inddrages andre sociale eller økonomiske faktorer, f.eks. virkningen af at udstede eller at afvise forbuddet/påbuddet for beskæftigelsen eller adgangen til medicin.

I sidste instans kan retten vurdere, hvordan parternes påstande står i forhold til hinanden, men kun hvis det er muligt at afgøre, at den ene part står langt stærkere end den anden.

Undersøgelseskendelser

En undersøgelseskendelse kan udstedes for at sikre bevismateriale eller genstande, der er relevante for retssagen. Betingelserne for at opnå en undersøgelseskendelse er hårdere end for andre former for forbud/påbud, og retten vil ikke udstede den, medmindre sagsøger godtgør, at alle de efterfølgende betingelser er opfyldt:

Sagsøgte synes umiddelbart at stå meget svagt.

Sagsøgtes aktiviteter, som ligger til grund for retssagen, volder eller truer med at volde sagsøger alvorlig skade.

Der foreligger klare beviser for, at sagsøgte ligger inde med belastende dokumenter eller materiale.

Der foreligger en reel mulighed eller sandsynlighed for, at de relevante dokumenter eller det relevante materiale vil forsvinde, hvis der ikke udstedes en undersøgelseskendelse.

Arrest

Retten har bemyndigelse til at anordne arrest, når det forekommer ret og rimeligt. Arrest vil ikke blive gjort, medmindre sagsøger kan godtgøre, at alle nedenstående betingelser er opfyldt:

Sagsøger har en væsentlig søgsmålgrundlag, som sorterer under Gibraltars domstole.

Sagsøger står stærkt over for sagsøgte.

Der er grund til at mene, at sagsøgte har aktiver inden for retskredsen.

Der foreligger en reel risiko for, at sagsøgte vil forvalte sine aktiver på en måde, der indebærer, at en eventuel dom ikke vil kunne fuldbyrdes (f.eks. afhænde aktiverne eller fjerne dem fra retskredsen).

Retten vil være særlig forsigtig, inden den anordner arrest i forbindelse med udenlandske retssager, især hvis arresten overlapper eller er i strid med eventuel arrest gjort af den udenlandske domstol, som behandler selve sagen, eller hvis den udenlandske domstol har afvist at anordne arrest.

Retten vil ikke anordne verdensomspændende arrest, hvis den sagsøgte har tilstrækkelige aktiver inden for retskredsen, og den vil vurdere, om en verdensomspændende arrest kan fuldbyrdes i de lande, hvor sagsøgte har aktiver.

Foreløbige betalinger

Retten kan kun kræve, at sagsøgte foretager en foreløbig betaling, hvis sagsøgte har erkendt at skyldes sagsøger penge, hvis der allerede er afsagt dom til fordel for sagsøger, og beløbsstørrelsen skal fastsættes senere, eller hvis retten er overbevist om, at sagsøger efter retssagen vil få ret til et betydeligt pengebeløb (eller i tilfælde af krav på jord vil få en betaling for sagsøgtes brug af jorden). I sager om personskaade vil der kun blive stillet krav om betaling, hvis sagsøgtes ansvar dækkes af et forsikringsselskab, eller hvis sagsøgte er et offentligt organ.

Sikkerhed for dækning af omkostninger

De mest almindelige tilfælde, hvor retten kan kræve, at sagsøger skal stille sikkerhed, er følgende:

Sagsøger er bosat uden for EU og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz), og det ville være vanskeligt at fuldbyrde en kendelse om dækning af omkostninger i sagsøgters hjemland.

Sagsøger er en virksomhed eller anden organisation, og der er grund til at mene, at sagsøger ikke vil være i stand til i givet fald at dække sagsøgtes omkostninger. (Ved vurderingen af om der skal stilles sikkerhed, vil retten tage hensyn til, hvorvidt sagsøgerens mangel på midler skyldes sagsøgtes adfærd.)

Sagsøger har ændret adresse for at undergå følgerne af retssagen eller har ikke opgivet korrekt adresse på formularen.

Sagsøger har truffet forholdsregler vedrørende sine aktiver, som vil gøre det vanskeligt at fuldbyrde en kendelse om dækning af omkostninger mod vedkommende.

Retten vil kun udstede kendelsen, hvis den er overbevist om, at det under alle omstændigheder er den rette fremgangsmåde. Den vil tage stilling til, hvorvidt anmodningen om sikkerhed bruges til at afværge en reel fordring, og hvorvidt fordringen har rimelige udsigter til at blive imødekommet.

Retten har desuden bemyndigelse til at kræve, at der stilles sikkerhed:

af tredjemand, som ikke er part i sagen, men som finansierer fordringen mod at få en andel af udbyttet af retssagen, eller som har overdraget retten til at rejse kravet til sagsøger for at undgå risikoen for at blive pålagt omkostningerne

af enhver part i sagen, som uden gyldig grund har undladt at efterkomme rettens forskrifter.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Midlertidige forbud/påbud

I et forbud/påbud kan det kræves, at en part træffer foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger vedrørende alle former for aktiver.

Undersøgelseskendelser

I en undersøgelseskendelse kræves det, at sagsøgte skal give adgang til sin ejendom, men den giver ikke rekvirenten ret til at trænge ind. Af undersøgelseskendelsen skal det fremgå, på hvilken adresse der kan undersøges, og de genstande, som kan inspiceres, kopieres eller fjernes, skal være specificeret. Kendelsen kan kun omfatte bevismateriale, der kan være relevant for retssagen, eller effekter, som kan være genstand for retssagen, eller som der kan opstå spørgsmål om som led i den.

I standardformularen til en undersøgelseskendelse kræves det, at sagsøgte skal udlevere alle de genstande, der er nævnt i kendelsen. Når relevante oplysninger kan være lagret på computere, skal der gives adgang til alle computere på adressen, så de kan blive undersøgt, og der skal udleveres kopier af alle de relevante filer, der findes.

Arrest

Retten kan anordne arrest i sagsøgtes ejendom, hvilket forbyder sagsøgte at mindske sine aktiver til under en bestemt værdi, eller afsige en kendelse, der indefryser bestemte aktiver. Sagsøgte vil stadig kunne bruge bestemte beløb til at dække leveomkostninger og juridisk vejledning og repræsentation, og kendelsen kan give vedkommende mulighed for at forvalte sine aktiver som led i den almindelige forretningsgang.

Den normale form for arrest gælder for et maksimumsbeløb af alle sagsøgtes aktiver op til en bestemt værdi. Den omfatter alle aktiver, som vedkommende har bemyndigelse til at forvalte som sine egne, herunder aktiver, der ejes eller kontrolleres af tredjemand efter sagsøgtes instrukser.

En generel kendelse eller en kendelse for et maksimumsbeløb omfatter alle aktiver, herunder løsøre og fast ejendom, køretøjer, kontanter og værdipapirer. Kendelsen omfatter også aktiver, som erhverves efter udstedelsen. Den kan specificere bestemte ejendomme, forretningsaktiver og bankkonti, der indefrys. Der anordnes ikke arrest i en fælles bankkonto, medmindre dette specifikt fremgår af kendelsen.

3.2 Retsmidlenes virkning

Sagsøgte advares om, at manglende efterkommelse af et midlertidigt forbud/påbud er udtryk for foragt for retten og kan medføre, at sagsøgte fængsles, idømmes bøde eller får konfiskeret aktiver.

Det er ikke nødvendigvis udtryk for foragt for retten, hvis tredjemand tillader sagsøgte at afhænde aktiver i strid med en arrest. Men hvis tredjemand, som er underrettet om arresten, forsætligt hjælper sagsøgte med at afhænde indefrosne aktiver, gør vedkommende sig skyldig i foragt for retten. Rekvirenten skal derfor fremlægge kopier af arrestkendelsen til tredjemand, f.eks. sagsøgtes bank, revisor og advokat. (I standardudgaven af kendelsen formodes det, at dette vil ske, og tredjemand advares mod den mulige straf. Den omfatter desuden et løfte fra rekvirenten om at dække tredjemands rimelige omkostninger ved at efterkomme kendelsen og om at erstatte tredjemand for forpligtelser, vedkommende pådrager sig i forbindelse hermed.) Selv hvis banker og andre tredjemænd er underrettet om kendelsen, kan de stadig gøre kautions- og modregningskrav gældende, som opstod, inden der blev gjort arrest.

En arrest giver ikke sagsøger nogen ejendomsret over de indefrosne aktiver. Generelt er retten til at rejse sag vedrørende foragt sagsøgers eneste udvej. En kontrakt indgået i strid med et forbud er ugyldig og kan derfor være umulig at gennemføre for en part, som ved, at det vil være i strid med kendelsen. Endvidere kan retten undertiden udstede et særskilt forbud, der forhindrer sagsøgte i at gennemføre en kontrakt med tredjemand. Ejerskab kan dog stadig overføres i henhold til en ulovlig kontrakt, og når en sådan kontrakt er gennemført, er det normalt ikke muligt at geninddrive de overførte aktiver.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Når et midlertidigt forbud/påbud udstedes foran parterne, kan det fremgå heraf, at det gælder indtil retssagen, domsafsigelsen eller en anden retskendelse eller en bestemt dato. (Hvis et forbud/påbud gælder "indtil videre", bortfalder det ikke, når retten afsiger dom, men først når den afsiger en kendelse, der eksplicit eller implicit ophæver forbuddet/påbuddet.)

Et midlertidigt forbud/påbud, der ikke meddeles sagsøgte, vil normalt kun gælde i en kortere periode, sjældent mere end 7 dage, og der skal en ny retskendelse til at forlænge det. Når retten udsteder et forbud/påbud uden meddelelse, fastsætter den normalt en dato, hvor sagsøgte kan deltage i et nyt retsmøde og argumentere for ikke at forlænge forbuddet/påbuddet. Af standardudgaven af en arrest fremgår det, at den gælder indtil denne dato eller indtil videre.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Sagsøgte eller tredjemand, som er direkte berørt af et midlertidigt forbud/påbud, kan når som helst kære kendelsen til retten for at få den ændret eller ophævet (dog må en kære vedrørende en kendelse, som allerede er ført ud i livet, normalt vente til retssagen). Det er ikke nødvendigt at vente til udløbsdatoen for at kære en kendelse uden meddelelse. Sagsøgte skal på forhånd underrette sagsøgers advokat om anmodningen. Der skal normalt kæres til den ret, som afsagde kendelsen, og kæren vil ofte blive behandlet af den samme dommer.

De årsager, den sagsøgte kan lægge til grund for en anmodning om at ændre eller ophæve en kendelse, omfatter manglende opfyldelse af en af betingelserne for at afsige kendelsen, en væsentlig ændring af omstændighederne, der fjerner begrundelsen for kendelsen, kendelsens besværende virkning, urimeligt indgreb i en uskyldig tredjemands rettigheder, og at sagsøger ikke i tide har videreført sagen. Når forbuddet er udstedt uden meddelelse til sagsøgte, kan der som årsag til at ophæve eller ændre kendelsen også anføres, at rekvirenten ikke har forelagt retten væsentlige oplysninger for at opnå kendelsen og utilstrækkeligt bevis til at begrunde et midlertidigt forbud/påbud uden meddelelse.

Hvis retten derefter ophæver kendelsen, er sagsøgte berettiget til at henvise til rekvirentens løfte om erstatning. Retten vil iværksætte en undersøgelse af erstatningens omfang og fastslå sagsøgtes tab. Dette kan dog blive udskudt til selve retssagen eller senere.

Retten har også bemyndigelse til at ophæve eller ændre kendelser om midlertidige betalinger og dækning af omkostninger og til at kræve, at de beløb, der er udbetalt efter kendelsen, skal helt eller delvis tilbagebetales.

Sidste opdatering: 27/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.